

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 11

Dimecres, 21 de d'abril de 2004

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessions plenàries núm. 20 i 21

Í N D E X

Sessió núm. 20

Situació

de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats Sr. Lluís Postigo i Garcia (tram. 234-00002/07); Sr. Miquel Barceló i Roca (tram. 234-00003/07); Sra. Teresa Serra i Majem (tram. 234-00004/07); Sr. Joan López Alegre (tram. 234-00005/07); Sr. Manel Ibarz i Casadevall (tram. 234-00006/07); Sr. Jordi Castells i Guasch (tram. 234-00007/07), i Sr. Jordi Turull i Negre (tram. 234-00008/07) (p. 5)

Liquidació

del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'inici de la VII legislatura (tram. 232-00003/07) (p. 5)

Liquidació

del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'exercici del 2003 (tram. 232-00004/07) (p. 8)

Projecte

de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2004 (tram. 230-00001/07) (p. 9)

Sessió núm. 21

Designació

d'un membre del Consell Assessor de RTVE a Catalunya (tram. 284-00017/07) (p. 17)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders (tram. 300-00005/07) (p. 17)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge (tram. 300-00349/07) (p. 24)

Interpellació

al Consell Executiu sobre l'impuls de l'euroregió econòmica i els avantatges que representa per a Catalunya (tram. 300-00382/07) (p. 29)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració (tram. 300-00402/07) (p. 33)

→

Interpellació

al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (tram. 300-00170/07) (p. 38)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit (tram. 300-00191/07) (p. 42)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la normalització lingüística (tram. 300-00401/07) (p. 47)

Preguntes

al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00031/07) (p. 51)

al president de la Generalitat sobre les seves prioritats programàtiques (tram. 317-00032/07) (p. 52)

al president de la Generalitat sobre com pensa el Govern utilitzar la capacitat normativa de què disposa en matèria de tributs (tram. 317-00033/07) (p. 53)

al president de la Generalitat sobre l'actualitat política (tram. 317-00034/07) (p. 55)

al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00035/07) (p. 56)

al Consell Executiu sobre quines previsions té per al termini d'execució, la dotació de la plantilla i l'equipament del parc de bombers de les Borges Blanques (tram. 310-00134/07) (p. 57)

al Consell Executiu sobre quines són les prioritats en el terreny de la salut pública (tram. 310-00058/07) (p. 58)

al Consell Executiu sobre la racionalització de la despesa farmacèutica (tram. 310-00059/07) (p. 59)

al Consell Executiu sobre les noves autoritzacions de plans estratègics per als centres docents sostinguts amb fons públics (tram. 310-00060/07) (p. 60)

al Consell Executiu sobre les intervencions previstes per a la conservació i la preservació de l'aqüífer Carme - Capellades (Anoia) (tram. 310-0061/07) (p. 61)

al Consell Executiu sobre la cooperació amb l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès (Alt Penedès) en les obres de soterrament i cobriment de les vies del tren (tram. 310-00064/07) (p. 61)

al Consell Executiu sobre la seva incorporació al Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat (tram. 310-00077/07) (p. 63)

Interpellació

al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la salut pública (tram. 300-00024/07) (p. 63)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans de dinamització i excel·lència turística (tram. 302-00023/07) (p. 68)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria d'ensenyament (tram. 302-00024/07) (p. 72)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política cultural (tram. 302-00025/07) (p. 75)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell executiu sobre les prioritats de la seva agenda internacional, especialment pel que fa a la cooperació i la solidaritat (tram. 302-00026/07) (p. 78)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la qualitat de l'educació (tram. 302-00027/07) (p. 81)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament de Cultura (tram. 302-00028/07) (p. 86)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 20

La sessió s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Precedeix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, la lletrada Sra. Casas i Gregorio i l'oïdor de comptes.

Al banc del Govern seuen el conseller de Relacions Institucionals i Participació, i el conseller de Justícia.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats Sr. Lluís Postigo i Garcia (tram. 234-00002/07); Sr. Miquel Barceló i Roca (tram. 234-00003/07); Sra. Teresa Serra i Majem (tram. 234-00004/07); Sr. Joan López Alegre (tram. 234-00005/07); Sr. Manel Ibarz i Casadevall (tram. 234-00006/07); Sr. Jordi Castells i Guasch (tram. 234-00007/07), i Sr. Jordi Turull i Negre (tram. 234-00008/07). Debat i votació del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats.

2. Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'inici de la VII legislatura (tram. 232-00003/07). Comissió de Govern Interior. Liquidació del pressupost (art. 46.2.tercer del Reglament).

3. Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'exercici del 2003 (tram. 232-00004/07). Comissió de Govern Interior. Liquidació del pressupost (art. 46.2.tercer del Reglament).

4. Projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2004 (tram. 230-00001/07). Comissió de Govern Interior. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Govern Interior.

(Atès que aquesta sessió és secreta, no se'n fa la transcripció i tot seguit se'n reproduïxen els acords, conformement a l'article 61.3 del Reglament del Parlament.)

————— **Resolució sobre la situació de compatibilitat de diputats**

Tram. 234-00002/07, 234-00003/07, 234-00004/07, 234-00005/07, 234-00006/07, 234-00007/07 i 234-00008/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 21 d'abril de 2004, ha estudiat els dictàmens de la Comissió de

l'Estatut dels Diputats i, d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

1. D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pels diputats d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat dels diputats Sr. Lluís Postigo i Garcia i Sr. Miquel Barceló i Roca i de la diputada Sra. Teresa Serra i Majem.

2. D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pels nous diputats d'acord amb l'article 4.1. segon del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat dels diputats Sr. Joan López Alegre, Sr. Manel Ibarz i Casadevall, Sr. Jordi Castells i Guasch i Sr. Jordi Turull i Negre.

Palau del Parlament, 21 d'abril de 2004

La secretària segona El president del Parlament
Carmen Carretero Romay Ernest Benach i Pascual

————— **Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'inici de la VII legislatura**

Tram. 232-00003/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 21 d'abril de 2004, ha conegut la liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'inici de la VII legislatura, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament, ha aprovat la dita liquidació.

Palau del Parlament, 21 d'abril de 2004

El secretari tercer El president del Parlament
Rafel Luna i Vivas Ernest Benach i Pascual

PARLAMENT DE CATALUNYA. SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (ARTICLE I FUNCIONAL). DES DE 01/01/2003 FINS A 04/12/2003

Func. Econ.		Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Romanent Crèdit Disponible	Obligacions Reconegudes Netes	% Disponible
121 10	ALTS CÀRRECS	5.485.476,00	335.000,00	5.820.476,00	812.437,75	5.008.038,25	13,96%
121 11	PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	345.523,00	0,00	345.523,00	122.763,84	222.759,16	35,53%
121 12	PERSONAL FUNCIONARI	7.505.270,00	-983.003,37	6.522.266,63	1.730.459,05	4.791.807,58	26,53%
121 13	PERSONAL LABORAL	172.000,00	105.000,00	277.000,00	184.112,66	92.887,34	66,47%
121 15	INCENTIUS AL RENDIMENT	650.000,00	0,00	650.000,00	12.442,80	637.557,20	1,91%
121 16	QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	3.223.100,00	90.528,72	3.313.628,72	471.587,12	2.813.841,60	14,23%
121 20	LLOGUERS	474.320,00	-22.525,35	451.794,65	-3.388,58	374.150,84	-0,75%
121 21	REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	548.725,00	26.000,00	574.725,00	34.058,45	439.912,17	5,93%
121 22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	3.190.560,00	226.732,76	3.417.292,76	679.898,57	2.389.113,71	19,90%
121 23	INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	3.341.495,00	165.000,00	3.506.495,00	341.631,10	3.133.563,90	9,74%
121 48	A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	5.262.880,00	0,00	5.262.880,00	1.172.963,07	4.089.916,93	22,29%
121 61	INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BENS D'ÚS GENERAL	3.862.656,00	825.000,00	4.687.656,00	646.050,79	3.260.250,79	13,78%
121 62	INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	1.212.125,00	-366.000,00	846.125,00	-40.084,32	456.588,33	-4,74%
121 64	DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	343.340,00	-75.000,00	268.340,00	41.091,60	145.721,77	15,31%
121 65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	523.000,00	0,00	523.000,00	-9.696,79	244.991,61	-1,85%
121 67	INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	78.130,00	0,00	78.130,00	34.129,10	36.180,90	43,68%
121 83	CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PÚBLIC	12.000,00	0,00	12.000,00	12.000,00	0,00	100,00%
122 12	PERSONAL FUNCIONARI	0,00	1.183.739,27	1.183.739,27	3,06	1.183.736,21	0,00%
122 16	QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	0,00	17.871,28	17.871,28	0,00	17.871,28	0,00%
122 22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	0,00	510.768,68	510.768,68	247.172,41	51.915,74	48,39%
122 48	A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	0,00	67,38	67,38	0,00	67,38	0,00%
122 61	INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BENS D'ÚS GENERAL	0,00	515.109,88	515.109,88	0,00	484.332,39	0,00%
122 65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	0,00	348.704,66	348.704,66	-99.928,11	310.554,37	-28,66%
122 78	TRANSF. CAP. A FAMÍLIES I INSTIT. SENSE ÀNIM LUCRE	0,00	6,01	6,01	6,01	0,00	100,00%
126 48	A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	0,00	6.010.121,00	6.010.121,00	0,00	6.010.121,00	0,00%
TOTAL		36.230.600,00	8.913.120,92	45.143.720,92	6.389.709,58	36.195.880,45	14,15%

SÍNDIC DE GREUGES. SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (ARTICLE I FUNCIONAL). DES DE 01/01/2003 FINS A 04/12/2003

Func. Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Romanent Crèdit Disponible	Obligacions Reconegudes Netes	% Disponible
121 10 ALTS CÀRRECS	264.000,00	0,00	264.000,00	30.161,84	233.838,16	11,42%
121 11 PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	846.000,00	-25.000,00	821.000,00	184.991,75	636.008,25	22,53%
121 12 PERSONAL FUNCIONARI	367.000,00	25.000,00	392.000,00	55.890,21	336.109,79	14,26%
121 13 PERSONAL LABORAL	46.000,00	0,00	46.000,00	6.879,42	39.120,58	14,96%
121 15 INCENTIUS AL RENDIMENT	46.000,00	0,00	46.000,00	28.516,34	17.483,66	61,99%
121 16 QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	273.000,00	0,00	273.000,00	4.110,43	268.889,57	1,51%
121 20 LLOGUERS	56.795,00	0,00	56.795,00	5.852,99	50.796,01	10,31%
121 21 REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	15.325,00	0,00	15.325,00	1.872,19	13.452,81	12,22%
121 22 MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	412.970,00	-62.000,00	350.970,00	137.625,26	188.570,04	39,21%
121 23 INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	70.310,00	2.000,00	72.310,00	23.612,50	48.697,50	32,65%
121 61 INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BÉNS D'ÚS GENERAL	601,00	36.000,00	36.601,00	36.601,00	0,00	100,00%
121 62 INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	1.202,00	0,00	1.202,00	987,55	214,45	82,16%
121 63 INV. REPOSICIÓ PEL FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	45.000,00	0,00	45.000,00	45.000,00	0,00	100,00%
121 64 DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	3.005,00	6.000,00	9.005,00	7.908,40	1.096,60	87,82%
121 65 INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	12.020,00	18.000,00	30.020,00	2.385,95	21.773,73	7,95%
121 67 INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	1.803,00	0,00	1.803,00	197,99	1.605,01	10,98%
121 83 CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PÚBLIC	3.005,00	0,00	3.005,00	3.005,00	0,00	100,00%
122 11 PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	0,00	37.650,23	37.650,23	0,00	37.650,23	0,00%
122 13 PERSONAL LABORAL	0,00	37.000,00	37.000,00	17,80	36.982,20	0,05%
122 22 MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	0,00	130.658,72	130.658,72	22.100,39	83.562,08	16,91%
122 61 INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BÉNS D'ÚS GENERAL	0,00	26.126,83	26.126,83	26.126,83	0,00	100,00%
122 64 DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	0,00	6.000,00	6.000,00	60,39	0,00	1,01%
122 65 INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	0,00	6.000,00	6.000,00	0,00	6.000,00	0,00%
TOTAL	2.464.036,00	243.435,78	2.707.471,78	623.904,23	2.021.850,67	23,04%

Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'exercici del 2003

Tram. 232-00004/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 21 d'abril de 2004, ha conegut la liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent a l'exercici del 2003, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament, ha aprovat la dita liquidació.

Palau del Parlament, 21 d'abril de 2004

La secretària quarta
Bet Font i Montanyà

El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual

PARLAMENT DE CATALUNYA. SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (ARTICLE I FUNCIONAL). DES DE 01/01/2003 FINS A 31/12/2003

Func. Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Romanent Crèdit Disponible	Obligacions Reconegudes Netes	% Disponible
121 10 ALTS CÀRRECS	5.485.476,00	335.000,00	5.820.476,00	294.643,41	5.525.832,59	5,06%
121 11 PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	345.523,00	0,00	345.523,00	63.914,69	281.608,31	18,50%
121 12 PERSONAL FUNCIONARI	7.505.270,00	-983.003,37	6.522.266,63	712.948,13	5.809.318,50	10,93%
121 13 PERSONAL LABORAL	172.000,00	105.000,00	277.000,00	181.505,22	95.494,78	65,53%
121 15 INCENTIUS AL RENDIMENT	650.000,00	74.771,65	724.771,65	79.520,39	645.251,26	10,97%
121 16 QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	3.223.100,00	580.528,72	3.803.628,72	444.124,18	3.359.504,54	11,68%
121 20 LLOGUERS	474.320,00	-11.342,57	462.977,43	47.162,35	415.815,08	10,19%
121 21 REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	548.725,00	26.000,00	574.725,00	83.581,52	491.143,48	14,54%
121 22 MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	3.190.560,00	73.420,11	3.263.980,11	381.038,43	2.882.941,68	11,67%
121 23 INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	3.341.495,00	304.200,31	3.645.695,31	123.017,23	3.522.678,08	3,37%
121 48 A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	5.262.880,00	0,00	5.262.880,00	722.863,07	4.540.016,93	13,74%
121 61 INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BENS D'ÚS GENERAL	3.862.656,00	464.157,91	4.326.813,91	854.660,94	3.472.152,97	19,75%
121 62 INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	1.212.125,00	-337.000,00	875.125,00	128.687,31	746.437,69	14,71%
121 64 DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	343.340,00	-15.000,00	328.340,00	128.089,84	200.250,16	39,01%
121 65 INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	523.000,00	110.000,00	633.000,00	193.894,02	439.105,98	30,63%
121 67 INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	78.130,00	0,00	78.130,00	26.232,87	51.897,13	33,58%
121 83 CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PÚBLIC	12.000,00	0,00	12.000,00	0,00	12.000,00	0,00%
122 12 PERSONAL FUNCIONARI	0,00	1.183.739,27	1.183.739,27	3,06	1.183.736,21	0,00%
122 16 QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	0,00	17.871,28	17.871,28	0,00	17.871,28	0,00%
122 22 MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	0,00	110.768,68	110.768,68	2.454,35	108.314,33	2,22%
122 48 A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	0,00	67,38	67,38	0,00	67,38	0,00%
122 61 INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BENS D'ÚS GENERAL	0,00	515.109,88	515.109,88	30.777,49	484.332,39	5,97%
122 65 INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	0,00	348.704,66	348.704,66	840,98	347.863,68	0,24%
122 78 TRANSF. CAP. A FAMÍLIES I INSTIT. SENSE ÀNIM LUCRE	0,00	6,01	6,01	6,01	0,00	100,00%
126 48 A FAMÍLIES I INSTITUC. SENSE ÀNIM DE LUCRE	0,00	6.010.121,00	6.010.121,00	0,00	6.010.121,00	0,00%
TOTAL	36.230.600,00	8.913.120,92	45.143.720,92	4.499.965,49	40.463.755,43	9,97%

SÍNDIC DE GREUGES. SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (ARTICLE I FUNCIONAL). DES DE 01/01/2003 FINS A 31/12/2003

Func. Econ.	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Romanent Crèdit Disponible	Obligacions Reconegudes Netes	% Disponible	
121 10	ALTS CÀRRECS	264.000,00	0,00	264.000,00	1.883,06	262.116,94	0,71%
121 11	PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	846.000,00	-25.000,00	821.000,00	16.521,61	804.478,39	2,01%
121 12	PERSONAL FUNCIONARI	367.000,00	25.000,00	392.000,00	0,00	392.000,00	0,00%
121 13	PERSONAL LABORAL	46.000,00	0,00	46.000,00	19.345,18	26.654,82	42,05%
121 15	INCENTIVS AL RENDIMENT	46.000,00	4.500,00	50.500,00	1.465,74	49.034,26	2,90%
121 16	QUOTES, PRESTACIONS I DESPESES SOCIALS	273.000,00	1.500,00	274.500,00	4.276,98	270.223,02	1,56%
121 20	LLOGUERS	56.795,00	3.000,00	59.795,00	1.067,97	58.727,03	1,79%
121 21	REPARACIONS, MANTENIMENT I CONSERVACIÓ	15.325,00	10.000,00	25.325,00	116,88	25.208,12	0,46%
121 22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	412.970,00	-92.000,00	320.970,00	76.334,81	244.635,19	23,78%
121 23	INDEMNITZACIONS PER RAÓ DEL SERVEI	70.310,00	2.000,00	72.310,00	7.901,29	64.408,71	10,93%
121 61	INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BÉNS D'ÚS GENERAL	601,00	36.000,00	36.601,00	3.327,32	33.273,68	9,09%
121 62	INV. NOVA PER FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	1.202,00	0,00	1.202,00	916,79	285,21	76,27%
121 63	INV. REPOSICIÓ PEL FUNCIONAMENT DELS SERVEIS	45.000,00	0,00	45.000,00	45.000,00	0,00	100,00%
121 64	DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	3.005,00	17.000,00	20.005,00	3.571,40	16.433,60	17,85%
121 65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	12.020,00	18.000,00	30.020,00	1.592,51	28.427,49	5,30%
121 67	INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL	1.803,00	0,00	1.803,00	53,87	1.749,13	2,99%
121 83	CONCESSIÓ DE PRÉSTECES FORA DEL SECTOR PÚBLIC	3.005,00	0,00	3.005,00	0,00	3.005,00	0,00%
122 11	PERSONAL EVENTUAL DE GABINETS	0,00	37.650,23	37.650,23	0,00	37.650,23	0,00%
122 13	PERSONAL LABORAL	0,00	37.000,00	37.000,00	0,00	37.000,00	0,00%
122 22	MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES	0,00	130.658,72	130.658,72	0,00	130.658,72	0,00%
122 61	INV. REPOSICIÓ INFRASTRUCTURES I BÉNS D'ÚS GENERAL	0,00	26.126,83	26.126,83	0,00	26.126,83	0,00%
122 64	DESPESES EN INVERSIONS IMMATERIALS	0,00	6.000,00	6.000,00	0,00	6.000,00	0,00%
122 65	INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES	0,00	6.000,00	6.000,00	0,00	6.000,00	0,00%
TOTAL		2.464.036,00	243.435,78	2.707.471,78	183.375,41	2.524.096,37	6,77%

Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2004

Tram. 230-00001/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 21 d'abril de 2004, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Govern Interior relatiu als pressupostos del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2004.

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 46.2. segon del Reglament, ha aprovat els

PRESSUPOSTOS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA I DEL SÍNDIC DE GREUGES PER AL 2004

1. S'aprova el Projecte de pressupost del Parlament de Catalunya (servei 01 de la secció 01) per al 2004 per una quantitat total de 42.230.600 euros i amb el detall que figura en el document annex número 1.

2. S'aprova el Projecte de pressupost del Síndic de Greuges per al 2004 (servei 02 de la secció 01) per una

quantitat total de 2.722.485 euros i amb el detall que figura en el document annex número 2.

3. Es proposa d'incorporar al text articulat del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2004 les disposicions addicionals següents:

Primera: La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdit de la secció 01 del pressupost per al 2003 als mateixos capítols del pressupost per al 2004.

Segona: Les dotacions pressupostàries de la secció 01 s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament a mesura que aquest les demani.

Tercera: La Comissió de Govern Interior del Parlament pot acordar modificacions de crèdit entre conceptes de la secció 01 sense limitacions, la qual cosa ha de fer avinent al Departament d'Economia i Finances.

Palau del Parlament, 21 d'abril de 2004

La secretària primera
Anna Miranda i Torres

El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual

ANNEX 1

PRESSUPOST PER AL 2004

01. PARLAMENT DE CATALUNYA

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
ARTICLE 10. ALTS CÀRRECS		6.664.787,50
100,0001 Assignacions diputats	6.664.787,50	
ARTICLE 11. PERSONAL EVENTUAL		361.013,80
110,0001 Retribucions bàsiques	250.874,26	
110,0002 Altres remuneracions	110.139,54	
ARTICLE 12. FUNCIONARIS		8.875.668,34
120,0001 Retribucions bàsiques	6.294.610,00	
121,0001 Retribucions complementàries	2.581.058,34	
ARTICLE 13. PERSONAL LABORAL		82.516,00
131,0001 Retribucions bàsiques	56.249,76	
131,0002 Retribucions complementàries	26.266,24	
ARTICLE 15. INCENTIVUS AL RENDIMENT I ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES		660.000,00
151,0001 Productivitat	600.000,00	
151,0001 Gratificacions per serveis extraordinaris	60.000,00	
ARTICLE 16. ASSEGURANCES I PRESTACIONS SOCIALS		3.479.508,98
160,0001 Seguretat Social personal	1.535.408,98	
160,0002 MUFACE	12.200,00	
160,0004 Altres règims de previsió social	50.000,00	
160,0100 Assegurances personal i diputats	400.000,00	
160,0101 Classes passives diputats i personal	28.000,00	
160,0102 Seguretat Social diputats	1.050.000,00	
160,0103 Seguretat Social exdiputats	6.000,00	
161,0100 Pla de pensions funcionaris	207.900,00	
161,0101 Prestació compl. cessament i jubilació diputats	120.000,00	
161,0102 Prestació protecció maternitat personal	55.000,00	
161,0103 Subsidis jubilació funcionaris	15.000,00	
TOTAL CAPÍTOL I	20.123.494,62	20.123.494,62

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS			
ARTICLE 20. LLOGUERS I CÀNONS			500.525,00
200,0001	Lloguer de béns mobles	70.000,00	
200,0100	Leasing i renting nous cotxes	100.000,00	
200,0101	Lloguer fotocopiadores i fax	95.000,00	
200,0102	Lloguer equipament informàtic	155.000,00	
201,0001	Lloguer de béns immobles	30.500,00	
209,0100	Servei de Bar Restaurant	50.025,00	
ARTICLE 21. CONSERVACIÓ I REPARACIÓ			720.009,16
210,0001	Despeses de manteniment de l'immobilitzat material	95.759,18	
210,0100	Conservació aire condicionat	88.400,00	
210,0101	Conservació altra maquinària i equip	123.400,00	
210,0103	Conservació sistema informàtic	191.799,98	
210,0104	Conservació parc mòbil	59.700,00	
210,0105	Conservació equipaments elèctrics	7.350,00	
210,0106	Conservació sistemes de comunicacions	113.700,00	
210,0107	Conservació sistemes de seguretat	39.900,00	
ARTICLE 22. MATERIAL, SUBMINISTRAMENT I ALTRES			4.109.608,20
220,0001	Material ordinari no inventariable	160.000,00	
220,0002	Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	179.700,00	
220,0003	Material informàtic no inventariable	80.000,00	
221,0001	Electricitat	250.000,00	
221,0002	Aigua	24.500,00	
221,0005	Carburants	35.900,00	
221,0006	Vestuari	169.000,00	
221,0009	Altres subministraments	30.000,00	
221,0100	Enregistrament i so	38.700,00	
222,0001	Telefòniques	450.000,00	
222,0002	Postals	35.000,00	
222,0006	Altres	42.500,00	
223,0001	Transports	34.000,00	
224,0100	Assegurances parc mòbil	18.700,00	
224,0101	Assegurances d'edifici, mobiliari i maquinària	19.450,00	
225,0001	Tributs	2.200,00	
226,0002	Relacions Públiques	440.000,00	
226,0007	Formació i promoció	100.000,00	
226,0008	Altres despeses diverses	146.170,00	
226,0100	Hospital Clínic	9.900,00	
227,0001	Neteja i sanejament	601.750,00	
227,0007	Estudis i treballs tècnics	125.767,41	
227,0055	Serveis informàtics	372.544,79	
227,0100	Connexions bases dades i altres serveis informàtics	30.000,00	
227,0019	Publicacions obligatòries	178.000,00	

		Total concepte	Total article
227,0020	Publicacions voluntàries	90.000,00	
227,0103	Serveis Agències de notícies	82.100,00	
227,0104	Serveis d'assistència al Ple i megafonia	46.000,00	
227,0105	Serveis externs pla prevenció riscos laborals	117.726,00	
227,0106	Serveis de comunicacions	100.000,00	
227,0107	Serveis org. exposició XXV aniversari	100.000,00	
ARTICLE 23. INDEMNITZACIÓ PER RAÓ DEL SERVEI			4.024.621,42
230,0001	Dietes, locomoció i trasllats	200.000,00	
230,0100	Conveni amb RENFE i peatges autopistes	101.100,00	
231,0001	Altres indemnitzacions	30.000,00	
231,0100	Indemnització als diputats	3.309.481,42	
231,0101	Indemnitzacions per compareixences	10.000,00	
232,0001	Ajuts menjador	194.040,00	
233,0001	Fons d'acció social	180.000,00	
TOTAL CAPÍTOL II		9.354.763,78	9.354.763,78
CAPÍTOL IV. TRANSFERÈNCIES CORRENTS			
ARTICLE 48. A FAMÍLIES I INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE			5.691.400,00
481,0100	Assignacions als grups parlamentaris	5.691.400,00	
TOTAL CAPÍTOL IV		5.691.400,00	5.691.400,00
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS			
ARTICLE 61. INVERSIONS EN EDIFICIS I ALTRES CONSTRUCCIONS			4.546.565,79
611,0100	Obres condicionament de l'edifici	4.546.565,79	
ARTICLE 62. INVERSIONS EN MAQUINÀRIA, INSTALLACIONS I UTILLATGE			893.017,21
621,0100	Programes microfilmació d'arxius	17.500,00	
622,0100	Sistema de seguretat	78.385,00	
623,0100	Altra maquinària	102.868,21	
623,0101	Telefonia	25.000,00	
623,0102	Audiovisuals	668.264,00	
623,0101	Instal·lacions elèctriques	1.000,00	
ARTICLE 63. INVERSIONS EN MATERIAL DE TRANSPORT			100.000,00
631,0100	Adquisició vehicles	100.000,00	

	Total concepte	Total article
ARTICLE 64. INVERSIONS EN MOBILIARI I ESTRIS		305.000,00
641,0100 Adquisició de mobiliari	305.000,00	
ARTICLE 65. INVERSIONS EN EQUIPS PER A PROCÉS DE DADES		820.445,00
651,0100 Pla informàtic	820.445,00	
ARTICLE 67. INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL		282.350,00
671,0100 Adquisició de llibres	82.350,00	
671,0101 Fons documental exposició XXV aniversari	100.000,00	
671,0102 Obres d'art XXV aniversari	100.000,00	
TOTAL CAPÍTOL VI	6.947.378,00	6.947.378,00
CAPÍTOL VII. TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL		
ARTICLE 78		101.563,60
781,0100 Equipament informàtic dels grups	101.563,60	
TOTAL CAPÍTOL VII	101.563,60	101.563,60
CAPÍTOL VIII. CONCESSIÓ DE PRÉSTECES I BESTRETES FORA DEL SECTOR		
ARTICLE 83		12.000,00
831,0100 Bestretes	12.000,00	
TOTAL CAPÍTOL VIII	12.000,00	12.000,00
Pressupost 2004		
TOTAL CAPÍTOL I	20.123.494,62	
TOTAL CAPÍTOL II	9.354.763,78	
TOTAL CAPÍTOL IV	5.691.400,00	
		35.169.658,40
TOTAL CAPÍTOL VI	6.947.378,00	
TOTAL CAPÍTOL VII	101.563,60	
TOTAL CAPÍTOL VIII	12.000,00	
		7.060.941,60
TOTAL		42.230.600,00

ANNEX 2

PRESSUPOST PER AL 2004

01. PARLAMENT DE CATALUNYA

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL			
ARTICLE 10. ALTS CÀRRECS			273.000,00
100,0001	Retribucions bàsiques	117.000,00	
100,0001	Retribucions complementàries	156.000,00	
ARTICLE 11. PERSONAL EVENTUAL			931.000,00
110,0001	Retribucions bàsiques	740.000,00	
110,0002	Altres remuneracions	191.000,00	
ARTICLE 12. FUNCIONARIS			465.000,00
120,0001	Retribucions bàsiques	383.000,00	
121,0001	Retribucions complementàries	82.000,00	
ARTICLE 13. PERSONAL LABORAL			47.000,00
131,0001	Retribucions bàsiques	36.000,00	
131,0002	Retribucions complementàries	11.000,00	
ARTICLE 15. INCENTIUS AL RENDIMENT I ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES			46.500,00
151,0001	Productivitat	26.500,00	
151,0001	Gratificacions per serveis extraordinaris	20.000,00	
ARTICLE 16. ASSEGURANCES I PRESTACIONS SOCIALS			319.000,00
160,0001	Seguretat Social personal	305.000,00	
160,0004	Altres règims de previsió social	2.000,00	
160,0100	Assegurances personal	12.000,00	
TOTAL CAPÍTOL I		2.081.500,00	2.081.500,00

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS			
ARTICLE 20. LLOGUERS I CÀNONS			60.000,00
200,0001	Lloguer de béns mobles	18.000,00	
201,0001	Lloguer de béns immobles	42.000,00	
ARTICLE 21. CONSERVACIÓ I REPARACIÓ			20.000,00
210,0001	Despeses de manteniment de l'immobilitzat material	20.000,00	
ARTICLE 22. MATERIAL, SUBMINISTRAMENT I ALTRES			437.500,00
220,0001	Material ordinari no inventariable	25.000,00	
220,0002	Prensa, revistes, llibres i altres publicacions	10.000,00	
220,0003	Material informàtic no inventariable	5.000,00	
221,0001	Electricitat	18.000,00	
221,0002	Aigua	2.400,00	
221,0005	Carburants	2.500,00	
221,0006	Vestuari	2.000,00	
221,0009	Altres subministraments	1.500,00	
222,0001	Telefòniques	23.500,00	
222,0002	Postals	13.000,00	
224,0100	Primes d'assegurances	4.000,00	
225,0001	Tributs	1.600,00	
226,0002	Atencions protocolàries i representatives	18.000,00	
226,0003	Publicitat i propaganda	5.000,00	
226,0005	Reunions i conferències	6.000,00	
226,0007	Formació i promoció	5.000,00	
226,0008	Altres despeses diverses	3.000,00	
226,0009	Publicacions	25.000,00	
227,0001	Neteja i sanejament	54.600,00	
227,0002	Seguretat	35.800,00	
227,0005	Custòdia dipòsits i emmagatzematge	2.100,00	
227,0007	Estudis i treballs tècnics	174.500,00	
ARTICLE 23. INDEMNITZACIÓ PER RAÓ DEL SERVEI			72.180,00
230,0001	Dietes, locomoció i trasllats	39.000,00	
232,0001	Ajuts menjador	21.500,00	
233,0001	Fons d'acció social	3.680,00	
233,0002	Ajuts estudis i formació fills del personal	8.000,00	
TOTAL CAPÍTOL II		589.680,00	589.680,00

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS		
ARTICLE 61. INVERSIONS EN EDIFICIS I ALTRES CONSTRUCCIONS		30.000,00
611,0100 Obres condicionament de l'edifici	30.000,00	
ARTICLE 62. INVERSIONS EN MAQUINÀRIA, INSTALLACIONS I UTILLATGE		1.200,00
623,0100 Altra maquinària	1.200,00	
ARTICLE 63. INVERSIONS EN MATERIAL DE TRANSPORT		100,00
631,0100 Adquisició vehicles	100,00	
ARTICLE 64. INVERSIONS EN MOBILIARI I ESTRIS		3.000,00
641,0100 Adquisició de mobiliari	3.000,00	
ARTICLE 65. INVERSIONS EN EQUIPS PER A PROCÉS DE DADES		12.000,00
651,0100 Pla informàtic	12.000,00	
ARTICLE 67. INVERSIONS EN ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL		2.000,00
671,0100 Adquisició de llibres	2.000,00	
TOTAL CAPÍTOL VI	48.300,00	48.300,00
CAPÍTOL VIII. CONCESSIÓ DE PRÉSTECES I BESTRETES FORA DEL SECTOR		
ARTICLE 83. CONCESSIÓ DE PRÉSTECES I BESTRETES		3.005,00
831,0100 Bestretes	3.005,00	
TOTAL CAPÍTOL VIII	3.005,00	3.005,00
Pressupost 2004		
TOTAL CAPÍTOL I	2.081.500,00	
TOTAL CAPÍTOL II	589.680,00	
		2.671.180,00
TOTAL CAPÍTOL VI	48.300,00	
TOTAL CAPÍTOL VIII	3.005,00	
		51.305,00
TOTAL		2.722.485,00

La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí i set minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 21

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, la lletrada Sra. Casas i Gregorio i el lletrat Sr. Vintró i Castells.

Al banc del Govern seuen el conseller en cap, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, el conseller d'Economia i Finances, la consellera de Benestar i Família, i els consellers de Medi Ambient i Habitatge, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Designació d'un membre del Consell Assessor de RTVE a Catalunya (tram. 284-00017/07). Grups parlamentaris. Designació.
2. Interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders (tram. 300-00005/07). Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.
3. Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge (tram. 300-00349/07). Sr. Carles Puigdomènech i Cantó, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.
4. Interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de l'euroregió econòmica i els avantatges que representa per a Catalunya (tram. 300-00382/07). Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Substanciació pel procediment d'urgència.
5. Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració (tram. 300-00402/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació pel procediment d'urgència.
6. Interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (tram. 300-00170/07). Sra. Pilar Dellunde i Clavé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
7. Interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit (tram. 300-00191/07). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
8. Interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística (tram. 300-00401/07). Sra. Maria Mercè Roca i Perich, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació pel procediment d'urgència.
9. Interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la salut pública (tram. 300-00024/07). Sra. Dolors Comas d'Argemir i Cendra, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Substanciació.
10. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans de dinamització i excel·lència turística (tram. 302-00023/07). Sr. Josep Llobet Navarro, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
11. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria d'ensenyament (tram. 302-00024/07). Sra. Irene Rígau i Oliver, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

12. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política cultural (tram. 302-00025/07). Sra. Carme-Laura Gil i Miró, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

13. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les prioritats de la seva agenda internacional, especialment pel que fa a la cooperació i la solidaritat (tram. 302-00026/07). Sra. Josefina Cambra i Giné, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

14. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la qualitat de l'educació (tram. 302-00027/07). Sr. Rafael López i Rueda, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

15. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament de Cultura (tram. 302-00028/07). Sra. Maria Mercè Roca i Perich, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

16. Preguntes amb resposta oral.

El president

S'obre la sessió.

La llista de les preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins el dossier de la sessió. D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, seran substanciades aquesta tarda, a les quatre.

Designació d'un membre del Consell Assessor de RTVE a Catalunya (tram. 284-00017/07)

El primer punt de l'ordre del dia és la designació d'un membre del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya. D'acord amb l'article 6.1 del Text refós de la Llei 6/1981, de 19 de juny, reguladora del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya, i atesa la renúncia del senyor Antonio Poveda i Zapata, s'ha de procedir a l'elecció d'un nou membre del Consell Assessor. Atès, però, que hi ha una sola candidata, la senyora Marina Bru Purón, proposada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i d'acord amb la norma supletòria de l'article 81.1 del Reglament, aquesta Presidència proposa que la votació es faci per assentiment.

(Pausa.)

Doncs, no havent-hi cap objecció ni cap oposició, queda designada la senyora Marina Bru Purón com a membre del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya.

Interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders (tram. 300-00005/07)

El segon punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per a la seva exposició, l'honorable senyor Ramon Espadaler.

(Pausa.)

Senyor... Perdó, perdó... Hi ha hagut un error per part meva. Demano disculpes. La sessió... *(Veus de fons.)* No, no, perdó, perdó, els demano disculpes. La sessió està convocada..., no, en acabar la sessió número 20, sí, sí. Sí, sí, d'acord, d'acord. Em pensava que estava convocada a tres quarts.

(Pausa.)

Senyor diputat. *(Pausa.)* Té la paraula.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor conseller de Medi Ambient, com vostè coneix prou bé, i aquesta cambra evidentment també, la gestió dels residus a Catalunya té un marc definit, que jo m'atreviria a definir com un marc modern i un marc raonablement consensuat. Modern, perquè respon a directives comunitàries, i raonablement consensuat, perquè totes les lleis de residus, sense excepció, i encara les últimes que es varen fer en aquest Parlament, doncs, van gaudir d'un suport parlamentari prou ample: la Llei de residus i les successives lleis que regulen..., unes lleis que es desenvolupen en un conjunt de plans i programes, com el de residus sòlids urbans o residus industrials, residus sanitaris. I avui, el que voldríem és posar l'accent i aclarir algunes qüestions a l'entorn dels residus ramaders.

Algunes qüestions perquè, a la llum d'actuacions del Govern de la Generalitat, de pronunciaments públics al respecte, fins i tot també d'anuncis en el marc dels cent dies de l'acció de govern, doncs, hi han alguns aspectes que ens desconcerten. I els residus ramaders tenen altres expressions, però particularment dues. Una, que segur que ens ocuparà en més d'una ocasió en aquesta cambra, que és tot allò que fa referència a la gestió de les dejeccions ramaderes, és a dir, el tema dels purins. Però aquesta no és l'única expressió dels residus ramaders, hi ha un altre front important, que són tots els residus càrnics. I en aquest sentit, doncs, voldríem –malgrat que una interpellació dona per al que dona, quant al temps que estableix el Reglament– parlar una mica d'un i altre residus.

Comencem pel tema dels purins. Com els he dit altres vegades –i em temo molt que els ho recordaré en aquesta cambra tantes vegades com en tingui ocasió–, doncs, des de la perspectiva de Convergència i Unió existia un model de gestió de residus ramaders, pel que fa als purins, que partia d'algunes constatacions, que hi estarem tots d'acord, perquè són dades objectives. La primera és que el sector porcí representa el 30 per cent del producte final agrari; per tant, és un sector important. La segona, per tant, que és un sector clau per a l'equilibri territorial, per tot allò que genera i aporta a la renda agrària. La tercera, perquè és un sector del qual penja una indústria de transformació important, que se situa, que s'ubica a més a més en el territori. I això, doncs, requereix..., té l'altra cara de la moneda, que comporta un conjunt de greuges i de problemàtiques ambientals; no exclusivament, però sí que té associades un conjunt de problemàtiques.

A partir d'aquí, el que es va fer des del Govern de la Generalitat era, doncs, definir aquest marc normatiu i fer –i aquí ve un dels punts centrals d'aquesta interpellació– un pla de suport a la gestió de les dejeccions ramaderes, el que col·loquialment en diem «un pla de purins». I fem aquesta interpellació, entre d'altres raons, perquè voldríem conèixer, doncs, quin és el captament del Govern amb relació al pla de purins.

Ens trobem amb un anunci d'aquelles cent obres dels cent primers dies de govern, que diu «pla de purins», pam; literalment diu «nou pla de purins» –crec que diu això. Aquest pla, s'ha fet o no s'ha fet? En quina fase està? Era un anunci de l'expressió d'una voluntat? –per tant, no estariem parlant d'una acció de govern, sinó d'una expressió de voluntats. Si s'ha fet, amb qui s'ha consultat? S'ha parlat amb les organitzacions ramaderes? S'ha parlat amb aquesta cambra? Si s'ha fet, es té intenció de donar-ne compte en aquest Parlament, de presentar-lo? Això vol dir que es deroga l'anterior Pla de residus ramaders que vàrem presentar també en aquesta cambra i que va ser aprovat el gener de 2003, per part del Govern? Què passa amb les línies de subvencions i d'ajuts que hi havien vinculades a aquest Pla de gestió, que donaven suport a aquelles agrupacions o activitats ramaderes que anaven en la bona direcció, que era aquella de reduir l'impacte ambiental?

Són un conjunt de preguntes que creiem que aquesta cambra, evidentment, doncs, fóra bo que en tingués resposta. Quan s'ha aprovat, aquest pla? Ens ho poden dir o no ens ho poden dir? En quina sessió del Govern es va aprovar? Deroguem o no deroguem l'anterior Pla? Quins ajuts estableix? N'hi han més, hi han menys ajuts? O quins són els criteris, amb qui s'ha parlat? Perquè si no existeix aquest pla, si no s'ha aprovat en un govern, si no s'ha consensuat amb les organitzacions agràries, si no..., escolti, una de dues: o digui'ns que ens van mentir amb l'anunci dels cent dies, quan deien «pla de purins», o dir: «Senzillament, era l'expressió d'una voluntat», molt lloable, però en qualsevol cas no era cap realitat de govern. O bé hi ha un pla que substitueix..., entenem que no estem amb dos plans.

I algunes preguntes més. Miri, en la seva darrera vinguda a la comarca d'Osona, vostè va anunciar, va dir amb claredat que era necessari reduir la cabana porcina. El Dijous Gras, un bon dia per venir, també, a la comarca d'Osona, va venir el conseller Siurana i, com sol ser habitual, va dir el contrari, va dir literalment el contrari: «No, no, no cal reduir la cabana porcina.» Aquesta és una pregunta que també ens fem. En aquest nou Pla de purins, s'ha consensuat o no?

Una mica més: encara en una exposició –torno a la meua comarca, no és que ho busqui deliberadament–, en el context del Mercat del Ram, a les Jornades Agroalimentàries, la seva directora general de Qualitat Ambiental diu: «No, no, escolti, s'ha de reduir la cabana porcina.» Al costat, la desautoritza literalment el representant de la Unió de Pagesos, el senyor Puigpelat. Diu: «Escolti, nosaltres no hi estem d'acord, en això.» Diu: «No, no, no» –resposta de la directora general–, «ho hem de consensuar amb Agricultura.» Escolti, es parlen o no es parlen amb Agricultura? Perquè, és clar, el que no podem és anar dient als sectors productius, sec-

tors productius tan estructurals per a moltes de les comarques de Catalunya..., donar-los missatges, no ja diferents, no de matisos, sinó contradictoris.

Això és, una mica, com el tema de Bracons –i perdoni la insistència–: una de dues, o s'hi posa límit o no se n'hi posa, a la cabana porcina. O es fa un pla de purins i es deroga el que hi havia, i per tant es marquen unes noves regles de joc, o no es fa. Però ara estem en un terreny d'ambigüitat, que pensem, com a grup parlamentari –i aquesta és una part important d'aquesta interpellació–, doncs, que aquesta cambra i, a través d'aquesta cambra, sobretot els sectors ramaders o els sectors agraris implicats d'arreu del territori voldrien tenir respostes, voldrien tenir respostes sobre aquestes contradiccions que hem apreciat.

I li deia que en l'àmbit dels residus ramaders hi ha més d'una expressió en el tema dels purins i..., doncs, aquí va la pregunta: ens han enganyat o no, amb l'anunci? Era senzillament una expressió d'una voluntat i, per tant, no tenia res a veure amb l'acció de govern, sinó que era allò que estaven treballant i que ens sembla molt legítim? I, si és el cas, home, diguin-ho amb aquesta claredat: «No, miri, no hem fet un nou pla de purins. El que estem fent és treballant per fer-lo.» I aleshores, bé, doncs, se'ls diu als seus publicistes, als del Govern, que fan tant autobombo, que allò, doncs, eren noranta-nou accions de govern, perquè, aquesta, no l'han feta. I si l'han feta, home, vinguin i expliquin-la a la cambra, i sobretot als sectors ramaders.

I li deia que hi ha una segona expressió, més enllà del tema dels purins, de la gestió de les dejeccions ramaderes, que és tot allò que està vinculat amb la gestió dels residus ramaders en la seva versió, per exemple, dels cadàvers animals. Miri, aquest conseller va ser, allò, durament atacat... Lamento que ara no hi hagi el conseller Saura. Ja té una tendència, allò..., ja és la segona vegada. Amb Bracons no va aparèixer pel Ple; ara tampoc..., estava per aquí a la casa, però tampoc apareix. El conseller Saura, literalment, va dir d'aquest conseller, ex-conseller que els parla –perdó– i del Govern que representava que era –literalment, eh?, tinc la nota de premsa aquí, després la hi lliuraré, emesa pel seu Grup Parlamentari–..., que el Govern de la Generalitat era un encobridor dels delinqüents mediambientals, referint-se a un cas concret, que era una empresa que gestionava els residus animals, que és Grefacsa. I ves per on –devia ser casualitat, que estàvem en plena campanya electoral–, ara va i la seva directora general –la seva– diu: «Hem fet una anàlisi, el Departament de Medi Ambient, el Departament de Sanitat, el Departament d'Agricultura i no sé quants departaments més, i no hem trobat cap causa per tancar», perquè diu que la llicència estava ben donada, i a més a més l'activitat es fa bé.

Home, i aquí hi han diputats que van anar..., no només amb acusacions verbals. Aquí hi han diputats, senyor Bosch, que van anar a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya a portar, doncs, aquesta decisió del Govern de la Generalitat. Home, doncs, els pregariem que ens aclarissin on som, que ens aclaríssim on som. Quina és l'actitud que val? Aquella de campanya electoral, que consistia a, simplement, tot s'hi val per desgastar el Govern de Convergència i Unió, i acusar, no ja polítics, que, miri, per això ens paguen, en certa mane-

ra, sinó fins i tot tècnics del Departament de Medi Ambient? –perquè quan es va a Fiscalia un es pot imaginar que les decisions se sustenten sobre informes tècnics. I ara resulta: «No, no, no, doncs, allò..., no passa re.»

Home, doncs, sí que passa. I molt, que passa. Perquè, escolti, algun dia, alguns tècnics del seu Departament, funcionaris que actuen amb una honestedat inqüestionable, hauran d'anar a declarar. I hauran d'anar a davant de la Fiscalia de Medi Ambient, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per una qüestió en què ara resulta que la llicència estava ben donada... És curiosa, eh?, la interpretació pública que en fan. Em recorda unes paraules de l'aleshores conseller Carod-Rovira, d'allò de la impunitat empresarial. Diu: «És que no hem trobat res que ens permeti tancar.» Escolti, vostès tenen per funció tancar les activitats? O tenen per funció...? O tan captius són de les plataformes? Expliqui'ns-ho, expliqui'ns on som.

Es van dir literalment expressions com les que els he comentat, i diputats presents en aquesta cambra, doncs, van acudir al tribunal. Varen fer un reguitzell de més de vint preguntes, cosa perfectament legítima, amb relació al tema que ens ocupa, aquest de Grefacsa; varen fer una interpellació. No varen esperar ni les respostes. Van entrar les preguntes el dia 2 d'octubre, i a la Fiscalia hi van anar el dia 4. No van ni esperar les respostes del Govern. Devien tenir molta pressa. No sé si és perquè hi havia una campanya electoral convocada. Però, escolti, amb la claredat, amb la contundència amb què a nosaltres se'ns va portar a la Fiscalia aleshores per aquesta decisió, els agrairiem, home, que rectificuessin, si és el cas, i, a parer dels informes que vostès mateixos han fet públics, doncs, que ho diguin amb la mateixa claredat.

Home, i una cosa sí que li agrairiem: jo li he demanat..., ja sé que me'l farà arribar, conseller, perquè no dubto gens ni mica de la seva paraula, ja sé que me'l farà arribar, aquest informe que han fet no sé pas quantes conselleries, que han arribat a la conclusió que no poden tancar una activitat, perquè resulta que la llicència estava ben donada. Home, li demano una cosa, per respecte fins i tot als tècnics del Departament i als polítics que anteriorment hi teníem responsabilitat: home, facin-lo arribar també a la Fiscalia, aquest informe, perquè, si tan ben feta estava, potser ens estalviem un mal tràngol, que prou que en tenim, doncs, d'un conjunt de tècnics i de polítics que hauran d'anar un dia..., perquè vostès estaven en campanya electoral i perquè els importava molt poc l'honorabilitat, la professionalitat d'una colla de gent, d'una colla de polítics i d'una colla de tècnics. I em sembla que les coses, doncs, s'han d'anar resituant en el seu context.

I per això l'invitem que ara pugui a aquesta tribuna i ens digui: primer, si l'anunci era un simple engany, quan parlava de purins...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

...i aquest nou pla de purins existeix o no, i segon, amb una altra expressió, no en tema de purins, sinó de resi-

...dus carnis, en aquest cas ramaders, que ens digui a veure què en pensa, sobre això de Grefacsa i què és el que pensen fer. Resulta que ara no han trobat cap causa...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

...per tancar aquesta activitat. Per tant, digui-ho en aquesta cambra i, sobretot, més enllà d'aquesta cambra, expliqui-ho també al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i actuï en conseqüència.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula, per a la resposta, l'honorable senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge (Sr. Salvador Milà i Solsona)

Gràcies, senyor president. Honorable diputat, senyores diputades, senyors diputats... Dividiré la resposta també en els dos apartats que vostè em demana.

Primer, sobre el tema de la importància del sector porcí. Evidentment, és un sector estratègic per a la ramaderia catalana, perquè aporta el 30 per cent del producte final agrari de Catalunya; en depèn la viabilitat d'importants sectors, no només ramaders, sinó també d'indústria transformadora i de pinsos, i el seu desenvolupament ha estat un punt important, que constatem, per establir la població agrària a bona part del territori.

És cert, per això, que aquest és un sector que necessita un important procés de modernització i de renovació, com passa a la resta d'Europa i, potser més endarrere, a la resta d'Espanya. I això ha comportat la generació d'una important quantitat de residu ramader, que representa a l'entorn de 19 milions de tones anyals, és a dir, més del 50 per cent de tot el residu generat a Catalunya. En determinades zones de Catalunya, vostès saben que s'ha produït una concentració de cabana ramadera que impossibilita l'aplicació d'aquest purí com a adob de forma directa al terra, perquè hi ha un excedent amb relació a les demandes de nitrats que poden tenir els terrenys i el residu generat. Això ha afectat l'incompliment de normatives europees i ens ha obligat a declarar, ja de bell antuvi, amb anterioritat..., una declaració de zones vulnerables per contaminació produïda per nitrats, no exclusivament de purins, però sí també de purins i d'altres utilitzacions dels nitrats de forma excessiva, algunes en zones ramaderes, i d'altres, doncs, com en el Maresme, en què no hi ha aquesta presència; zona en què s'haurà d'ampliar, per cert, molt properament la declaració.

S'ha prestat atenció en aquest sector. La valoració del Decret 220, del 2001, sobre gestió de dejeccions ramaderes, unit a l'adequació, a la legalització de les activitats a l'entorn de la LIIA, de la Llei d'intervenció d'impactes ambientals, ha comportat una avaluació crítica del que ha estat això fins ara. Reconeguem-ho. Moltes comarques han fet un esforç considerable d'informa-

ció, de documentació, s'han presentat molts plans de gestió, però això ha provocat una enorme burocràcia, una multitud d'expedients pendents de resoldre per impossibilitat de gestionar-los tots i de poder fer-ne el seguiment; ha generat pràctiques, algunes pràctiques, absolutament irregulars de tràfic de drets d'abocament molt difícilment controlables, i, malgrat que s'ha fet un esforç per part d'alguns consells comarcals, com el d'Osona, a què després em referiré, el cert és que aquest model, per si sol, està fracassant. Com està fracassant –jo no dic que sigui culpa de ningú, però sí que no es mostra suficient– el tema de les plantes de tractament de purins per la simple cogeneració, perquè sabem que la modificació del Decret de tarifes diferencials o tarifes especials es posa en perill, perquè en algunes, així com altres tenen una actuació molt positiva, d'altres, en definitiva, l'únic que són són formes de cremar gas, però no estan vinculades, en absolut, a una bona gestió dels residus.

Però ara explicaré una mica com hem entomat aquest tema des del primer dia –des del primer dia–, i per què això estava en el Pla d'actuacions, perquè aquest és un tema que tant des del Departament de Medi Ambient i Habitatge com des del Departament d'Agricultura, efectivament, va ser una de les primeres actuacions que vàrem endegar.

De contradiccions sobre el tema de la cabana ramadera, cap; a veure si ens entenem. S'ha de fer un pla de porcí, i en això sí que hi ha una plena coincidència. Jo, el que vaig dir quan vaig anar a Osona és que felicitava el Consell Comarcal i els ramaders de la zona perquè són molt bons professionals i perquè havien mostrat voluntat d'actuar d'una forma correcta, havien presentat els seus plans de dejecció ramadera, hi havia una base informativa considerable, però jo no em vaig pronunciar ni a favor ni en contra de si havia d'augmentar, ni havia de tancar la cabana ramadera, entre altres coses perquè precisament no tenia les dades sobre quines seran les conclusions d'aquest Pla de gestió que s'haurà de fer de forma consensuada amb el sector, ni ningú m'ho va preguntar, i, si m'ho haguessin preguntat, hauria contestat el que li dic ara.

Una cosa que sí que diem i hi insistim, i això el sector ramader ho està agraint, és que intentem enfocar el tema de la gestió de nitrats de forma diferenciada del que és l'existència de les granges. És dir, una cosa és els aspectes d'ordenació de granges i la incidència que poden tenir en el territori i l'altra és descriminalitzar el fet que la producció porcina sigui la culpable de tota la contaminació; el que és culpable de la contaminació és la mala gestió que alguns fan d'aquests plans de purins o de dejeccions i la mala utilització dels nitrats al llarg de molts anys –de molts anys– en l'agricultura. Per tant, hem pacificat el sector en aquest sentit; la meua apreciació és que tots els sectors –hem parlat amb tots– estan molt d'acord que s'ha de fer, perquè tots estan d'acord que el Pla de dejeccions tal com anava ens porta a un carreró sense sortida burocràtic, i que el que cal són noves alternatives.

Què hem fet? Doncs, tal com he dit, des del primer moment, el 18 de febrer –el 18 de febrer–, per tant, dintre dels cent dies, ja s'havia acordat la formulació d'una

nova estratègia per a aquest tema, i vàrem explicar al sector, a tot el sector, vàrem explicar, que ho fariem en diferents fases. Primer, els dos departaments hem establert unes comissions de treball presidides pels respectius secretaris generals, amb assistència del director general de Polítiques Ambientals, del Centre per a l'Empresa i el Medi ambient, del director de Producció agrària i Innovació Rural, d'Intervenció i Qualificació Ambiental, Agència Catalana de l'Aigua, Agència de Residus, etcètera, serveis jurídics... Per fer què?

Primer, es van ja consensuar les línies de treball conjunt i es van encarregar els aspectes tècnics i jurídics de les qüestions plantejades. El 14 d'abril ja es va poder formular una primera reunió al CEMA i es van presentar els estudis fets pels equips de la Universitat de Lleida i de Vic corresponents als tractaments dels purins i als diferents tipus i maneres de fer-ho a Catalunya, amb propostes concretes. I actualment s'està fent la fase de consulta d'aquests punts d'acord assolits entre ambdues parts, dins d'una proposta de gestió integral, tant dels orgànics com dels minerals, cosa que no s'havia plantejat mai fins ara, fer aquesta gestió integral, amb visió d'agricultura i ramaderia sostenible. Aquest esborrany de proposta consensuada dins de la Comissió Tècnica, que ja està acabada, està ara en la fase a què ens vàrem comprometre amb els sindicats ramaders i amb diferents representacions –Fundació Agrícola, etcètera–: a presentar-los-el, a negociar-ho, a parlar-ho, i, després, posteriorment, presentar-ho al Parlament i allà on correspongui.

Per tant, tot el que vostè em preguntava es farà. I el que no faré ara, perquè d'alguna manera seria avançar-me, és explicar-los tot aquest seguit de conclusions, que no les fem encara nostres, perquè precisament aquest és el fruit del treball d'aquestes dues comissions, que ara, a partir d'ara, serem prou prudents per primer consensuar-les amb el sector, tant amb el sector ramader com amb el sector científic, i després poder-les presentar com a alternatives; alternatives que aniran en la línia de potenciar les bones pràctiques que estan fent determinades actuacions, que vénen promogudes pel mateix sector.

És dir, nosaltres potenciarem aquelles actuacions de tractament del purí que no siguin finalistes en el terreny, sinó que passin pel seu compostatge previ; que hi intervingui el mateix sector organitzat i no siguin empreses alienes que l'únic que busquen és una manera fàcil i justificada de poder cremar gas i fer electricitat, sense tenir en compte les necessitats del sector; que incorpori –també és una novetat important– cremar biogàs dels mateixos purins per alimentar el procés com a única forma..., no l'única, una possible forma d'obviar els problemes de dependre sempre d'aquesta tarifa diferencial. I a partir d'aquí, doncs, estimular bones pràctiques, com la de Juneda i altres que en aquest moment s'estan proposant, i, en tot cas, descartar-ne d'altres que no funcionen, i portar també el Decret d'ampliació de les zones vulnerables, que ja no estaran només vinculades als purins, sinó a altres gestions del nitrat.

Respecte a la gestió del residu carni, que vostè s'hi refereix. A veure, situem una mica les coses perquè em sembla que vostè s'ha guiat només..., reconec que és culpa nostra perquè no li hem fet arribar els informes,

i vostè potser s'ha guiat pels informes de premsa i no pels informes que, com li he dit, li vaig dir quan me'ls va demanar. No els hi puc entregar, perquè aquests informes encara no s'han acabat. Encara està pendent d'analitzar una sèrie d'aspectes que li diré ara que afecten aquesta activitat.

Miri, si aquesta activitat hagués estat tan bé, no hauria fet falta que tres departaments de la Generalitat hagin estat treballant durant dos mesos inspeccionant, introduint modificacions i fent el seguiment des d'aspectes agrícoles, des d'Agricultura, de l'aspecte de Sanitat i de l'aspecte de Medi Ambient.

Perquè no oblidem que, al voltant de les denúncies que en el seu moment es varen produir de fets que s'havien produït o sospites fundades que hi havien sobre el que estava passant aquí, hi havien aspectes sobre què passava amb determinats residus carnis que entraven..., i hi han documents que han seguit..., furgonetes que sortien d'una planta on havien entrat residus que tenien tot el tractament d'especials, però que alhora es derivaven, possiblement, cap a tractament de residu utilitzable per a alimentació animal. Què passava amb el fet que no hi hagués encara el tractament corresponent de greixos? Què passava sobre l'arranjament de les zones netes i brutes? Sobre el canvi de les «tolveres», sobre el funcionament de les calderes, sobre establir un pla de la millora del transport i el conjunt de les «tolves» d'emmagatzematge... I així fins a vint-i-una pàgines de modificacions, d'alteracions, de millores que s'han fet introduir, i algun tema –i amb això acabo, senyor president; gràcies per l'amabilitat– clau, com és el tema de la cremada de greixos, que encara no està decidit en absolut.

Per tant, l'únic que li diem en aquest punt és: si s'ha comès un delictes, es va cometre en un moment determinat, a partir d'uns indicis determinats que la justícia investigará. La nostra feina com a Departament de Medi Ambient responsable és fer un seguiment de les activitats i demanar-los que s'adeqüin a la legislació. I això és el que nosaltres hem fet en aquest període. Una cosa, senyor diputat, no exclou l'altra. Els tribunals i els fiscals diran què va passar en aquell moment, no estem parlant d'un delictes continuat...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

...nosaltres el que hem fet és introduir totes les millores i totes les prescripcions que calien, i encara a hores d'ara no podem dir que estigui perfectament ajustada a la legalitat.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula, per a la rèplica, l'honorable diputat senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, estic francament sorprès; com canvien les coses! Com pot venir

aquí i dir: «Escolti, no li envio l'informe, a vostè, perquè encara no està acabat», i la seva directora general l'explica a la premsa! O sigui, quin concepte tenen vostès d'aquesta cambra? No són vostès que s'han passat la vida reclamant transparència? Hi insisteixo, encara no hi ha el senyor Saura aquí: no són vostès que ens han acusat de tot? I resulta que ara ve aquí a la tribuna i diu... Li demano un informe per escrit, li dono temps, li dic en la intervenció: «Escolti, ja sé que me l'enviarà», i ara, a sobre, em diu: «Escolti, és que no l'hi puc enviar perquè no està acabat, perquè no...»! Però és vostè que ha anat a la premsa! Escolti, no sóc pas jo que no el tinc, l'informe. És la seva directora general que se'n va als diaris a explicar el contingut de l'informe! Quin respecte li mereixen els diputats d'aquesta cambra i les diputades d'aquesta cambra? O és que ens hem d'assabentar de totes les coses per la premsa? I, a sobre, després, encara, què?, ens acusarà que fem oposició a partir de denúncies i no sé què? No, escolti, és la seva directora general –a qui, per cert, em sembla que diumenge van socarrimar juntament amb mi; no tinc el gust de conèixer-la, però em sembla que hi va haver una manifestació i ens varen cremar plegats, una cosa sorprenent, perquè jo ja no sé què hi pinto, en aquest tema.

Però en qualsevol cas, escolti, que no som nosaltres!, que són vostès! Faci'ns-el arribar, l'informe, quan cregui oportú. Però permeti'm que subratlli quin és aquest canvi tan radical d'actitud, quin és aquest canvi d'un partit polític que en el seu moment va portar-nos a fiscalia, ens ha dit de tot menys macos, com es pot imaginar, que ens fa una bateria de preguntes, que ens fa una proposició no de llei, que la tinc per aquí damunt, en què –m'he entretingut a comptar– diu que incomplim no sé si vint-i-set normatives...

Escolti, de debò vostè es pensa que som tan..., he de matisar, i amb compte, la paraula, però tan dropos –miri, em surt aquesta–, tan dropos per autoritzar activitats, incomplint disset normatives? De debò es pensa que som tan suïcides, quan estàvem al Govern, de fer aquesta mena d'autoritzacions? Saltant-nos la legalitat disset vegades! Home, reconegui-ho, vostès estaven en campanya electoral!

I tenen un problema, que és que governen. Només en tenen un de problema vostès, i és que governen; que s'han passat mitja vida donant lliçons i portant-nos a fiscalia, i jugant, doncs, amb foc, i mira, ara, ves per on, ara es cremen. I el senyor Bosch, que ens va portar a la fiscalia amb aquest tema, i ara... –no escolti, no li demanem pas que ho retirin, facin el que creguin oportú; ja hi tenim confiança amb la justícia, tota–, i ara resulta que han descobert, doncs, que han de governar i han d'anar trampejant.

I va començar amb Bracons... I miri, doncs, permeti'm l'expressió, se l'embeinen. I resulta..., bé, aquí no passa res. I, doncs, miri, ara resulta que cada territori té el seu Bracons particular. A Lleida es deia Grefacsa..., i patapam!, ara també, doncs, ara tirem endavant i resulta que no trobem cap raó per poder tancar Grefacsa i que la llicència devia estar raonablement ben donada, perquè, si no, l'hauria retirat vostè!

I vol que li segueixi la llista? Vol que li segueixi amb el que diu la premsa d'avui? I el «felicito» per això –ho lamento pels seus companys de Grup Parlamentari–: benvinguda la connexió de xarxes entre el Consorci d'Aigües de Tarragona i Aigües Ter - Llobregat. Sí senyor! Això és assumir les responsabilitats de Govern!

I vol que continuï? Vindrà el quart cinturó. És clar que vindrà! Perquè ja ens ho va demostrar...; vull dir, el president Maragall, en una visita va dir: «Escolti, Bracons es farà i el quart cinturó també.» Estem veient que es compleix la paraula del president. Vostè davant d'això va dir: «No, és l'opinió d'un membre més del Govern.» No, no, ja veiem qui mana, afortunadament –afortunadament–. I en cada territori en podem trobar un!

I, escolti, sobre purins: és que no m'ha dit res! –és que no m'ha dit res! Escolti, benvinguda, l'ampliació de zones vulnerables, em sembla magnífic. Però ens van enganyar o no amb l'anunci? Quan en l'anunci dels cent dies de Govern diuen, literalment: «Elaboració d'un pla de purins», què vol dir? Farem...? Doncs, escolti, diguin-ho amb aquesta claredat; posin un altre anunci: tot allò era una expressió de voluntats, de programes electorals, i si ens posem d'acord potser farem I, si no, doncs, faran el que fan habitualment, que ja ens hi estan acostumant. I de debò, eh?, des del nostre model de país, que sí que és coherent i que sí que se sustenta, benvinguda sigui la imposició del seny i del sentit comú en la connexió de xarxes, que les empreses puguin desenvolupar-se amb normalitat en aquest país, que les infraestructures i les carreteres s'estiguin fent, etcètera.

Per tant, senyor conseller, és decebedora la seva resposta. Constato que ens varen enredar amb l'anunci, almenys pel que fa al Pla de purins, que el més calent és a l'aigüera; ens ho acaba de dir: «Que farem si...» Tot el que han fet és reunir-se amb el DARP, i, a més a més, diuen públicament que no s'han posat d'acord. És tot el que han fet amb relació al Pla.

I lamento, i això sí, lamento molt seriosament i molt profundament, que en el tema de Grefacsa hagin actuat d'una manera tan roïna, tan miserable –i ho dic amb aquestes paraules–, perquè no es pot anar imputant a persones que dediquen la seva professionalitat, des del vessant polític o des del vessant tècnic, a defensar la normalitat i a complir les lleis..., i que ara sembla que no hagi passat res. Doncs, ha passat, i molt, senyor conseller; ha passat, i molt: que vostès van enredar l'electorat, que vostès es van accelerar fent promeses, i, miri, que ara, ves per on, es troben amb responsabilitats de Govern.

I com aquesta..., vam començar amb Bracons, hi insisteixo, amb Grefacsa, i en trobarem, si vol vostè, una cada setmana –si vol vostè, una cada setmana.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula l'honorable conseller senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, miri, li torno a dir el que li he dit al principi, si tot hagués estat tan bé, jo no entro en la qualificació del que al final arribi, les conclusions del fiscal, perquè no sóc jutge ni fiscal, ni és la meva obligació aquí, com a Govern de la Generalitat actual, determinar què estava passant en aquell moment. El que sí que és cert és que nosaltres teníem un compromís com a Govern –i l'hem complert– d'entrar en una activitat que s'havia portat com s'havia portat, que no tenia encara la llicència degudament comprovada sota les mesures, i que tenim, com li he explicat i li faré a mans, vint-i-una pàgines sobre totes les actuacions; modificacions que s'han hagut d'introduir, tant des del punt de vista dels residus –entre altres coses, li ho torno a repetir, com una petita anècdota, que ara tot el conjunt dels residus es tracten com a MER, com a residus d'especial tractament, cosa que abans no passava i va provocar les sospites–, com que ara les calderes estan funcionant amb gas natural, i així fins a vint-i-una pàgines.

També li explico i li ho he dit, i per tant no tergiversem, li he dit: l'Informe que es va explicar és on fins ara s'havia arribat, tres departaments treballant conjuntament i pendents d'un informe, que entra aquesta setmana, amb relació a l'ús i la gestió de greixos. I el que hem fet, potser, ara, i estem disposats a assumir..., doncs, que ens hagin de cremar quan ens hàgim de cremar, però com a mínim aquests informes els ha tingut tothom, hem convidat tothom que tenia sospites raonables que entri –i el tindran quan estigui complet– i se li ha demanat... (*Veus de fons.*) Si em permet, li estic dient que tothom que ha formulat alegacions, tothom que ha presentat alegacions li hem permès i li hem facilitat la màxima transparència perquè pugui accedir a inspeccionar, a comprovar tots els informes de totes les modificacions que s'han introduït. Per tant, no és que no passés res.

I el fet que ara estigui funcionant bé, o que pugui funcionar bé en el futur, quan apliqui les mesures correctores que li hem demanat, no té res a veure amb les actuacions que s'haguessin pogut produir anteriorment, amb una total falta de transparència i amb indicis més que raonables..., que en tot cas serà la justícia qui l'haurà de determinar, perquè per a això hi han els tribunals.

Respecte al tema dels purins, li he dit el que hi ha: s'està fent el pla –aquest era el compromís del Govern, iniciar aquest pla de gestió–, s'ha parlat amb el sector, estem consensuant unes línies d'actuació per modificar un decret que no anava i que haurem de deixar sense aplicació en bona part, perquè estava absolutament burocratitzant la gestió d'un tema com aquest, que interessa al conjunt de l'activitat ramadera. S'ha descriminalitzat l'activitat i hem assolit el compromís que el sector ramader participarà tant en la gestió dels purins com en el seu tractament posterior, i a partir d'aquí es determinarà quina és la cabana corresponent.

Per tant, la feina està endegada, vostès hi tindran accés un cop s'hagi fet com s'han de fer les coses, que és parlant-ne, recollint els *inputs* dels diferents sectors i, a partir d'aquí, tindran tota la informació.

I no posi, no aprofiti ara el tema aquest per parlar d'interconnexió de xarxes. Però ja que m'ho presta, m'hi presto per contestar-li. El que hem presentat a Madrid són 700 milions d'obres alternatives, que vostès anteriorment, l'anterior Govern no havia introduït en el Pla hidrològic, per substituir el transvasament nord. La interconnexió de xarxes forma part de l'annex 2 del Plan hidrológico nacional, que el Govern de Madrid, en aquest moment, ha decidit no entrar-hi, ni parlar-ne, perquè creu que és més necessari i oportú que, en el moment que es presenti *el real decreto-ley* d'anul·lació dels dos transvasaments, als quals vostès van donar el consentiment, pugui introduir-hi els 780 milions d'obres alternatives, en les quals no hi ha la interconnexió de xarxes, sinó que hi han un conjunt de millores importantíssimes, i, posteriorment, l'annex 2, que en aquest moment hi ha presentat a Brussel·les, es discutirà amb calma i es determinaran aquells elements que són prioritaris o deixen de ser prioritaris.

Per tant, no barregi la roba. El que des del Govern de Catalunya estem treballant a fer en dos mesos, que és el que no s'havia fet en quatre anys, és fer una demostració que es pot gestionar l'aigua a Catalunya sense necessitat de transvasament i sense necessitat d'admetre obres com les que tots ens hi havíem oposat. A partir d'aquí aquest és el pla que estem presentant, alternatiu als dos transvasaments. La interconnexió de xarxes és un tema que s'ha de discutir posteriorment, a partir que es pugui negociar amb Brussel·les la reassignació de fons. Per tant, ni a favor ni en contra; en el que estàvem tots en contra –no tots, vostès hi estaven a favor– era d'un transvasament que impedia, com vostè podrà veure ara, tot un seguit d'obres que milloraven extraordinàriament l'abastament d'aigües a Barcelona i també les millores ambientals del delta.

Sobre l'altra qüestió, els documents que hem presentat ni en parlem ni els la proposem.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller. (*Veus de fons.*) Anem a pams, el senyor Bosch em demana la paraula? (*Veus de fons.*) Senyor Bosch...

El Sr. Bosch i Mestres

Sí, gràcies. Per al·lusions, dues vegades m'ha citat el senyor Espadaler.

El president

Té un minut.

El Sr. Bosch i Mestres

Simplement per explicar que en el seu moment un grup de veïns de la zona afectada ens va venir a veure com a organització política per tal d'explicar-nos la situació que es derivava de Grefácsa. Els nostres serveis jurídics van examinar-ho, van considerar que hi havia motius per portar-ho a la fiscalia, i així es va fer. El fiscal –només vull recordar-ho– ho va admetre a tràmit i, per tant, el senyor Espadaler, el Govern de la Generalitat, tots, hem

d'estar atents, simplement, al que es decidirà. Nosaltres confiem en la justícia i, per tant, fins que decideixi cal esperar què passa i veure qui tenia raó.

En tot cas, de la intervenció del senyor Espadaler acusant-nos a Iniciativa que tenim un problema, jo li diria que benvinguts els problemes que es deriven d'estar al Govern, perquè em sembla que qui té el problema principal és Convergència i Unió, que està a l'oposició, i em sembla que li costa una mica assabentar-se'n.

El president

Senyor Espadaler...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Gràcies, senyor president. No, per fer algunes precisions. A veure, aleshores, per què ens van fer vint-i-sis preguntes i una proposició no de llei? Aleshores, per què ho van fer? No van ni esperar la resposta del Govern per portar-nos a fiscalia.

Segona, escolti'm, el senyor Saura va dir –i lamento per tercera vegada que no entri en aquesta cambra–: «El Govern es converteix en encobridor d'irregularitats», referint-se particularment a això; ho tenen penjat al seu web. Escolti, no s'aguanta per enlloc. El seu problema ara és que governen i que, doncs, es van passar de frenada, per dir-ho col·loquialment, i que ara, doncs, miri, totes aquestes coses, *donde dije digo* –expressió que em surt en castellà, i ho lamento–, doncs, *digo Diego*. Això és el que els passa.

I, senyor Milà, només una apreciació: resulta que tothom d'aquest país està informat del que és aquest famós informe, menys un servidor, que és el diputat que representa el Grup Parlamentari, en aquest cas, de Convergència i Unió, que des del 6 d'abril el va demanar per escrit. Resulta que tothom el té menys jo. Doncs, miri, deixem constància –si més no, en acta, que és l'únic que podem fer–, doncs, d'aquesta transparència tan predicada.

Moltes gràcies.

(El conseller de Medi Ambient i Habitatge demana per parlar.)

El president

Honorable conseller, si vostè parla torna a obrir torn. N'és conscient, no?

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

No tinc cap inconvenient de parlar-ne tant com calgui. Només li dic...

El president

Conseller, perdó. Jo tampoc hi tinc cap inconvenient, però siguin conscients que, és clar, vull dir, això són precedents que anem sentant. Té la paraula i li demano que sigui tan breu com sigui possible.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Espero no crear un precedent perquè la resposta serà..., intentaré ajustar-me a l'allusió que ha fet. És a dir, jo l'únic que li he explicat és que hi

havia una sèrie de parts que s'havien presentat com a denunciants en l'expedient, als quals vam oferir transparència i vàrem explicar, en una reunió prèvia, en quin fase estaven els treballs d'elaboració de l'informe, que encara no està acabat, però se'ls va dir: «Escoltin, aquests motius s'estan examinant i no està acabat perquè falta un tema tan essencial com és el fet de cremar greixos animals com a combustible.» Aquest és un tema que estàvem pendants dels resultats d'uns estudis i és pel motiu que li vaig dir: «Escolti, no sabem encara si podem donar l'actualització a la modernització de l'activitat que havia presentat l'empresa.» I a partir d'aquí, quan estigui complert, vostè serà el primer que el tindrà; no es preocupi, ja m'hi comprometo.

Espero no haver motivat reaccions.

El president

Gràcies, honorable conseller. *(Veus de fons.)* Gràcies, senyor diputat.

———— **Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge** (tram. 300-00349/07)

El tercer punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula, per a la seva exposició, l'illustre senyor Carles Puigdomènech.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, ja l'altre dia, amb motiu de la presentació de la Proposició de llei d'habitatge que va formular el nostre Grup, ja reflectiem una preocupació compartida per tots els grups respecte a aquestes qüestions, les qüestions de l'habitatge, i a la vegada reconeixiem, jo crec que entre tots, que per part de les diferents institucions i administracions no havíem, fins al moment, sabut, doncs, per què és una obvietat aturar l'escalada de preus de l'habitatge que avui tenim, no? Segons les últimes dades de què jo disposo, en aquest moment, a nivell de Catalunya el preu mitjà està al voltant dels dos mil euros metre quadrat construït i, en el cas de la ciutat de Barcelona, la més elevada, lògicament, de Catalunya, al voltant dels 3.500 euros metre quadrat; és a dir, per sobre de les sis-centes mil pessetes metre quadrat.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

La setmana passada el síndic de greuges, també, en aquesta mateixa cambra, quan explicava el seu Informe, feia referència a aquesta qüestió i apellava totes les institucions i administracions, doncs, a donar un pas més, un impuls més a totes les polítiques d'habitatge. Motiu pel qual nosaltres formulem aquesta interpellació, interpellació que com totes ve motivada per una qüestió de preguntes, també, amb relació a les iniciatives que ha anunciat el Govern que presentarà; també, amb part de crítica, com després veuran, per alguna de les

accions que ja s'han iniciat, i, en tot cas, una part propositiva, que en la moció subsegüent, en tot cas, ja explicarem.

Voldria dir, abans d'entrar més amb detall en el contingut, que seria bo –seria bo– que no deixin passar l'oportunitat que en la part propositiva –i li ho dic ara, senyor conseller perquè quan presentem la moció seran els grups que intervindran i no vostè– no deixessin perdre una nova oportunitat de buscar complicitats –també, la nostra– en aquestes qüestions. Fins ara han deixat perdre vostès tres oportunitats, ja, de buscar complicitats. Una, la Proposició de llei de l'habitatge que vam presentar fa cosa d'un mes, que ens hauria permès, sumant les esmenes que estàvem disposats nosaltres a assumir, tenir una llei d'habitatge aquest mes de juny. La seva negativa inicial ens portarà que fins a l'any que ve no tinguem una llei d'habitatge –primera oportunitat perduda.

Segona oportunitat perduda: el paquet d'iniciatives que vam defensar en la Comissió de Política Territorial en matèria de sòl i habitatge, respecte a la reserva d'habitatge protegit en el sòl no urbanitzable que es reclassificava, respecte al control dels habitatges amb drets de templeig i retracte, etcètera, i tot el que –em remeto a la Comissió– vostès malauradament van rebutjar, tot i tenir un fort contingut social i, a més, amb un to molt positiu, com ho vam presentar.

I tercera oportunitat perduda: vostès, no en una qüestió nostra, sinó en una iniciativa del Partit Popular –per què no dir-ho?–, que, a més, els era absolutament gratuïta, en una moció que ells van defensar i que nosaltres hi vam donar suport, que més enllà del contingut, i amb tots els respectes pel senyor Montanya, que entenem que era absolutament gratuït perquè no aportava res de nou, però sí que permetia facilitar arribar ja a una moció consensuada per tots els grups, i vostè aquestes complicitats tan necessàries en aquest tema. Vostès van deixar perdre aquesta oportunitat amb una estratègia de joc curt, de voler posar uns en un costat i els altres en un altre, en un tema que nosaltres no volem entrar-hi, en aquest joc.

Per tant, els demano que no perdin aquesta nostra oportunitat que els donem ara, nova, a partir de la moció, perquè aquesta els la donem; d'aquí un temps no sé si els la podrem continuar donant.

Passo a la crítica, a les qüestions que han fet vostès fins ara, perquè entenc que, senyor Milà, vostè és conseller del Govern, però és conseller a proposta d'una força política que és Iniciativa per Catalunya, que, a més, quan van prendre possessió, vostès van vendre, d'alguna manera, que se'ls havia donat aquesta conselleria perquè l'altra era una conselleria més política i aquesta una que tenia un contingut més social. I per aquest motiu es va crear la conselleria de Medi Ambient i Habitatge, creant una divisió jo crec que absolutament errònia en matèria de sòl i habitatge entre el Departament de Política Territorial i el de Medi Ambient. Una divisió per interès purament de partit, no d'interès general, no d'interès social. I els retrec aquest tema ara perquè és un tema que encara està obert, com després també tindrem ocasió de debatre –si estigués tancat i acabat no en parlariem–, està obert i, per tant, els efectes i conseqüències encara els vivim.

Interès de partit i que després no respon tampoc als acords i les promeses de vostès de reducció de càrrecs. Una divisió que ha comportat que d'una sola direcció general d'Arquitectura i Habitatge es passés a una secretaria general i a dos direccions generals. Per tant, triplicat els nombre d'alts càrrecs, no en canvi el nombre de personal; és a dir, més persones a dirigir, no més persones a treballar en aquesta qüestió, com en tot cas caldria per justificar un major èmfasi en aquestes polítiques.

I dic això no com a crítica a les persones, perquè des de la seva opció política, evidentment, però, penso que han fet una bona elecció amb les persones que han posat al càrrec d'aquestes responsabilitats, des de la seva opció política. Per tant, no és una crítica a les persones, però sí a l'organització. Perquè a més a més que l'important és el què cal fer, també és important qui ho fa i com fer-ho. Qui ho fa, amb aquesta divisió, pensem que és un error, i com ho fa, també, perquè vostès han creat una divisió administrativa errònia, desorganitzada i que treu eficàcia, celeritat i, per tant, resultats a les polítiques d'habitatge.

A més, és una divisió feta des de l'absoluta incoherència material: vostès es queden el que és la Direcció General d'Habitatge, però, en canvi, la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge, amb la part de paisatge més vinculada al medi ambient, se la queda el Departament de Política Territorial, quan, en tot cas, creiem que el més adequat hauria sigut al revés, i que les d'habitatge i sòl anessin juntes, a un departament o a un altre però juntes; en tot cas, millor a Política Territorial, com ja estaven.

Després, l'altre element principal que ven el Govern com de fort contingut social en matèria d'habitatge, com és el Projecte de llei de barris, curiosament també s'impulsa des del Departament de Política Territorial, i no de vostès. I dels antecedents que ens han lliurat al Parlament, amb els informes dels diferents departaments, es fan palesos als informes que surten del seu propi Departament el neguit, la inquietud i, podríem dir, el desacord encobert a la poca participació que a vostès se'ls dona, i no reconeguda pel Departament de Política Territorial, en l'impuls d'aquestes matèries a través d'aquest Projecte de llei.

I, a més, amb una indefinició organitzativa, com li deia, molt, molt, molt important. El Decret de reestructuració del Govern, des del punt de vista normatiu, és de suspens, de suspens absolut. És que vostès es distribueixen les competències en la dividida Direcció General d'Arquitectura i Habitatge dient en el Decret, expressament, que ja es posaran d'acord, els dos departaments, a com repartir-s'ho, amb la qual cosa això, des del punt de vista de la funció pública, del servei als ciutadans, és realment insòlit.

Aprofito també –i no m'allargaré més en aquest aspecte organitzatiu– per contrastar-ho i també demanar-li la seva opinió respecte al recentment creat Ministeri d'Habitatge per part de l'Estat, que va en una línia absolutament diferent, precisament, de la que vostès estan fent aquí a Catalunya, tot i que, evidentment, vostès hi han donat suport a l'Estat. Per tant, m'interessaria

saber la seva opinió sobre aquest model organitzatiu, absolutament diferent del seu, a què vostès donen suport.

I després també aprofito ja perquè ens digui si els 180.000 habitatges nous que ha promès el nou Govern tindran incidència també a Catalunya en l'anunciat Pla d'habitatge que vostès presenten, i de quina manera s'articularà, per tant, aquest anunci del Govern, i si vostè veu que realment és factible fer-ho. I li demano en el seu vessant polític, però també com a coneixedor, advocat urbanista coneixedor dels processos de transformació del sòl, i tenint en compte el temps que es tarda a planificar, urbanitzar i edificar, si vostè realment es ratifica en la possibilitat que aquests 180.000, en la part que toqui a Catalunya, es faran a Catalunya en aquests quatre anys, i també respecte als 42.000 que vostès han anunciat a Catalunya, si es ratifica en el fet que és possible fer-ho en aquests quatre anys.

Com que se m'acaba el temps, en tot cas, en el segon torn de rèplica em referiré a qüestions més relatives al sòl, al *mobbing* immobiliari i a les polítiques fiscals, i també d'habitatge protegit, tant a nivell de Catalunya com de l'Estat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Puigdomènech. Per a la seva resposta, té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge, senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, senyores i senyors diputats, intentaré ordenar la resposta en els tres apartats que crec que l'illustre diputat m'ha plantejat.

Primer, sobre el tema de l'actuació d'aquests tres mesos, home, jo crec que, en una situació de canvi de govern i en què es presenten –o es pretenen presentar; potser és una presumpció– unes línies diferents d'actuació, era lògic i raonable –i em sembla que es va explicar a bastament pels diferents grups, quan varen contestar les proposicions– de dir que teníem dret, com a govern, a presentar una llei de l'habitatge alternativa, introduint les prioritats i els objectius que a l'Acord de govern s'havien marcat, tot apreciament la feina que s'havia pogut fer anteriorment i potser lamentant que s'hagués arribat tard a l'hora de presentar una llei d'habitatge que l'anterior Llei d'urbanisme deia que ja havia d'estar presentada, però, dintre dels dos mesos inicials d'un govern, ni per molt que correguem, no és, entenc jo, criticable que diguem: «Escolti, la Llei estarà aquí, incorporarà nous elements, aprofitarà el que sigui possible de l'anterior legislació, però deixi que el Govern proposi; ja no dic «legisli»: proposi. I en això el programa d'actuació del nostre Departament diu que, abans d'acabar l'any, tindran el projecte de llei de l'habitatge damunt de la taula. Si quan el presentem és calcat i igual que el que vostès tenien, llavors sí que realment que ens ho haurem de fer mirar. Però estigui segur que procurarem que sigui..., no sé si millor o pitjor, però

segur que serà diferent i incorporarà compromisos que teníem en el nostre Acord de govern. Per tant, no es preocupi, que vindrà.

I el mateix respecte a la resta de resolucions d'impuls que han anat presentant tant el Grup Popular com vostès respecte a l'habitatge, tot reconeixent que eren parcials, que eren puntuals, però que em sembla que era raonable respondre: «Escolti'm, dintre tres mesos...» I així ha sigut: el dia últim de març presentàvem al Consell Assessor de l'Habitatge, que feia dos anys que no es reunia –dos anys que no es reunia, el Consell Assessor de l'Habitatge–, amb representacions del Col·legi d'Arquitectes, dels promotors, dels constructors, de les entitats veïnals, dels diferents departaments, presentàvem les línies mestres del Pla director de l'habitatge o del Pla d'accés de l'habitatge; que ja tenim anunciada una compareixença, em sembla que vam coincidir tots els grups a demanar..., perdó, el Govern i vostès, a demanar aquesta compareixença a la Comissió, on el presentarem amb tot detall, i ahir mateix el discutíem al Govern per veure com es va integrant en les diferents fases.

Per tant, jo crec que hem actuat correctament, que apreciem el seu interès, per què no dir-ho?, perquè és coincident, i que, per tant, a l'hora de discutir les proposicions, estarem oberts a incorporar totes les propostes que ens ajudin, però, com a mínim, deixi'ns portar el procés i procurar que, el consens, el busquem nosaltres.

Respecte al tema organitzatiu, la veritat, jo no vaig intervenir en la negociació de l'Acord de govern; li explicaré ara com hem resolt tots aquests aspectes que hi havia en el Decret d'organització, però no deixaré de suggerir que, si mai hem de negociar un altre acord de govern i d'organització, de veritat, que el puguin contractar com a assessor, perquè, en tot cas, vostè ens ha vingut a arreglar la cuina, que potser, si haguessin comptat amb vostè, ho haurien fet més bé els nostres dirigents. Però, bromes a part –bromes a part–, jo li diré exactament, aquestes preocupacions legítimes que vostè expressa, com han quedat.

L'Institut Català del Sòl està organitzat de sempre en dues ponències molt clares: el que se'n diu Ponència habitatge, Ponència sòl. En ambdues, què hem fet? Hi hem posat un únic gerent, consensuat –serà consensuat–; un vicepresident, que porta la Ponència d'habitatge, i un altre, coordinadament amb l'anterior, que porta la Ponència de sòl. Els convenis d'habitatge, com veuran quan presentem el Pla d'habitatge, els negocia el secretari general de l'Habitatge amb els diferents ajuntaments, a partir de la política de sòl que l'Institut porta. El que hauria sigut irracional o criticable, al nostre modest entendre, hauria sigut que haguéssim dit: «Doncs, agafem el nen de l'Incasol, i, com que no ens entenem o volem cada u tenir quotes» –que no és el problema–, «dividim l'Incasol.» Això sí que hauria sigut una irresponsabilitat. El que hem dit és: «Mantinguem l'Incasol, Ponència d'habitatge, Ponència de sòl, treball conjunt a partir d'un programa i d'uns objectius.» I per ara no hi ha hagut cap problema, s'ha renovat el consens, hi seré present com a conseller, hi haurà el conseller de Política Territorial, i tenim els dos vicepresidents que fan aquestes feines.

I respecte a les direccions generals, igual: la distribució és la que és, no és una direcció redundant, sinó que incorpora aspectes que tenen molt a veure amb el planejament territorial –i per això està a política territorial–, com és el tractament urbanístic, sectorial i territorial del paisatge –no l'aspecte del medi ambient–, però no em vull estendre en aquests elements.

Respecte a la Llei de barris, queda molt clar que la Llei de barris fa referència a tot el que són les infraestructures i organització, diríem, de serveis, tant físics com personals, de la pell dels edificis cap enfora, i que l'aspecte de les polítiques de rehabilitació integral a què ara em referiré estaran dintre del Pla de l'habitatge i de la Llei de l'habitatge.

Sobre el tema del Ministerio de la Vivienda, va bé poder aprofitar aquesta ocasió per establir el posicionament del Govern, que ahir el vàrem discutir; és molt clar. Nosaltres ens sentim molt satisfets i coincidents amb els objectius del Pla de l'habitatge que anuncia el Govern de l'Estat, perquè els objectius són els mateixos: alliberar habitatge buit, fer una política de xoc d'ajuda als lloguers, promoure el màxim d'actuacions... I això és plenament coincident amb el nostre Pla de l'habitatge, que a més ja l'hem intercanviat i l'hem comentat amb la nova ministra, la senyora María Antonia Trujillo.

A partir d'aquí, el que queda molt clar, com a govern, és que nosaltres defensarem el que està escrit al nostre Estatut d'autonomia i el que fa molt de temps que estem reivindicant, em sembla, tots en aquesta cambra, que és que la Generalitat de Catalunya tingui competències plenes per gestionar el Pla de l'habitatge, cosa que no passava fins ara i no havia passa, és a dir, que els fons, en definitiva, un cop determinats a quins programes van, puguin ser administrats i gestionats en funció de la realitat social i de les necessitats específiques de Catalunya.

Estem segurs que en això trobarem una plena correspondència amb el Govern central, res ens fa pensar el contrari, i nosaltres, òbviament, defensarem les nostres competències, amb una voluntat d'integració d'aquestes polítiques en el marc del Pla de l'habitatge de Catalunya. Ho veurem, però repeteixo que aquest és el nostre capteniment com a govern: reclamar aquestes competències de la gestió integral de l'habitatge.

Respecte..., encara que n'ha parlat molt poc, perquè jo venia preparat per parlar de com analitzem i quines seran les primeres línies que després presentarem en la compareixença, on em remetre de forma més significativa per analitzar els temes. Però jo li vull expressar una preocupació molt gran que tenim, perquè ens haurà de portar a prendre algunes decisions greus, respecte a com s'ha gestionat el Pla d'habitatge durant aquests últims anys. És a dir, s'han desaprofitat tots els recursos destinats a la promoció d'habitatge en construcció, fins al punt que, com vostès saben, des del 96 fins ara hem passat que l'habitatge protegit representava el 15 per cent del total que es produïa al 6 per cent, i, en canvi, s'ha centrat tota l'actuació en una política de rehabilitació absolutament indiscriminada, sense cap criteri de com s'aplicaven aquests recursos que eren pactats a

Madrid amb un paquet de diners i amb un nombre d'actuacions que es va firmar des de l'anterior Govern que serien 7.000, 8.000..., no passaven d'aquí. I, en canvi, ara ens trobem amb la següent situació, que va bé que el Parlament vagi coneixent, per entrar en boca del que serà la discussió del Pla de l'habitatge i de com hem d'entomar el problema de la rehabilitació.

Ens hem trobat, el 31 de desembre, que hi havien, respecte a obra nova, és a dir, el que és construcció, 13.000 expedients resolts, és a dir, 13.000 expedients que havien donat lloc a aquest 5 per cent, aproximadament, d'habitatge de protecció oficial de nova promoció; 20.000 sol·licituds pendents d'entrada en el sistema informàtic d'ajudes a la rehabilitació; 21.628 entrades sense cap informe ni sense cap suport econòmic; 76.000 sol·licituds teòricament aprovades, de les quals 55.000 tenen AD, és a dir, disposició de fons, però que no hi era, perquè aquesta gent no ha cobrat, i 21.000 pendents de disponibilitat pressupostària.

Total, per a un programa de rehabilitació que l'Estat dotava i va convenir amb l'anterior Govern amb 24.000 milions d'euros, que és tot el que tenia, 111.558 euros, dèficit a arreglar –a part de les aportacions que hem pogut fer i complements en aquest moment–, problema, forat: 55.392.000 euros. Situació: 117.628 famílies de Catalunya que fa de l'ordre d'un any, un any i mig, que estan esperant «què hi ha d'allò meu?, què passa amb la meua ajuda?». Contingut de l'ajuda: desqualificades. Mitjana: no passen de les cent mil pessetes, sis-cents euros, cent cinquanta mil pessetes...

És a dir, això, ens ho hem de replantejar seriosament. No vull ara entrar en el debat, però almenys creia que havia de parlar de quelcom d'habitatge, perquè el títol de la seva interpellació era aquest, però n'hi ha molt més per parlar-ne.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Per al torn de rèplica, té la paraula l'illustre diputat Carles Puigdomènech.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor conseller, jo no cometí l'error de parlar de la gestió de l'anterior Govern, entre d'altres coses perquè tinc el temps limitat. En tot cas, si vol, en una altra ocasió i amb més temps en parlarem amb detall i en l'àmbit que vostè vulgui, amb totes les coses positives i negatives que hi pugui haver, d'aquesta qüestió o de qualsevol altra. Per tant, permeti'm, no per manca d'argument, sinó per manca precisament de temps i perquè penso que el que interessa als ciutadans és parlar del futur i del que faran vostès, i vostès ara estan al Govern... I, per tant, a nosaltres, des de l'oposició, el que ens interessa també és saber què faran vostès des del Govern de cara al futur.

Els temes organitzatius, que no són els fonamentals, però són importants, perquè, en definitiva, és el com i qui fa les coses el que ens permetrà veure si és possible el que volen fer vostès... Em parla vostè de l'Incasol.

No, no, no cal que em contractin de res; en el seu cas, ja tenen vostès, segur, prou assessors. No es preocupi. En tot cas, el que constato és que el Consell d'Administració de l'Incasol, tradicionalment, es reunia un cop al més, i vostès fa cinc mesos..., i encara no l'han reunit. I no l'han reunit perquè no es posaven d'acord amb la seva distribució, la seva organització, qui en formava part i qui havia de fer què. I això és així, i és una dada... I, si no, digui'm, demostrí'm el contrari. El Consell d'Administració, fa cinc que mesos que vostès governen, i encara no s'ha reunit. Per tant, no ha pogut prendre, el seu màxim òrgan, decisions importants en aquest àmbit. Però bé, és igual.

És cert que s'ha fet poc habitatge protegit a tot arreu, a uns llocs més que a d'altres. Un dels recents estudis que jo tinc, estudis sobre cinc ciutats de Catalunya –Mataró, Girona, Vic, Terrassa i Sabadell–, i li dic aquestes no perquè es pensi que per afinitat amb vostè, sinó perquè són les que surten a l'estudi, que després, si vol, l'hi facilitaré. Percentatge d'habitatge protegit a Mataró, els últims anys, 3 per cent; a Girona, 3 per cent; a Vic, 14 per cent; Terrassa, 5 per cent; Sabadell, 29 per cent; una mica de tot –una mica de tot–, però això és el que hi ha. Per tant, en alguns casos, que potser alguns de vostès els coneixen més de prop, fins i tot per sota de la mitjana.

Però vaig a, perquè sinó no tindrè temps, preguntes concretes. Escoltin, vostès, al seu programa electoral plantejaven destinar a habitatge el 2 per cent del PIB, tant a Catalunya com a nivell d'Estat. En els anuncis que vostès fan es queden infinitament per sota. Mantenen aquesta promesa, o ja, des de l'Acord tripartit, han renunciat a la promesa? La conselleria social que vostès tenen implica, el fet de mantenir-la, rebaixar les seves pròpies reivindicacions socials que amb tant d'èmfasi plantejaven en el programa electoral a l'anterior legislatura?

Per què dels 600 milions d'euros que demanava –com a mínim el senyor Boada– la passada legislatura, que es destinessin al Pla, al Programa de barris, al Projecte de llei de barris, ara es passa, segons resposta del conseller Nadal, a 240 per part de compromesos de la Generalitat.

El senyor Boada, la passada legislatura –perquè el senyor Boada ara lamento que no hi sigui–, no podia ser menys, no deia 600, com deia el Grup Socialista, deia 600 com a mínim, i tots de la Generalitat. Com és que ara 200 i escaig? Aquesta vocació tan social que tenen vostès, i des d'aquesta Conselleria tan social no té res a dir en això? Escolti, vostès en el programa electoral –i jo penso que es una aportació important, i la recollim i els la plantejarem també dins de la Moció–, plantegen crear una oficina específica de la Generalitat per als temes de *mobbing* immobiliari. Mantenen vostès aquest compromís? Crearan vostès una unitat orgànica específica per als temes de *mobbing* immobiliari, dins del Departament de Comerç, Consum, Indústria, Turisme o allà on vulguin, Benestar Social o vostès mateixos, la crearan? En el tema de fiances, vostès volen potenciar els arrendaments, nosaltres també, els brindarem una ocasió: les fiances dels arrendaments per a col·lectius joves, gent gran, víctimes de violència domèstica, et-

cètera, no cal, assumeixin vostès la garantia de la fiança. Aquestes fiances es destinen a polítiques d'habitatge, no anem al final, anem al principi, estalviem-los un cost important inicial quan van al dret d'arrendament, que és el de prestar la fiança. En aquests col·lectius, no calgui que hi hagi fiança.

En el tema del sòl vostès diuen, volen incrementar les reserves del 20 per cent –per cert, són mínimes. Els ajuntaments on vostès governen o qualsevol ajuntament ho pot fer, si vol. No, nosaltres els diem: no cal que els incrementin via llei, que ho poden fer els ajuntaments. El que és important, i també els demanem, i voldria saber la seva opinió, per què no potencien la revisió dels plans d'ordenació urbanística municipal o la formulació de programes, que és la via que ja preveu la Llei per incrementar –i acabo, senyor president– per incrementar les reserves del 20 per cent en tots aquests ajuntaments que necessiten sòl per fer habitatge, per fer aquests 42.000 habitatges que diuen vostès, i que si no s'hi posen ja no hi arribarem a temps. Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. En tot cas, a la Comissió en continuarem parlant, perquè tenim demanada la seva sol·licitud, la seva compareixença per parlar específicament del seu Pla de l'habitatge.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Puigdomènech. L'honorable conseller té el torn de rèplica.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Sí, gràcies, senyor diputat, espero que ens trobarem a la mateixa compareixença, que també hem demanat nosaltres, coincidirem a la mateixa sala i el mateix dia. Vostès primers, com sempre, i... Bé, no, breument, a veure, jo quan li he parlat del tema de la rehabilitació no he parlat tant de bo –tant de bo– hagués pogut parlar del problema que tenim dels 120.000 expedients com un problema del passat, llavors sí que em podria dir: «Escolta, això s'ha resolt.» No, li he parlat dels problemes que tenim ara per resoldre, això que diu vostè que ens diran els ciutadans. Els ciutadans ens demanen què passa amb aquestes cent vint mil famílies esperant rebre aquesta misèrrima ajuda d'aquest percentatge i com l'haurem d'entomar. I només he fet boca per això que haurem de parlar a la Comissió parlamentària corresponent i al Pla d'habitatge sobre com abordem aquest problema greu i com replantegem i reformulem, a partir d'aquesta experiència, per no caure en el mateix error, les polítiques de rehabilitació, que són molt importants, molt importants perquè si es fan bé poden ajudar a donar sortida a bona part del parc d'habitatge buit i, sobretot, poden ajudar a tot el que és la millora de les condicions de vida dintre d'aquesta política integral de barris, etcètera, de què parlàvem en la part que ens toca a Habitatge.

Per tant, no es preocupi que no li diré d'altres coses del passat, perquè si el passat està superat no és el problema, el problema és l'herència que ens deixa el passat, que és la que ara hem d'administrar. Jo li he dit que aquest és un dels problemes greus i que haurem de prendre algunes

decisions doloroses i que hauran de venir acompanyades d'alternatives dins del Pla de l'habitatge.

Respecte als temes organitzatius i respecte a la resta de la intervenció, permeti'm una petita observació i em sembla que així ho arreglarem per sempre: jo aquí sempre li contestaré com a conseller de Medi Ambient i Habitatge del Govern de la Generalitat de Catalunya, que a mi m'han contractat –com dic sempre que vaig *por ahí*– amb un document que té seixanta i escaigs pàgines, i a mi m'han contractat perquè porti endavant això, que ho assumeixo plenament i que la força política que em va proposar li ha donat el ple suport.

Els debats amb altres seus sobre els programes o els no programes, jo crec que aquest programa recull, en bona part, el que ha estat la voluntat dels tres partits que hi han al tripartit i, per tant, ens hi sentim còmodes, però el que jo, modest conseller, vinc a respondre, és de com aplicaré aquest, i prou feina tinc. Ja més il·lustres diputats té el grup polític del que jo vinc perquè puguin debatre en altres seus aquests aspectes dels programes. I dic aquest programa, sobre les promeses que uns i altres podíem fer, Déu n'hi do, el compromís: 42.000 noves unitats d'habitatge de protecció oficial, 40.000 unitats de rehabilitació, meitat d'aquestes noves unitats d'habitatge en lloguer, alliberar tot el que és el parc d'habitatges que estan en aquest moment tancat, desaprofitat, en la línia que vostès deia com es podran assolir aquests objectius que també marca el Govern central, i que nosaltres mateixos ens hem marcat a través de polítiques com les que hem començat a plantejar i que estan en el Pla d'habitatge, precisament d'aquestes convenis d'intermediació, etcètera, que entrarem en detall per aflorar, acompanyant política de rehabilitació i ajuda al lloguer, alliberant i posant en el mercat aquest habitatge buit.

Totes les polítiques relatives a sectors específics que fins ara no havien tingut una atenció pròpia: joves, gent gran, persones amb problemes d'exclusió. La promoció d'una figura que havia sigut anteriorment, que havia tingut aspectes positius com és el que en diem nosaltres l'habitatge de quota solidària, l'habitatge a preu assequible que supera el llistó de l'habitatge de protecció oficial, però que en canvi es situa a preus inferiors. Per ara Déu n'hi do la feina que s'ha fet, en la Comissió d'Habitatge en podem parlar amb més calma, però podem parlar ja de compromisos al voltant de 9.209 habitatges amb diferents convenis amb ajuntaments fora de Barcelona, més els 10.000 que estem treballant en el marc del nou Consorci de l'Habitatge a Barcelona, i això només d'entrada. I molts i molts convenis amb una bona resposta dels ajuntaments.

Sobre el *mobbing* immobiliari, en efecte, hi haurà una actuació, que espero que podran veure els resultats molt aviat, ja s'hi està treballant, s'està treballant on s'ha de treballar que és si el *mobbing* és una activitat, que en bona part pot tenir components delictius, s'ha de treballar jurídicament amb els especialistes del tema i anar on estan els promotors de la justícia, i espero que ben aviat vostès podran veure algunes actuacions contundents respecte al *mobbing*, que puguin ser exemplificadores i que obrin via perquè altres persones puguin rebre l'assistència a la qual vostè es re-

feria. Això també hi és en el Pla d'habitatge i les actuacions, estigui segur, que no necessitarem esperar a l'aprovació del Pla per veure ja algunes actuacions contundents al respecte.

En els arrendaments, ja n'hem parlat. I en el tema de la revisió de plans i programes urbanístics estem totalment d'acord, és a dir, hem de veure tot el que amb els ajuntaments es pot fer i les notícies que tenim fins ara són molt positives, perquè la major part, la majoria de plans que ens estan presentant molts ajuntaments en el marc dels convenis que els proposem, que els demanem també una visió dels propers quatre anys dels desenvolupaments urbanístics i com es comprometen en el tema d'habitatge social i altres aspectes d'habitatge, d'aquest que deia a règim especial, perdó, a règim de preu reduït, ens trobem amb reserves de l'ordre que sempre superen el 20 per cent, 30 per cent, 40 per cent, 50 per cent, és a dir, que això s'està fent. I el que ara hem de veure, de comú acord amb Política Territorial i amb tots plegats al Parlament, és com podem introduir modificacions puntuals en la Llei d'urbanisme de Catalunya que reforcin, que legitimin aquesta mena de convenis, que els donin un marc més estable per a aquestes noves figures.

De tot això, tindrem ocasió de parlar-ne amb més amplitud.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller.

————— Interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de l'euroregió econòmica i els avantatges que representa per a Catalunya (tram. 300-00382/07)

El quart punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de l'euroregió econòmica i els avantatges que representa per a Catalunya. La presenta el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre diputat senyor Jordi Carbonell.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Senyor president, senyores i senyors diputats, honorable conseller, en nom del Grup Parlamentari Socialistes per Catalunya - Ciutadans pel Canvi fem aquesta interpellació per conèixer quines són les actuacions que s'estan realitzant i que es pensen realitzar per part del Govern i, en concret, per part del Departament d'Economia i Finances, per impulsar l'euroregió Pirineus - Mediterrània.

El nostre Grup, senyor conseller, creu que impulsar aquesta euroregió pot aportar avantatges a Catalunya a fi de millorar el nostre lideratge econòmic.

Davant de la pèrdua, precisament, d'aquest lideratge i pes en els últims anys, el president Pascual Maragall, al seu dia, ja va llançar aquesta proposta innovadora, i deia que Catalunya participi i sigui el centre d'una euro-

regió anomenada Pirineus - Mediterrània, que inclogui Aragó, València, Balears, Languedoc - Rosselló i Migdia - Pirineus.

Posteriorment, en l'Acord per un govern catalanista i d'esquerres, Iniciativa per Catalunya Verds Esquerra Alternativa, Esquerra Republicana i Socialistes - Ciutadans pel Canvi vàrem acordar, precisament, en un apartat en què parlàvem de l'impuls econòmic de Catalunya, recolzar aquesta euroregió de cara al futur.

Recordo, d'una manera succinta, que en aquell moment –en aquell moment– i en aquell acord dèiem exactament: «En un món globalitzat, amb l'aparició de noves economies emergents particularment de l'est d'Europa, Catalunya, per reforçar el seu paper capdavanter dintre l'economia espanyola i el seu dinamisme en el context de les regions europees, necessita redescobrir i situar-se en un espai econòmic més ampli.» I per esdevenir aquest nucli més ampli es proposava i ens comprometíem a fer aquesta regió europea, de caràcter bàsicament econòmic.

No cal dir que la reacció dels governs conservadors, Espanya i Catalunya, al seu moment, van ser de menyspreu, d'oposició frontal. Recordareu –i recordarem– que el govern d'Aznar, de trista memòria, ja va rebutjar aquesta iniciativa intentant –intentant– menysprear-la dient que tornàvem a l'edat mitjana i que això era una història de la Corona d'Aragó. Això ho recordaran perfectament i les hemeroteques d'aquella època n'anaven plenes.

Efectivament, era una postura del PP, hi estàvem acostumats, intransigent, amb una visió centralista i obsoleta, i mentre criticaven això hi havia una euroregió que ha funcionat molt bé entre el nord de Portugal i Galícia.

Per altra part, també, hem de recordar que l'anterior Govern de Convergència i Unió, amb el recolzament del PP, també ens feia creure que nosaltres, Catalunya, érem el motor d'Europa, eh?, el motor econòmic, que formàvem part dels motors de les regions més avançades d'Europa.

Jo els puc dir, senyores i senyors diputats, que, malauradament, aquell motor estava avariament i podríem dir, en termes col·loquials, que aquell motor perdia oli. (*Remor de veus.*) Efectivament, durant els últims anys havíem perdut pes econòmic i lideratge en el conjunt d'Espanya i d'Europa; les nostres estadístiques sobre competitivitat així ens ho feien veure i, per suposat, això era un aspecte, malauradament, reconegut per les nostres cambres de comerç, el Cercle d'Economia i les entitats econòmiques i financeres del país.

Davant d'aquesta situació, senyor conseller, què ens pot aportar aquesta nova euroregió dels Pirineus - Mediterrània, per millorar aquesta situació de partida que tenim, que, com dèiem, és manifestament millorable.

És veritat que partíem d'una doble situació d'aïllament complicada, aïllament respecte a la Unió Europea, perquè cal recordar, senyores i senyors diputats, que d'aquestes euroregions la Unió Europea és la que ànima i ens ajuda a tirar endavant. Doncs, bé, la política exterior del PP, recordareu, va ser una política anti-europea, una política lluny dels nostres veïns d'Europa, especialment de França, i que, per tant, això, per sort, ha canviat.

Respecte a Espanya, també, estàvem aïllats de la resta per part de Catalunya, amb un govern de Convergència i Unió aliat al PP. Ara tenim, per contra, l'esperança que els ciutadans de Catalunya vegin en aquesta euroregió, senyor conseller, un instrument per al nostre creixement econòmic sostenible. I aquesta esperança dels nostres ciutadans, jo penso que es basa sobretot en tres factors nous que són molts importants a assenyalar: primer, el nou Govern de la Generalitat a partir d'enguany, que ha significat un canvi progressista a Catalunya, s'ha compromès, i així ho diu el seu Acord, a tirar endavant aquesta euroregió, aspecte molt important.

Segon, els resultats de les eleccions regionals franceses, que en parlem poc, senyor conseller. Penso que el resultat del 28 de març a França, on la majoria de candidatures socialistes, i especialment de l'esquerra plural, va arrasar en la majoria de regions i especialment a la de Migdia - Pirineus i a la de Languedoc - Rosselló, que són les dues regions amb què ens volem complementar per tirar endavant aquesta euroregió.

Jo només vull recordar, senyor president, els resultats d'aquestes votacions, que en el cas del Languedoc - Rosselló van significar el canvi del president d'aquesta regió, que per sort el senyor Blanc, molt conegut per algun grup parlamentari d'aquesta cambra, ha deixat de governar la regió; govern que cal recordar que ara fa quatre anys el va obtenir gràcies als vots del Front Nacional francès.

Tenim un president de l'esquerra plural, uns presidents d'aquestes dues regions que creuen en les relacions transfrontereres, i penso que és una ocasió d'or per tirar endavant aquest futur que també Catalunya necessita.

Dit això, diríem que els lligams, també, de dir: «Bé, és una euroregió forçada? És que estem parlant d'unes relacions econòmiques en uns territoris que no ens coneixem, que no tenim res en comú?» No, senyores i senyors diputats, tenim uns lligams econòmics i culturals de primer ordre, eh!, tant amb aquestes regions com amb les autonomies d'Aragó, de València i de Balears. Existeixen, i això ho sabrà millor el senyor conseller, i ens ho pot comentar, ja euroregions funcionant, amb Itàlia i França, amb França i Alemanya, i una sèrie d'exemples que potser jo no conec amb detall, que tinc entès que estan fent una feina molt important per aconseguir aquesta dinamització que tots necessitem.

(El vicepresident segon substitueix el president en la direcció del debat.)

En un recent article que vaig publicar a la premsa de Lleida deia precisament això, deia: «Ningú pot dubtar que l'euroregió Pirineus - Mediterrània aportarà importants beneficis als habitants de Catalunya.» Per què? Perquè el Pirineu i, per extensió, les zones frontereres del Baix Ebre, de totes les zones fronteres de l'Aragó i de la zona de València i Castelló, sempre han sigut zones, senyor conseller, perifèriques, i, per tant, aquesta relació per nosaltres ens és molt important, perquè sabem l'espina dorsal d'aquesta potent zona socioeconòmica que significaria un augment de la cooperació transfronterera.

Senyor conseller, com creu que podem treballar per aconseguir aquest tema? Què està fent el Govern de la Generalitat i concretament la conselleria d'Economia i Finances per tirar endavant aquesta proposta? Creu que el nou Govern progressista a Espanya, el nou vicepresident Pedro Solbes, conegut per tots nosaltres i bon amic, ens pot recolzar aquesta euroregió? Creieu, senyor conseller, que això ens permetrà tornar a disposar d'aquest lideratge, que mai havien d'haver perdut, com a motor econòmic que Catalunya es mereix? Creieu que podem ser aquest centre logístic cultural, de lleure i de consum d'aquesta regió ampliada? Podrem trencar o no aquesta visió centralista radial a què en matèria d'infraestructures ens tenia acostumat el Govern del PP?

Des del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, senyor conseller, pensem que el lligam que tenim amb tots els ciutadans d'aquestes fronteres ens permet veure el futur amb optimisme, perquè pensem que aquesta euroregió ha de ser una realitat, però que l'hem de fer des de Catalunya, sense prepotència i amb realisme.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En nom del Govern, per efectuar la resposta, té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Finances, senyor Antoni Castells.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Antoni Castells i Oliveras)

Senyor president, senyores i senyors diputats, illustre senyor diputat, la regió Pirineus - Mediterrània, l'euroregió a la qual tantes vegades he fet referència, respon, i és el primer que vull assenyalar, a una doble vocació de Catalunya: a la vocació d'actuar de motor i de líder de l'economia espanyola, a aquest paper de lideratge que hem tingut al llarg dels temps, i, d'altra banda, a la vocació de jugar un paper clau, un paper de primera fila dins de l'economia europea, és a dir, a la nostra vocació, també, de formar part i de formar-ne per ser-ne protagonistes d'Europa. I en aquest cas també en el terreny econòmic; no només en l'econòmic, evidentment, perquè sí que és veritat que l'origen de la necessitat de l'euroregió, l'origen, la seva necessitat imperiosa, respon d'entrada a una raó econòmica.

Quan estem parlant que la internacionalització de l'economia situa uns reptes molt importants de la competitivitat de la nostra economia, una de les sortides d'aquests reptes és precisament ser part, formar part d'un pol econòmic potent. Avui, al món, en un món globalitzat, cal tenir pols econòmics de referència. Ara m'hi referiré, però els 6 milions d'habitants que han jugat, que són els del nostre país, de la nostra realitat nacional, són insuficients per jugar aquest paper en un món globalitzat. Per tant, és veritat que aquest és l'origen, i per tant, és veritat el que vostè ha assenyalat també en el sentit que l'euroregió no respon ni a un somni històric, ni a un afany expansionista del Principat, no?, com alguns han volgut dir per desacreditar-ne el projecte, ni a una forma oculta de provocar dues secessions, d'Espanya i a França, per crear una nova realitat política.

Evidentment que no. Això no vol dir que darrere de l'euroregió econòmica no hi hagi un gran disseny també de tipus polític i institucional, que va més enllà del que són estrictament les raons econòmiques, no? Però la seva base és aquesta.

I certament el que diem, el que diu el Govern, el que diu el programa de govern, és: per pesar avui el món ens cal un marc de referència que va més enllà dels estrictes 6 milions d'habitants que componen el Principat. I per això ens hem d'estendre, hem de buscar aquest marc de referència, que són aquests 17 milions d'habitants que integren el territori que inclou aquestes sis regions: Midi - Pyrénées, amb Toulouse, Llenguadoc - Rosselló, Montpellier, València, Balears, Aragó, Catalunya. Aquests 17 milions són realment una..., deixem-ho dir així, no?, una massa crítica apropiada.

I realment és veritat, el conjunt d'aquestes sis regions integren un pol econòmic important a Europa; pol econòmic que tindria a bé representar en aquests moments entorn del..., entre el 4 i el 5 per cent del PIB europeu, entre el 4 i el 5 per cent de la població europea, del conjunt de l'Europa dels Quinze, i amb un PIB per càpita amb paritat de poder de compra una mica per sota de la mitjana europea, el conjunt de l'euroregió, entorn del 91 per cent de la mitjana europea, i un pol econòmic en el qual Catalunya n'és sens dubte el nucli fonamental. Dins d'aquesta euroregió de 17 milions d'habitants, Catalunya ve a representar entorn del 40 per cent del PIB, entorn del 36 per cent de la població, entorn del 47 per cent de la indústria, de la producció industrial, d'aquest conjunt.

Per tant, tenim un pes molt important, evidentment. Som, si em permeten dir-ho així, els que d'una manera natural hem d'assumir la responsabilitat de tirar-la endavant, aquesta euroregió. No sols, no amb l'afany d'un protagonisme més gran que els altres, compartint-lo, naturalment, perquè, si no, no avançarà; no pretenem que som els líders perquè som millors que ningú, perquè tenim cap mena de privilegi, però sí que sabem que ens toca jugar-hi un paper determinat perquè tenim un pes determinat, i segurament també ens hi juguem més que altres.

Catalunya dins de l'euroregió, a més, ocupa un lloc especialment avantatjós des del punt de vista del PIB per càpita, perquè nosaltres estem entorn de la mitjana comunitària i, per tant, una mica per sobre del conjunt de l'euroregió; el nostre PIB per càpita és el 110 per cent de la mitjana de l'euroregió. O sigui som relativament rics en termes d'euroregió.

Bé, per tant, aquest és el context natural en què hem d'impulsar les coses. És fruit del voluntarisme aquesta proposta? Evidentment que no. La realitat de l'euroregió respon a complementaritats molt importants entre les regions que la componen, regions en termes europeus, no?, en termes territorials, i, a més, aquestes regions tenen interessos estratègics compartits, interessos estratègics semblants; les dues coses: complementaritats i interessos estratègics. Complementaritats en el terreny productiu, en uns dels territoris tenim més producció de determinades coses i en altres d'altres; això ja ho veiem entre les mateixes regions que formem part de l'Estat es-

panyol, entre nosaltres i València o les Balears o les Illes. També succeeix amb les regions del sud de França, que algunes d'elles, per exemple, són molt potents en sectors molt avançats tecnològicament –l'aeronàutica–, i ens convé establir-hi unes relacions especials, perquè podem ser molt potents si som capaços d'establir un eix entre Barcelona i Toulouse en el terreny aeronàutic; serem molt potents a Europa, una de les capitals aeronàutiques d'Europa, i ho podem fer, hi ha les bases per fer-ho. En el terreny universitari: les universitats de Toulouse, de Montpellier, les catalanes, tenen moltes complementarietats, les valencianes..., algunes de les quals són de primera línia, també a Europa. En el terreny de l'especialització sectorial...

En tots aquests terrenys tenim complementarietats molt importants, però és que a més tenim interessos estratègics comuns. O sigui ens convé el mateix, que és, per una banda, jugar un paper com un pol econòmic, un paper entre el sud d'Europa i el centre econòmic d'Europa; aquest centre econòmic que s'estén des del nord d'Itàlia, la Llombardia, fins al sud d'Anglaterra, entorn de Londres, passant per la gran regió de l'entorn del Rin, la Renània, i la regió de París. Bé, doncs, entre aquest centre econòmic i el sud, aquesta regió pot jugar un paper de primera magnitud, pot ser un pol econòmic de referència.

I després tenim un altre interès estratègic, que és que tant aquí, que som, que formem part de l'Estat espanyol, com a les franceses, només pesarem si som capaços de trencar una lògica centralista que els estats d'un i de l'altre lloc han tractat d'imposar al llarg dels temps.

Per tant, ens interessa ser forts per evitar que s'imposi un model, com ha dit abans el diputat, radial, centralista, que pensa que només ha d'haver un pol econòmic, Madrid en un lloc i París en l'altre. I això no ho podem fer nosaltres sols, segurament, a cada lloc..., sí que ho podem fer si actuem conjuntament. De manera que tant a Toulouse com a Montpellier els interessa això, i els interessa també per ser forts davant d'una dinàmica que és una dinàmica que tendeix a potenciar només París.

De manera que tenim complementarietats, tenim interessos estratègics, ens cal ajudar que això tiri endavant. I aquí és on entra el terreny del Govern, de la política, de les institucions, perquè, perquè tot això funcioni, de moment ens calen dues coses: infraestructures i polítiques comunes. Infraestructures que uneixin realment aquest territori; no serem un pol econòmic si no hi ha una gran connectivitat entre tots els indrets del territori, i pot ser-hi, hem d'aspirar que en poc més d'una hora puguem anar d'un de qualsevol d'aquests punts a l'altre, o almenys des del centre de Catalunya a qualsevol d'aquests punts, des d'un extrem a l'altre tardarem més. Però no ha de ser massa més de dos hores i mitja. Si tenim un bon TGV ho podem fer, si tenim naturalment unes xarxes de connectivitat interior apropiades, unes xarxes ferroviàries de mercaderies, que ens permetin assegurar que els punts d'entrada de les mercaderies que vénen de fora, d'aquesta regió, poden arribar a qualsevol dels altres indrets de l'euroregió d'una manera ràpida, i que realment això ajudi a constituir veritablement una unitat des del punt de vista del consum, del lleure, de la producció, de la universitat, ho podem fer.

I naturalment ens interessa que hi hagi les infraestructures que permetin que aquesta euroregió tingui una plataforma comuna cap a la resta del món, que des de tots els punts de l'euroregió hi hagi unes infraestructures que connectin l'euroregió amb la resta del món, i que aquestes infraestructures siguin les millors per a tots els punts de l'euroregió, que el millor aeroport transoceànic per als de Montpellier i per als Toulouse sigui el de Barcelona, que ja ho és, si fos transoceànic de veritat, i no el de París; i que els millors ports siguin els de l'euroregió.

I aquesta..., aquesta és la primera gran qüestió: necessitem infraestructures. I per a això cal l'acció política, l'acció dels governs, no només del Govern de Catalunya, però aquí el Govern de Catalunya té una responsabilitat política de primera magnitud, i a més hi té una responsabilitat també pressupostària, deixin-m'ho dir així, no?, perquè tractarem d'ajudar en la mesura que puguem que aquestes infraestructures es facin.

I després necessitem polítiques comunes, perquè estem davant de reptes similars, i, per tant, si parlem que en el terreny universitari hi ha complementarietats, els hem de potenciar; si parlem que en el terreny productiu hi ha complementarietats, hem d'ajudar que emergeixin; en el terreny de la innovació, de la recerca, en el terreny d'aquells sectors productius que, treballant conjuntament, serem més forts al món, actuant conjuntament en allò que ens convé davant de Brusel·les. En tots aquests camps ens calen també polítiques comunes, i, doncs, vol dir que hi ha d'haver, si necessitem infraestructures, si necessitem polítiques comunes, vol dir que hi ha d'haver una acció institucional concertada, una acció institucional en què actuem conjuntament, en la mateixa direcció.

Qui l'ha de dur a terme aquesta acció institucional?

El vicepresident segon

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

Doncs en primer lloc, lògicament, els governs d'aquestes regions, i, per tant, és cert que, finalment, aquestes necessitats econòmiques es tradueixen en una acció política, evidentment que sí, en una acció política per treballar conjuntament i en la mateixa línia, els governs de totes aquestes regions, no sols, també naturalment, amb els agents socials...

El vicepresident segon

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...amb les universitats...

El vicepresident segon

...pensi que el temps s'esgota.

El conseller d'Economia i Finances

Senyor president, ara mateix acabo. Gràcies.

Amb les universitats, amb tots aquells que realment hi estan implicats. De manera que aquí ens hi hem de posar... Ara tenim, com ha assenyalat el senyor diputat, una ocasió magnífica, després de les darreres eleccions, amb la victòria de Georges Frêche al Languedoc - Roussillon i de Martin Malvy al Midi - Pyrénées. Jo crec que una vegada més el mètode comunitari, que consisteix a anar ajudant a crear situacions de fet, perquè després es tradueixin institucionalment i políticament funcionarà, i d'aquí a uns quants anys tots direm que, efectivament, això és el que convenia, no sols a l'economia de Catalunya, sinó a les aspiracions polítiques dels ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor conseller. Voldria fer una rèplica?

————— **Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració** (tram. 300-00402/07)

Doncs, passàriem al següent punt de l'ordre del dia, que és el cinquè: interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per a la seva exposició té la paraula l'il·lustre senyor diputat senyor Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable consellera, bé, aquesta interpellació sobre les polítiques d'immigració és com a continuació del que li vàrem dir en la seva compareixença per presentar aquestes polítiques, i la voluntat de Convergència i Unió, i que la consellera també va manifestar, que, des d'aquí el Parlament, doncs, hi hagués unes polítiques de consens per avançar conjuntament en un tema que és importantíssim per al futur de la nostra nació, perquè ens hi va molt, ens hi va la nostra convivència, ens hi va seguir sent un sol poble, ens hi va la nostra cohesió social.

Gestionar els fluxos migratoris i promoure la integració de la immigració han esdevingut reptes de les societats europees més avançades. Catalunya no s'escapa d'aquesta realitat. El progrés econòmic i social del nostre país ens ha convertit, una vegada més, en terra d'acollida de persones que vénen a cercar un futur millor per a ells i per a les seves famílies. Aquest fenomen, carregat d'oportunitat per a tots, també incorpora riscos notables: oportunitats com ara un major creixement econòmic, una major obertura de la societat catalana a la diversitat del món, un rejuveniment del nostre país, però també riscos per la cohesió social i una identitat nacional mancada d'Estat propi.

Catalunya necessita poder disposar dels instruments que ens permetin desenvolupar una activa política de gestió dels fluxos migratoris i, alhora, en la línia del que venim desenvolupant en el nostre marc compe-

tencial, promoure una via catalana d'integració d'aquesta immigració. La gestió dels fluxos migratoris de Catalunya hauria de correspondre al Govern de la Generalitat de Catalunya, basant-se en les demandes de les empreses i les famílies, de manera flexible i àgil, superant l'actual nivell de burocratització ineficaç i en col·laboració amb els agents socials.

La via catalana per a la integració de la immigració passa per seguir promovent programes d'acollida orientats al coneixement de la llengua i de la societat de Catalunya, assumir per part de tothom, clarament, els drets, però també els deures dels nous catalans i catalanes, i contemplar l'accés a l'estat del benestar en les mateixes condicions per a les persones immigrades que per a la resta de ciutadans i ciutadanes, però no discriminant mai els ciutadans i ciutadanes que ja fa anys que viuen aquí o tota la vida.

El Govern de l'Estat ha fracassat en la gestió dels fluxos migratoris i el control de les fronteres, i nega el dret de Catalunya d'intervenir en aquestes polítiques. Els impediments a les iniciatives de contractació en origen, la manca d'informació i transparència, etcètera, fan que avui una prioritat política que ha anat manifestant Convergència i Unió en aquest àmbit està orientada a fer possible una política pròpia d'immigració per a Catalunya.

Quan ara feia referència a aquests comentaris pot semblar que ens referim al Govern del Partit Popular que, evidentment, és així, però també hem de recordar que l'actual Llei d'estrangeria, la darrera, respon a una més de les aliances Partit Popular - Partit Socialista Obrer Espanyol, que es varen produir la darrera legislatura, una més. Una llei que nega capacitat d'autogovern a les comunitats autònomes, amb una visió centralista. Vull recordar, per això, que així com al Congrés les forces polítiques van tenir un paper, al Senat, l'Entesa, formada pel Partit socialista, per Esquerra Republicana i per Iniciativa, no va presentar cap esmena; l'única formació que va defensar el mateix al Congrés i al Senat, és a dir, les competències per a Catalunya, entre altres coses, va ser Convergència i Unió.

I això també es produeix que, mentre passava això, alguns demanen a Catalunya papers per a tothom i a Madrid aproven i voten, o fan veure que no hi són, la Llei d'estrangeria actual, una llei que, cal recordar-ho, no té ni un any. Per tant, doncs, no estem parlant d'unes actuacions de fa molt i molt temps, sinó d'unes actuacions recents. Es canviarà ara la Llei amb la nova situació política? Sabem que, mentre, aquest canvi d'actitud que moltes vegades sembla manifestar el Govern, el nou Govern de Madrid, doncs, hi ha vies, com pot ser la via de l'article 150.1 i 150.2 de la Constitució, per poder traspassar totes les competències a la Generalitat de Catalunya o a altres comunitats autònomes que així ho demanin, però, com que parlem de Catalunya, doncs, el nostre Govern nacional.

També hem de tenir en compte que estem en un moment especialment delicat, a partir de la «masacre» de l'onze de març. Recordar que hi ha un manifest de SOS Racisme, que vàrem subscriure la majoria de forces polítiques que hi ha en aquest Parlament, del perill de

brots de racisme i xenofòbia atesa aquesta situació actual. Per tant, hem d'estar amatents. I per això creiem que el Govern de la Generalitat ha de tenir una política d'immigració –una política d'immigració– decidida, una política homogènia, progressista, i ens trobem en l'actualitat amb un conjunt d'actuacions mancades de coherència.

Creiem que aquesta actuació s'ha de fer amb molta prudència, però, alhora, amb contundència i amb coherència. I ho explicaré amb uns quants exemples, perquè es vegi aquesta falta de coherència.

Mirin, aquesta mateixa setmana, a *La Vanguardia* hi havia una entrevista a la secretària per a la Immigració. Li preguntaven, per exemple, en aquesta entrevista, diu: «Com afectarà el tancament de l'ambaixada de la Generalitat de Catalunya en l'arribada de joves preparats en origen?» I, entre altres coses, deia: «Les oficines de la Xila haurien de servir per gestionar els fluxos migratoris en els països d'origen i facilitar l'agilitat administrativa, que ja fa falta.» Exactament, ja fa falta! I vostès l'han tancat, vostès han tancat l'oficina de Casablanca. Circumstancialment, l'altre setmana, en el programa *Afers Exteriors*, de Mikimoto, a TV3, vèiem com se celebrava allà l'Onze de Setembre. Sé que hi ha gent d'Esquerra Republicana que es va emocionar veient-ho. Ara es deuen emocionar de veure que vostès són els qui l'han tancat, no el Partit Popular, vostès, els socialistes i Iniciativa per Catalunya. Aquestes oficines tenen molta importància, perquè han de ser intermediàries en el procés de contractació d'estrangers en origen, donar informació sobre la realitat política, social, laboral de Catalunya i, per tant, és bo que es mantinguin i les que ja funcionen no entenem –i funcionaven bé– per què es tanquen.

Un altre aspecte sorprenent d'aquesta entrevista és que manifesta, diu: «*Es la queja constante de las personas que quieren contratar a emigrantes legalmente.*» I la resposta de la secretària per a la Immigració, diu: «*Es el momento de gestionar más recursos para las delegaciones y subdelegaciones del Gobierno, una auténtica asignatura pendiente.*» Ens pensàvem que el que calia era reforçar l'autogovern, era traspasar-ho a la Generalitat de Catalunya, i ara, des d'un àmbit d'actuació que depèn d'Esquerra Republicana, vostès demanen reforçar el Govern central. Senzillament, no ho entenem.

També un altre exemple pot ser la signatura del conveni amb el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya, que van buscar una bona foto, semblava, però, després, de seguida, vostès van haver de rectificar, i van dir que signarien convenis amb altres associacions musulmanes, estranyades perquè s'ha triplicat aquest conveni. Vostès ara diuen que volen parlar amb totes les associacions, però vull recordar que abans, amb aquest anunci dels «cent dies de Govern», vostès només anunciaven que firmarien un conveni de col·laboració amb el Consell Islàmic de Catalunya, amb ningú més, no citaven ningú més. Aquest dia encara no estava signat el conveni, per tant, era la proposta d'intencions.

Per tant, aquest tema, a més a més, n'afecta un altre que genera inquietud, que és el tema dels imams. Aquestes associacions musulmanes parlen de la radicalitat d'alguns. I també ens sorprèn, doncs, les declaracions d'un diputat socialista d'aquesta cambra que diu: «Les administracions s'han d'implicar molt més que fins ara. És important que l'Estat consideri els imams com a personal religiós amb un sou.» Realment és sorprenent, això és a *El Periódico*, i és el bon amic Mohammed Chaib. Doncs, aquestes afirmacions ens sorprenen, perquè si estem parlant d'una administració laica, com volem tenir a sou els imams? Per tant, un seguit de sorpreses en aquest sentit.

També, i ho vam manifestar a la Comissió, la dependència de la secretaria per a la Immigració, amb vista a, ara diuen, la racionalitat o la racionalització, que fos a Benestar i Família i no a Presidència. Creiem que és molt important que les polítiques d'immigració tinguin una visió transversal, afecten molt l'ensenyament, la sanitat, treball, benestar i família. Per tant, hem d'anar en compte perquè no quedi focalitzat només en un espai.

També és sorprenent que la primera reunió de la Comissió interdepartamental, en els diaris, vostès la valoraven com un èxit, diu: «Perquè els departaments han manifestat que s'implicaran.» Home!, només faltaria que els mateixos departaments de la Generalitat no s'hi impliquin. Si això és un èxit... L'èxit serà, doncs, que el nou pla per a la ciutadania i la immigració sigui un èxit i vagi molt bé, que ho desitgem tothom.

També hem vist la situació de la infància. La plataforma de menors desemparats es queixa de la deixadesa de l'actual Govern en tot el que fa referència a la situació dels infants al carrer. I com que se m'acaba el temps, també el tema del viatge del senyor Maragall, del president de la Generalitat, al Marroc, que, en una entrevista, també, en unes declaracions a *El Periódico*, doncs, es deia «que era molt i molt prioritària», però ara s'ajorna per la supeditació que té el Govern del tripartit a Madrid, al PSOE i al Govern central. Creiem que en temes com aquests hem d'anar molt en compte.

Sàpiguen, i és la voluntat d'aquesta interpel·lació, la nostra voluntat de col·laborar tot el que es pugui, perquè creiem que hi ha d'haver una política compartida, clara i decidida, progressista, per la cohesió social, per seguir mantenint el model català de convivència, per seguir fent de Catalunya una terra d'acollida; ens hi juguem molt, ens hi juguem el futur. I també ens hi juguem el futur perquè la nostra identitat nacional...

El vicepresident segon

Senyor diputat...

El Sr. Cleries i González

Acabo, senyor president.

La nostra identitat nacional com a poble sempre ha anat lligada a la pau, al civisme, a l'acollida, a la solidaritat, i volem que segueixi sent així.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per donar resposta a la interpellació, en nom del Govern, té la paraula l'honorable consellera de Benestar social i Família, la senyora Anna Simó.

La consellera de Benestar i Família (Sra. Anna Simó i Castelló)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, senyors diputats i diputades, a veure si sóc capaç, en un quart d'hora, de donar resposta a totes i cadascuna de les diverses qüestions que m'ha plantejat. Primer de tot, dir-li que la línia que travessa el seu discurs de principi a final és una línia compartida, també, pel que fa, doncs, de necessitat de cohesió social, d'intervencions transversals i de treballar especialment amb els agents socials i la resta d'administracions.

En la compareixença que vam fer, l'equip que treballa a la secretaria per a la Immigració, el 16 de març, a la Comissió de Política Social, ja vam exposar a bastament les línies bàsiques de la política envers a la immigració que desenvolupa i desenvoluparà el Govern durant la legislatura, moltes de les quals entenc que ja donaven resposta a algunes de les seves qüestions, però que jo hi tornaré a insistir. D'acord, doncs, amb el que allà vam exposar assenyalaré els aspectes més rellevants d'aquestes actuacions que està realitzant el Govern.

Començant pel que vostè en diu la via catalana, és cert, la via catalana de treball especialment, com deia, conjunt amb els agents socials i amb la resta d'administracions, on cadascú tingui la capacitat de poder fer-hi aportacions, el temps per poder-les madurar, el temps per poder-les posar en comú sense deixar de banda que l'Administració sobre la qual pivoten bona part de les polítiques d'acollida és l'Administració local, que fins ara no ha tingut les dotacions oportunes per poder fer front a tots els reptes que es deriven, les conseqüències que es deriven, doncs, de determinats percentatges de població d'origen extracomunitari en els nostres pobles i ciutats. I, per tant, aquest serà un dels aspectes que, com vaig dir en la..., i com va dir la secretària per a la Immigració en la compareixença del 16 de març, anirem a reforçar. I fruit d'això són les reunions i els viatges pel territori que ja ha fet la secretària per a la Immigració, parlant amb el món local, parlant amb tots els consells comarcals, per tal que aquests plans d'immigració, que sobre el paper molts d'ells eren molt atractius, siguin realment plans d'immigració que funcionin, i poder tirar endavant aquells plans d'immigració que encara no s'havien dut a terme, d'àmbit comarcal.

I quan li deia, doncs, que amb la línia que travessa el seu coincidim –no podria ser d'una altra manera–, doncs, em referia –repeteix– a aquesta transversalitat i a aquest consens, que entenc que ha de donar aquesta feina interdepartamental, que vam qualificar d'èxit una primera trobada, perquè, en fi, era la primera vegada que ens trobàvem després de dues vegades que havíem hagut d'ajornar la reunió interdepartamental, i que va haver-hi, diguem-ne, intervencions de molt d'interès i amb moltes ganes de poder tenir ja un pla redactat, conjun-

tament amb el Consell Assessor, abans d'acabar l'any. Un nou pla d'immigració, al qual ara em referiré.

Però, si de cas, intentant anar per ordre, si em permet, li parlaré de política activa de gestió de fluxos. Com tots vostès saben, i vostè també, senyor diputat, la Generalitat té competències executives en matèries sectorials: ensenyament, assistència sanitària, formació ocupacional, serveis socials, intermediació laboral, etcètera. I el Govern té clar que és imprescindible avançar en l'assumpció de més competències en aquesta matèria, però també, atenent que Catalunya és la comunitat autònoma de l'Estat amb el percentatge de població estrangera més elevat de l'Estat, devem estar al voltant d'entre un 23 i un 24 per cent ara per ara, demanarem influir en les decisions que es prenguin en matèria d'immigració, pel que fa a la concessió de visats i, especialment, en la regulació dels fluxos dels sectors i dels ritmes i en els contingents. I això està recollit en l'Acord de Govern, i aquesta és una de les qüestions que en la meua compareixença i en la de l'equip de la Secretaria per a la Immigració, el 16 de març, vam esmentar. I també creiem que es fa necessari que la Generalitat rebi de l'Estat la transferència de les competències executives en matèria d'immigració, llevat del control de fronteres, que entenc que no és una competència que hagi de tenir la Generalitat, i de la concessió de nacionalitat, perquè nosaltres anem per una altra via, que és la via de la ciutadania, en tant que drets i deures, no la via de la nacionalitat, i especialment de les oficines d'estrangers. Aquestes competències, que hem de voler tenir, per tal de descentralitzar les actuacions administratives.

Per tant, resumint: la Generalitat reclamarem d'assumir les funcions referents a la tramitació de les autoritzacions administratives per treballar, perquè una millora d'aquesta tramitació –treure-hi burocràcia i treure-hi lentitud– beneficiarà tant les persones immigrades econòmiques com l'empresariat. I és la Generalitat qui coneix millor les característiques del mercat laboral català, ja que és qui més sovint i millor manté la relació ordinària i continuada amb els agents socials al territori.

També, de manera immediata, un cop, doncs, que els alts càrrecs del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, Immigració i Famílies ja han estat nomenats, demanarem, demanarà la secretària per a la Immigració una reunió convenient amb la persona que té aquest càrrec a l'Estat, per tal de poder parlar d'aquests temes i per tal de poder ser participants en els treballs d'elaboració d'aquest futur Reglament d'execució de l'actual Llei d'estrangeria, saber si la cosa anirà per aquí o si anirà per fer una modificació legal.

En tot cas, permeti'm que li digui, doncs, que aquesta consellera ara no està en condicions de respondre per una altra administració, que tot just està començant a caminar. Però, en tot cas, sí que la reflexió que li vull fer en aquest sentit és que, certament, la Llei d'estrangeria, la 8/2000, va fer un flac favor a les polítiques d'immigració, permeti'm dir, d'acollida a l'Estat espanyol. I també li vull recordar que aquesta Llei no la vam pas votar nosaltres a favor, però sí Convergència i Unió a Madrid. Simplement, ho dic, perquè vostè també ha fet referència a qüestions polítiques i partidàries.

(El vicepresident primer substitueix el president en la direcció del debat.)

Pel que fa a l'aliança que vostè comentava del PSOE en la línia, doncs, d'esmenes a Madrid, no, que d'altres grups parlamentaris a Madrid també sempre han comentat de dir: la Llei és com és, però les meves esmenes han de servir per poder llimar aquelles asprors que tenen determinades lleis per al bé de tothom. En aquesta línia, ho inscriu, però, tal com els vaig dir també, quan em vam fer referència a aquesta qüestió en la compareixença, el Partit Socialista Obrer Espanyol, si jo no ho tinc mal entès, continua mantenint al Constitucional, diguem-ne, el seu recurs contra la Llei 8/2000. Vull dir que una cosa entenc que és una cosa i una altra és una altra.

Pel que fa a l'oficina al Marroc, vostè hauria de saber perfectament, en tant que era de fet Benestar i Família qui duia a terme la major, durant la legislatura passada, feina de representació externa, les reunions a Madrid, per exemple, del Govern de la Generalitat, a la pràctica, que l'oficina del Marroc era una oficina del Copca, és a dir, hi havia dues oficines del Copca, al Marroc. I el conseller de Comerç, Consum i Turisme va optar per reduir-ne a una de sola, sabent que de les feines que es feien, en tot cas, relacionades amb la Xila des d'aquesta oficina del Marroc, hi havia exclusivament el que eren cursos de català per a persones adultes; tota la resta era relacionat amb la feina que es feia en el Copca.

Per tant, això està en una situació de racionalització i de fer les coses ben fetes, que amb el Departament de Treball ja s'està començant a dur a terme. Més recursos per a les delegacions i subdelegacions. Qui té les competències encara en matèria d'estrangeria, malgrat que ens pesi la línia del meu discurs, és el Govern de l'Estat. I ha estat una demanda dels col·lectius de juristes, de les entitats que treballen amb persones immigrades, que es doti de més recursos les delegacions i les subdelegacions del Govern per evitar aquestes cues infames que s'han donat en aquestes oficines, especialment des del moment en què es va tancar la possibilitat que altres administracions actuessin de registre per a això. I, per tant, i aquest va ser un compromís del Govern de l'Estat anterior, de dotar convenientment per evitar, entenc jo, aquestes infàmies, per entendre'ns, i perquè s'agiliti més, cosa que mai no es va complir. I en aquest sentit anava aquest comentari.

Pel que fa al conveni amb el Consell Islàmic, diguem-ne que la Secretaria d'Afers Religiosos, que és qui va dur a terme la signatura d'aquest conveni, tenia més o menys tancat el que és aquest conveni en el moment de fer balanç dels cent primers dies de govern; era el primer que hi havia. El que no s'hi ha de posar és allò que està previst de fer a dos, tres mesos vista, entenc, en tot cas. Però, aleshores, ja es va dir una altra cosa, que és el que recollís la premsa, que aquest era un dels primers convenis i que s'entenia que hi havia una insuficiència per dur a terme les tasques que s'havien de dur a terme i que per això, des d'Afers Religiosos, es va considerar oportú, cosa a la qual jo dono suport, d'incrementar.

Si li sembla, acabaré de perfilar la resta de qüestions que m'han estat plantejades en el següent torn, atès que se m'ha acabat el temps.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable consellera. Per al torn de rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat, senyor Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, bé, celebrem, doncs, aquesta línia compartida i sàpiga que en tots aquests temes de línia compartida, doncs, des de Convergència i Unió trobarà tot el suport parlamentari, tal com ja li vam manifestar en la compareixença.

Ens sorprèn, per això, des d'opció política a la qual vostè representa, aquest reforçament de les delegacions i subdelegacions; creiem que és millor aquest esforç que s'ha de fer ara encarrilar-ho ja cap al Govern de la Generalitat i que siguin vostès, des de la Secretaria d'Immigració, que tinguin aquestes competències, que arreglin això de les cues i que ho solucionin vostès; ens sembla que és millor.

Recordar que la crítica de l'actual Llei. Escolti, l'any 2000 podia haver-hi la llei que hi havia, ara hi ha la Llei última que es va aprovar, que, precisament, fa pocs dies va venir aquí al Parlament la senyora Gabriela Rodríguez Pizarro, relatora especial de l'ONU per a la immigració, i manifestava que la política del Govern espanyol davant la immigració afavoreix la violació dels drets dels estrangers i el creixement sistemàtic del nombre d'indocumentats. I molt lligat a l'actual legislació vigent. I també Rodríguez Pizarro va destacar «els llimbs jurídics en què es troben els immigrants en situació irregular», i va comparar la política migratòria d'Espanya amb la dels Estats Units, perquè va indicar que no es feia política, en realitat, que ja era una manera de fer política, deia ella, no? I per tant, això respon a aquesta Llei del Partit Popular i del PSOE, encara que vostè ara se'ns n'hagi d'anar a l'any 2000.

Per tant, en aquesta situació actual, nosaltres el que li demanem, honorable consellera, és que el Govern de la Generalitat tiri endavant unes polítiques coherents, progressistes, amb proximitat al territori. Creiem que els plans comarcals que vostè citava són un bon instrument; n'haurà trobat, doncs, de més desenvolupats, altres de més embrionaris, altres per començar, perquè era una tasca que es va començar, doncs, a la darrera legislatura, i creiem, doncs, que és una cosa important a tirar endavant, aquesta proximitat i aquesta ajuda als ajuntaments i als consells comarcals, com Administració que li vénen de seguida totes les demandes d'aquest sector de la població.

També destinar recursos per fer front a les demandes. Vostès, ara, en aquests moments, estan elaborant els pressupostos; és un bon moment per prioritzar i com li deia, per això, que no abandonem també els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, de tota la vida o incorporats ja fa uns anys, que aleshores no es quedin de banda.

I també un tema molt important, a part de la infància –que li he citat abans–, la lluita contra els traficants d'éssers humans ens general, no?, tot el tema de la prostitució, etcètera, i també contra l'economia submergida. Per això també feiem molta incidència en la importància, doncs, que sigui una feina transversal de tots els departaments de la Generalitat.

Vostè feia menció a l'oficina de Casablanca que és del Copca; bé, perquè totes les oficines a l'estranger, per rendibilitzar recursos, s'obrien des d'un determinat departament, però era una feina transversal, i allà es feia una bona feina que molts companys i companyes de la seva formació política, doncs, valoren positivament, i nosaltres molt. I, a més a més, creiem que l'Àngel Colom va fer una magnífica feina a Casablanca. *(Remor de veus.)*

Vostè parla de la via de la ciutadania. Miri, nosaltres hi hem cregut tant que ara que ve Sant Jordi sempre hem parlat que Sant Jordi és la gran festa del civisme. I és aquella festa que dona a entendre la manera de ser de Catalunya, perquè ens ho desitgem amb una rosa i un llibre; la rosa, l'estimació a les persones, i el llibre, l'estimació a la cultura, en majúscules, a totes les cultures, en un sentit de diversitat, però això sí, des de la pròpia identitat, perquè Sant Jordi és la festa del nostre patronatge, és una festa nacional de Catalunya. I, des d'aquesta pròpia identitat podem fer unes polítiques d'inclusió, d'integració i una bona política d'immigració. Per tant, animem la consellera en aquest sentit, i aprofitant la proximitat de Sant Jordi, aquesta via del civisme, aquesta gran festa del civisme que és Sant Jordi, que es noti també dia a dia, tot l'any, amb aquesta acollida a aquestes persones, però alhora també facilitant-los que s'incorporin a una societat que té una identitat pròpia, que és com és, i que n'estem contents, perquè a part de ser catalana també aquesta catalanitat va lligada –com deia– a la pau, al civisme, a la convivència, a l'estimació entre persones.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Cleries. Per al torn de rèplica, l'honorable consellera té la paraula.

La consellera de Benestar i Família

Gràcies. Senyor diputat, primer de tot crec que no caldria insistir en el tema: jo represento el Govern de la Generalitat, jo sóc consellera d'un govern, jo sóc consellera de tots i totes els catalans i les catalanes; la qüestió partidària, en aquest cas, ja la representen els diversos grups parlamentaris i els diversos partits polítics, però jo sóc consellera d'un govern de la Generalitat que treballa transversalment, sense competència entre cadascun dels departaments, sense competència entre cadascuna de les unitats que integren els diversos departaments de la Generalitat.

Pel que fa al món local, no ajuda, ni ajuda, perquè em sona a això de compartir les tasques de la llar, no? No, ajuda al món local, sinó treball conjunt amb el món local, que és prou gran i prou madur per poder tirar endavant temes, des de la confiança que el món local –com sempre, repeteixo– té la legitimitat política i la capacitat tècnica per dur a terme la gestió de l'acolliment de les persones immigrades. En tot cas, el que sí que és objecte d'aquest Govern és marcar les línies bàsiques d'acolliment que puguin ser comunes a tots els municipis i consells comarcals del país, per tal que tots puguem anar a una: unificar recursos, unificar esforços i centra-

litzar al màxim la informació amb un important banc de dades obert a tothom, i en això s'està treballant en una pàgina web dins de la Secretaria per a la Immigració, per centralitzar tots aquests recursos i tenir-los abast. I s'està treballant també amb els agents socials al territori, que ja fa molts anys que treballen en matèria laboral i en matèria d'acollida, també.

Pel que fa a la prioritització dels pressupostos, el primer que s'ha fet és dotar la Secretaria per a la Immigració –això, amb els pressupostos prorrogats– de pressupost propi, cosa que abans era molt relatiu i, diguem-ne, que s'anava dotant de pressupost des de Presidència a mesura que hi havia o no hi havia demandes. Entenc que això no fa cap favor a la planificació a mitjà, a curt i a llarg termini, i és per això que el primer que vam fer –que aquest és el meu objectiu pel que fa a la Secretaria de la Immigració–, donar-li tot el suport orgànic i el suport perquè pugui treballar en condicions, és la secretaria per a la Immigració la persona, i el seu equip, que gestiona tot el procés d'acollida des del Govern de la Generalitat amb tots els departaments. I des del meu Departament la meva obligació –i així m'ho he imposat– és donar-li la infraestructura i el suport perquè pugui continuar tirant endavant. I per això el primer que es va fer va ser, ho repeteixo, treballar perquè tingués un pressupost propi, un pressupost prorrogat, cosa que, com repeteixo, abans no era així. I ara estem treballant amb els nous pressupostos per tal que aquest pressupost també s'incrementi, tenint en compte la planificació quadriennal que estem duent a terme.

Pel que fa al Copca, rendibilitzar recursos, efectivament. Què hi feien, dues oficines del Copca al Marroc, em pregunto jo? Si això era rendibilitzar recursos...

Pel que fa a la dependència de la Secretaria per a la Immigració, crec que ja hi he fet prou esment. En el seu moment, doncs, se'm va encarregar que, diguem-ne, depengués orgànicament de la conselleria que encapçalo, però la voluntat és que aquí es faci feina transversal, ja que vaig tenir aquest encàrrec, i així és. I, de fet, diguem-ne que els dos òrgans interdepartamentals i assessors estan presidits –especialment interdepartamental, que és on crec jo que s'ha de fer la feina interdepartamental; per això se'n diu– pel conseller en cap. I això també vol dir alguna cosa.

Pel que fa al cas de la DGAIA i els infants al carrer i la plataforma, la directora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència s'hi ha pogut trobar, amb entitats que integren aquesta plataforma i amb la plataforma, de compartir moltes de les coses que ells comentaven i dir que realment coincideix part de la seva anàlisi amb l'anàlisi que s'havia fet en aquests últims quatre anys pel que fa als CRAE, pel que fa al servei d'urgències, d'insuficiència total, de col·lapse del servei d'urgències, i que per això en aquests mesos ja hi estem posant..., intentem posar-hi ordre, i això, amb els nous pressupostos, amb nous recursos, serà com ho tirarem endavant. És a dir que això és el que es va comentar amb la plataforma, atès que això no neix com un bolet, sinó que és conseqüència de molts anys d'anar d'aquí cap allà, de recursos insuficients, de, entenc jo, un tractament insuficient del que és la infància i l'adolescència amb risc, amb un tractament insuficient del que són les

polítiques que s'han de fer des de la DGAIA. I ara hi estem començant a posar remei.

El temps se m'acaba, però, com sempre, diputat, resto a la seva disposició per a qualsevol aclariment que vostè consideri oportú, perquè la transparència i l'ús correcte de la informació és allò que ha de regir la nostra manera de funcionar com a diputats i com a consellera.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable consellera.

El sisè punt de l'ordre del dia és la interpellació... *(El Sr. Chaib Akhdim demana per parlar.)* Sí, digui'm.

El Sr. Chaib Akhdim

Per al·lusions del senyor Cleries, que ha mencionat el meu nom, voldria fer una petita intervenció.

El vicepresident primer

Té un minut.

El Sr. Chaib Akhdim

Bé, la veritat és que lamento sincerament que el senyor Cleries hagi parlat d'un tema de tanta importància, que és la qüestió del Consell Islàmic i dels imams, i que hagi parlat amb tanta frivolitat, sincerament.

Li vull recordar, al senyor Cleries, que precisament la constitució del Consell Islàmic i Cultural de Catalunya es va fer amb l'anterior Govern, eh? Doncs bé, només per dir-li això, i que precisament vaig ser jo mateix el que va promoure aquesta constitució, per la importància que tots hem pensat i que continuem pensant que pot tenir aquest organisme.

Sobre el tema dels imams, bé, miri, jo sempre ho he dit, que hi han dues opcions: o aïllar-los i que cadascú faci la feina que vulgui, o apropar-nos a ells i actuar amb intel·ligència en aquest tema. Per tant, m'estranya molt que vostè hagi explicat aquest tema amb aquesta frivolitat, a més dient que per què es va demanar que puguin ser...

El vicepresident primer

Senyor Chaib...

El Sr. Chaib Akhdim

...considerats com persones...

El vicepresident primer

...ha passat el minut.

El Sr. Chaib Akhdim

...acabo, acabo, senyor president. Com persones religioses, etcètera, amb un sou. Hi insisteixo, els hem de reconèixer, perquè és la millor manera de fer feina.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Chaib. *(El Sr. Cleries i González demana per parlar.)* Senyor Cleries, té un minut.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. A veure, amb una intervenció de deu minuts has d'exposar les coses com pots, bonament, no? Vull dir, jo ho he dit amb absolut respecte: el Consell Islàmic ha fet i fa una bona feina, però no és l'únic interlocutor, i en les primeres declaracions que hi va haver semblava això, i és el que jo he intentat dir.

I, de la part dels imams, a nosaltres ens sembla bé, que s'ha de vigilar i tal. Però el que no trobem bé –i fixi's que jo només he mencionat aquesta part de la seva entrevista–, el tema del sou; que ens sorprèn que digui que hagin d'estar a sou de l'Administració. És l'única part que nosaltres manifestem, és el que es traspua d'aquesta declaració que vostè fa.

I perdoni si vostè hi ha trobat un to frívol, però el que ha estat és el tema..., pel temps de poder desgranar tots els temes. I si és així, doncs, disculpi si vostè ho ha considerat en aquest sentit.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Cleries.

Interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (tram. 300-00170/07)

El sisè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. La presenta el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per a la seva exposició té la paraula la il·lustre diputada senyora Pilar Dellunde.

La Sra. Dellunde i Clavé

Senyor president, senyores i senyors diputats, honorable conseller, l'actual context polític a l'Estat espanyol, amb una nova majoria al Congrés dels Diputats, ens ha permès tornar a obrir el procés de negociació i de redacció de la nova Constitució europea. En aquest procés els Països Catalans no podem participar, no podem prendre decisions a nivell comunitari, i això afecta greument els nostres interessos com a poble, però també se'ns està negant la possibilitat de contribuir i aportar el nostre model d'aquesta futura Europa.

(El vicepresident segon substitueix el president en la direcció del debat.)

Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i seguint la tradició europeista del catalanisme, creiem que és el moment de bastir els fonaments

per a la construcció des de diferents àmbits. D'una banda, promovent l'oficialitat de la llengua catalana, polítiques socials i de desenvolupament econòmic, però també en l'àmbit del coneixement, de l'educació, les universitats i la recerca.

És per això, honorable conseller d'Universitats, que li volem preguntar el seu capteniment pel que fa a l'adaptació dels estudis universitaris a l'espai d'ensenyament superior europeu. Això vol dir dues coses, recollides en dues declaracions importants: la primera, la Declaració de Bolonya, de l'any 1999, amb la qual, doncs, ens conviden a adaptar les nostres universitats a una nova arquitectura dels sistemes d'ensenyament; la segona, el Comunicat de Praga, de 2001, que com a principi bàsic recull la importància de la necessitat d'una formació continuada. Què vol dir això per a les universitats? Això és un repte important que implica, d'una banda, mobilitat de professors i estudiants, implica tota una nova estructura de títols, i també canviar la metodologia i adaptar els crèdits.

Cal, doncs, que el Govern de la Generalitat ajudi les universitats, ajudar a integrar-se en aquest marc més general, d'una banda prioritant estudis, fent un mapa de les universitats catalanes que tingui en compte en què està especialitzat cada campus, i també pugui, per tant, doncs, potenciar la docència i la recerca. Cal potenciar màsters, estudis de doctorat que puguem impartir conjuntament amb altres universitats europees, però màsters i estudis de doctorat de qualitat, que permetin també captar estudiants que vinguin d'arreu del món, i també promoure doctorats conjuntament amb les empreses.

Això no és una cosa que es pugui fer d'un moment per l'altre; cal una adaptació gradual. Per tant, li volíem preguntar també com es pensa portar aquest procés. Com s'avaluarà la qualitat del sistema? Quin paper hi tindrà, per exemple, l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya?

De fet, no s'està demanant res nou. El que demanen les nostres universitats és el reconeixement també a nivell europeu, perquè les universitats catalanes ja ho són de fa temps, europees; no partim de zero. Es participa en projectes, en xarxes de recerca i de docència europees... Si mirem el tant per cent de publicacions de prestigi internacional dels i les nostres investigadores, és equivalent al de moltes universitats europees importants. Però el que ens manca, possiblement, són dues coses. La primera és un marc nou per desenvolupar, per integrar-nos, per harmonitzar-nos en aquest espai superior. I cal també un millor finançament per a les universitats; cal garantir que els sous dels professors i les professores investigadors siguin equiparables als de la resta d'Europa; cal augmentar el nombre d'investigadors; cal millorar les condicions de treball del personal d'administració i serveis; noves infraestructures de recerca; potenciar els continguts, o també estimular la col·laboració amb les empreses.

Tot això se'ns ha negat fins ara des de l'Estat espanyol, començant per la Ley orgànica de universidades, centralista, reglamentista, i que implica un model universitari absolutament radial. De fet, si pensem quina és la referència que feia a Europa, la Llei és pràcticament en el context d'intentar en alguns casos treure competèn-

cies, d'una banda, a les universitats, conculcant aquest principi important d'autonomia universitària, i de l'altra, a les comunitats autònomes; per tant, Europa, en aquesta Llei, com a pretext. Li reiterem la demanda, senyor conseller, que demani, en aquest nou context polític, al Govern de l'Estat la derogació d'aquesta Llei, de la LOU.

Dèiem des del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya que és molt important consolidar un espai universitari català dintre d'aquest marc europeu. Això ja es va definir a la Llei catalana d'universitats, aprovada aquí al Parlament, de la qual Esquerra va ser impulsora, i que no va ser ni molt menys tranquil·la, la seva aplicació, perquè trobem que ja el juny del 2003, doncs, el Tribunal Constitucional va admetre a tràmit un recurs del Govern de l'Estat i se'n van suspendre cautelarment cinc articles. Tenim un important referent de l'Agència de la Qualitat Universitària, però un altre encara de més important que fa referència al desplegament d'un cos propi, d'aquest cos propi permanent, contractual, que ens hauria de donar un cos propi, català, de professorat, de crear aquest marc universitari català.

De fet, una cosa que hauria de ser fonamental per nosaltres és que tot això pogués tenir una continuïtat. Tot allò que es va guanyar a vegades al carrer o en molts consells de les universitats, que estàvem, totes aquestes persones, en contra de la Llei central, estatalista, que ens creava un marc que no ens deixava, que no ens permetia aquesta integració a Europa, doncs, es va guanyar amb aquest programa, el programa Serra Hünter, que ens deixava un marge per poder definir una política de professorat pròpia. Esquerra també en va ser una de les formacions polítiques impulsores. La idea era crear aquests 1.200 contractes de catedràtic i professor agregat en un termini de dotze anys i cofinançats pel Departament d'Universitats i les mateixes universitats.

Senyor conseller, hi haurà continuïtat d'aquest programa Serra Hünter? Com tenen previstes les titulacions pròpies reconegudes per la Generalitat? Com serà possible l'homologació de títols? Com dèiem, l'aprovació de la LOU va estar fonamentalment en contra de tota la comunitat universitària. Vostè segurament ho recorda –em sembla que en aquell moment era rector de la Universitat Autònoma de Barcelona. Crec que ara seria important aprendre aquesta lliçó. Quins mecanismes de participació universitària estan previstos en aquesta adaptació a l'espai europeu? No només de participació de les persones, dels investigadors, del professorat, dels estudiants, sinó també del conjunt de la societat. Es potenciarà el paper del Consell Interuniversitari de Catalunya?

I, per acabar, honorable conseller, tan important com l'homologació dels títols a nivell europeu, també és important que es reconegui el prestigi de doctor, de totes aquelles persones que creen, que transmeten el coneixement a la nostra societat; per tant, que el títol de doctor no sigui merament un pas per fer carrera universitària, sinó que serveixi també per a la integració en el món laboral, com passa en molts altres països europeus. Per tant, un requeriment des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana perquè facin el possible per prestigiar la figura del doctor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, i si m'ho permeten, en aquesta línia de reconeixement de la figura de doctor, moltes gràcies, honorable conseller, doctor Carles Solà.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, senyor Carles Solà, per tal de donar resposta a la interpel·lació en nom del Govern.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (Sr. Carles Solà i Ferrando)

Senyor president, senyores i senyors diputats, la il·lustre diputada ha fet referència a qüestions que entenc que són clau per al futur no només de la universitat catalana, sinó de la mateixa societat catalana. Cal recordar que Europa té ara al davant dos reptes importantíssims: un és la construcció de l'espai europeu d'educació superior, que arrenca de la Declaració de Bolonya, de l'any 1999, i la construcció de l'espai europeu d'investigació, l'ERA, que arrenca de la Declaració de Lisboa, de l'any 2000, i que es concreta després en el Consell Europeu de Barcelona, on s'estableix aquesta fita d'arribar a l'any 2010 amb un 3 per cent del producte interior brut dedicat a activitats de recerca i desenvolupament. De fet, l'horitzó de Bolonya és també l'any 2010.

El procés de Bolonya ha agafat una empenta extraordinària a tot el continent. En aquests moments, són quaranta estats els signataris del compromís de Bolonya, que d'una manera sorprenent, doncs, ha agafat aquest impuls, ja que la Declaració de Bolonya és exactament això, una declaració, no és un tractat, no obliga, i, per tant, la participació dels estats en aquest procés és absolutament amb base voluntària, diguem-ne, en funció dels interessos de participar en aquest Espai Europeu d'Educació Superior. Ja dic, en l'última reunió de ministres d'educació, de Berlín, de l'any 2003, doncs, són ja quaranta països els que signen, i, en particular, en Berlín se va aprovar l'entrada en el procés de Bolonya, entre altres països significatius, de la Federació Russa, el Vaticà i Andorra. Són tres de les últimes addicions al procés.

Quina era la situació a l'Estat espanyol? Doncs, cal recordar, en primer lloc, que el projecte de Ley Orgànica de Universidades entra al Congrés dels Diputats sense cap referència a Europa; no hi existia cap referència, la qual cosa, doncs, d'alguna manera indica que en el cap de les persones que van redactar la Llei no existia el més mínim interès respecte del procés Bolonya, malgrat que l'Estat espanyol és un dels signataris de la Declaració –cal dir-ho, no pel ministre, sinó pel secretari d'Estat–, i ha hagut d'esperar a la reunió de Berlín per a l'aparició –deu minuts, cal dir-ho també– d'un ministre espanyol en el procés. Bé, per tant, és en el Congrés dels Diputats on s'entra, on s'afegeix un títol referent a l'Espai Europeu, un títol merament declaratiu, sense cap compromís, i que és coincident amb el que deia abans.

Les universitats espanyoles han estat, durant el període immediatament..., a l'aprovació de la LOU, immer-

ses en un procés traumàtic i inútil de reformulació dels seus estatuts, de tota la reglamentació..., l'aparició del sistema d'habilitacions –una cosa esperpèntica–, de selecció de professorat universitari, que ha fet que l'acció de les universitats a l'Estat hagi estat molt fixada en aquestos processos interns, i això s'ha vist perfectament en la pràctica desaparició de les universitats de l'Estat en les reunions europees de construcció de l'Espai Europeu.

Conscients d'aquesta situació, conscients que Europa està avançant a gran velocitat, que són ja molts països els que han implementat la metodologia Bolonya, amb tots els apartats que deia la il·lustre diputada, i en particular la divisió dels estudis universitaris en dos cicles: el *bachelor*, en nomenclatura britànica, i el màster; que a més a més Europa ha optat per una estructura de cent vuitanta crèdits FPS, cent vint per al *bachelor*, i cent vint per al màster, i que aquesta és, no l'única, però sí la immensament majoritària, sobretot la implementada en els països que tenen més relació amb nosaltres i que ens interessa més l'aproximació..., que des del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, en el si del Consell Interuniversitari de Catalunya, vam animar, vam llançar la proposta a les universitats d'encetar una via pròpia, una via catalana d'aproximació a Europa. De manera que jo puc afirmar, en aquestos moments, que aquesta invitació del Departament a les universitats ha estat acollida molt favorablement.

I en aquestos moments hi ha una proposta, que s'està acabant de perfilar, que l'octubre d'enguany, l'octubre del 2004, comencin ja a Catalunya de l'ordre..., entre vint i trenta titulacions completament «bolonyitzades». De manera que amb una estructura tres més dos, parlant en termes d'anys..., que és una mica contradictori parlar de crèdits i anys simultàniament, perquè no tenen per què coincidir, però, en fi, estructura tres més dos..., i en la qual, doncs, les universitats han fet propostes de titulacions que abasten pràcticament tots els camps de la ciència, la tecnologia, les humanitats i les ciències socials, que no només hi ha propostes de *bachelor*, d'aquesta primera titulació, sinó també de màsters europeus, de cent vint crèdits...

Això és importantíssim, perquè un dels grans programes europeus, en aquestos moments, és l'Erasmus Mundus, que és la gran aposta europea per plantar cara, per dir-ho d'alguna manera, en l'espai universitari internacional, mundial, globalitzat, al sistema americà. Aquest programa, que intenta portar dos mil joves estudiants de fora d'Europa a Europa cada any, se construeix sobre la base de màsters Bolonya, màsters de cent vint crèdits, i, per tant, només aquelles universitats, aquelles titulacions que tinguin aquesta estructura podran participar d'aquest programa Erasmus Mundus. Doncs, també tindrem de l'ordre d'uns cinc, sis màsters Bolonya, també, que començaran l'octubre, també, ja, com a titulacions conjuntes europees, que és també la intenció que tenim pel que fa als *bachelors*.

De manera que podem dir que, amb independència del treball que caldrà fer amb el nou Govern espanyol de fer veure la urgent necessitat d'adaptar l'espai espanyol, de l'Estat, a l'Espai Europeu, Catalunya comença ja l'octubre, de manera decidida, aquesta aproxima-

ció, sobre la base –i contesto ja algunes de les seves preguntes– d'unes titulacions pròpies, que seran acreditades per l'AQU, per l'Agència de Qualitat Universitària, que tindrà un paper clau en l'acreditació de la qualitat d'aquestes titulacions.

Això fa també referència al paper importantíssim que l'AQU té i ha de tenir en el futur. El Govern espera una modificació importantíssima, radical, del paper de l'ANECA, de l'Agència Nacional de Evaluació de la Calidad y Acreditación, cap a un ambient més europeu d'una xarxa d'agències d'acreditació que es reconeixen mútuament la feina, que no a una estructuració jeràrquica, a més a més en forma d'una fundació privada, que atempta contra els principis més elementals de l'organització de la cosa pública.

D'altres qüestions que ha mencionat la il·lustre diputada, també li vull dir que pel que fa al professorat..., que obre la LUC, la Llei d'universitats de Catalunya, hi ha la ferma decisió del Departament de continuar..., bé, d'implementar, de començar..., estem començant ja, la implementació del programa Serra Húnter de professorat contractat. En aquest cas, sí que voldria fer una petita precisió, i és que no es crea cap cos de professorat, perquè seran contractes, no de funcionari, sinó contractes laborals, ordinaris, entre la universitat, que serà qui té la responsabilitat de la contractació, i el professorat. I pensem, efectivament, que aquesta és una acció clau en la construcció del futur del nostre país, al marge d'una legislació centralista, uniformista, que mata la creativitat i la innovació que tant necessitem per a construir aquest futur.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Efectivament, cal un millor finançament. En aquest sentit, la LUC també dona una garantia a les universitats catalanes que hi haurà un finançament millor, un 30 per cent al llarg de vuit anys, en termes reals, la qual cosa és insuficient, cal dir-ho, perquè el creixement vegetatiu de les universitats ja supera aquest marge, però que amb una interpretació, que volem fer, positiva de la Llei, en el sentit que aquesta addició és després del creixement vegetatiu –i aquesta és la proposta pressupostària que estem fent–, pensem que això donarà garanties a la universitat d'uns recursos encara lluny, encara una mica, sensiblement, allunyats del marc europeu, però que millora..., dona aquesta perspectiva de millorar en un moment, a més, en què el nombre d'estudiants està disminuint, o mantenint-se com a molt, i, per tant, és una garantia per a les nostres universitats.

Pel que fa al salaris del professorat, fonamentalment el professorat està regulat per la Llei de funcionaris de l'Estat –això està ja vermell; per tant, he d'acabar–, la qual cosa implica un problema, perquè –i acabo aquí– el professorat universitari de Catalunya ha estat l'únic, l'únic professional de l'Administració pública de Catalunya que no ha tingut el mateix tracte salarial que la resta de personal de l'Administració pública. I, per tant, caldrà introduir alguna modificació legislativa, ja sigui en l'Estatut o en alguna llei, per tal d'acabar amb aquesta discriminació.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller. La senyora diputada pot replicar.

(Pausa.)

La Sra. Dellunde i Clavé

Honorable conseller, només un parell de demandes, arran de la seva intervenció, totes dues adreçades a preguntar-li com pensen, doncs, combatre dos tipus de desigualtats, amb aquesta integració a l'Espai Europeu.

La primera, més de tipus lingüístic. Tenint en compte el moment que estem vivint..., estem parlant d'aquest canvi de majoria al Congrés dels Diputats, que ens hauria de permetre també aprofitar aquest moment per promoure l'oficialitat del català a la Unió Europea. Sabem que això se'ns ha negat des del Govern de l'Estat fins ara, però hi ha una cosa que no se'ns pot negar i que depèn de nosaltres, que és l'acollida que estem donant als estudiants i les estudiants estrangers que vénen a les nostres universitats.

Per tant, li demanem quines mesures tenen previstes, per potenciar aquesta acollida lingüística en català, per aprofitar les noves tecnologies i crear materials que ens ajudin a tirar endavant aquesta acollida en condicions, i informar també el conjunt de les universitats europees.

El segon punt que li volia demanar té a veure amb les desigualtats territorials. A l'Informe del Síndic de Greuges que es va presentar aquí al Parlament sortia reiteradament que moltes de les queixes que s'havien presentat, en aquest apartat referent a les universitats, eren respecte al cost dels estudis universitaris.

Aquest cost, doncs, anava relacionat..., les diferents queixes són beques, amb recàrrecs, amb inexistència a vegades d'exempcions en virtut de determinades circumstàncies personals... Aleshores, li volíem demanar quina política tenien prevista de beques, tot i sent conscient que el que és important en aquest moment és demanar el trasllat de les competències en matèria de beques –no només el traspàs de les competències, sinó naturalment dels recursos adequats per portar-les a terme–, en compliment, de fet, de la corresponent sentència del Tribunal Constitucional.

Per tant, sabem que des del Departament han començat ja algunes mesures preses respecte, sobretot, a l'allunyament de persones que tenen un difícil accés a la universitat, en comarques d'alta muntanya, i ens agradaria que ens precisés una mica més quines han estat aquestes mesures i, en general, com es pensa combatre aquestes desigualtats territorials.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, permeti'm començar, abans de contestar aquestes preguntes con-

cretes, dient una qüestió que jo crec que és important, i és el paper del Consell Interuniversitari de Catalunya en la definició de les noves titulacions. Fins ara, el debat a l'Estat ha estat essencialment un debat acadèmic, només entre professors, i en tot cas amb la interferència, anem a dir-ho així, clarament, d'interessos gremialistes, provinents d'algunes agrupacions professionals.

La nostra intenció –i està ja anunciada, i està en marxa, l'acció– és en el si del Consell Interuniversitari de Catalunya donar la veu, també, no només al Govern i als acadèmics, sinó també als empresaris, als «empleadors», als sindicats, als estudiants. De manera que tots plegats puguem definir aquestes titulacions, que tenen una finalitat molt concreta, una primera finalitat, i és que, a la finalització de la primera titulació, les persones puguin decidir si continuen estudiant o passen ja directament al món laboral.

Respecte de les preguntes ara més..., les últimes preguntes, dir, en primer lloc, pel que fa a la qüestió lingüística, que és una qüestió que sovint s'ha argumentat, diuen: «Oh, bé, és que les universitats catalanes teniu un problema amb el català, perquè això fa que els estudiants se retreguin de venir a estudiar a les universitats catalanes», s'ha de dir que els fets experimentals –no ideològics, sinó les xifres– diuen que aparentment això no és un problema, sinó, al contrari, un plus, ja que Catalunya és la primera zona de l'Estat en recepció d'estudiants Erasmus: la Universitat de Barcelona és la primera en xifres absolutes de tot l'Estat i l'Autònoma de Barcelona, la segona..., la primera, també, en xifres relatives; de les cinc primeres universitats de l'Estat, tres són catalanes, i Catalunya és la sisena regió d'Europa en la recepció i intercanvi d'estudiants europeus.

Dit això, sí que és cert que cal reforçar les mesures d'informació. És importantíssim, i això es fa essencialment a través de les universitats, amb suport del Departament, que els estudiants tinguin notícia prèvia de quina és la situació lingüística que es trobaran quan arribin a una universitat catalana.

Les universitats, per altra banda, fan cursos gratuïts de català per als estudiants Erasmus i, en general, no hi ha..., hi ha alguns problemes puntuals, bé d'estudiants estrangers que es queixen perquè el curs es fa en català, bé d'estudiants catalans que es queixen perquè el curs no es fa en català, eh? Però podríem dir que la casuística és molt reduïda i es va salvant amb la bona voluntat i els recursos que s'esmercen en aquestes mesures, entre les quals cal incloure un primer contacte amb el català a través d'una eina informàtica que permet a distància tenir una primera aproximació a una llengua llatina que per als que vénen a aquest sector no té especial dificultat.

Respecte de beques, evidentment la qüestió cabdal és l'execució de la Sentència del Tribunal Constitucional que reconeix a la Generalitat de Catalunya la gestió de les beques universitàries, i per tant, a partir d'aquest moment, una política pròpia de millora de les beques. Cal recordar que l'Estat espanyol està exactament a la cua, bé, el penúltim de la Unió Europea en ajudes directes de suport a l'estudiant, i per tant això s'ha de modificar.

Mesures concretes ara, immediatament? Doncs uns ajuts per transport als estudiants de les comarques d'alta muntanya –això començarà ja per al curs vinent–; també tindran disminucions en les taxes, estudiants amb disminucions, i també jubilats que volen fer una segona carrera, per tal de no aplicar-los el Decret que multiplica per 1,5 el cost de la matrícula. I pel que fa a les Terres de l'Ebre, també tenim en col·laboració amb la Universitat Rovira i Virgili, en aquest cas no seria només un suport al desplaçament, sinó un desplegament modest, cal dir-ho, però significatiu, d'algunes titulacions directament a les Terres de l'Ebre.

El president

Gràcies, honorable conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit (tram. 300-00191/07)

El setè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, l'illustre senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable consellera, el dia 29 de gener d'enguany, fa ara gairebé tres mesos, vostè mateixa, com a consellera d'Interior del Govern de la Generalitat de Catalunya, va comparèixer davant de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana per tal d'informar sobre les línies d'actuació del seu Departament. Vostè mateixa, en aquella compareixença, va qualificar d'esfereïdores les dades de què disposava el Govern de Catalunya amb relació al nombre d'accidents de trànsit i al nombre, també, de morts a les carreteres catalanes durant l'any 2003: 512 morts, gairebé cinc mil ferits greus i mil persones amb seqüeles irreversibles.

De vegades sembla com si tots plegats ens haguéssim acostumat a viure i a conviure amb aquestes xifres, com si d'una maledicció bíblica es tractés. I és cert, nosaltres compartim amb vostè la idea que és molt difícil eradicar els accidents de trànsit. Darrere de cada accident de circulació, darrere de cada accident de trànsit hi ha una circumstància personal, una errada humana, l'alcohol, les drogues, l'excés de velocitat, el cansament, les imprudències, també la manca de respecte per les normes de circulació.

Per tant, honorable consellera, no es pot –i nosaltres, ja li avanço que no ho farem, no ho hem fet mai i no ho farem ara– culpar l'Administració catalana ni cap altra administració dels accidents de trànsit, dels morts a la carretera. Això, però, no ens ha de portar a pensar que no s'hi pot fer res o que ja hem fet tot allò que s'hi podia fer. Nosaltres creiem, honorable consellera, que la Generalitat encara pot fer més del que ja fa. I estic convençut, honorable consellera, que vostè també està convençuda que encara hi ha molt per fer en aquest terreny.

Per aquest motiu vagi per endavant la nostra voluntat de treballar conjuntament amb el Govern en la lluita contra els accidents de trànsit i també per garantir la seguretat viària dels nostres ciutadans. Ja li avanço, però, que amb la moció subsegüent a aquesta interpellació no buscarem tampoc l'esclatxa en el tripartit, no plantejarem cap proposta que persegueixi aprofundir en les discrepàncies entre els tres socis de govern o en les discrepàncies del seu mateix partit quan dona suport al Govern. Nosaltres no fem aquesta oposició, nosaltres no som «d'eixe món», nosaltres el que fem són propostes concretes i positives per solucionar de debò els problemes reals dels ciutadans.

Però vostè, honorable consellera, com a màxima responsable del Govern en matèria d'interior, ha d'ajudar-nos en aquesta tasca, no?, ha d'aclarir també quina és la posició oficial, si és que existeix, per exemple, al voltant de la tolerància zero amb el consum d'alcohol. Nosaltres ens preguntem en seu parlamentària quina és la posició oficial del Govern amb relació a aquesta qüestió de tolerància zero, la seva o la del conseller d'Agricultura, que ha manifestat que era certament diferent?

I li faig aquesta pregunta, honorable consellera, no pas perquè des del Grup del Partit Popular de Catalunya vulguem furgar les ferides o vulguem furgar les discrepàncies en el si del Govern, no? Ho fem perquè, si la tesi que ha de prevaldre en el Govern és la del conseller Siurana, doncs, no cal que continuem parlant. Les coses queden com estan i punt. Però si és la seva tesi la que ha de defensar el Govern, la de la tolerància zero amb l'alcohol, caldrà saber i caldrà discutir en seu parlamentària, també, quines accions ha pres o té previst prendre el seu Govern per tal de garantir aquesta tolerància zero. Vostè sap perfectament que per garantir-la el que s'ha de fer és modificar lleis i, per tant, com estem en seu parlamentària, crec que és bo que tots plegats sapiguem quina és la voluntat del nou Govern de la Generalitat de Catalunya.

Honorable consellera, en les qüestions també relacionades amb la seguretat viària, nosaltres creiem de debò que no es poden llançar les campanes al vol, no? Tampoc s'ha de ser tremendista, però realment no podem tampoc, quan les coses van raonablement bé, llançar les campanes al vol; vostè ho sap perfectament. I mentre es produeixi un sol mort, un sol ferit, no podem ni baixar la guàrdia ni caure tampoc en l'autocomplaença des del punt de vista polític.

Els responsables del Servei Català de Trànsit –per cert, grans professionals i amb una dilatada experiència, fins i tot en anteriors governs– van acollir amb una gran satisfacció els resultats de l'operació de Setmana Santa a Catalunya. Ara bé, honorable consellera, jo el que sí que li dic és que no podem compartir que en una qüestió d'aquesta magnitud, d'aquesta transcendència, s'intenti escombrar cap a casa des d'un punt de vista polític. I per tant, jo li demano que traslladi als seus col·laboradors en el Departament aquesta reflexió, que per altra banda estic absolutament convençut, honorable consellera, que vostè comparteix plenament.

En tot cas, vostè ha expressat reiteradament que la seguretat viària és una de les prioritats del Govern de la Generalitat; li puc assegurar que, fins i tot, a vegades

em dona la sensació que és l'única prioritat del Govern de la Generalitat, més enllà de solucionar problemes interns del Govern. I per tant, jo ja li dic, senyora consellera, que aquesta ha de ser una prioritat que ha de ser compartida necessàriament per tots els membres d'aquest Parlament, per totes les forces polítiques representades en aquesta cambra.

I per això li hem fet aquesta interpellació, perquè nosaltres volem conèixer, en seu parlamentària, quines són les accions concretes, més enllà dels anuncis fets a través dels mitjans de comunicació, que el seu Govern té previst impulsar. Quines són les mesures que el Govern ha endegat per incrementar, per exemple, la conscienciació social dels catalans, per evitar, per exemple, la conducció sota els efectes de l'alcohol o de les drogues, per evitar la conducció, per exemple, temerària? I quines mesures es pensen impulsar, d'acord amb el Govern central, per castigar més durament la conducció temerària, perquè els jutges puguin aplicar millor la llei a l'hora de perseguir aquest tipus de conductes? Volem saber, també, què passa amb el carnet per punts? I també volem, honorable consellera, que ens expliqui com està desenvolupant el Govern les accions necessàries per eradicar definitivament els anomenats trams de concentració d'accidents.

Nosaltres, honorable consellera, com vostè, n'estic convençut, volem posar fil a l'agulla. No volem ni posar-nos cap medalla proposant coses que el Govern no fa, ni tampoc que el Govern es posi medalles. Jo crec que el tema de la seguretat viària és una qüestió que ens afecta, i que ens ha d'afectar necessàriament a tots, i que tots plegats, partits polítics, Govern, Parlament, però també la societat civil, que està treballant, i molt bé, precisament en aquesta línia, hem de treballar conjuntament amb el Govern per prevenir els accidents de circulació o per apaivagar els seus efectes.

Són moltes, honorable consellera, les coses que es poden fer i que s'han de fer i, per tant, jo li demano, en nom del Grup del Partit Popular de Catalunya, que passem de les paraules als fets i que passem dels anuncis publicitaris a l'acció del Govern.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per a la resposta, la consellera d'Interior, honorable senyora Montserrat Tura.

La consellera d'Interior (Sra. Montserrat Tura i Camarfreita)

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor Sirera, jo puc fer dues coses. Una, dir-li «estic plenament d'acord que aquest és un problema molt important», baixar i ja està, o respondre-li puntualment algunes de les qüestions que m'ha fet. L'altra, fer veure que no he sentit aquest joc entre «no farem», però «fem»; per exemple, «no burxarem les discrepàncies que hi pugui haver en el Govern», però després, immediatament, «escolti'm, quina és la posició?», el que diu aquest, el que diu aquell, el que diu aquell al-

tre. Per tant, jo ja entenc que això forma part del llenguatge parlamentari i, a més, sé que el que hi ha de sincer en el que vostè em diu, que em consta ara i abans, és que vostè creu, certament, que aquesta és una lacra que entre tots hem d'intentar resoldre. És a dir que el que succeeix anualment a les carreteres catalanes, també a les espanyoles –més a les espanyoles–, és inadmissible, és a dir, és indigne d'una nació moderna. I per tant, jo, en aquest tema, més que retornar-li aquest joc que ha fet vostè –això sí, amablement i cordialment–, i dir: «Escolti'm, i què ha fet el Govern que podia haver modificat determinades lleis i no ho ha fet?» «I per què no s'ha produït el desplegament reglamentari» Ara li explicaré una miqueta, eh?, però no m'entengui com que li estic retraient, perquè jo el que vull buscar a l'entorn d'aquest tema tan greu són consensos i, per tant, si no aconseguim consensos, la ciutadania l'única cosa que veurà és que en aquesta qüestió, també en aquesta qüestió que hi ha tants i tants morts sobre la taula, ens discutim partidistament, i jo no vull això. Però em permetrà que, encara que només sigui una referència breu, li digui: «Benvingut sigui a la defensa del carnet per punts», i benvingut sigui a altres defenses, perquè quan això s'ha plantejat en una cambra que podia decidir aquestes coses, que són les Corts generals, el Congrés de Diputats, i el seu partit hi tenia majoria, doncs, no ha estat possible tirar-ho endavant.

Però, escolti'm, de res ens serveix. Som al mes d'abril de l'any 2004, la situació és certament..., i li actualitzo les xifres respecte a la compareixença que vaig fer el 29 de gener, eh?, perquè una de les coses que crec que hem de fer, si volem afrontar aquest tema, és dir la veritat i explicar les dades igual que les expliquen a Europa. I a Europa comptabilitzen, no només els accidents a la carretera, no només aquells que es moren poques hores després d'haver ingressat, sinó també tots aquells que es moren amb seqüeles de greus traumatismes entre l'accident i trenta dies després, tot i que, segurament, encara n'hi ha alguns que moren anys després, després d'haver estat en situació difícil de descriure. Bé, si comptabilitzem, doncs, a trenta dies, Catalunya l'any 2003 va tenir 751 morts. Ho torno a repetir: 751 morts. Hi ha moltes poblacions de Catalunya que no arriben a aquesta població. Per tant, Catalunya va perdre a la carretera més d'un municipi, més de dos municipis, més de tres.

Ara, sense tenir dades definitives de l'any 2003 d'Espanya, perquè la diferència que hi ha també entre Catalunya i Espanya és que nosaltres no només les tenim, sinó que les publiquem en l'Anuari estadístic i, en canvi, la Direcció General de Trànsit fins ara no ho ha fet, i jo espero i confio que en el futur es faci, però de les que tenim de l'any 2002, perquè no li puc donar les del 2003, a trenta dies, incloent-hi Catalunya, perquè és tot l'Estat espanyol: 5.347 morts a les carreteres. Plantegi's-ho en termes de quants municipis haurien desaparegut amb 5.347 morts a les carreteres. A mi em sembla que alguna cosa s'ha de fer.

I certament hi han alguns elements que tenen a veure amb els accidents, i per tant és raonable que es demani: «Actuïn vostès en les carreteres i millorin-les.» Hem presentat –ara no tinc gaire temps, però si vol després ho faré– amb el conseller de Política Territorial les actu-

acions previstes en els trams d'alta concentració d'accidents que es pensen millorar. Molt bé, millorarem les carreteres.

Sobre el vehicle, intentarem que la gent, a l'hora de decidir quin vehicle compra, tingui en compte també la classificació per raons de seguretat. D'acord.

Sobre la persona. Farem educació, farem formació, farem campanyes de conscienciació..., tot el que vostè vulgui.

Sobre el control policial a les carreteres. Vostè sap que l'hem incrementat, que és evident que s'ha incrementat, que hem incrementat els controls sobre els excessos de velocitat i sobre les alcoholèmies, que hi hem posat tots els dispositius possibles, fins i tot aeris, i, per tant, que estem fent tots els esforços. D'acord.

Que a més a més, sobre la informació i divulgació de la conscienciació del risc que significa la utilització inadequada d'un element que hauria de ser un element de llibertat, com és el cotxe, i esdevé un element de provocació de greus problemes, i per tant..., de totes aquestes coses, ho hem fet.

Però, escolti'm, finalment, el factor humà –i aquesta és una crida que hem de fer tots els partits polítics, i jo els agrairé molt que en aquesta cosa, més que buscar, hi insisteixo, discrepàncies o àmbit de combat polític, fem...–, el factor humà, finalment, és decisiu. Qui prem l'accelerador de cada un dels seus cotxes és el conductor o conductora; i el premen massa, diguem-ho clar. Qui beu alcohol o consumeix drogues o medicaments que alteren la seva capacitat de concentració i, per tant, afavoreixen la distracció..., aquest concepte tan ambigu que apareix sempre entre les causes d'accidents en la xarxa viària, que és la distracció, es produeix amb molta més freqüència, amb molta més intensitat, si els conductors han begut alcohol o han pres algun altre tipus de droga, i fins i tot alguna medicació que el seu metge els ha dit que és incompatible amb la conducció, i, malgrat això, condueixen. Per tant, d'acord que l'Administració ha d'actuar, i ha d'actuar més. Però en aquest tema tots nosaltres hem de dir als ciutadans que no es pot actuar de manera irresponsable, de manera, a vegades, fins i tot temerària a la carretera.

Vostè m'ha demanat que jo li concreti quines coses hem fet. Algunes les hi he dit –i no ho tornaré a repetir–, sobre la major dotació pel que fa al tema de policia de trànsit, controls preventius d'alcoholèmia, sistemes estàtics i dinàmics de control de la velocitat, etcètera. Què més cal fer? Doncs, des del nostre punt de vista, cal modificar la Llei de seguretat viària, una llei que no té massa anys –només en té dos– i que des del nostre punt de vista –i no ho dic amb to de crítica política, encara que es podria entendre així– va ser una gran oportunitat perduda. És a dir, fa dos anys, quan es va aprovar aquesta Llei, ja se sabia que la mortalitat de l'Estat espanyol era superior a la de molts estats europeus, ja es coneixia el carnet per punts, i no s'hi va incorporar.

En tot cas, nosaltres creiem que el que s'ha de fer, hi insisteixo, és modificar la Llei de seguretat viària i, almenys, mentre no es modifica, com a mínim establir-ne el desplegament reglamentari, que tampoc s'ha fet, i es

podia haver fet i, per tant, tindriem en aquests moments probablement més instruments perquè la policia de trànsit pogués retirar..., i pogués actuar amb més contundència, pogués retirar de la carretera..., i pogués actuar amb més contundència.

Si hi té interès, fins i tot li puc dir quins són els articles de la Llei que cal modificar, però en una interpellació no tinc temps per a tanta cosa. I personalment crec, sincerament, que també s'ha de modificar el Codi penal. I, per tant, la Llei ha d'establir amb claredat els límits d'alcoholèmia que es consideren acceptables, i el Codi penal ha d'establir quin és el percentatge sobre aquests índexs d'alcoholèmia i quin és el percentatge que sobrepassa el límit de les velocitats indicades a cada un dels trams de carretera perquè es consideri imprudència temerària. Perquè alguns conductors no només posen en perill la seva vida –que podria ser fins i tot un suïcidi–, sinó que posen en perill la vida d'altres.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

I vostè m'ha dit: «Els seus responsables van mostrar un excessiu cofoisme durant Setmana Santa», i jo crec que no, vam ser tots molt prudents. A mi no m'ha sentit fer ni una sola declaració, perquè, des del dilluns després de Pasqua fins ara, hi ha hagut tretze morts a les carreteres catalanes, i jo he explicat sempre que no ens podem basar en el que succeeixi només en un període curt, perquè en un accident aquest període curt, aquesta, diguem-ne, estadística –que a mi no m'agrada dir-ne estadística, perquè són persones que s'han mort– pot variar de manera substancial.

Per tant, està clar que el tema no està resolt, i, si volem que l'actuació de l'Administració en el control del trànsit tingui resultats més eficients, li hem de donar instruments legals i hem de permetre al jutge que, mitjançant lleis que deixin claríssim què és conducció temerària, pugui ordenar l'ingrés a presó d'alguns conductors que han produït més d'un accident i més de dos.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera. L'il·lustre diputat senyor Daniel Sirera pot fer ús del torn de rèplica.

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Honorable consellera, miri, no és –li ho he dit abans–, no era un objectiu del Partit Popular burxar les discrepàncies entre vostè i el conseller Siurana, no? Però li he de dir que ahir a la nit, honorable consellera, jo vaig pensar en vostè. *(Remor de veus.)* Sí, sí, vaig pensar en vostè, i malauradament també vaig pensar en el conseller Siurana, no? *(Rialles.)* I ho dic perquè ahir tornava d'un acte polític a Mataró per l'AP-7 i vaig parar un moment en una àrea de servei, no? I mentre prenia un cafè, a la barra hi havien dues persones que havien pres unes quantes cerveses, i vaig pensar: bé, està prohibit el consum de licors, però en canvi els ciutadans que condueixen, o que no, poden consumir tota la cervesa o tot el vi que vulguin en una àrea de servei d'una autopista, no? I això és el que em va fer pensar en vostè i en el conseller Siurana.

Què hem de fer, honorable consellera? Hem d'anar a la tolerància zero i, per tant, prohibir també això, o no? Jo simplement li faig la pregunta, i vostè és la màxima responsable del Govern en aquesta matèria. I vostè sap que per fer la tolerància zero aquest Parlament ha de modificar la Llei de substàncies que poden generar dependència. I, per tant, miri, no pretenc burxar les ferides; simplement vull que ens aclareixi, com a màxima responsable, què pensa fer el Govern en aquesta matèria, perquè jo crec que els ciutadans no ho tenim clar i, per tant, jo crec que és bo que aquest Parlament sàpiga què pretén fer el Govern amb l'alcohol. Tolerància zero sí, o tolerància zero no?

En tot cas, vostè sap molt bé, honorable consellera, que aquest any acaba la vigència del Pla català de seguretat viària 2002-2004, que hem de fer un nou pla que estigui..., actualitzar-lo d'acord amb la nova etapa, i també d'acord amb el nou Programa d'acció europeu de seguretat viària, aprovat per la Comissió de les comunitats europees i que, com vostè sap molt bé, té com a objectiu reduir a la meitat el nombre de víctimes d'accidents de trànsit, no?

Per això nosaltres creiem que és necessari crear un nou grup de treball, similar al que ja existia, el GT-4, encara que amb funcions una mica diferents: no per presentar propostes a Madrid, sinó per treballar, elaborar un nou pla català de seguretat viària, un pla que des del nostre punt de vista ha d'abastar des del 2005 fins al 2010, és a dir, no dos anys, sinó cinc anys, no?, un grup que faci el seguiment, que l'actualitzi, si escau, i que també avalui de manera continuada, també en seu parlamentària, les actuacions contingudes en aquest pla.

I vostè ha parlat dels punts negres –jo no m'hi referiré més–, de conscienciar els ciutadans..., ha parlat de moltes coses que s'han de fer al Congrés dels Diputats, no? Però a mi també m'agradaria que parléssim de coses que podem fer des de Catalunya. Temes, per exemple, doncs, per evitar que cada dia a la ciutat de Barcelona 33.000 nens..., a la ciutat de Barcelona, 33.000 nens menors de sis anys circulen sense un mecanisme de retenció als seus vehicles; jo crec que alguna cosa es podria fer des del Govern de la Generalitat perquè això no sigui així. Crec també que des del Govern es poden fer algunes coses per eliminar, per exemple, de les nostres carreteres, i a més a més de manera immediata, el factor principal de mort o de mutilació dels nostres motoristes, que són les tanques, aquestes tanques de protecció amb perfil en H, i substituir-les per perfils arrodonits. Jo crec que es poden fer moltes coses i que, sincerament, honorable consellera, s'han de fer moltes coses.

En tot cas, el que s'ha de fer s'ha de fer amb el suport de tothom, de totes les administracions, de totes les parts implicades. Cal considerar, honorable consellera, que ens trobem davant d'un gravíssim problema de salut pública, no? I, com li deia abans, ho hem de fer sense tractar de treure'n profit electoral. Vostè m'ha dit que no considera..., que creu que cap membre del seu Departament ha fet cap tipus de declaració en aquest sentit, ni partidista ni cofoista. Miri, deia el director del Servei Català de Trànsit el dia 12 d'abril, és a dir, fa tot just nou dies –i ho cito textualment, eh?–, que la reducció de la sinistralitat responia, deia ell, «al fet que per

primera vegada» –per primera vegada, honorable consellera, deia– «les diferents administracions havien apostat per la seguretat viària». I la pregunta que jo faig és què havia passat fins ara. Quina és l'Administració que no havia apostat fins ara per la seguretat viària? La de la Generalitat?, l'anterior?, la de l'Estat?, la dels ajuntaments?

Crec sincerament, honorable consellera, que cal anar molt amb compte amb aquest tipus de declaracions, perquè, és clar, com vostè mateixa ha reconegut, tot just una setmana després d'aquest..., vostè diu que no és cofoisme –jo crec que és una certa utilització partidista de la qüestió–, es va produir en un cap de setmana el mateix nombre de morts que en tota la Setmana Santa, no? I, per tant, jo no sé si això vol dir que existeix, nou dies després d'aquestes declaracions del director, alguna Administració que ha deixat d'apostar per la seguretat viària.

I jo estic absolutament convençut, honorable consellera –vostè ho ha dit, i sàpiga que en això tindrà tot el suport del Partit Popular de Catalunya–, que aquesta línia de declaracions no és ni de bon tros la seva, honorable consellera. Jo, el que espero i desitjo és que vostè faci el que ha de fer perquè aquesta tampoc sigui la línia dels seus col·laboradors.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sirera. Honorable consellera, vol fer ús del torn de rèplica?

La consellera d'Interior

Gràcies, senyor president. Senyor Sirera, m'ha tornat a jugar al mateix, eh? Per tant, si vostè em juga a això, em permetrà que jo també faci alguna trapelleria. Em permetrà que faci alguna trapelleria, veritat?

Jo sé que vostè té especial interès que parli dels sistemes de subjecció infantil, i me'n parla cada vegada que parlem del tema de seguretat. Sap on és, aquesta qüestió? En el Reglament que desenvolupa la Llei de seguretat viària. Sap quan entra en vigor, això i, per tant, quan es pot començar a sancionar si no es porten els nens subjectats degudament? El 23 de juliol. Per tant, escolti'm, ho van legislar vostès, van fer el Reglament vostès. Per què no el van fer abans, i aleshores podríem estar sancionant en aquests moments?

És clar, ja li ho he dit: jo, escolti'm, molt amable i molt cordial, però si vostè busca el que està buscant, que és allò de discrepàncies, aleshores permeti'm que li recordi les dades. (*Remor de veus.*) Què ha fet la consellera d'Interior del Govern de la Generalitat? Anunciar a tota la ciutadania catalana, primer, que és un autèntic disbarat que els nens vagin sense subjectar; segon, que tots els estudis demostren que, com més nens portem al cotxe, menys subjectats els portem. Si una família té un nen, mira, li posa la cadireta i el lliga; quan en té dos, ja n'hi ha un que volta per allà, i quan en té tres, ja tots van deslligats.

Per tant, què ha dit? En el moment que... Si vol que fem broma en aquest tema, a mi no em sembla correcte. Si vol que li digui què hem fet, doncs, anunciar que el dia següent que entri en vigor la darrera modificació del Reglament començarem a sancionar. Per tant, que tothom sàpiga que els nens han d'anar, segons l'edat, amb cadireta; segons l'edat, amb alça, i tots ells lligats. Per què? Perquè –ho sap, ho coneix tan bé com jo–, en les col·lisions, els nens surten disparats com un projectil, i aquesta setmana hem tingut, certament, una mort d'una criatura de cinc anys.

I, aleshores, d'aquestes coses, jo insisteixo que no n'hauríem de fer debat partidista. Però, quan vostè em diu: «I què fa per fer això?», doncs, dic: «Miri, no puc fer res, perquè el Reglament no entra en vigor fins al 23 de juliol», i no hi entra perquè es podia haver aprovat fa deu anys, o en fa vuit, o en fa sis, o en fa cinc, o en fa quatre, i no s'ha fet, d'acord?

En el tema del carnet per punts passa exactament el mateix: no està aplicat aquí perquè en l'última modificació de la Llei de seguretat viària el Partit que vostè representa no va permetre que s'aprovés; per tant, no ho podem aplicar. No el podem aplicar.

Aleshores, és veritat que per Setmana Santa es van desplegar recursos excepcionals, que no els podem mantenir cada dia. Però no podem tampoc basar el tema de seguretat viària només que hi hagi recursos excepcionals desplegats a les carreteres, perquè aleshores diríem al ciutadà: «Vostè no es preocupi de res, que ja hi haurà la policia.» Jo vull que entre tots aconseguim conscienciar la ciutadania que no pot córrer hi hagi o no hi hagi radar, hi hagi o no hi hagi mossos d'esquadra, hi hagi o no hi hagi helicòpters; que no pot beure hi hagi o no hi hagi policia, hi hagi o no hi hagi controls d'alcoholèmia. No pot beure.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I, respecte al tema de la tolerància zero, jo li plantejo tolerància zero amb el que avui està vigent. Avui hi ha vigents uns límits d'alcoholèmia que són els que la policia en la carretera pot aplicar, d'acord?: 0,5 grams per litre de sang, 0,25 mil·ligrams per litre d'aire expirat. Això és el que..., en aquests moments, aquests límits són els que es consideren normals. Tothom qui sobrepasa aquests límits, se'l retira de la circulació. S'han fet, durant aquesta Setmana Santa quasi vuit mil controls, i hem retirat de circulació el 7 per cent dels conductors. Set de cada cent conductors tenien un índex d'alcoholèmia superior a aquest permès. A més a més, jo considero que si es revisa la Llei de seguretat viària els índexs d'alcoholèmia s'han revisat a la baixa, perquè no pot ser que els professionals, per exemple, els conductors d'autobús, no tinguin índexs baixos d'alcoholèmia quan treballen. Però el que jo li vull dir a la ciutadania és: «tendrem a l'alcoholèmia zero, rebaixarem els índexs d'alcoholèmia que estan en la Llei, però apliquin-se tots i cada un de vostès, amb tota claredat, l'alcoholèmia que vostès voldrien que tingués en sang qui condueix la seva criatura d'excursió escolar, o el conductor que els ve de nit a una velocitat excessiva i que sembla que no controla el vehicle. Quina alcoholèmia volem que tingui el conductor d'autobús? Quina

alcoholèmia volen que tingui el conductor que ens ve de cara? Zero. Per tant, apliquin-se-la tots vostès, començant, evidentment, pels que formem part d'aquesta cambra i diem preocupar-nos pels problemes de la ciutadania i volem evitar més morts a la carretera.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera.

———— Interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística (tram. 300-00401/07)

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística, que la presenta el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per a la seva formulació té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Mercè Roca.

La Sra. Roca i Perich

Senyor president, honorable conseller, senyores i senyors diputats, demà passat és Sant Jordi i sembla obligat parlar de llengua, nosaltres, a més a més, ho fem amb molt de gust. Al llarg de la història i els que hem viscut ja uns quants Sant Jordi n'hem vist de tots colors, n'hi ha hagut de més reivindicatius, de més apagats. A mi em sembla que el Sant Jordi de l'any 2004 serà un Sant Jordi d'un verd esperançat. La diada de Sant Jordi, com sabeu, coincideix a Catalunya amb l'aniversari de la mort de Josep Pla, que ha estat l'escriptor que ha fet més per l'articulació d'una llengua moderna. De fet, Sant Jordi és el dia dels escriptors. És veritat que és el dia de la rosa i del llibre, però, de fet, és l'escriptor qui el dia de Sant Jordi carrega les piles de la vanitat, si té sort aquesta *rara avis* que és l'escriptor en català, en una parada o en una altra de qualsevol ciutat de Catalunya, és demanat pels lectors, potser fins i tot tindrà una petita cua davant de gent que reclamarà la seva signatura, l'escriptor se sent important, útil, desitjat, i aquest petit tast de glòria li donarà piles per funcionar fins a l'any que ve.

Potser l'escriptor se sent sol, però la veritat és que els índexs de lectura han augmentat. No conec les estadístiques, però com que vaig en tren això em permet de fer una petita anàlisi i sé que la gent llegeix molt més del que ho feia abans, les dones sobretot. Les dones hem aconseguit ser unes grans lectores, hi ha qui diu: «sí, però és que les dones llegiu novelles». Doncs, sí, evidentment, perquè la novella és el gènere que parla amb més propietat de la vida. O sigui, el país ha millorat, ja no cridem tant quan anem en tren i la gent llegim més, això sí, perquè sempre hi ha d'haver un però, el llibre castellà guanya terreny: tres a dos, més o menys, i amb la premsa passa igual, tot i que si pugés al tren a Girona, doncs, amb *El Punt* la cosa queda una mica compensada. I aquí hi ha, senyor conseller, molta feina a fer.

La sort o la desgràcia és que al nostre país no parlem només de llengua per Sant Jordi com de pau per Nadal, de llengua, a Catalunya, se'n parla molt, se'n escriu

molt, perquè és una cosa que ens preocupa. Segurament tenim els catalans una consciència lingüística molt més viva que els altres pobles, no? I aquesta consciència ens fa preguntar-nos si ha de ser realment aquest Sant Jordi el de l'esperança convinguda –i jo penso que sí, que ja ho ha de ser–, perquè tenim les diagnòs fetes i sabem més clar que mai el que hem de fer per assegurar la pervivència de la llengua. Primer, incidir en la unificació del català, i segona augmentar, i això és imprescindible, el seu ús social. I aquí els catalans hi tenim molt a fer, tots els que sortirem demà passat a fer rius de gent o amb roses i amb llibres, passa que després abandonem la llengua massa vegades, massa sovint. I ens agradaria molt saber quines mesures té pensades, mesures potser de caire psicològic, no ho sé, o de caire sociològic té pensades aquest Departament per frenar aquest abandonament. Les hores són clares, i això no ho trec del tren, eh, només un 23 per cent de persones no es passen de llengua quan al davant hi ha una persona que no parla català. És a dir, només un 23 per cent de persones practiquen allò que se'n deia, se'n va dir en un moment, la militància lingüística.

Miri, jo dilluns passat vaig fer un parell d'hores d'allò que ara se'n diu treball reproductiu i que abans se'n deia simplement anar a fer encàrrecs, no?: anar a buscar receptes, a la tintoreria, totes aquestes coses, i estàs tocant molta gent concentradament i, escolti, això és molt dur –es molt dur. Per què? Es constata que estem perdent oportunitats magnífiques, cada minut anem perdent aquesta presència del català, d'una manera lenta però segura assistim a un procés de substitució que és totalment innecessari –que és totalment innecessari– del català pel castellà. A vegades és l'Administració de l'Estat espanyol que discrimina els parlants i, per tant, fa morir lentament, però una mica, la llengua. A Girona, per exemple, la Tresoreria de la Seguretat Social tot és en castellà, els rètols, l'atenció al públic... O sigui que haurem de demanar, i li demanem, que com a mínim sigui bilingüe i compleixi la Llei. A vegades són empreses privades. Per exemple, em deien l'altre dia en una autoescola el llibre per estudiar en català era més car que el llibre en castellà, ha passat exactament el mateix amb l'edició catalana de l'últim llibre de Harry Potter, que és un euro –un euro–, però és un euro més car i això no pot ser. Perquè tot això són pèrdues i preocupen molt la població sensibilitzada, que deia abans, perquè la gent sap que és bàsica, la gent és bàsica perquè la llengua faci el tomb que necessita.

Miri, ara mateix penso en els voluntaris lingüístics, aquelles parelles lingüístiques que al començament ens va fer molta gràcia, no?, però..., i ens va fer una mica de riure, parelles lingüístiques, doncs, miri, han fet molta feina, perquè per aprendre una llengua un ha de sentir-se emocionalment acollit. I estem parlant de persones que prenen, aprenen, una llengua que al començament els és estrangera, però que han de convertir en seva. És a dir, els catalans, els immigrants, perdó, han de convertir el català en la seva segona pàtria, com deia Pessoa: la meua pàtria és la llengua portuguesa. Doncs, per aprendre una llengua un ha d'estar emocionalment ben acollit, i aprofito per convidar-vos a tots el mes de juny, el 19 de juny, a una festa que es fa a Girona sobre les parelles lingüístiques, es dona un premi a la norma-

lització lingüística a tots els voluntaris que han donat el seu temps per regalar als nouvinguts allò més valuós que tenim: l'idioma, perquè estem obligats a compartir el català –estem obligats–, estem obligats a parlar en català als de fora, que són els que fan esforços, els que comencen a fer tentines, no?, en el nostre, seu ja, idioma. Els hem de parlar en català per agrair-los l'esforç, per valorar-los els progressos, estem obligats a fer-ho; tenim el deure de compartir el català amb els nouvinguts, no solament perquè el català s'asseguri i continuï existint, sinó també perquè sinó no garantim que aquestes persones puguin accedir al coneixement de la llengua del país i els estem condemnant a ser uns ciutadans de segona classe.

Si estem esperançats i aquest Sant Jordi pot ser esperançador és perquè tenim eines per fer-ho, i la més important és el Consorci per a la Normalització Lingüística. Des que el 1988 el Govern de la Generalitat va aprovar els seus estatuts, el Consorci ha tirat endavant, fa molts anys, amb el triple objectiu que té de fomentar el coneixement, l'ús i la divulgació del català. I si em permeteu un record personal, una de les primeres feines que vam fer nosaltres del Centre de Normalització de Girona va ser traduir les cartes dels restaurants que en aquella època sortien, que eren restaurants «arregladets», d'aquests que tenen els noms dels plats tan i tan llargs, i teníem unes grans discussions filològiques sobre si havíem de dir el bacallà *amb* all cremat o *a* l'all cremat, i això ens va ocupar unes quantes hores.

El Consorci ha canviat molt, no cal dir-ho, però haurà de canviar molt més. I volem saber quines mesures té pensades, honorable conseller, i en quins terminis s'han d'aconseguir per fer aquest nou enfocament del Consorci que les necessitats lingüístiques del país demanen. Deia que ha canviat molt, és lògic. Al començament el Consorci feia cursos per als catalanoparlants per a la població autòctona que no havia pogut, per les circumstàncies que tots sabem, doncs, aprendre català quan li tocava; ara, la població que ha d'atendre són alumnes que provenen de col·lectius immigrants i extracomunitaris, i aquests són els que s'han d'atendre. Hem d'assegurar amb els cursos l'acolliment lingüístic, no ens podem permetre el luxe de fer esperar les persones que, acabades d'arribar, volen aprendre la nostra llengua i ho fan, doncs, per necessitat, ho fan per gratitud, a vegades, ho fan per compromís. Cal donar respostes immediates i adequades a aquest interès, que no es refredi l'interès. No podem perdre, tenir aquest risc. La gent aprèn quan vol, quan vol aprendre, quan està preparada, quan està oberta. Ells tenen tot el dret –dic– per integrar-se i nosaltres tenim tot el dret que ells aprenguin per salvar la llengua.

És clar, per continuar aquesta tasca, d'una banda caldria corregir les petites mancances que té ara el Consorci, bàsicament és que com a entitat que és que fa una tasca tan important a la societat hauria de tenir-hi més pes, hauria d'estar-hi més implicada, i el Consorci hauria de ser més conegut i reconegut a la societat.

També potser hi ha d'haver més transferència de recursos entre els diversos centres que el componen i, segurament, hauria de dedicar més temps a la normalització

lingüística. Però, evidentment, per sobre de tot això, el Consorci ha de tenir els recursos adequats que li permetin satisfer efectivament i d'una manera ràpida, molt ràpida, la demanda de cursos.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Si la voluntat és que no hi hagi llistes d'espera, i per tant, obrir tants cursos com faci falta, doncs, cal saber, evidentment, quines mesures pressupostàries s'hauran d'aplicar. Saber, per acabar, honorable conseller, de quina manera reforçarà el Consorci i com el dotarà dels recursos necessaris perquè aquest instruments pugui fer front als reptes, als nous reptes de l'ús social del català.

Gràcies per haver-me escoltat, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller en cap, senyor Josep Bargalló.

El conseller en cap (Sr. Josep Bargalló Valls)

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, senyora diputada, no és la meua funció en el Govern recomanar lectures, però aprofitant l'avinentesa de la introducció de la seva interpellació i de la referència a la propera diada de Sant Jordi, jo li recomano un llibre, que es diu *Tots els colors de la llengua*, està editat per una editorial petita, per tant em puc permetre fer la recomanació, perquè no crec intervenir en els fluxos del marc editorial en recomanar-la, una editorial que es diu de l'Àlber, i és justament l'experiència de dotze nouvinguts d'arreu del món, de generacions diferents, de pells diferents, d'ètnies diferents, de religions diferents, de dotze nouvinguts que han participat en l'experiència de les parelles, els trios o altres agrupaments lingüístics. És un llibre molt interessant, perquè, per exemple, podrà comprovar-hi que no només les parelles lingüístiques tenen una funció evidentment per als nouvinguts recents, veurà com, per exemple, hi ha alguna parella lingüística formada o qui parla català ja inicialment és un nouvingut de fa molts anys, o la persona que està a la parella per aprendre català també és un nouvingut de fa molts anys, jo crec que és un llibre molt interessant.

Miri, precisament aquest matí hem presentat, en el Palau de la Generalitat, l'estadística d'usos lingüístics Catalunya 2003. És el primer cop que es fa una estadística lingüística al nostre país, a partir d'un organisme que fa oficials les dades estadístiques, que és l'Idescat, l'Institut d'Estadística de Catalunya, amb un criteri lingüístic global, i per tant que ens aporta aquesta estadística unes dades que no teníem, que podem comparar amb algunes parcialment que teníem anteriorment, però no la seva globalitat, que no teníem, i segurament el més important d'aquesta estadística són dos aspectes que li comentaré de passada.

Primer, que s'ha fet sobre tots els territoris de llengua catalana. Avui hem presentat els del nostre territori, com a Govern de la Generalitat, però que a finals d'any

es publicarà en la seva globalitat de tots els territoris. Mai havíem tingut una enquesta amb els mateixos paràmetres arreu del nostre territori lingüístic, però a la vegada és que s'anirà fent cada dos anys. I que, per tant, diguem-ne, es mantindrà una seqüència de dades que ens permetrà fer anàlisis.

De les dades que avui hem presentat ja d'aquesta estadística n'hi ha algunes de molt interessants, que crec que, a més, ens han de marcar els nostres criteris de política lingüística. Per un cantó, ha augmentat l'ús del català, en aquest moment podem dir que tenen el català com a llengua habitual, no com a llengua familiar, que és una cosa, no com a llengua pròpia, que és un plantejament, diguem-ne, d'identitat, sinó com a llengua habitual, que és sociolingüísticament el que ens interessa, tenen el català com a llengua habitual el 50,1 per cent dels catalans, és a dir, el 50,1. D'una població –d'una població– que té com a llengua familiar, és a dir, la que li parlaven a casa quan era petit, el 40,4. És a dir, com que en lingüística ser optimista o ser pessimista és molt fàcil, però és molt poc científic, podríem ser pessimistes dient: «el 50,1»; podem ser optimistes dient: «No és que d'aquests..., el 40,4 de la nostra població tenia el català com a llengua familiar, i en canvi el 50,1 el té com a llengua habitual.» Per tant, aquí hi ha un salt d'un 10 per cent gairebé, un salt d'un 10 per cent. Hi insisteixo, ni ser optimista ni ser pessimista, que no són criteris científics ni en lingüística.

Altres dades interessants que jo volia remarcar és que un 80 per cent –l'enquesta és molt alta, és de 7.257 persones en el cas de Catalunya, per tant, és una estadística que dona bastanta fiabilitat i, a més, hi insisteixo, està feta per l'Institut d'Estadística de Catalunya, que en garanteix el caràcter científic–, un 80 per cent, si fa o no fa, diu que quan li parlen en català, ni que ell parli en castellà, passa a parlar en català o diu que quan li parlen en castellà, ni que parli ell en català, passa a parlar en castellà. És a dir hi ha un 80 per cent de la gent que diu que canvia de llengua en funció del que li parlen. Això indica un alt grau d'adaptabilitat de la nostra ciutadania i especialment indica el no-rebuig de la nostra ciutadania a parlar l'altra llengua, que això és una dada important, que pot ser optimista o pessimista, segons com se miri, però científicament és important.

Però especialment, el que a l'enquesta jo crec que és el més clar és que hi ha ús predominant del català en aquells àmbits culturals, socioeconòmics i vitals en què hi ha una oferta equilibrada, i hi ha un ús inferior del català en aquells àmbits socioeconòmics, culturals o de qualsevol altre tipus en què hi ha una oferta desequilibrada i en el qual el català és inferior.

Per tant, l'ús de la nostra llengua en la nostra societat no forma part d'un aspecte de voluntarietat del parlant, té a veure bàsicament amb l'oferta –té a veure bàsicament amb l'oferta: és a dir, s'escolta més ràdio en català que ràdio en castellà, es veu tanta televisió en català com televisió en castellà, es llegeix molta més premsa en castellà que premsa en català. És un tema d'oferta. On hi ha una oferta equilibrada el català s'equilibra o és lleugerament predominant, on no hi ha oferta el català és inferior.

On hem d'actuar nosaltres, per tant? Com que som un govern que el que ha de fer és garantir els drets de la ciutadania en una condició de lliure mercat, hem d'intervenir en l'oferta –hem d'intervenir en l'oferta. Perquè, què és el que hem de fer nosaltres? Nosaltres hem de garantir el dret dels ciutadans de Catalunya a viure en català i entendre els drets lingüístics com un dret com qualsevol altre, com un dels drets socials, democràtics, ciutadans de la nostra gent. I tot són igualment importants, els drets; no hi ha un dret de primera i un dret de segona. Hem de garantir el dret de la ciutadania a viure en català; per tant, hem de garantir l'oferta *en* la nostra llengua i *de* la nostra llengua i fer fàcil viure-hi, que aquesta oferta sigui fàcil, no succeeixi com el darrer exemple d'aquest DVD en què sí que hi ha una versió en català, sí que hi ha una versió en castellà, la del castellà està a totes les botigues, la del català no. L'oferta no és l'existència en el catàleg, sinó l'existència en el mercat. Si vol hi insistirem, però això en el fons és el que hem de fer com a govern, amb accions positives i amb el compliment de la Llei.

Pel que fa al Consorci per a la Normalització Lingüística, jo li he de dir, d'una manera ràpida, que el nostre Govern va voler ja només prendre possessió, per un cantó, elevar el rang de la Direcció de Política Lingüística a Secretaria de Política Lingüística, per augmentar-ne la transversalitat i augmentar-ne l'eficiència dintre les accions del Govern. Que el nostre Govern ja ha convocat comissions tècniques de Política Lingüística, és a dir, reunions del secretari de Política Lingüística amb els secretaris generals de cada departament, un organisme previst però que feia molt, molt, molt de temps que no es reunia; ja s'ha reunit i es reunirà cada dos mesos. Que fruit del treball d'aquesta comissió tècnica en el si del Govern la setmana que ve presentarem el Pla d'acció del Govern en matèria de política lingüística 2004, que afecta tots i cadascun dels departaments del Govern de la Generalitat i les polítiques que impulsarà el Govern. I que en aquest mateix context hi ha una reforma del Consorci que no només ha passat pel nomenament d'una nova gerent, sinó que passa per uns objectius concrets que ja hi estem treballant, i especialment hi està treballant la persona que té encarregada aquest objectiu, que és el director del programa de planificació lingüística, el senyor Miquel Pueyo.

Bàsicament és, primer, reforçar la relació i la col·laboració entre el Consorci i la Secretaria de Política Lingüística, que en cert moment s'havia esbiaixat, tallat o interromput, és a dir, entre el Govern i el Consorci, i que el Consorci participi en aquestes polítiques lingüístiques interdepartamentals.

Segon, negociar amb el mateix Departament de Presidència i amb el Departament d'Economia i Finances l'increment dels recursos econòmics transferits pel Govern al Consorci; regularitzar aquestes aportacions; regularitzar les aportacions dels ens consorciats, que hi ha ens que les tenen regularitzades i hi ha ens que no, i augmentar la incorporació de nous ens consorciats al Consorci. Per tant, augment de participació econòmica del Govern, regularització de l'aportació dels ens, augment dels ens.

En tercer lloc, millorar i fer més transparent el funcionament del servei central, de la gerència i de l'equip

directiu del Consorci, cosa que en les darreres èpoques s'havia també alentit; reforçar les activitats de foment i de dinamització lingüístics, i garantir l'acolliment lingüístic de totes les persones que s'installen a Catalunya. És un dret del nouvingut accedir a la nostra llengua. I el Govern ha d'aconseguir que tot nouvingut pugui accedir-hi. No hi ha cap excusa que no hi ha prou professors, no hi ha prou cursos, la matriculació s'ha tancat..., no hi ha cap excusa perquè un nouvingut no pugui accedir a un dels drets que té com a nou ciutadà del nostre país, que és l'accés a la nostra llengua.

I, finalment, senyor president, millorar i fer més fluida la coordinació i comunicació internes en el si del Consorci i facilitar la formació continuada del seu personal perquè és un personal que va entrar a fer unes funcions bàsicament d'ensenyament de la llengua o de serveis lingüístics de suport al món municipal i ha de reconduir la seva tasca a ensenyament als nouvinguts i promoció de l'ús social a l'entorn socioeconòmic. Per tant, amb un canvi d'estratègies al Consorci de la seva fundació al que avui en dia necessitem com a eina útil per a la nostra societat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Vol fer el torn de rèplica, la il·lustre diputada? *(Pausa.)* Té la paraula.

La Sra. Roca i Perich

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, moltes gràcies per la seva intervenció, pel suport incondicional que ofereix al Consorci de Normalització Lingüística i per les accions concretes que ha explicat. I també moltes gràcies per les dades aquestes dels usos lingüístics. Potenciarem l'oferta, doncs; hem de potenciar l'oferta. d'això es tracta. Són dades que jo..., de les quals jo faig una lectura positiva i que tinc la certesa que si les coses es fan ben fetes, que evidentment que es faran, el català serà una llengua normalitzada a casa nostra.

Però en volem més, perquè volem ser a Europa. I com vostè sap, i ho diu l'Eclesiastès, hi ha un temps per a cada cosa, hi ha un temps de silenci, hi ha un temps per parlar, hi ha un temps per arrelar, hi ha un temps per créixer. Doncs, ara és el moment és de ser a Europa, de ser en aquest segon país nostre que ja és Europa.

El moment històric és irrepensible i tothom ho sap, fins i tot la gent del carrer té aquesta sensació. I quan jo he parlat abans d'un Sant Jordi ple d'esperança també era una mica perquè la gent comença a intuir que les coses poden canviar, també en qüestions de la llengua poden canviar, que de fet canvien. Perquè s'ajunten, d'una banda, l'Acord del pacte tripartit del Govern de Catalunya, que recull aquesta sensibilitat majoritària de la societat catalana i que ja estableix el compromís del Govern per promoure l'oficialitat de la llengua catalana, al conjunt de l'Estat espanyol, però a la Unió Europea, sobretot, perquè es tracta d'això.

S'hi ajunta, de l'altra banda, el compromís explícit del president de l'Estat espanyol per treballar en el reconeixement del català a la Unió Europea.

I, finalment, és el moment de fer-ho ara perquè hem d'aprofitar aquest espai únic de la història, segurament irrepensible, en molt de temps, que és la redacció del nou text de la Constitució europea. Però és que fins i tot la visita de l'honorable president senyor Benach a Estrasburg va arrencar el compromís al president del Parlament europeu, el senyor Cox, d'impulsar el reconeixement del català a Europa.

És a dir, tot convergeix, tot suma, les coses enraonades, que vol dir assenyades, lògiques i justes cauen a la llarga pel seu propi pes. A la pràctica, que és al terreny on es fan les coses, es tracta simplement que el Govern espanyol, perquè això ho ha de fer el Govern espanyol, inclogui efectivament la llengua catalana en la llista de llengües recollida a l'article 4.10 del tractat pel qual s'institueix una constitució per Europa. Fins ara, com tots sabem, el Govern espanyol ha mantingut insistentment la postura contrària i, d'una manera injusta, que els catalans hem viscut sempre amb frustració i amb dolor, ha limitat a una llengua de l'Estat espanyol, la castellana, el reconeixement de les institucions comunitàries. I ara tot això ha de canviar i canviarà, perquè no hi pot haver una Unió Europea plenament democràtica sense el reconeixement jurídic explícit de les seves principals llengües de relació, una de les quals és el català.

El català a Europa té un pes considerable. Aquestes dades s'han repetit moltíssim i són segurament les que han ajudat a sensibilitzar la població sobre la injustícia i la marginació, que són de naturaleses polítiques, que pateix la llengua. S'ha dit molt, però tornem-ho a dir: 10 milions de parlants que té el català, que no és a la Unió Europea, al costat de, per exemple, 5,2 milions de parlants que té el finès, 5,4 del danès, i sempre s'acaba, perquè és una cosa que clama al cel, amb l'exemple del maltès que té 400.000 parlants i que ara serà oficial amb l'ampliació de la Unió Europea.

Incloure, doncs, el català en aquesta llista de l'article 4.10 de la nova Constitució europea, i, per tant, aconseguir el seu reconeixement, serà fer un pas que no tindrà retorn.

I la pregunta que li fem, el que volem saber, és: quines accions impulsarà el Govern de Catalunya per aconseguir finalment que el Govern d'Espanya compleixi el seu compromís i inclogui el català en aquesta desitjada llista de llengües, llista en majúscula, llista que assegura la supervivència, llista en la qual la llengua que parlem els catalans tenim tot el dret a ser.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora diputada. L'honorable conseller en cap té la paraula per al torn de rèplica.

El conseller en cap

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora diputada, certament estem en un moment històricament important, no només perquè ens trobem en un moment de sinergies polítiques que faciliten les co-

ses i faciliten les converses i els diàlegs, especialment venint d'un temps de divergències polítiques on aquest diàleg era impossible, entre altres motius per inexistent.

A veure, la Constitució europea fa un salt important en el tema de les llengües a Europa. És a dir, a partir d'ara no hi haurà llengües oficials. Ara teníem, si em perdona el llenguatge col·loquialment modern, aquest xip posat al nostre disc dur: que hi havia llengües oficials a Europa. A partir d'ara no n'hi haurà. Hi haurà llengües reconegudes, llengües llistades a la Constitució, i en el llenguatge aquest europeu s'anomenaran llengües constitucionals europees.

Aquestes llengües constitucionals europees seran les que apareixeran a la Constitució que s'aprovarà si els actuals, diguem-ne, dirigents europeus se'n surten el juny a Dublín. Això què vol dir? Vol dir que, per exemple, una llengua com el maltès, que té 400.000 parlants, que a partir del maig serà oficial a Europa perquè estarà en aquest termini que serà un Estat nou i tindrà llengua oficial a Europa, però a partir del juny serà una llengua constitucional i tindrà a Europa un reconeixement que no tindrà el català.

I les llengües, vostè ho sap, senyora diputada, no són importants pel nombre de parlants –no són importants pel nombre de parlants–, les llengües són importants per la seva existència. Una llengua d'un parlant..., de dos, perdó, perquè amb un parlant ja es considera que la llengua no existeix, i malauradament al món estan morint llengües constantment perquè se'n redueix el nombre de parlants fins a la inexistència, una llengua de dos parlants és tan important com una llengua de milions i milions. És a dir, la llengua que ara és a punt de desaparèixer avui és tan important com el xinès, que és la gran llengua des del punt de vista demogràfic.

Les llengües, per tant, són importants totes. Ara, com a país, home, ens hauríem de doldre que una llengua com el maltès, doncs, fos una llengua reconeguda en la Constitució europea i no la nostra llengua. Vostè sap que fins ara el motiu és molt clar; és a dir, l'Estat et reconeix com a llengua o no et reconeix. Si l'Estat t'hi reconeix, Europa t'hi reconeix; si l'Estat no t'hi reconeix, Europa no t'hi reconeix. Aquesta segurament no és la nostra Europa, és una Europa sense decisió, només de recepció de decisions, però és la que tenim.

Per tant, necessitem que l'Estat espanyol ens inclogui en la seva llista perquè aparegui a la llista de la Constitució europea. Això fins ara era difícil, impossible i se'ns havia negat; ara se'ns obre la porta que sigui possible. L'actual president del Govern de l'Estat espanyol en el seu debat d'investidura va acceptar l'envit de fer els passos necessaris perquè això sigui així. Nosaltres li hem de recollir la seva acceptació, i com a Govern, oficialment, formalment, demanar-li que faci aquesta petició d'inclusió a la Constitució europea.

Ho farem, ho farà el president de la Generalitat directament a ell, jo ho faré també –ja tinc petició de concertació d'entrevista a la vicepresidenta del Govern i encarregada del departament de presidència, del Ministeri de Presidència–, i ho farem amb la màxima formalitat, perquè, en contra del que alguns opinen –en contra del que alguns opinen– nosaltres considerem que el català ja és una llengua oficial a l'Estat, no és una llengua

oficial de l'Estat, però sí que ja és una llengua oficial a l'Estat, perquè Catalunya és Estat, en principi. Aquest matí he llegit el recull de premsa i no s'indicava cap alteració de frontera estatal des d'ahir a la tarda fins a aquest matí. Per tant com que Catalunya ja és..., també és Estat, el català és una llengua oficial a l'Estat espanyol. Per tant no hi ha cap impediment legal perquè totes les llengües oficials a l'Estat espanyol siguin llengües que l'Estat espanyol proposi que siguin reconegudes com a llengües europees a la Constitució europea.

Per tant no hi ha cap impediment legal, no cal modificar cap llei espanyola, el que cal és una acció del Govern espanyol per comunicar a la Comissió Europea aquesta realitat, que és que ens dirigirem de manera oficial al president del Govern espanyol i al Govern espanyol en la seva globalitat perquè així sigui, i hem d'esperar que la celeritat i la rotunditat que ha tingut el president Rodríguez Zapatero a l'hora de complir el seu compromís de retirar les tropes de l'Iraq sigui igualment una celeritat i una rotunditat tan correctament efectuades a l'hora de complir el seu compromís d'oficialitzar l'uropeïtzació i la institucionalització del català com a llengua a la Constitució europea.

Moltes gràcies, senyor president., senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i deu minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i els lletrats Sr. Muro i Bas i Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Es reprèn la sessió.

———— Preguntes

I ho fem amb les preguntes al president de la Generalitat, la primera de les quals, la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre senyor Miquel Iceta i Llorens, sobre la situació política actual.

———— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00031/07)

Té la paraula.

El Sr. Iceta i Llorens

Molt honorable senyor president, abans de formular literalment la pregunta, em permetrà que faci davant de

la cambra alguna consideració. I primer un record de tipus personal: m'adreço al president de la Generalitat per preguntar-li si recorda, fa quatre anys –i no sé si va ser fins i tot en el recinte del Parlament–, després d'una entrevista amb José Luis Rodríguez Zapatero, que venia a Barcelona en recerca d'uns vots per a un congrés, a la sortida d'aquella entrevista, el llavors president del nostre Grup Parlamentari era preguntat «què li ha semblat?», i va dir literalment: «Zapatero és la gran esperança blanca» –fa quatre anys. (*Remor de veus.*) Sí, sí, allò era un desig, mentre alguns encara estaven donant suport al PP i al senyor Aznar (*persisteix la remor de veus*), sí, molts estàvem esperant un canvi, que s'ha produït. I també he de dir-li que apuntava maneres, el senyor Zapatero, i que també va celebrar amb nosaltres la constitució del nou Govern de Catalunya des del balcó de la plaça Sant Jaume.

Celebrem avui aquell inici, aquest nou inici de la política espanyola. Però recordem també votacions d'aquí i d'allà, perquè vostè, senyor president, ha rebut una investidura de tres grups parlamentaris d'esquerres, i el senyor Zapatero ha rebut el suport de l'esquerra, de les esquerres espanyoles i també dels nacionalistes d'esquerra de tot l'Estat. Jo crec que no són coincidències, jo crec que hi ha una visió que permet albirar una nova oportunitat, una gran oportunitat per a Catalunya. El senyor Zapatero ha demostrat sols en vint-i-quatre hores la sinceritat dels seus compromisos; per cert, que algú els ha posat en dubte precisament quan feia pública la decisió de retirar les tropes espanyoles de l'Iraq, gran, gran també oportunitat perduda per no dir una cosa que després un s'ha d'empassar.

Però no només és això. Hi ha hagut la negativa al transvasament, que a més sabrem formulada ben aviat, en forma de decret, que el conseller de Medi Ambient ja ha celebrat. Hem vist també, a partir del treball de molts grups –i vull destacar el d'Esquerra i d'Iniciativa, i també el dels socialistes catalans–, el tema del català a Europa, el reconeixement de la nostra llengua a les institucions europees, que, per cert, el president del Parlament ha seguit.

Vist tot això, president, la pregunta és com veu la nova etapa política que s'obre a Espanya en aquests moments? (*Forta remor de veus.*)

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat (Sr. Pasqual Maragall i Mira)

Il·lustre diputat, és cert el que vostè ha dit, amb tota evidència; no m'hi estendré. Si que li vull dir que amb la investidura de José Luis Rodríguez Zapatero com a nou president del Govern espanyol es confirma, sens dubte, crec, l'inici d'un nou cicle polític; un cicle polític, per altra banda, que va ser iniciat a Catalunya amb la configuració del Govern d'esquerres i catalanista i que ara es completa amb la formació d'un govern espanyol progressista i autonomista.

El fet que la investidura de Rodríguez Zapatero comptés amb el suport actiu de nou partits polítics –el Partit

Socialista Obrer Espanyol, el Partit dels Socialistes de Catalunya, Izquierda Unida Verda i els grups catalans, canaris..., no «els grups», grups catalans, canaris i gallecs– és una mostra de l'amplitud de l'esperança suscitada, crec, i de les expectatives aixecades per Rodríguez Zapatero i el seu Govern. Aquesta rastellera de suports, aquesta tirallonga de noms és pel Partit Popular l'esca del pecat i, en canvi, per nosaltres és el nom de l'Espanya plural, són els noms de l'Espanya plural. Com s'ha dit aquests dies, estem davant del president del Govern espanyol, segurament, amb més sensibilitat autonomista de tots els cinc que hi han hagut.

I amb la visió de l'Espanya plural, amb la seva visió de l'Espanya plural, que compartim, hi ha també compromisos concrets: el compromís en la reforma de l'Estatut; el compromís en la reforma del Senat; el compromís en la paralització del transvasament de l'Ebre; el compromís, expressat a la Seu i al Sant Jordi, en l'eix pirinenc, que vull subratllar aquí; el compromís en la promoció de les cultures, les històries i les llengües d'Espanya, i el compromís pel reconeixement del català a la futura constitució europea. En aquest sentit, aquests i altres compromisos ens porten a constatar una sintonia de fons entre el Govern català i el nou Govern espanyol.

Vull saludar, d'altra banda, abans d'acabar, perquè aquesta serà una fita important del període que ara s'obre, la incorporació del Grup Popular de Catalunya als treballs de la Ponència per a la reforma de l'Estatut, que té, sembla, moltes possibilitats de prosperar a les cambres, en el Parlament espanyol.

I una cosa més. Vull convidar tots els diputats i senadors catalans a les Corts Generals a compartir aquest esforç col·lectiu de tota la societat catalana per avançar...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...en l'autogovern –acabo– i per afirmar el lloc de Catalunya en l'Espanya plural.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor president.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre les seves prioritats programàtiques (tram. 317-00032/07)

Té la paraula, seguidament, l'il·lustre senyor Josep Huguet i Biosca, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per formular la segona pregunta, sobre les prioritats programàtiques del president de la Generalitat.

El Sr. Huguet i Biosca

Molt honorable senyor president, efectivament, fa pocs dies ha estat investit president del Govern de l'Estat es-

panyol, amb els vots determinants, un cop més, d'Esquerra Republicana, en primera instància, el senyor Zapatero. En aquest nou marc, hi ha una circumstància que no s'havia produït mai, que és que el mateix color polític mana a Madrid i mana a Catalunya i als principals ajuntaments del país.

En aquest marc, jo em centraré en un tema concret. Venim d'una herència de polítiques d'internacionalització i de turisme, com en molts altres àmbits, on el que ha mancat és la col·laboració entre institucions, la col·laboració lleial, i jo li vull demanar, òbviament, els passos que vostè farà, tenint en compte que a més a més qui presideix l'àrea d'indústria, comerç i turisme és del mateix partit, exactament del mateix partit, doncs, per tal que..., òbviament, tots som conscients i estem segurs que hi haurà un canvi copernicà en l'actitud amb relació a aquestes temàtiques: el reconeixement, per exemple, de la competència exclusiva de Catalunya en matèria turística, tal com reconeix l'Estatut; la territorialització dels recursos que l'Estat destina a Catalunya en aquesta matèria; un àmbit que afecta el turisme, també, és un turisme que volem i que l'Acord tripartit diu que es basi en el patrimoni històric, cultural i natural; tota la problemàtica derivada de l'especulació urbanística a la costa, la Llei de costes; la temàtica del finançament dels municipis turístics, que desborda les responsabilitats de la Generalitat, o una autèntica línia de col·laboració, i no de competició, pel que fa a tot el tema de la internacionalització de l'economia catalana, és a dir, que es respectin les competències, s'impulsin, s'ajudin les competències que, de fet, el Govern català ja exerceix a través del Copca. Li demano, senyor president, en quina mesura podrem garantir aquest tomb copernicà, vist que òbviament el mateix color polític està manant concretament en aquestes àrees encara més que en altres.

Li demano això perquè venim d'una herència complicada, on s'han vulnerat competències durant vuit anys seguits, i, per altra banda, molts cops aquí s'ha actuat sense criteri. Per tant, cal un tomb en la política turística, on es pugui vendre al món la marca de turisme Catalunya, com diu el tripartit; cal un tomb en política d'internacionalització...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Huguet i Biosca

...i cal un tomb també en les polítiques de suport als municipis i en la política urbanística. Esperem que vostè faci les gestions amb relació a les competències que té el Govern de Madrid.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Il·lustre diputat, sens dubte, el turisme és una de les apostes estratègiques d'aquest Govern. De fet, demà s'inaugura el Saló Internacional del Turisme a Catalunya, i m'agradaria en aquesta ocasió estar al costat

del conseller Esteve; no sé si l'agenda m'ho permetrà. El turisme té una importància cabdal, perquè Catalunya rep més de catorze milions de turistes l'any i representa el 2 per cent, si no m'erro –el 2, el 2–, del mercat mundial. A més a més, ens hem consolidat com a primer destí turístic a l'Estat. El Govern, com ja va exposar en comissió el conseller Esteve, es planteja dos objectius principals.

Anar per la qualitat més que per la quantitat –anar per la qualitat més que la quantitat–; la quantitat, ja la tenim. Aquest objectiu es desglossa en la necessitat de fer una marca Catalunya reconeguda internacionalment, que incorpori la tradicional oferta d'estada, però que incorpori molts factors més. La sinergia principal sovint vista amb recel, fins ara, era la que suma Barcelona amb Catalunya, i es convertirà en un vector fonamental de la marca Catalunya.

En segon lloc, garantir la professionalització i la sostenibilitat del conjunt. I les accions que es preveuen són diverses: remodelació de l'estructura pel que fa a la política de promoció de recursos turístics; la realització del pla territorial de turisme de Catalunya, no un pla de turisme, sinó un pla territorial de turisme; la instrumentació de programes específics de formació, i quart, i molt important, el tractament fiscal. Ens hem d'atrevir, d'un cop, a fer que els municipis turístics tinguin el tractament fiscal que escau, atès que la població real que tenen..., en fi, les necessitats a les quals han de fer front no són ben quantificades o representades per la població permanent.

Catalunya té al davant una ocasió excepcional per llançar-se en el món, i és el Fòrum de les Cultures; per donar davant del món una imatge de marca que sigui la més gran inversió en promoció dels nostres actius que s'hagi fet mai. Les properes setmanes m'agradaria poder parlar més extensament sobre aquesta qüestió; de moment admetem que som davant d'una oportunitat única...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...de projectar la nostra imatge, la de tot Catalunya, al món sencer.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre com pensa el Govern utilitzar la capacitat normativa de què disposa en matèria de tributs (tram. 317-00033/07)

Per formular la següent pregunta, té ara la paraula l'excel·lentíssim senyor Josep Piqué i Camps, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, sobre com pensa el Govern utilitzar la capacitat normativa de què disposa en matèria de tributs. Té la paraula.

El Sr. Piqué i Camps

Moltes gràcies senyor president. Senyor president de la Generalitat, la pregunta queda formulada en els termes que ha expressat el senyor president del Parlament, però deixi'm que li digui una cosa, no? Jo acabo de llegir la pregunta que havia de formular el senyor representant d'Esquerra Republicana, amb tots els meus respectes, sobre les seves prioritats programàtiques. Haig de confessar la meva admiració a la capacitat d'anticipació del senyor president de la Generalitat davant la convicció que li preguntarien sobre el turisme i els seus coneixements sobre una cosa que teòricament no estava formulada a la pregunta. (*Remor de veus.*) Li haig de confessar la meva admiració.

Però li haig de dir –i ho dic molt seriosament–: aquesta és una sessió de control del Govern de la Generalitat, i les preguntes s'han de formular per controlar. I això vol dir que no val..., jo ja sé que no puc donar consells a ningú, ni ho pretenc, eh?, però que no val formular la sessió de control sobre la base de dir quina és la situació política o quines són les prioritats programàtiques. Siguem sincers i honestos amb nosaltres mateixos, controlem el Govern, fem les preguntes que els hem de fer, sapiguem-ho tots plegats i no fem aquest *paripé*.

I ara li demano, per favor, que contesti la meva pregunta.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Sí. Excel·lentíssim senyor –que és el tractament que vostè té–, jo accepto el comentari, però no accepto el to. Sap per què? Perquè, les preguntes, vostè me les fa a mi, i vostè s'ha adreçat a un honorable senyor diputat, de manera que s'ha equivocat de to i de tema. (*Veus de fons.*)

Miri, m'agradaria que vostè em formulés la pregunta, la seva pregunta, efectivament, amb una mica més d'especificació.

El president

Té la paraula el senyor Piqué.

El Sr. Piqué i Camps

Com que sé que no tinc torn de rèplica, senyor president de la Generalitat, la hi repeteixo: com pensa el Govern utilitzar la capacitat normativa del què disposa en matèria de tributs? No cal que la hi repeteixi, l'ha dit el senyor president del Parlament, i això és el que m'ha de contestar.

Però jo li voldria recordar també –i no és un problema de to, sinó també de dignitat d'aquest Parlament– que jo li he preguntat, en aquestes diferents sessions de control, sobre quan pensava presentar el Projecte de pressupostos –em va donar una resposta, li ho agraeixo–;

quins criteris hi hauria sobre un tema tan important com la reforma de l'Estatut; sobre quins serien els criteris del nou model de finançament que es proposaria des del Govern de Catalunya; avui li pregunto sobre com es vol utilitzar la capacitat normativa, que em sembla que és un tema prou seriós, no? Estem parlant de controlar l'acció de govern.

I què ens hem trobat fins ara? Doncs, miri, jo li ho dic amb tots els respectes: jo segueixo sense saber què vol fer el Govern sobre totes aquestes coses. Sé que es vol presentar un projecte pressupostos, però no sé què es proposa el Govern respecte a totes aquestes altres qüestions tan bàsiques i tan importants.

Portem quatre mesos de govern, i aquests dies ha sortit als mitjans de comunicació i tots ho sabem: amb excepció de dos temes molt concrets i puntuals, no hi ha hagut iniciativa legislativa del Govern tripartit; fa quatre mesos. Facin el favor de governar.

I li demano, per favor, faciliti'ns l'acció d'oposició, perquè és molt difícil oposar-se a un govern que no fa res.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Piqué i Camps

Molt difícil. I jo li demanaria que fessin alguna cosa i així podrem oposar d'una vegada.

El president

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

Gràcies. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Com sap l'il·lustre diputat i excel·lentíssim senyor –no: com a senyor és excel·lentíssim i com a diputat és il·lustre–, la situació pressupostària que ens hem trobat no és fantàstica, diguem-ne, una part important de la despesa està compromesa i vostè tindrà l'amabilitat de donarnos un període de gràcia per analitzar exactament quina és la situació en la qual estem; període de gràcia en el qual treballem, per descomptat. Si hagués de fer un resum diria que, pel que anem veient, en el quadrienni anterior hi va haver un any de desorientació, un període de retalls efectius i un altre final de despeses sense límits.

En qüestió d'un mes nosaltres disposarem de l'Informe econòmic sobre l'estat de les finances a 31 de desembre del 2003 i aleshores podrem parlar de les dades amb més detall.

Aquesta situació, aquesta situació actual ens obliga –ja ho hem dit– a una política d'ajustament pressupostari molt i molt seriosa. Tot i això, el capteniment del Govern és fer aquest ajustament sense un augment de la pressió fiscal global, primera resposta concreta que li dono, per la qual vostè em podrà jutjar. Aquest objectiu no vol dir que no haguem de fer una adaptació de la normativa tributària mitjançant la llei de pressupostos, la llei d'acompanyament i les lleis tributàries especifi-

ques que es puguin elaborar; de moltes d'elles, també en el període d'un mes, en tindrà tots els detalls i, per tant, rebrà resposta a bona part de les seves preocupacions, no dic a totes, però a molt bona part.

Ara bé, sí que li vull avançar alguns punts respecte del capteniment del Govern en aquesta matèria. Primer, no augmentarem la tarifa de l'IRPF, malgrat la situació que li he comentat. Dos, el Govern té la voluntat de fer uns impostos i taxes finalistes clarament associades a la prestació directa i individualitzada de serveis, tant per...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...productes financers com pel seu valor pedagògic a l'hora de fer conscients els ciutadans del cost de la prestació de determinats serveis. Em temo, de tota manera, que d'aquí a vuit dies vostè em continuarà dient que està exactament igual de mal informat.

Això és el que hem pogut fer en el temps que he tingut.

El president

Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre l'actualitat política (tram. 317-00034/07)

Té la paraula l'honorable senyor Artur Mas i Gavarró, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per formular la següent pregunta sobre l'actualitat política.

El Sr. Mas i Gavarró

Sí, gràcies, senyor president. Suposo que deu formar part de la situació política actual preguntar al president de la Generalitat, que sembla que tenia previst fer un viatge al Marroc a finals d'abril, i per tant, preguntar-li quins eren els motius, els propòsits i els objectius que perseguia amb aquest viatge –que m'imagino que només deu haver quedat ajornat, no suspès. I al mateix temps que els objectius i els propòsits preguntar-li també quins han estat els motius pels quals ha quedat ajornat aquest viatge, suposant que no deu haver estat com a conseqüència de donar preferència a l'anomenada «esperança blanca».

El president

Gràcies. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Sí, la veritat, senyor... (*veus de fons*), honorable senyor i il·lustre diputat, la veritat és que efectivament aquesta és la causa, sí. Havíem previst un viatge al Marroc per una raó molt senzilla, que vostè entendre perfectament, que és l'origen de la gran part de les immigracions que arriben a aquest país, i la veritat és que en formular el recentment elegit president del Govern

espanyol la seva voluntat d'anar-hi, en data tal, molt propera, que no li puc avançar perquè és immediata, sí és que ja no la sap, perquè no sé si s'ha fet pública avui, doncs, per descomptat que hem cedit el pas.

El president

Té la paraula el senyor Mas.

El Sr. Mas i Gavarró

Em sorprèn una mica, senyor, molt honorable senyor president, il·lustre diputat (*rialles*), que vostè em contesti exactament això, perquè, a vostè no se li ha acudit pensar que un president de la Generalitat de Catalunya podia haver anat al Marroc abans que el nou president del Govern espanyol i haver fet una funció fins i tot prèvia? O és que nosaltres aquí no som estat? O és que el president de la Generalitat no pot col·laborar amb el president del Govern espanyol, fins i tot anant prèviament a un país tan important com el Marroc, a fer una determinada política, que jo no li negaré que hagi de ser coordinada amb el Govern espanyol, no seré jo, però que evidentment pot ser pròpia?

El motiu de fons, senyor Maragall, pel qual vostè no hi ha anat, és el mateix motiu pel qual van tancar l'Oficina de la Generalitat a Casablanca. Perquè vostès, en el fons del fons, no tenen un model propi de política exterior. És més, el seu model de política exterior passa per la política exterior de l'Estat. I aquest és un model tradicional, ja li admeto, però no és un model modern, no és el model que serveix per a l'era, per a l'etapa, per al segle de la globalització.

Vostè sap que en aquest moment hi ha empreses catalanes que no poden utilitzar les oficines de la Generalitat perquè ja no existeixen algunes d'elles i que han d'utilitzar mecanismes anteriors de forma paral·lela? Li puc donar els noms. Vostè sap que un dels temes –com vostè deia– més importants és precisament el control de la immigració? Hi ha països com Quebec que el control de la immigració el fan a base de seleccionar en origen els immigrants. Tot això són coses que vostè, lògicament, quan vagi al Marroc –com jo espero que farà– hauria de poder no només anunciar, sinó que hauria de poder desenvolupar d'una forma pròpia.

Insisteixo, jo no li demano que hi hagi una descoordinació de la política exterior de la Generalitat amb el Govern espanyol, però sí que demano, reclamo i, si m'ho permet, senyor Maragall, exigeixo que hi hagi una política exterior pròpia de la Generalitat, perquè «coordinació» no vol dir «supeditació» ni «subordinació».

El president

Gràcies. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

No, per dir-li clarament, senyor diputat, per dir-li clarament que no he volgut fer aquest viatge prèviament perquè efectivament hi havia fins i tot una invitació formal de fer-ho, però em va semblar que a les portes d'un viatge posterior tan sobtat no era..., no només no era bo per a nosaltres, sinó que tampoc era bo que apa-

reguéssim com enviats previs d'un governant espanyol. Aquesta és la meua impressió, vostè en podria tenir una altra; potser vostè sí que hi hauria anat si hagués guanyat les eleccions. En tot cas, espero que quan hi vagi vostè vindrà, perquè el pensava convidar. (*Remor de veus.*) No, no, ho dic absolutament de forma seriosa, perquè vaig avançar l'altre dia que un dels precedents que jo he fet servir justament per proposar el que vaig proposar va ser que la representació internacional no sigui exclusivament governamental, sinó que sigui institucional i, per tant, que sigui ampliada també a través seu a tots els grups de la cambra.

Per dir-li que per mi, tanmateix, l'actualitat, l'actualitat per descomptat, per la qual vostè preguntava, potser aquesta no és la que cou més, la més important, no?, però sí dir-li que l'Oficina del Marroc segueix existint –n'hi havia dues i n'hi ha una– i segueix funcionant. Qui ha plegat és el senyor Àngel Colom, que hi era, i que hem considerat que no havia de continuar. No teníem les millors referències, en fi, de les feines que s'havien fet, aquesta és la veritat, i, en canvi, l'oficina del Copca sí que segueix funcionant.

Que sàpiga, també, que conec bastant amb detall, quin és la situació al Marroc, que sé que el Govern anterior de la Generalitat va fer alguna cosa interessant en la línia d'anar a veure les famílies dels nanos que havien sigut allotjats en centres de residències aquí, sota l'edat penal; que em consta que la resposta de les famílies sempre va ser de sorpresa –acabo, senyor president– perquè consideraven que aquell nano, justament aquell era el que anava bé, perquè era el que enviava diners a casa, etcètera, tot i el fet que aquests nanos aquí haurien tingut problemes, com vostè sap molt bé, si no de caràcter penal, perquè no tenien l'edat...

El president

Acabi, senyor president.

El president de la Generalitat

...sí des del punt de vista d'algun tipus de responsabilitat.

El president

Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política actual (tram. 317-00035/07)

La següent pregunta, la formula l'illustre senyor Joan Boada i Masoliver, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, sobre la situació política actual.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor Maragall, divendres passat va finalitzar el debat «Costa Brava, un futur sostenible» on la participació social ha superat les expect-

tatives i on hi ha hagut una coincidència a reivindicar, una ordenació i gestió territorial i urbanística més intensa i complexa que la que hem patit els últims vint-i-tres anys. Conceptes com planificació territorial, desenvolupament sostenible, contenció del creixement il·limitat, reconversió urbanística, necessitat d'un model turístic fins ara inexistent o que en el disseny de les infraestructures es tingui en compte el valor patrimonial del paisatge han d'introduir-se en el debat polític i de gestió a partir d'ara enfront a la simple i racional pressió del mercat.

En aquesta línia ens felicitem d'actuacions del Govern com la recent preservació dels sòls no urbanitzables i urbanitzables no programats del litoral català, però alhora entenem que un autèntic tomb en l'actual model insostenible haurà de passar també per una anàlisi crítica i fins i tot modificacions puntuals o revisions del planejament urbanístic vigent, en sòl urbanitzable i també en sòl urbà. Aquesta tasca, difícil però necessària, és una competència municipal, és veritat, però entenem que els ciutadans estan demanant que la Generalitat lideri aquest procés, ja que difícilment es produirà un canvi real sense una decidida introducció d'aquests nous criteris per part del nou Govern que tantes expectatives genera.

És, des del nostre punt de vista, en l'actual situació política quan s'han d'abordar els autèntics canvis, és quan s'ha de ser valent de veritat.

I a partir d'aquestes premisses li volem plantejar, senyor Maragall: pensa el Govern assumir les conclusions del debat Costa Brava? I més concretament: pensa el Govern liderar un procés que podríem anomenar de reconversió urbanística de forma que també des dels municipis es reconsideri el model de creixement il·limitat i insostenible que ha imperat els darrers vint-i-tres anys?

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Illustre senyor diputat, celebri el debat sobre el model de desenvolupament territorial i assumeixo les preocupacions que s'hi han manifestat, em refereixo al debat de la Costa Brava, i les seves principals conclusions, tal com va manifestar el conseller del Govern en la sessió de cloenda d'aquell debat.

Nosaltres fem nostre el conjunt de les conclusions, les analitzarem una per una, hi posarem calendari i prendrem, doncs, les adequades determinacions en cada àmbit, no? El Govern de la Generalitat ha començat ja a treballar en aquest camí.

Vostè em demana canvis de planejament, jo li diria canvis de planejament sí, però eixos, infraestructures, actuacions sobre el territori també i encara més; és a dir,

lleis sí, mapes també, com dèiem també amb referència a altres tipus de problemes.

El nostre interès en aquest àmbit és molt clar, molt explícit, preveiem en el termini d'un any i mig haver tirat endavant els plans directors del litoral i de l'Empordà, Alt i Baix, el Pla territorial de les comarques de Girona per al desembre de 2005, i l'avantprojecte d'una llei de paisatge per al mes de setembre. Ja sap que jo no sóc un fanàtic ni un partidari extrem d'augmentar el nombre de lleis, més aviat penso que se n'haurien d'eliminar tantes com es creen, crec que se n'haurien d'eliminar tantes com es van creant, però si d'alguna llei ho sóc, és d'aquella que integri punts de vista sectorials i professionals diferents, perquè normalment les lleis sempre tenen algun biaix o algun èmfasi especial, marcat per la professió o pel sector que se'n preocupa. El cas de la Llei del paisatge és un d'aquests, en el qual probablement es podran combinar punts de vista diferents.

Totes les mesures que li he citat permetran preservar els cinquanta-cinc quilòmetres lineals de front marítim, com un llegat de futur al país, gràcies al compromís d'ampliar l'àrea d'influència del Pla director del litoral a més de cinc-cents metres de la línia de costa.

També voldria destacar el compromís del Govern amb el desenvolupament del Pla integral d'accessibilitat i mobilitat de la Costa Brava, la filosofia de fons del qual ha de ser unir la Costa Brava amb l'eix del TGV, l'A-7 i l'A-2, l'antiga nacional II, tant per carretera com, si és factible i en un termini de temps raonable, per tren.

Aquestes mesures són un exemple, senyor diputat, del compromís de la Generalitat per protegir tots els indrets d'alta qualitat, preservant el seu caràcter com a recurs de desenvolupament econòmic que també ho són.

El president

Gràcies, senyor president. Senyor diputat pot repreguntar amb la consciència que no hi haurà resposta.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president, en sóc conscient. És important, estem d'acord amb totes les qüestions que vostè ha plantejat i de ben segur que haurem d'anar avançant en aquest camí i sobretot, també, una visió diferent de les infraestructures, no?, que un no pot creure que les infraestructures són bones per elles mateixes. Però sobretot el que em preocupa és una cosa, no podem frustrar la ciutadania i la mobilització ciutadana que hi ha hagut en tot aquest aspecte, la participació, perquè li vull recordar que l'anterior debat es va fer el 76, fa vint-i-vuit anys, i m'havia apuntat aquí les qüestions que es demanaven que s'havien de fer d'una manera immediata: ordenació d'abast territorial –no s'ha fet–, foment del transport públic –poqueta cosa–, conservació de camins rurals, especialització territorial. Miri quanta feina queda per fer encara, quan ja des del 76 ens deien el que havíem de fer per la Costa Brava i el Pirineu.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Pregunta al Consell Executiu sobre quines previsions té per al termini d'execució, la dotació de la plantilla i l'equipament del parc de bombers de les Borges Blanques (tram. 310-00134/07)

Entrem ara a les preguntes al Consell Executiu, la primera de les quals la formula l'il·lustre senyor Miquel Àngel Estradé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, sobre quines previsions té el Govern per al termini d'execució, la dotació de la plantilla i l'equipament del parc de bombers de les Borges Blanques. Té la paraula.

El Sr. Estradé i Palau

Sí, gràcies, senyor president. La meua pregunta... (Pausa.) Sí? Que se sent? (Veus de fons.) Sí... Dic que la meua pregunta fa referència a la necessitat, doncs, de crear un parc de bombers professionals a les Borges Blanques que doni servei, com no?, a les Garrigues i a les comarques veïnes.

La nostra comarca és de les poques de Catalunya, dels pocs territoris del Principat, que no té un parc de bombers professionals, i això malgrat que compta amb una superfície forestal notable, no tan important, potser, com el d'algunes comarques del Pirineu, però sí que té una extensió considerable i que a més a més fins ara ha albergat un parc de bombers voluntaris, que han fet una excel·lent tasca, molt voluntariosa, amb molts pocs mitjans i amb una pèssima dotació, per cert.

Bé, aquest mateix Parlament, en passades legislatures, va prendre, si no ho recordo malament, dues resolucions, unànimes, en el sentit d'instar el Govern de la Generalitat a construir aquest parc de bombers professionals, però com que no portaven data el Govern de Convergència i Unió en va fer sempre cas omís, d'aquestes resolucions, i mai es va posar a executar la construcció d'aquest parc.

Llavors, jo el que voldria preguntar a la consellera és quines són les previsions sobre els terminis d'execució d'aquest parc i si ens pot avançar amb quina dotació i amb quins equipaments comptarà.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable consellera d'Interior.

La consellera d'Interior

Gràcies, senyor president. Il·lustre diputat, el que li puc explicar respecte al tema que vostè em planteja és que si bé és cert que en aquest àmbit cal establir-hi un parc de bombers de funcionaris, també cal dir que existeixen parcs de bombers d'aquestes característiques a Cervera, a Tàrraga, a Mollerussa i a Lleida. És a dir que no és de les zones que tenim, en el territori, més desateses.

Tot i això, i tot i que l'Ajuntament de les Borges Blanques ha canviat en alguna ocasió els seus propòsits o els seus plantejaments d'ubicació física d'aquest parc de bombers..., la darrera de les vegades va ser a finals del mes de desembre, i que, per tant, se li va notificar quin

era el terreny que se cedia per poder iniciar els tràmits d'elaboració del projecte el gener, qui li respon aquesta pregunta que vostè realitza va mantenir aquest mateix mes de gener un contacte amb l'alcalde de la ciutat, de la població, de Borges Blanques, per tal d'establir els compromisos d'iniciar el procés d'elaboració no només del projecte bàsic, sinó del projecte d'execució, de l'estudi de seguretat i salut –ja sap que obligatori–, de l'estudi geotècnic d'aquest nou terreny, que ja s'havia fet alguna cosa amb l'anterior terreny, del que s'anomena projecte de llicència ambiental, i també de la direcció d'obres.

Totes aquestes qüestions s'han fet del gener ençà i li puc anunciar que el dia 8 de març, és a dir, ara fa unes setmanes, es van adjudicar aquests treballs a la unió temporal d'empreses Ferreira-Crubellati, i que això té un cost, els projectes que li he mencionat, projectes arquitectònics i projectes d'enginyeria, de 62.000 euros, i un període d'execució de set mesos a comptar des de la data en què es va adjudicar.

Això vol dir que allà el mes de novembre tindrem el projecte que en permetrà saber quin és el cost total de l'edificació que caldrà adjudicar, i quin és, per tant, el període de temps en què és possible construir aquest parc. És a dir, hi ha una part de la resposta que no li puc donar segurament amb el detall que vostè voldria, però sí que li puc anunciar públicament que el projecte, tot i, hi insisteixo, els canvis de terreny, s'ha fet amb celebritat extraordinària en aquests dos mesos darrers.

El president

Gràcies, senyora consellera. El senyor diputat vol repreguntar? *(Pausa.)* Té la paraula.

El Sr. Estradé i Palau

No tinc res més a afegir-hi perquè la resposta de la consellera crec que ha estat plenament, doncs, satisfactòria. En tot cas, anirem fent un seguiment, com ens correspon, de totes aquestes tasques i tots aquests projectes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre quines són les prioritats en el terreny de la salut pública (tram. 310-00058/07)

Té la paraula, seguidament, la il·lustre senyora Carme Valls i Llobet, del Grup Parlamentari Socialista - Ciutadans pel Canvi, que formula la pregunta sobre quines són les prioritats en el terreny de la salut pública. Té la paraula.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, sabem que la situació de la salut pública a Catalunya que ens ha deixat l'anterior Govern no es pot qualificar ni tan sols amb un aprovat, amb excepció de la vacunació infantil.

Abordar la salut pública a fons és una assignatura pendent per al sistema sanitari català. Coneixem, per desgràcia, l'alt índex de morbiditat i mortalitat per sinistralitat laboral, i les mancances que existeixen en l'aplicació a totes les empreses de la Llei de prevenció de riscos per a la salut laboral de l'any 1996. Sabem de l'increment de les malalties de transmissió sexual entre adolescents i joves de Catalunya, sobretot l'increment en els últims quatre anys de la infecció per clamídies entre les noies joves. Sabem que s'han triplicat els embarassos d'adolescents, entre tretze i disset anys, en els últims quatre anys. Coneixem l'increment de la contaminació d'aigües que havien de ser potables per colí, per disenteria, com a Santa Maria de Palautordera, o per purins. Hem conegut els brots repetits de legionel·losi, i van tornar a presentar-se casos de «vaques boges». La població catalana és una de les que té més nivell en sang de dioxines de la població europea. I també coneixem que en les desigualtats en la salut a Catalunya es dona en escriure una mortalitat evitable de més de 3.500 persones/any i diferències en la salut per classe, per gènere i per territori.

Quines són les mesures més immediates que pensa prendre el seu Departament per abordar aquesta complexa situació?

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable consellera de Sanitat, senyora Marina Geli.

La consellera de Sanitat i Seguretat Social (Sra. Marina Geli i Fàbrega)

Gràcies, il·lustre diputada. Sap que un nou impuls a la salut pública és un dels objectius prioritaris del Departament que lidero. I nosaltres ja hem començat a prioritzar alguns elements de vigilància de salut pública, vigilància epidemiològica, també alguns programes de promoció de la salut, de protecció de la salut i de prevenció.

Voldria posar un exemple. Fins a aquesta legislatura, fins a aquest Govern, aquest nou Govern d'un govern que ve de tres partits, no hi havia hagut al Palau de la Generalitat una aposta clara, interdepartamental, en relació amb la prevenció, amb la necessitat de prevenció dels accidents de circulació. Catalunya està molt ben posicionada des del punt de vista de qualitat del sistema sanitari i, en canvi, des del punt de vista d'indicadors de salut pública, minva, i, per tant, perdem posicionament entre els principals països i regions europees.

Nosaltres crearem en aquesta legislatura l'agència de salut pública, una agència amb el món local. Jo personalment m'he entrevistat amb l'Associació Catalana de Municipis i la Federació Catalana de Municipis. El juny farem una jornada conjunta, perquè món local i Govern de la Generalitat, i també, evidentment, els professionals, hem de tirar endavant aquests elements de priorització. Hem començat pels accidents de circulació; també per posar ordre a molts dispositius en relació amb les malalties de transmissió sexual, entre elles la infecció pel VIH, pel virus de la sida, i, per tant, emprenent ja alguns d'aquests camins de les idees bàsiques que vostè abans plantejava.

Per tant, aquest és un impuls molt clar des de l'epidemiologia, els laboratoris, la recerca epidemiològica i l'acció política.

I voldria dir que per primera vegada amb força també introduïm en qualsevol de les nostres anàlisis la necessitat, des de la salut pública, d'un objectiu que en anteriors períodes de Govern no havia estat prou destacat, que és la reducció de desigualtat amb relació a l'accés a la salut i a la salut, amb relació a si ets home o dona, depèn de l'edat, el nivell socioeconòmic, on vius o de quin territori provens.

I, per tant, entengui que aquests són uns primers elements de decisió, d'acció política, que trigaran, com tots els elements de salut pública, a acabar de consolidar-se, però jo crec que ara, abans que s'acabi l'any, haurem desplegat l'agència de protecció de la salut amb el món local, i abans evidentment d'un altre any haurem portat a aquest Parlament la llei que empari la creació de l'agència de salut pública.

I per acabar, l'evidència que estem refent poca ambició és que Barcelona ciutat disposa d'una Agència de Salut Pública des de fa molt de temps...

El president

Honorable consellera...

La consellera de Sanitat i Seguretat Social

...compartida –perdoni, acabo de seguida, honorable senyor president– i en canvi Catalunya tindrà una agència de protecció de la salut, però no va deixar el Govern anterior, després de vint-i-tres anys, una agència de salut pública.

El president

La il·lustre diputada vol repreguntar? *(Pausa.)*

— Pregunta al Consell Executiu sobre la racionalització de la despesa farmacèutica (tram. 310-00059/07)

Doncs, si no vol repreguntar, pot formular la següent pregunta, sobre la racionalització de la despesa farmacèutica.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, sabem que la despesa farmacèutica és una part molt important de les despeses dels sistemes sanitaris d'arreu del món. Però voldríem saber si en aquest moment ja ens pot dir quina part representa la despesa farmacèutica amb recepta del total del pressupost sanitari. I també quin ha sigut el seu creixement en els últims anys. Són superiors o són iguals al creixement de preus del consum? Creu que és suficient el sistema d'informació sobre la despesa farmacèutica que tenim? O quines són les mesures que pensa prendre el seu Departament per racionalitzar la despesa farmacèutica?

Res més, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Sanitat i Seguretat Social

Gràcies, honorable president. Il·lustre diputada, la despesa farmacèutica representa una mitjana d'un 25 per cent del pressupost sanitari, amb uns creixements, de mitjana, els últims sis anys, del 10 per cent, absolutament insostenibles. I aquest és un objectiu clarament, perquè no podem continuar amb una despesa irracional dels medicaments.

Per tant, nosaltres comencem a establir... Primer li he de dir que sí que és veritat; en aquest moment disposem d'informació, jo diria que mai és suficient la informació, però suficientment contrastada, per saber el que gastem, on el gastem, qui són els prescriptors, i, per tant, disposem d'informació. La setmana vinent, dimecres de la setmana vinent, tinc la primera reunió amb la ministra, amb la nova ministra de Sanitat, on abordarem la necessitat de participació de les comunitats autònomes en la política farmacèutica, i no dic només «política de medicaments», sinó «política farmacèutica», que és quelcom que va molt més enllà, que vol dir també relació amb la indústria farmacèutica, decisions que afecten finalment la nostra despesa farmacèutica.

I amb relació clarament a Catalunya: polítiques de compra i de pagament, però també clarament de gestió de la demanda. Hem començat a treballar amb la indústria farmacèutica, que ha d'entendre que, tot i que sembla que tenim, i tenim, interessos aparentment contradictoris, ens necessitem mútuament. I, per tant, des de la lleialtat i des de la claredat, hem de fer pactes a Catalunya també amb la indústria farmacèutica.

Hem d'implantar un model de recepta electrònica. Estem treballant amb els farmacèutics d'oficines de farmàcia, estem parlant de pagar-los pel fet de ser agents de salut i no tant per prescripció de fàrmac; amb els farmacèutics d'oficina de farmàcia, estem revisant una part de la factura de prescripció farmacèutica –que és la part de bolquers, d'absorbents, d'incontinència urinària– que suposa l'any uns 7.000 milions de pessetes. I, per tant, estem revisant un a un..., la nostra, des de l'acció política, perquè, hi insisteixo, és objectiu de tots i de totes i no només del Govern, però evidentment hem de liderar-ho des del Govern, el no-creixement de mitjanes del 10 per cent perquè això és absolutament insostenible per més que augmentem els ingressos. I jo parlo sempre amb molt respecte en relació amb els medicaments, perquè és una prescripció sanitària d'alta qualitat que ha canviat la mortalitat i morbiditat de moltes patologies, però és evident que del que estic parlant és de fer un ús racional d'aquells medicaments que necessitem.

El president

Gràcies, senyora consellera.

— Pregunta al Consell Executiu sobre les noves autoritzacions de plans estratègics per als centres docents sostinguts amb fons públics (tram. 310-00060/07)

Doncs, passem a la següent pregunta, que formula la il·lustre senyor Maria Assumpta Baig i Torras, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre les noves autoritzacions de plans estratègics per als centres docents sostinguts amb fons públics. Té la paraula.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, president. Honorable consellera, el passat mes de febrer en el Full de disposicions i actes administratius del Departament d'Ensenyament vam veure la Resolució de 9 de febrer que modificava un annex de la Resolució de 13 de gener, just després de constituir el Govern catalanista i d'esquerres de la Generalitat, per la qual s'autoritzaven uns plans estratègics dels centres docents de Catalunya sostinguts amb fons públics per al període 2004-2008.

Per això, vam formular aquesta pregunta de quin és el capteniment respecte a les noves autoritzacions de plans estratègics dels centres docents de Catalunya sostinguts amb fons públics.

El president

Gràcies, té la paraula l'honorable consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament (Sra. Marta Cid i Pañella)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, en data 1 de juny de 2001 es va fer públic el Decret, com vostè sap, pel qual es regulaven els plans estratègics dels centres docents sostinguts amb fons públics. Des d'aleshores ençà, s'han autoritzat un total de 540 plans estratègics, inclosos els més recents, que han estat autoritzats per les resolucions 28/2004 i 218/2004, en compliment de la convocatòria oberta per la Resolució 2907 de 23 de setembre de 2003, endegada durant la darrera legislatura i a la qual, òbviament, s'havia de donar compliment.

Com vostès saben, i vostè sap perfectament, el pla estratègic d'un centre és la concreció dels seus objectius específics per a un període de quatre cursos consecutius en el marc del seu projecte educatiu i curricular. Dit d'una altra manera molt breu, els plans són una eina amb què es dota els centres perquè puguin afrontar amb eficàcia el tractament de la diversitat. Això s'aconsegueix amb singularitats en l'organització, amb adaptació dels currículums, amb la provisió específica de diversos llocs de treball, amb l'organització del centre, amb el sí de la dotació de recursos, etcètera. Atès que en el present curs escolar finalitzen cent plans estratègics i el proper curs escolar en finalitzaran 152 més, abans de procedir a la realització de noves convocatòries, des de la conselleria s'ha considerat pertinent realitzar una avaluació de l'efectivitat d'aquesta mesura a l'hora d'assolir la seva finalitat per poder determinar si efectivament ha augmentat la qualitat global dels centres

que han estat objecte d'un determinat pla, especialment pel que fa als processos d'ensenyament, aprenentatge i, més especialment, per determinar quines noves disposicions calen prendre per garantir que l'alumnat assoleixi les competències bàsiques, derivades dels objectius que abans esmentàvem, pels quals s'havien posat en marxa aquests plans.

Per tant, les conclusions de l'avaluació que es realitza és on ens remetrem i el que ens permetrà prendre decisions en relació amb la consolidació de l'experiència o amb la revisió del seu plantejament i, per tant, la seva millora.

El president

Gràcies, honorable consellera. Té la paraula la il·lustre diputada.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, he interpretat de la seva resposta que és evidentment una continuïtat del que sabia, i per tant calia resoldre, de l'anterior Govern.

Nosaltres, com a grup, li voldríem precisar que en el tema dels plans estratègics ens sembla molt correcte que es faci una avaluació, però el que més ens havia preocupat en aquest tema és la manca de transparència, possiblement fins i tot d'objectivitat, en el moment que es concedia el pla estratègic i l'assignació del perfil del docent que hi anava, i que, per tant, passava en un curt període de temps a formar part d'un lloc definitiu en aquell centre.

Nosaltres estem per una escola pública i concertada que tingui projecte de centre propi, que tingui autonomia de gestió, que tingui personalitat pròpia, però que a la vegada s'adeqüin els perfils dels docents a poder cobrir aquest projecte, però que siguin fets amb objectivitat i transparència. Ens sembla que des del mateix Departament es pot tenir molta més sensibilitat i recollir que el cos dels docents que vagin..., siguin perfils adequats, però que siguin sobretot fets amb objectivitat i transparència.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Honorable consellera...

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, senyor president. Evidentment, coincidim plenament amb l'objectiu de la transparència com a norma general que ha de vetllar la política d'un govern o d'un departament i, per tant, l'aplicació de qualsevol normativa. A nosaltres ens sembla molt important que fem un procés d'avaluació de tot això i que, per tant, puguem mirar si els objectius es compleixen i si, a més a més, les coses van bé.

Dir-li, de totes maneres, que obrirem una pròrroga d'un curs, perquè aquells que estan tirant...

El president

Senyora consellera...

La consellera d'Ensenyament

...endavant el projecte puguin finalitzar-ho, eh?

El president

Gràcies.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre les intervencions previstes per a la conservació i la preservació de l'aqüífer Carme - Capellades (Anoia) (tram. 310-0061/07)

La següent pregunta la formula la il·lustre senyora Teresa Estruch i Mestres, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre les intervencions previstes per a la conservació i la preservació de l'aqüífer de Carme, comarca de l'Anoia. Té la paraula.

La Sra. Estruch Mestres

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, l'esgotament de l'aqüífer Carme - Capellades, a la comarca de l'Anoia, ha sigut objecte de polèmica i de protestes per la mala gestió, la descoordinació de diferents administracions i la passivitat del Govern de la Generalitat durant la legislatura passada. Grups sensibles a la desaparició de l'aqüífer han mantingut la seva resistència amb el suport de molts vilatans, mentre que, des del Parlament, per part del Partit Socialista de Catalunya - Ciutadans pel Canvi i d'Esquerra Republicana de Catalunya, es demanaven tres grans accions. Primer, accelerar la resolució de la declaració de sobreexplotat de l'aqüífer, que evidentment ja es va fer. El segon, adoptar, un cop constituïda la comunitat d'usuaris i, d'acord amb aquests i els ajuntaments afectats, les mesures necessàries de control i explotació racional dels recursos de l'aqüífer. Finalment, aquesta comunitat d'usuaris s'ha constituït i el 17 d'abril del 2002 es va presentar al Parlament una proposició no de llei per presentar en el termini de sis mesos el pla de gestió de l'aqüífer.

Com que és evident que aquests sis mesos ja han passat i aquest pla de gestió no existeix, la nostra pregunta és la següent: Què pensa fer el senyor conseller des de la seva conselleria per protegir l'aqüífer Carme - Capellades i, concretament, quan es redactaran les mesures de gestió per garantir la seva continuïtat?

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, efectivament, coincidim amb la seva apreciació i hem pogut tenir ocasió de parlar-ne amb les administracions locals i els representants de les entitats interessades. La declaració d'aqüífer sobreexplotat està feta, està constituïda definitivament la Junta Central d'Usuaris. L'Agència Catalana de l'Aigua ja ha redactat el Pla de gestió de l'aqüífer que, en aquest moment, està pendent que la Junta Central d'Usuaris formuli el seu informe preceptiu sobre el seu contingut i, des d'aquest moment, que

esperem que sigui quan acabi aquest termini, incorporant-hi els suggeriments que hagin fet, podrem ja aplicar el conjunt de mesures que s'hi determinen.

També és veritat que al costat d'això el que és important és establir una nova gestió de l'aigua en aquest àmbit. Un exemple molt concret és que dintre les mesures de la nova cultura de l'aigua hi ha un canvi copernicà en el concepte; per exemple, molt clar, he donat les ordres oportunes perquè es tapi el forat que es va fer a la bassa de Capellades i que, per tant..., amb la malifeta de la impermeabilització i de la creació d'un llac artificial. Això és una demanda que em van fer, que des de l'ACA ja ho tenen molt clar, i que, en tot cas, al que anirem és que la gestió de l'aigua permeti que la bassa es mantingui no artificialment, perquè, a més, en aquest moment d'episodi hidric com el que estem vivint, el que passa és el contrari, és que aquest pou pel que serveix és perquè l'aigua se'n vagi avall, curiosament.

Per tant, estem amb molta bona relació amb l'Ajuntament i amb les entitats que van defensar aquesta bassa i amb tota la cultura i concepte que això representa. I, per tant, esperem que l'esforç inversor que haurem de fer entre tots plegats, dintre de les limitacions de l'ACA, que molt aviat els les podré explicar en una comissió parlamentària, ens permeti un model de gestió en què tothom s'hi senti i bé i que l'aigua s'aprofiti, doncs, pel que correspon.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller. La senyora diputada vol repreguntar?

(Veus de fons.)

Doncs, passem a la següent pregunta.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre la cooperació amb l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès (Alt Penedès) en les obres de soterrament i cobriment de les vies del tren (tram. 310-00064/07)

Pregunta que formula l'il·lustre senyor Roberto Ricardo Labandera, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre la cooperació amb l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès en les obres de soterrament i cobriment de les vies del tren. Té la paraula.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, exactament fa 139 anys, el 15 d'abril de 1865, que a Vilafranca del Penedès arribava el primer tren, s'inaugurava la línia que des de Barcelona per Martorell, doncs, arribava a Vilafranca i després acabava, com continua fent-ho, a Sant Vicenç de Calders. En aquests 139 anys ha millorat una mica la velocitat d'aquest tren, que en quinze minuts..., ha reduït en quinze minuts la distància de Barcelona a Vilafranca, però és evident que la gran reforma del tren, doncs, encara ha de venir a la nostra comarca.

Tot i això, jo voldria assenyalar, honorable conseller, que una altra data històrica ha estat la del 9 de febrer del 2004 en què el Ministerio de Fomento i l'Ajuntament de Vilafranca van signar el Conveni per soterrar i cobrir la via del tren. A més a més de resoldre un tema urbanístic històric, que era la partició de la vila, de la trama urbana per part de la via del tren, és evident que no només els vilafranquins, sinó també tots els penedesencs ens hem il·lusionat que aquest soterrament i aquest cobriment de la via del tren signifiquin per a Vilafranca, amb el traçat de l'AVE, la millora no només del servei ferroviari, sinó també la possibilitat de comptar en el futur amb altres serveis, com podria ser una estació de trens regionals. De tot això, evidentment, els vilafranquins i els penedesencs continuarem treballant perquè així sigui.

De moment, el que sabem és que aquest soterrament i cobriment costa, el cobriment costa 34 milions d'euros, dels quals el Ministerio de Fomento en cobrirà una tercera part, i la resta, evidentment, l'Ajuntament de Vilafranca, amb un esperit de servei que el caracteritza, la població no només de la vila sinó de la comarca, doncs, també està disposat a fer l'aportació econòmica perquè es pugui fer aquesta obra. Però, així com el Govern anterior de la Generalitat es va negar de forma sistemàtica a aclarir si volia o no participar en aquest finançament d'aquest cobriment. I any rere any, presentant esmenes els grups d'Iniciativa, d'Esquerra Republicana i del PSC - Ciutadans pel Canvi en aquest Parlament, esmenes al pressupost, vèiem com es rebutjaven, per part del Grup que donava suport al Govern, esmenes per garantir la participació de la Generalitat en aquest projecte.

La meua pregunta, honorable conseller, és: De quina manera hi pensa participar la Generalitat? Hi ha un compromís del president Pasqual Maragall en aquest tema.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Labandera Ganachipi

Sí, acabo, senyor president. De quina manera es pensa participar en aquest tema? Quin mètode es pensa fer? I, sobretot, que d'aquesta manera es pugui acabar una obra que és substancial per a Vilafranca del Penedès i per al sud de la nostra província.

Gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Joaquim Nadal i Ferreras)

Gràcies, molt honorable president. Senyor diputat, el 9 de febrer, efectivament, es va signar el conveni entre el GIF, l'agència d'Infraestructures Ferroviàries i l'Ajuntament de Vilafranca, on quedava clar que es desplaça-

ven els murs del soterrament de la via del tren per tal de permetre la cobertura i per tal de permetre incorporar les vies d'ample ibèric també en aquesta cobertura. Però també quedava clar que l'Ajuntament de Vilafranca es comprometia a pagar la llosa i la urbanització de sobre.

Per altra banda, unes setmanes abans, el dia 26 de gener crec recordar, el *Diari Oficial de la Generalitat* va publicar el Pla d'ordenació urbana municipal de Vilafranca del Penedès. I aquest Pla ho preveu tot: al llarg de la via del tren i especialment en el tram cobert, que és de 1.318 metres, un conjunt d'aprofitaments urbanístics que han de poder aportar a l'Ajuntament de Vilafranca una part, si no tot, del cost d'aquesta cobertura i eventual urbanització d'aquesta part de les vies del tren, i, concretament, el Departament de Política Territorial, d'una forma indirecta, hi participarà a través del polígon les Bassetes, que és propietat íntegrament de l'Institut Català del Sòl, i que contribuirà en una part no gens menyspreable dels costos d'urbanització d'aquesta llosa de cobertura de la via del tren.

A part d'això, voldria que quedés molt clar que, tal com ha dit vostè, és veritat que fins a la data del 9 de febrer no hi ha hagut –i per això signen dues administracions, no tres– cap participació del Govern de la Generalitat, clarament –i quedava implícit en la seva pregunta–, perquè des de la conselleria i fins a 22 de desembre no hi havia hagut una participació directa en les negociacions, que eren a dos, i cas a cas, mai a tres. I partir d'ara, el que queda clar és que el Govern s'ofereix, a l'Ajuntament de Vilafranca i a tots els ajuntaments que encara tenen pendent de resoldre el traçat i les característiques de la via del TGV a Catalunya, per participar activament en la negociació. I aquesta participació activa en la negociació vol dir també el compromís del Govern de la Generalitat, en el cas concret de Vilafranca, a discutir conjuntament Ajuntament i Govern de la Generalitat amb el Govern de l'Estat un tema polèmic que ha aparegut i que ha fet que a Vilafranca i els particulars no hagin volgut signar les actes d'ocupació urgent dels terrenys afectats...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Que és tota la plataforma logística de muntatge del tren, que és una ocupació molt gran de terrenys...

El president

Honorable conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...que ha de ser objecte d'un acord a tres, on hi participarem.

Gràcies, molt honorable president.

El president

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre la seva incorporació al Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat (tram. 310-00077/07)

La següent pregunta la formula el senyor Jaume Bosch, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, sobre la seva incorporació al Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat. Té la paraula.

El Sr. Bosch i Mestres

Moltes gràcies, president. Senyor conseller, els ciutadans i ciutadanes del Baix Llobregat moltes vegades tenen la sensació de viure en un passadís, en un corredor en què es van superposant autopistes, autovies, AVE, a part d'entrar i sortir de Barcelona. Això més la pressió urbanística que pateix la comarca han provocat una agressió constant contra el terreny agrari del Baix Llobregat que, com vostè sap, és un dels més positius i rics del nostre país.

L'any 98 es va constituir el Parc Agrari del Llobregat, format pel Consell Comarcal, la Diputació de Barcelona i la Unió de Pagesos, i després s'hi han afegit catorze municipis, des de Papiol, Molins de Rei fins arribar al Prat, amb l'objectiu de preservar aquest espai agrari. Són 3.500 hectàrees, amb hortalisses i arbres fruiters que constitueixen a més a més una riquesa també ecològica.

Quan es va constituir el Consorci, la Unió de Pagesos del Baix Llobregat va considerar que això era la forma de pagar l'Administració tot el mal que ha anat patint l'agricultura en aquesta comarca, però aquest cost l'ha pagat simplement l'Administració local, perquè el Govern de la Generalitat, fins ara, no s'ha volgut integrar o no ha pogut integrar-se en el Consorci.

La pregunta en concret és si el seu Departament té prevista la possibilitat d'integrar-se en el Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller d'Agricultura.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (Sr. Antoni Siurana i Zaragoza)

Diputat, sí, absolutament estem d'acord a participar-hi. És més, l'altre dia vam parlar ja amb membres del Consorci perquè en la seua pròpia sessió plenària sollicitaran la participació i aprovaran, en el cas que ho acceptés el Departament, participar en aquest parc agrari, i ho farem molt de gust. Perquè és cert que hem de portar al convenciment de la població de tot Catalunya que les nostres terres de millor conreu i la riquesa d'aquestes terres no pot ser malmesa permanentment, i no hem de posar en perjudici la nostra agricultura, la viabilitat de l'agricultura, en aquest territori tan ric que és el Baix Llobregat.

Per tant, amb molt de gust hi participarem, i així els ho vaig manifestar, i espero que ben aviat ho puguem de forma formal.

El president

Gràcies, honorable conseller. El senyor diputat té la paraula.

El Sr. Bosch i Mestres

Breument. Quan es va constituir el Consorci es va escriure que segurament s'havia fet en l'últim minut, o en temps fins i tot de descompte, per intentar salvar aquests terrenys agraris. Per tant, jo crec que és una molt bona notícia que el Departament d'Agricultura tingui prevista aquesta incorporació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. L'honorable conseller té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.)...sinó que el Departament participarà en qualsevol iniciativa que hi hagi en altres zones sobre aquest tipus de possibilitat de col·laborar amb el sector i preservar aquests territoris i fer plans viables del seu futur.

Per tant, aquest model del parc agrari del Llobregat espero que puguem estendre'l, i amb beneplàcit del conseller de Política Territorial ho puguem fer conjuntament.

El president

Gràcies, honorable conseller.

— **Interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de captament pel que fa a la salut pública (tram. 300-00024/07)**

El novè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre els propòsits de captament pel que fa a la salut pública, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Té la paraula per a la seva exposició la il·lustre senyora Dolors Comas.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores conselleres, senyors consellers, senyores diputades i senyors diputats, la interpellació que té com a títol genèric la qüestió de la salut pública va adreçada específicament a temes de seguretat alimentària, i més en concret a les condicions en què desenvolupen la seva activitat els professionals que són responsables de controlar els productes animals destinats al consum humà, i també al control de les malalties dels animals, és a dir, els veterinaris dependents de l'Administració, que realitzen aquesta tasca tan important per a la seguretat alimentària, i, per tant, com un element essencial de la salut pública.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Quan va acabar l'anterior legislatura, recordo precisament que l'última interpellació que va fer aquesta diputada va ser justament sobre aquest tema. I en aquell moment m'adreçava a qui era llavors conseller de Sanitat, el senyor Pomés, d'un partit molt diferent del que ara, doncs, està governant Catalunya, com era Convergència i Unió, i li deia, com un argument general, que l'organització de les tasques d'inspecció, pel que fa a aquesta qüestió de seguretat alimentària, estava més pensada..., o estava funcionant més, no dic més pensada, però estava funcionant més responent d'alguna manera als interessos dels industrials que als interessos dels consumidors. I, clar, jo sé que aquest Govern té voluntat que, salvaguardant els interessos legítims dels industrials, lògicament, es vetlli sobretot pels interessos dels consumidors.

I és en aquest sentit que vull fer referència a alguns aspectes bàsics: un és el del model i un altre, el de les condicions de treball dels veterinaris, i, per altra banda, plantejar algunes qüestions de futur.

El model és que en aquests moments les tasques que realitzen aquests professionals estan distribuïdes en diferents departaments. I això fa que hi hagin problemes de coordinació, i que moltes vegades, o en algunes ocasions, puguin haver-hi fins i tot diferents criteris a l'hora de fer les coses. I, per tant, ens sembla que una de les coses que caldria reforçar en primer lloc és justament la connexió o la coordinació, formes de coordinació, entre aquells professionals que depenen de..., o pel que fa referència a les tasques que fan en general els professionals, amb independència del Departament al qual estiguin adscrits, de la coordinació de Sanitat i Seguretat Social, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Medi Ambient, Comerç, Turisme i Consum i també Interior, pel que fa referència a les tasques que de vegades han de fer mossos d'esquadra per donar suport a aquests professionals.

Per què? Perquè entenem que aquesta coordinació, aquesta visió integral d'aquestes tasques, dintre d'una visió integral de la salut pública, s'inscriuria millor en el compliment del que estan donant les directives europees, que s'està demanant control integral. De manera que s'arribi a fer efectiu allò que es resumeix a dir que des de l'estable a la taula es realitzin justament aquestes tasques. I es canviï fins i tot..., hi hagi fins i tot un canvi de cultura per part de la mateixa Administració i per part dels mateixos industrials, que allò que fan els veterinaris en les seves tasques d'inspecció no és només control, o no és sobretot control, és també un element molt important per a garantia de qualitat i garantia de seguretat alimentària, cosa que els consumidors cada vegada demanen més, però que als mateixos productors i industrials també és una cosa que els interessa molt, que la població tingui consciència que tot es fa amb aquestes garanties, que des de l'estable a la taula tot estigui absolutament, tot el procés, ben controlat i integrat. I, per tant, avançar cap aquesta millor coordinació entre els diferents departaments en aquesta matèria ens sembla essencial.

Un altre aspecte de què voldria parlar és de les condicions de treball dels veterinaris. I no em vull referir a temes estrictament laborals, sinó, torno a insistir-hi, a condicions de treball, que segur que quan hi han reivindicacions laborals també sorgeixen aquestes qüestions. I una de les qüestions, per tant, és en quines condicions es fa l'activitat inspectora.

I aquestes condicions, moltes vegades vénen dificultades, per una banda, per la qüestió d'horaris... Sap vostè, senyora consellera, que els escorxadors tenen horari, podríem dir..., no és un horari fix, que poden matar durant el dia o durant la nit, que no és en unes hores fixes, que pot ser qualsevol dia de la setmana, dissabtes, diumenges inclosos.

I això, quina qüestió té? Jo suposo que, als veterinaris, els agradaria més treballar de dia i en unes hores fixes. Però no li vull plantejar això, o això només, sinó sobretot que si han de treballar a la nit, perquè en aquests moments pugui haver-hi dificultat de fer-ho d'una altra manera –encara que entenem que seria millor, seria aconsellable, que es pogués fer durant el dia, però si no es pot fer d'una altra manera...–, que quan es treballi a la nit es pugui disposar de les mateixes condicions per fer la tasca inspectora que durant el dia. I això és més difícil –això és més difícil–, perquè les delegacions territorials estan tancades en aquella hora, lògicament, perquè durant la nit o la matinada no es poden fer consultes a altres especialistes, si hi ha algun dubte respecte als problemes que puguin derivar d'una qüestió d'inspecció, i en dir «dubtes» vull dir dubtes substantius o dubtes de naturalesa jurídica, posem per cas.

Això té a veure amb condicions de treball, però té a veure també amb condicions de treball el fet que es necessita un cert suport logístic millor del que els veterinaris tenen ara. Vostè sap, senyora consellera, que els veterinaris de partit no tenen despatx propi, no tenen ordinador portàtil, si no és privat, que, per tant, doncs, tot el que és la consulta de la voluminosa normativa en matèria alimentària que hi ha avui, i que es genera des de les comunitats autònomes, als estats, a la Unió Europea, i que pràcticament cada dia sorgeixen normatives..., això, si no es pot disposar d'una consulta a bases de dades actualitzades, aleshores no s'està treballant amb bones condicions.

I, per altra banda, si aquest és un aspecte essencial, doncs, que caldria millorar, doncs també caldria millorar el fet que es garanteixi que tot l'instrumental de treball..., es pugui disposar. Va ser com una mena de batalla, per exemple, en la legislatura passada, poder incrementar el nombre de termòmetres calibrats de què disposaven els veterinaris. Perquè tot just fa només dos anys hi havia tres termòmetres calibrats en tota la demarcació de Barcelona. Amb aquestes condicions, com es poden aixecar actes respecte a la temperatura de la carn, si hi ha sospita que està sortint carn amb una temperatura superior a la permesa? Per tant, que es pugui tenir, justament, tot el material de treball en condicions és també una qüestió important.

I un tercer aspecte que volia tractar, justament, és que es pugui treballar, que es pugui començar a treballar en previsió de no només arreglar el que ara hi ha, sinó

poder treballar amb previsió de futur, des del punt de vista que hi ha el nou reglament de la Unió Europea a punt d'aprovar-se, que estableix tota una sèrie de normatives amb relació a aquestes tasques d'inspecció, i que implicarà fer un esforç pel que fa referència a la formació, o, millor dit, al reciclatge dels professionals, orientant-los també cap a especialitzacions; que caldrà també estendre la figura dels auxiliars de veterinària a tots aquells escorxadors que pel seu volum així facin necessària la creació d'aquesta figura; que caldrà comptar que també aquesta millora de recursos materials a què abans em referia, també, diguéssim, és un element que s'inclou en aquesta normativa, i si m'hi referia abans és perquè s'inscriu també, justament, en aquesta dimensió.

Bé, aquests són els aspectes essencials que volia tractar. I, en tot cas, en la intervenció que tingui posteriorment podré especificar millor algunes d'aquestes qüestions.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora Comas. Té la paraula l'honorable senyora Marina Geli, consellera de Sanitat, per donar resposta a aquesta interpel·lació.

La consellera de Sanitat i Seguretat Social

Gràcies, senyor president. Il·lustre diputada, evidentment, la meva obligació, la nostra obligació com a Departament de Sanitat, és garantir que arribin a la taula, com vostè deia, aliments de qualitat. I, per tant, nosaltres ens devem clarament als consumidors. I, evidentment, en aquest procés, vol dir que hem d'intervenir en moltes de les parts, des de la producció, que és una competència, evidentment, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, fins a les indústries càrnies, que també hi ha un altre departament implicat, que és el Departament de Treball i Indústria, des de la distribució.

I vostè ha centrat la seva intervenció amb relació a la part d'inspecció veterinària. Catalunya va ser la primera comunitat autònoma, a nivell de l'Estat espanyol, que va reestructurar els serveis oficials veterinaris l'any 86, amb canvis substancials amb relació al passat. Es va estructurar una plantilla, es va organitzar jeràrquicament el personal sota les ordres d'un coordinador de base comarcal, es va establir una plantilla exclusiva dedicada al control sanitari dels escorxadors i es va distribuir els efectius entre el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que té la missió de controlar els animals vius en origen, i el Departament de Sanitat, amb la missió, entre altres, de controlar els llocs de sacrifici, així com els punts de transformació i venda dels aliments d'origen animal destinats al consum.

L'any 86 es van transferir 155 veterinaris, i en aquest moment disposem d'una plantilla de 325 veterinaris, 22 dels quals es varen incorporar quan va haver-hi el brot fa uns anys, evidenciat, de la malaltia anomenada vulgarment «de les vaques boges», encefalopatia espongi-forme transmissible.

També s'ha de dir que aquí tenim una part, que és l'Agència de Salut Pública de la ciutat de Barcelona... –hi torno..., anteriorment en contesta a una pregunta de la senyora diputada, de la il·lustre diputada Carme Valls. A la ciutat de Barcelona sí que tenim també una plantilla a part, perquè aquí compartim des de fa ja uns anys l'Agència de Salut Pública: 60 per cent responsabilitat de l'Ajuntament, el seu pressupost, i 40 per cent destinat, o derivat, el pressupost, des del Departament de Sanitat.

És evident que estem en un moment de revisió, eh? I, per tant, alguns dels elements que vostè qüestionava, estem en aquest moment..., amb el mateix col·lectiu, però també amb la indústria càrnia, amb la indústria dels escorxadors, per veure com podem millorar aquesta seguretat. Jo crec que hi ha un element clau, de canvi, que és l'element de considerar la seguretat a dintre de la qualitat. I aquest és el verdader canvi, el verdader canvi que jo crec que està, en part ja, en una part almenys importantíssima de la indústria càrnia d'aquest país. Estic parlant de la indústria no productora, sinó especialment també del sector dels escorxadors. És fals que a través de la Inspecció es puguin solucionar sempre tots i cada un dels problemes. I, per tant, aquest canvi conceptual, que és que la Inspecció ha de tenir una funció clarament d'estar al costat de la indústria perquè faci allò que es diu «autocontrol» i que, per tant, analitzin quins són els punts crítics a dintre l'escorxadador que s'identifiquin per fer prevenció i no protecció només... I aquest és un element, l'element de canvi que estem treballant, evidentment, no només amb els professionals veterinaris, sinó també amb la indústria càrnia –estic parlant de la indústria del sector de la carn dels escorxadors.

Però vostè deia que nosaltres hem d'anar molt més enllà, i hi anirem, il·lustre diputada. Estem revisant amb el sector totes les condicions laborals, que, com sempre, són determinants per a l'exercici de la professió, qüestions estrictament d'espais físics, d'auxiliars de suport, d'estar connectats en xarxa, de tenir un element importantíssim de connexió, de formació, no només de formació continuada, d'especialització a la formació en un món molt canviant, sinó també d'adequació de la normativa cada vegada, ja no d'àmbit estatal, sinó d'àmbit de la Unió Europea. Per tant, estem en un procés de revisió amb el col·lectiu de les condicions laborals, enteses en el sentit més ampli possible de la paraula, perquè aquí també incloem, a part de qüestions de tipus material, la docència, igual que la possibilitat que la recerca amb relació a la carn, els processos de la carn amb relació a processos de qualitat i seguretat alimentària, arribi a aquelles persones que finalment fan el procés d'inspecció en l'escorxadador, entesa la Inspecció no només com a sancionadora, sinó com a promotora de canvis. I aquest és un element molt important.

També estem..., ells reivindiquen, evidentment, analitzar els horaris. És evident que la majoria de persones voldríem treballar de dia, això és evident. Nosaltres hem estat revisant si a altres comunitats autònomes, si a altres països, des de l'Administració, s'han regulat els horaris. No hem trobat antecedents en aquest sentit, però evidentment hi estem posant sentit comú, perquè

les condicions laborals, i també els horaris de treball, acaben, com és evident, fent un producte final de més qualitat o de menys qualitat, depenent d'aquests factors, diríem, més ambientals, si m'ho permet.

Però estem amb alguns altres elements, jo crec que són els substancials, i que li agraeixo també la seva intervenció per començar a parlar-ne. Es va signar un conveni de col·laboració amb els escorxadors, ja que una part de les taxes que paguen els escorxadors es van portar a una fundació de la indústria càrnia, perquè contractessin els auxiliars d'inspecció veterinària. Per tant, no es tracta que són els escorxadors que contracten els auxiliars directament, sinó a través d'una fundació, i n'hem d'estar segurs, des del Departament, que aquests auxiliars d'inspecció veterinària estan sota el control, d'alguna manera, i sota la direcció tècnica dels veterinaris que estan en nòmina del mateix Departament. Aquest és un element clau, eh?, aquest és un element clau de revisió en aquest moment, també, amb la fundació d'indústries càrnies.

Per tant, estem davant d'un procés, jo diria, més complex, de revisió absolutament obligatòria. Nosaltres vàrem heretar d'aquest Parlament una llei, que era la Llei que creava l'Agència de Protecció de la Salut. Ja no parlo del temps perdut amb una agència que podia haver estat no només una agència de protecció de la salut, sinó de salut pública, perquè ens hauria facilitat el camí. Però nosaltres complirem el desplegament d'aquesta Agència de Protecció de la Salut; per tant, estic parlant ara dels veterinaris, però també hauria de parlar, evidentment, dels metges d'APD, o hauria de parlar d'infermeria, o hauria de parlar també de farmacèutics, des del punt de vista de protecció, però amb una mirada posada, fins i tot en aquests veterinaris d'escorxadors, cap a elements de promoció i de prevenció.

I, per tant, abans que s'acabi l'any 2004, hem de tenir un gran acord, on estem introduint molts dels elements que vostè comentava amb relació a aquests canvis laborals, de formació, d'equipaments, de gestió dels canvis normatius, extraordinàriament importants, d'una rigidesa o d'una exigència, més que de rigidesa, una exigència extraordinària des de la normativa europea, amb, en canvi, una insuficient adequació, no només de les plantilles, sinó també de la formació, de l'especialització en temes importantíssims de canvi que s'estan produint avui en termes de seguretat alimentària.

El repte és, il·lustre diputada, com, nosaltres, som capaços de revisar, en aquest procés d'ara fins a final d'any, el desplegament de l'Agència de Protecció de la Salut, amb..., també a veure què fem, si subsumim en la futura agència de salut pública l'Agència de Protecció de la Salut, l'Agència de Seguretat Alimentària. Jo crec que l'últim període, els últims quatre anys de Govern de Convergència i Unió, s'anava a apagar focs. Va sortir el brot important de malaltia de vaques boges, de malaltia espongiforme, i es va crear una agència de seguretat alimentària; una agència de seguretat alimentària molt poc connectada amb la realitat diària dels veterinaris dels escorxadors. És una agència de seguretat alimentària formada per personal ben format des del punt de vista acadèmic, des del punt de vista de coneixement, però, en canvi, sense cap base de desplegament

territorial. I en aquest moment tenim una situació a Catalunya d'una gran desigualtat de tenir garanties suficients que fem tot allò que hem de fer. Jo crec que, en termes generals, la seguretat alimentària està garantida als consumidors, però, evidentment, hem d'extremar al màxim els dispositius que tenim.

A la segona part de la rèplica aportaré algunes idees d'acció política que estem treballant en aquest col·lectiu, i sobretot de cara als consumidors.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, honorable senyora consellera. Per formular la rèplica, té la paraula la il·lustre senyora diputada Dolors Comas.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyora consellera. Bé, el fet que es faci el desplegament de l'Agència de Protecció de la Salut segur que implicarà avançar en aquella coordinació que abans comentava, necessària en la tasca de la inspecció veterinària, però mentrestant..., que suposo que aquest desplegament s'estarà fent aviat, però mentrestant, aquesta coordinació, cal garantir-la. I penso que és molt positiu, per altra banda, que s'avanci cap a aquest model integral de la salut pública, de cara a fer una agència de salut pública en el futur, tal com estableixen els acords de Govern. Però mentrestant, aquí i ara, jo li demanaria a la senyora consellera que, d'alguna manera, aquestes qüestions que ha anunciat, doncs, es puguin materialitzar, i, algunes d'elles, també volia comentar-les.

Pel que fa referència als auxiliars d'inspecció, que, efectivament..., és a dir, els auxiliars d'inspecció veterinària que existeixen a Catalunya no existeixen en altres comunitats autònomes; en alguna sí, però no en totes. És una figura que és important en la seva tasca d'auxiliars. El fet que les empreses càrnies paguin les seves taxes a l'Administració, i per altra banda l'Administració ingressi una part d'aquestes taxes en aquesta Federació d'Indústries de la Carn, que és qui contracta els auxiliars, no veiem què aporta, això, de beneficis per al model. Precisament, la Unió Europea recomana que siguin funcionaris dependents de l'Administració aquelles persones que facin aquestes tasques. Per què? Per garantir la màxima independència i objectivitat en la inspecció veterinària. I, encara que s'estigui sota el control directe dels veterinaris oficials i sota aquesta responsabilitat, lògicament, el fet que intervinguin directament també els mateixos industrials genera un esglaó que no afavoreix justament aquesta independència de les condicions..., no dic la independència personal dels auxiliars de veterinària, sinó les condicions de realització del seu treball.

Per altra banda, jo diria que el diàleg amb els veterinaris és molt important en aquest procés. Em consta que s'ha iniciat, però cal enfortir-lo, cal aprofundir-lo encara molt més, perquè són les persones, justament, que tenen l'experiència, la il·lusió, les ganes de treballar bé, i poden, en aquest sentit, aportar moltes qüestions. Segurament, els recursos materials als quals m'he referit, doncs, s'han de millorar; també els recursos humans.

Cada escorxador té un veterinari en aquest moment, com a mínim? Doncs no, no és així. Per altra banda, les condicions de treball entre els veterinaris d'escorxador i els veterinaris de partit varien molt encara, i són els veterinaris de partit els que estan en pitjors condicions per desenvolupar la seva tasca.

Per tant, diguéssim, són aspectes en els quals cal avançar, i nosaltres entenem que, aquests esforços que s'han començat a fer, cal donar-los continuïtat i cal aprofundir-los. És molt important, aquesta revisió que ha anunciat la consellera que s'està fent, i penso que tothom hauria de ser conscient, els mateixos industrials també, que això no es fa des de la desconfiança, sinó que es fa des de la voluntat de millorar les condicions de la seguretat alimentària i d'aquesta percepció, basada en els fets reals, que ha de tenir la població, que allò que arriba a les taules dels consumidors té totes les garanties de control alimentari. I, per tant, tot el que es pugui avançar i fer més en aquest terreny, evidentment, no és sobrer, perquè cada vegada hi ha més necessitat i més exigència d'aquesta seguretat alimentària vinculada, com un element de qualitat.

Res més; gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable consellera, senyora Marina Geli.

La consellera de Sanitat i Seguretat Social

Senyora diputada, nosaltres estem gestionant, jo crec que amb celeritat, una situació trobada en aquests últims anys, que crec que, en termes generals, no podem generar desconfiança als consumidors, perquè crec que, diríem, tot i que ho hem de reforçar, tenim una seguretat alimentària raonablement acceptable, per dir-ho d'alguna manera. I aquest és un element molt important.

Nosaltres estem parlant amb tots els professionals, en aquest cas amb el sector veterinari, també amb els auxiliars d'inspecció veterinària, però amb una mirada posada... Si de les meves paraules es desprèn que tardarem molt..., no, he parlat de final d'any, desplegament de l'Agència de Protecció de la Salut, amb base territorial, amb un acord important amb el món local, perquè el món local també té competències en protecció de la salut que hem de compartir. I hem d'arribar a un acord amb els ajuntaments perquè sigui fàcil per a les dues parts o per a les dues administracions, i en la complementarietat trobarem, segur, molta més eficiència que la que tenim ara.

Insisteixo que la situació de la ciutat de Barcelona, en alguns territoris, sí que té desequilibris que nosaltres hem d'esmenar i esmenarem. Però insisteixo en l'element, que vostè també ha comentat, de confiança en la indústria càrnia. La Unió Europea insisteix molt –a majoria de normatives de seguretat alimentària són europees–, insisteix molt, com l'element del canvi, en l'autocontrol sanitari de les empreses, i aquest és un element substancialment important. I haurem, també, de formar els nostres veterinaris titulars, els nostres veterinaris o els veterinaris que es dediquin a la protecció en aquests

aspectes relacionals, per analitzar el que se'n diu «les anàlisis de perills i punts de control crítics»; el que deia abans: introduir l'element de prevenció i de promoció, de detecció ràpida.

La Unió Europea va publicar el Llibre blanc sobre la seguretat alimentària, on s'està ordenant i simplificant tota la normativa europea que té a veure amb la producció, amb la manipulació i amb la comercialització dels aliments d'origen animal. Algunes de les novetats més destacades precisament són enfortir la inspecció *ante mortem*, és a dir, a la granja, abans que arribi a l'escorxador. Això vol dir que, en aquesta Agència de Salut Pública, els veterinaris de ramaderia i els veterinaris que depenen de Sanitat, no sabem si s'acabaran fusionant en un sol cos, però en tot cas està clar que, amb base territorial, dependran d'una part d'una agència que tindrà, doncs, una feina comuna.

També, la Unió Europea consolida la figura d'auxiliar d'inspecció com un element important, i l'adaptació flexible. I aquí hi té a veure una necessitat de formació de les inspeccions veterinàries, depenent dels tipus d'animal o de les condicions de la cria; com han pres força tots els controls que hem de fer amb relació a medicaments subministrats al bestiar, i, en canvi, ha desaparegut pràcticament mirar moltes patologies, que continuarem mirant, de paràsits que són pràcticament inexistents en aquest moment, i no tenim, segurament, una suficient adaptació en base a aquests canvis importantíssims, que ja no són només de malalties infeccioses; no estic parlant de productes no només medicamentosos, sinó de productes que poden estar en l'aliment animal, en la carn, i que poden ser perjudicials per a la salut.

I per últim, un element important on jo crec que tenim una certa crisi d'adaptació és en la globalització del comerç de la carn. Tenim més per mà, si em permeten el llenguatge col·loquial, més controlada, tota la producció interior o de l'Estat, i, en canvi, en aquest moment, les importacions de carn de l'estranger, tant d'animals vius com de producte de la carn congelat, obliguen, evidentment, a ser curosos, a... És clar que vénen, la major part d'elles, amb controls de la Unió Europea. Però en tot cas l'entrada important en els últims anys de carn de tot el món on en origen les seves regulacions amb criteris d'animal viu són diferents de les nostres ens farà clarament, eh?, canviar alguns dels nostres esquemes. Hi insisteixo, la globalització del món de la indústria de la carn o del producte de la carn és un element de canvi que també estem introduint, no només en la formació, sinó en el nostre paper, aquest paper que ha de ser molt més important com a comunitat autònoma en el Consell Interterritorial de l'Estat, en termes de salut, perquè és l'Estat que es relaciona amb la Unió Europea.

I aquest és un element de canvi important que farà que finalment... Jo no em preocupo tant, il·lustre diputada, si han de ser exactament funcionaris o han de ser laborals treballant per a l'Administració. A mi em sembla que això és un debat que va molt més enllà del debat que ara nosaltres estem parlant. El que hem de garantir és que les funcions de seguretat, d'inspecció, per garantir la seguretat alimentària estiguin absolutament

clarificades, tant sigui a Osona, a Girona, al Delta de l'Ebre com a l'escorxador de Mercabarna.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable senyora consellera.

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans de dinamització i excel·lència turística (tram. 302-00023/07)

Anem a substanciar el desè punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans de dinamització i excel·lència turística. Aquesta Moció ha estat presentada pel Grup Parlamentari Popular, i per exposar-la té la paraula l'illustre senyor diputat Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president. Avui ens pertoca defensar la Moció subsegüent a la interpellació a l'honorable conseller de Comerç, Turisme i Consum envers el capteniment que té el Departament envers els plans d'excel·lència i dinamització turístiques.

La nostra intervenció, la vàrem dividir en tres apartats. El primer, referit a la competència envers els plans; a la segona vam explicar què són i què representen per al turisme a Catalunya, i a la tercera li vam demanar que es posicionés envers el present i el futur dels plans.

Amb relació a la competència tornem a reiterar el que vam dir dimecres passat, que efectivament és l'Estat qui crea tots els plans, però podem enraonar d'uns plans compartits amb les tres administracions des del moment que és, primer, la iniciativa local qui l'ha de demanar, i, després, la comunitat autònoma qui l'ha d'acceptar i defensar davant la Conferència Sectorial de Turisme, Conferència que hi és, que hi estan i s'hi troben representats l'Estat i totes les comunitats autònomes. Per tant, queda clar que és una competència podríem dir que compartida de les tres administracions.

Amb relació a la invasió o no de competències, que va sorgir en el debat, és evident que Catalunya té la competència exclusiva en turisme; però també és evident que la tenim, la competència del turisme del nostre país, de la promoció de les diferents marques que existeixen, de la promoció de la marca Costa Brava, Daurada, Ciutat de Barcelona, etcètera, marques totalment consolidades, i no pas del que representa el turisme global, el que anomenaríem marca Espanya, que evidentment és competència de l'Estat.

Per tant, no es tracta de fons que estiguin pendents de traspasar a la Generalitat de Catalunya, com va dir l'honorable conseller, sinó de fons que es creen *ad hoc* per la Secretaria General de Turisme per potenciar el turisme arreu d'Espanya. I com no pot ser d'altra manera, es pot fer de dues maneres: potenciant la marca Espanya de forma genèrica, que no implica territori, o potenciant zones concretes de l'Estat que ho necessitin,

amb un respecte màxim a la nostra competència, ja que és la mateixa comunitat autònoma qui decideix on van els recursos, i no és l'Estat qui unilateralment negocia amb els ens territorials, i dubto, a més, i li ho dic, honorable conseller, que el nou ministre renunciï a seguir promocionant dita marca i els fons corresponents.

Amb relació a la segona part de la meua interpellació, vaig explicar que els plans d'excel·lència turística estan dirigits a destinacions turístiques consolidades per a la seva recuperació, regeneració i manteniment, i els plans de dinamització van dirigits a l'actuació turística de potenciació dels destins emergents, amb l'important patrimoni –amb l'important patrimoni– històric, artístic o natural. Aquests plans tenen l'objectiu bàsic de millorar la qualitat del destí i la realització de polítiques mediambientals que assegurin la sostenibilitat dels destins turístics a llarg termini, i alhora provocar l'efecte demostració que generen en altres destinacions turístiques.

També vàrem fer ressaltar que han representat una inversió total de les tres administracions, en aquests vuit darrers anys, de més de 300 milions d'euros, que és una quantitat important, tenint en compte que en turisme normalment és el mateix sector qui fa la inversió de reconversió.

El que és cert és que podem prendre dades diverses per saber si es correspon o no, la inversió, al pes del turisme de Catalunya envers el conjunt de l'Estat, de la qual l'honorable conseller va donar xifres en què es deia que era insuficient. Però si prenem la dada del que representa el turisme català envers el PIB estatal, que és del 10,5 per cent, i rebem el 9,7 del total dels plans d'excel·lència, no ens sembla, al nostre entendre, una quantitat certament discriminatòria, tenint en compte també que no creiem que sigui quantificable per territoris, sinó per necessitats de cada territori. I un exemple clar el tenim en els plans de dinamització, que sempre serà superior l'import aportat al municipi que el percentatge que ell mateix aporta al conjunt, ja que precisament es creen per a això, per potenciar i per donar a conèixer nous destins.

Envers la tercera part de la meua intervenció, destacaria que, de les diferents preguntes contestades per l'honorable conseller, independentment de les possibles discrepàncies, em quedo que l'honorable conseller pretén seguir defensant els plans existents, i, a més a més, coincidim que és necessari mantenir la col·laboració amb els ajuntaments i l'Administració central per prendre mesures orientades a garantir la potenciació del sector turístic promocionant nous plans, com els trenta que ja hi han presentats, o de nous que poden sorgir de l'estudi del Pla de turisme de Catalunya. Per tant, crec que en el fons compartim la idea central de la interpellació, cadascú amb els seus matisos.

La nova Moció que es presenta conté només dos apartats, fruit de la voluntat de consens dels diferents grups, tant del Grup proponent, del Grup que presenta les esmenes, com del Grup de Convergència i Unió, i al final la redacció, si em permeten, és la següent.

El punt 1 és: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a fixar i determinar, conjuntament amb els nous responsables de Turisme del Govern de l'Estat, el marc de relacions necessari per a garantir el manteni-

ment dels plans de dinamització i excel·lència turística que es troben actualment en curs a Catalunya i a impulsar totes aquelles mesures orientades a garantir la potenciació del sector turístic.»

El punt 2: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a contemplar, en l'elaboració del Pla de turisme de Catalunya, les mesures corresponents que permetin identificar de forma eficaç els municipis i les comarques susceptibles de prioritzar en l'atorgament dels plans d'excel·lència o dinamització turística.»

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. Correspon ara, per presentar les esmenes..., al Grup Parlamentari socialista, concretament a l'il·lustre senyor Josep Antoni Donaire..., per presentar l'esmena conjunta que ha presentat el seu Grup Parlamentari.

El Sr. Donaire Benito

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari socialista, juntament amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el d'Iniciativa per Catalunya Verds, hem presentat cinc esmenes que el que volen és enriquir la proposta que ha fet el Partit Popular.

D'entrada volem agrair, doncs, la predisposició al diàleg i al consens que ha demostrat el senyor Llobet, i esperem que en l'aparell normatiu que ja ha anunciat l'honorable conseller que està previst realitzar en l'àmbit de turisme trobem la mateixa predisposició per part del seu Grup.

Miri, el nostre Grup, evidentment, es posiciona a favor dels plans d'excel·lència turística. Vostè sap molt bé que l'antic Pla futur és el Plan Marco de Competitividad del Turismo Español, que va néixer l'any 92; va ser precisament una iniciativa del Govern socialista, en aquell moment, doncs, amb la responsabilitat de l'Estat, que després, tant al 96 com al 2000, doncs, va continuar la seva activitat.

Potser no serien tan benivolents amb la gestió positiva que vostè manifesta pel que fa referència no només al Pla d'excel·lència turística, sinó al marc genèric en què s'engloba, que és el PICTE, el Pla de qualitat del turisme espanyol, el Plan Integral de Calidad del Turismo Español, que francament era un molt bon pla, però la seva execució deixava molt a desitjar; especialment, si ho recorda, els tres últims anys, els exercicis 2004, 2005 i 2006, només es preveu un 10 per cent de l'aplicació pressupostària del conjunt del pressupost que estava previst per al sexenni. I, per tant, intentarem instar que hi hagi un increment d'aquesta partida.

Nosaltres hem introduït tres esmenes bàsiques. Amb la primera el que intentàvem era buscar un consens en la línia d'intentar que fos primer el Pla territorial o el Pla estratègic turístic el que marqués quins són els municipis o comarques susceptibles de tenir un pla d'excel·lència turística, un pla de dinamització, i no a l'inrevés. Sembla lògic que primer és necessari fer un pla, un estudi, una anàlisi exhaustiva de quines són les condicions

turístiques de Catalunya, i a partir d'aquest pla que es determini quins són els municipis més aptes per a l'aplicació d'aquesta normativa.

En segon lloc, la nostra proposta, que després ha estat solucionada amb una transaccional, anava en la línia de rebatre en certa manera el que vostè comentava. Independentment de quina és l'opinió de la Sentència del Tribunal Constitucional sobre aquest àmbit, que vostè segurament coneix molt bé, del 99, en què en certa manera discuteix alguns dels punts que vostè ha plantejat en aquesta tribuna, el nostre plantejament va en la línia de considerar que, independentment o no de la territorialització dels plans d'excel·lència, la veritat és que el nostre país no ha estat massa ben tractat ni amb el Pla d'excel·lència turística ni, no se n'oblidi, amb els altres nou plans que formaven part del PICTE, perquè el PICTE són deu plans i en tots ells, si féssim una anàlisi sobre quina és la incidència real dels plans en el cas de Catalunya, la veritat és que el resultat seria força magre.

Les dades que plantejava l'honorable conseller eren força explícites: ni el 9,72 per cent per als plans d'excel·lència, ni el 6,42 per als plans de dinamització tenen res a veure amb el pes real de l'activitat turística en el nostre país, que em sembla que hauria de ser el barem bàsic. I més, tenint en compte que, com vostè sap, els plans d'excel·lència turística estan adreçats a destinacions madures, és a dir, són uns plans que tenen com a objectiu el de revitalitzar destinacions de sol i platja que han tingut un fenomen de deteriorament des de la seva implantació. I, per tant, sembla que el nostre país és un dels àmbits on hi hauria d'haver hagut una activitat més preferent.

Per tant, la nostra tasca serà no només instar el Consell Executiu a accelerar i a dinamitzar, i fins i tot a incrementar, l'activitat vinculada al Pla d'excel·lència, sinó també que tingui un tracte, no diré de preferència cap al nostre país, però sí un pla que s'adeqüi a les característiques, com a mínim, de les dades generals del turisme en el nostre país.

Finalment, el que hem fet és matisar –i sembla que vostè hi està d'acord– algunes consideracions que vostè feia i ha dit al principi sobre els efectes reals del PICTE, que, tenint en compte que efectivament hi ha alguns elements positius, tenint en compte que efectivament recullen l'acció anterior del Govern socialista, que és qui va iniciar els plans d'excel·lència, nosaltres considerem que hi ha alguns aspectes que s'haurien de millorar, i esperem que el nou Govern ho faci.

Li poso només un exemple. Encara a la pàgina web del Ministeri es recull la presència del turisme com una de les deu activitats del Pla I+D. No sé si vostè ho sap, però quatre mesos més tard que es publicà el primer Pla d'innovació i desenvolupament, és a dir el Pla del Ministeri d'Educació i Ciència per a incentivar la recerca en turisme, doncs, això va desaparèixer, i estem parlant d'un pla que fa quatre anys que la recerca en turisme ha desaparegut. Com això, li podria posar altres exemples que demostren que un bon pla no ha tingut, malauradament, una aplicació efectiva, i esperem poder-ho corregir.

En tot cas, hi insisteixo, com he començat al principi, agraeixo molt, per part del nostre Grup, la seva predisposició al diàleg i esperem que es mantingui en tot l'aparell normatiu que intentarem desplegar al llarg de la legislatura.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre senyor Josep Micaló. *(Veus de fons.)* L'illustre diputat senyor Josep Micaló té la paraula per fixar la posició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Micaló i Aliu

Senyor president, si no vaig errat, em penso que els altres grups han presentat esmenes. Potser m'agradaria més escoltar el seu posicionament...

El vicepresident segon

Sí, però com que el senyor Donaire havia fet la defensa de l'esmena conjunta, per això entenia que fixaven posició els altres grups. Però, vaja, no hi ha inconvenient que intervingui el Grup d'Esquerra Republicana, que és autor també de l'esmena. Però intervindria més per fixar posició que no per presentar l'esmena, perquè l'esmena ha estat presentada per part del senyor Donaire en nom dels tres grups. Però fixaria posició el Grup d'Esquerra Republicana, i posteriorment el Grup d'Iniciativa per Catalunya, i finalment el Grup de Convergència i Unió.

Té la paraula l'illustre diputat senyor Pere Vigo.

(Veus de fons.)

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Jo entenia que teníem dret a parlar tots els grups, i, en primer lloc, els que havíem presentat l'esmena. I per això la meua perplexitat, no?

Vaja, molt breu, també, perquè jo crec que el senyor Donaire ho ha exposat molt bé... Del que sí que ens felicitem és d'aquest consens en un tema que entenem que és bàsic i primordial per al país. No ens posarem ara a discutir sobre si tenim més o menys plans d'excel·lència; jo crec que tant vostès, com a catalans, com nosaltres, eh?, el que ens interessa és que com més n'hi hagi millor, eh? I que, per tant, qualsevol actuació que faci l'Administració que doni passos en aquest sentit, home, és un benefici per al país amb el qual haurien d'estar tots d'acord. Jo crec que per això ha set fàcil arribar a aquest consens i a aquest diàleg i que, per tant, la transaccional a què hem arribat al final una mica ve a dir això, fugint de debats sobre la territorialització que, a més a més, doncs, entenem que, en fi, que nosaltres mantindríem aquesta postura avalada pel Tribunal Constitucional de dir: home, si el turisme és una competència exclusiva de la Generalitat és normal que hi hagi un criteri de territorialització a nivell d'Estat, i que, per tant, doncs, en fi, se'ns faria una mica difícil d'entendre que no fos d'aquesta manera.

Per tant, doncs, des d'aquest punt de vista, agrair aquest esforç de diàleg i de consens, i que, al mateix temps, doncs, han tingut tots els grups. Jo crec que el Grup de Convergència també ens donarà el seu vot favorable i, per tant, en una matèria tan sensible com aquesta, que representa tant per al país, que tots estiguem d'acord que s'ha d'ajudar a l'acció política de la Conselleria a tirar endavant uns plans que beneficien indubtablement el futur del nostre turisme, hauria de tenir, precisament, aquest sentit polític, d'anar tots a una i ajudar que les coses al final surtin bé. I, per tant, només això, doncs, agrair als grups aquesta predisposició i, en fi, sobretot que aquest és un camí que hem de continuar fressant entre tots per tal que aquestes polítiques, al final, puguin resultar efectives en un sector que, torno a dir, és importantíssim per al país.

Gràcies, senyor president; senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'illustre senyor diputat Lluís Postigo, per fixar la posició del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

El Sr. Postigo i Garcia

Sí, gràcies, senyor president. Des de l'escó, senyors i senyores diputades, per manifestar el nostre posicionament en relació amb les esmenes transaccionades a partir de la Moció que el diputat del Grup Popular, doncs, va presentar i en el sentit de dir que coincidint amb els diputats que m'han precedit, evidentment, nosaltres ens mostrem favorables a tot el que representi una millora dels destins turístics, ja sigui amb els plans d'excel·lència i els plans de dinamització que són objecte d'aquesta Moció, com dels plans de foment i de cooperació turística que l'altre dia, doncs, en respondre la interpellació, el conseller en feia referència.

És a dir, que tot el que sigui millorar aquests destins turístics, i com vostè molt bé deia en la interpellació, augmentant la qualitat dels serveis, ampliant i millorant els espais i els serveis turístics, aconseguint una oferta complementària, i, fins i tot, nous recursos, els veiem bé. I en un cas com aquest, la forma, o en el cas que ens ocupa, la forma també és important i el fet que estiguem parlant d'aquests dos tipus de plans en què actuen d'una manera absolutament coordinada diferents administracions com és la local, el nostre Govern i el Govern central, doncs, millor que millor i en aquest sentit el nostre vot favorable, ja dic, a la Moció una vegada s'ha transaccionat.

(El vicepresident primer substitueix el president en la direcció del debat.)

Vull fer un especial esment al text de l'apartat primer, que fa referència també no només a garantir el manteniment dels plans de dinamització i excel·lència turística, que em sembla que és prou important atès que com es va dir en la darrera sessió hi han trenta plans sobre la taula que representaran una inversió molt important, sinó també al segon apartat que fa referència a totes aquelles mesures orientades a garantir la potenciació

del sector turístic. I permeti'm que faci referència a la pregunta que el diputat, que el portaveu del nostre Grup ha fet al molt honorable president de la Generalitat en relació amb el tema de la Costa Brava. Quina millor manera que dinamitzar i fer un pla d'excel·lència procurant pel nostre patrimoni natural. És a dir, que entenc que la Moció no només principalment va adreçada, doncs, al Departament de Turisme, però també des d'altres departaments es pot incidir d'una manera molt important.

I per últim, i ja per acabar, dir que el text de l'esmena número cinc fa referència, doncs, a les mesures corresponents que permetin identificar de forma eficaç els municipis i les comarques, dir que entenem molt positiu també que s'intenti fer, que s'intentin tirar endavant aquests plans d'excel·lència i dinamització a què fem referència de la manera més objectiva possible.

Res més, moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Postigo. Té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Josep Micaló.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president, des de l'escó estant. Només per afegir-me també en aquest consens i dir, com no podia ser d'una altra manera, agafant les paraules que va dir el conseller, que és un programa de continuïtat i que ja ve de l'anterior Govern. Per tant, doncs, donar-li nosaltres el nostre suport.

Ara, ja que s'ha parlat molt ja de tots els plans, permeti'm fer una reflexió, també agafant les paraules en què va cloure el conseller la seva intervenció, la substanciació de la interpellació corresponent, i és que va dir: «ja en tornarem a parlar quan hi hagi pressupost». I crec que la va encertar totalment, perquè, és clar, si aprofitem mocions de tirar endavant desenvolupaments de plans d'excel·lència i de dinamització, si no tenim el pressupost aprovat, difícilment ho podrem fer. I tenint en compte que en aquests plans intervenen també altres administracions com poden ser els ajuntaments, que ja hem dit que anaven a terços, o, en alguns casos, consells comarcals, o les pròpies diputacions, o la iniciativa privada, si des del propi Govern de la Generalitat no hi ha el pressupost aprovat i no es tira endavant, difícilment, doncs, els pressupostos que han de posar aquestes administracions ho podran fer.

Jo, avui, després de sentir el president de la Generalitat en la sessió de control, m'ha sorprès una mica quan he vist que deia, doncs, que s'havien de treure lleis o que no era gaire partidari de les lleis. Jo recordo l'anterior legislatura, quan hi havia un govern a l'ombra, que ens en fèiem un tip de discutir propostes de resolució de lleis portades per l'oposició, i que a la vegada les lleis que venien del Govern, amb tota legitimitat, s'hi posaven tantes traves com es pogués perquè no es poguessin aprovar durant la legislatura. Per tant, jo crec que les lleis són importants. I queda demostrat, una vegada més, que la Llei de pressupostos és imprescindible per poder aprovar totes aquestes iniciatives que hi

han aquí. Ara, jo crec que si no arriben és per desacords o desavinences internes i que, per tant, nosaltres demanaríem que es poguessin resoldre d'una vegada i que els plens que tenim en aquesta legislatura poguessin tenir molt més contingut.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Micaló. Té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president, des de l'escó. Simplement agrair als diferents grups que hàgim pogut arribar a un acord fruit del diàleg, i independent, el que és fonamental és que compartim el fons i després les formes, cada formació política, doncs, és normal que es defensi d'una forma diferent, eh? Però el que ens ha de portar al comú de tots és a defensar el que és el turisme per a Catalunya i el millor per a Catalunya.

I, per tant, al final, nosaltres vam retirar de la nostra Moció els punts i amb les esmenes que van presentar els diferents grups ha quedat una esmena transaccional que sí que ha sigut signada pels diferents grups i que, torno a reiterar perquè en quedi ja constància, queda el punt 1, en fi: «Cal que el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu a fixar i determinar, conjuntament amb els nous responsables de turisme del Govern de l'Estat, el marc de relacions necessari per a garantir el manteniment dels plans de dinamització i excel·lència turística que es troben actualment en curs a Catalunya, i impulsar totes aquelles mesures orientades a garantir la potenciació del sector turístic.» I el punt 2: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a contemplar en l'elaboració del Pla de turisme de Catalunya les mesures corresponents que permetin identificar de forma eficaç els municipis i les comarques susceptibles de prioritzar en l'atorgament dels plans d'excel·lència i dinamització turística.»

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Llobet. Estem avisant per a la votació. *(Pausa.)*

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Posem, doncs, a votació la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans de dinamització i excel·lència turístiques. Atès que s'han acceptat les esmenes i s'ha fet l'esmena transaccional, posaríem a votació estrictament el que és l'esmena transaccional.

Comença la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria d'ensenyament** (tram. 302-00024/07)

L'onzè punt de l'ordre del dia és el debat i la votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria d'ensenyament, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per exposar-la té la paraula l'honorable senyora Irene Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Exposaré els motius d'aquesta Moció. És una moció que té tres punts i que té un objectiu. Lamento..., em volia adreçar a la consellera i veig que no hi és. L'objectiu és poder fer un pas decidit en la consolidació i millora del nostre sistema educatiu. Nosaltres, com a primera força parlamentària de Catalunya, fa molt de temps que defensem, i pensem continuar-ho fent, el model educatiu que s'ha teixit al llarg d'aquests anys al nostre país, i això passa per defensar la qualitat del conjunt del sistema, defensar la llibertat de l'acció de centre dels pares, i procurar la màxima qualitat en tots els àmbits. I això vol dir qualitat a l'escola pública i vol dir qualitat a l'escola concertada. I la qualitat també implica gratuïtat. I atès que aquests dies ha aparegut el debat de la gratuïtat d'una manera bastant parcial, proposàvem en aquesta Moció, en el seu primer punt, fer públic el cost de l'ensenyament, tant en els centres públics com en els centres privats.

Nosaltres pensem que perquè l'opinió pública i no només aquesta cambra pugui avançar en la definitiva gratuïtat, necessitem aquest coneixement, i sinó com ho farem per demanar l'ampliació del mòdul a Madrid? Si estem d'acord que hem de demanar l'ampliació del mòdul que ve fixat en els pressupostos generals de l'Estat –i així ho va reconèixer la consellera d'Ensenyament, que no és aquí–, doncs, necessitem saber quin és el cost i, en base a això, poder elaborar aquesta demanda en els nous pressupostos de l'Estat.

Però, a més a més, el tema de la gratuïtat cal abordar-lo amb rigor, amb rigor des del punt de vista econòmic, com he dit, i també des del punt de vista social. A què porta la no concertació de determinades escoles? Pot portar a segregat la població, pot portar a potenciar un elitisme social. Vet aquí, doncs, aquest rigor que demanem i aquest coneixement de les dades del cost escolar.

En aquest sentit, doncs, nosaltres fem, creiem que és necessari que l'informe que demanem a la cambra reculli determinats aspectes en relació amb el cost dels recursos humans, dels materials i de les inversions.

Però també posem un segon punt, un segon punt que ha de fer possible per a la millora i l'ampliació de l'escola pública, un nou acord de govern per poder construir i ampliar el parc escolar.

Fa pocs dies la consellera ens anunciava aquí mateix que preveien 25.000 nous alumnes per al curs vinent, doncs, requereix un esforç ampli i una dedicació de recursos, i no entenem, com si preveient aquest gran, gran increment d'alumnes, ens permetem no concertar unitats de tres anys, que compleixen amb totes les autoritzacions.

Estem portant a una massificació de l'escola pública? Estem segregant la població? Per tot això demanem aquest nou impuls a través d'aquest acord econòmic per poder continuar ampliant i millorant el parc escolar públic, i demanem també una garantia en la informació que es dona a les famílies. Crec que l'altre dia aquí, explicant i ensenyant el que era la guia del Consorci d'Educació de Barcelona, es va fer més que evident que calia una manera diferent per part de l'Administració educativa, i també animar les administracions locals a seguir-ho..., fer un model d'informació complet.

Per tant, són tres punts destinats a la millora d'un model educatiu, que ha estat bo per a Catalunya, que pensem continuar defensant, i lamentem que no puguem tenir el suport de tota la cambra, perquè des de Convergència i Unió representem els interessos de més d'un milió de ciutadans, representem els interessos de centenars de milers de famílies, i aquest model educatiu que vostès diuen, que en el pacte del tripartit anuncien a través d'un pacte, no serà possible si no ens podem entendre en el Parlament donant suport a coses tan elementals com saber quin és el cost escolar, millorar l'ampliació de l'escola pública i orientar degudament les famílies.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, honorable diputada. Poden intervenir ara els grups parlamentaris per fixar la seva posició, i en primer lloc ho pot fer el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i té la paraula la il·lustre senyora Assumpta Baig.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, en nom del nostre Grup, li hem de dir que no podem votar-li aquesta Moció. I se'ns fa estrany que ens la plantejés precisament una diputada que ha format part d'un govern de la Generalitat, de l'anterior Govern de la Generalitat, i que sap i ha de conèixer –i segur que ho coneix– que, si no hi ha un pressupost, és molt difícil poder parlar de les planificacions i de les programacions del futur. I molt més quan vostès –i vostè ho coneix molt bé– ens han deixat unes partides pressupostàries que, en el moment en què es faci el debat de pressupostos, haurem de veure que ja estan esgotades i que, per tant, no podem fer, de cap de les maneres, una programació de cara a aquest curs.

Vostè ens demana, en el primer punt, una anàlisi de costos. Com vol que fem una anàlisi de costos en cent dies? Que és que vol que traguem l'anàlisi de costos que tenia el Departament d'Ensenyament dos anys en-

rere, i que no hi estava d'acord ni l'escola pública ni l'escola concertada, perquè en els dos casos no era real? Doncs, nosaltres creiem que aquesta no és l'anàlisi de costos que hem de fer, i la farem en el seu moment oportú.

Temps hi haurà, però, tot i així, el nostre Grup..., fins i tot li faré ja i li farem un requeriment, a la conselleria, per tal que no faci com Convergència i Unió, que fa públics costos que no es poden comparar. No es pot comparar el cost de l'escola pública amb el cost de l'escola concertada. Tots dos són serveis públics, però això és com comparar peres i pomes: les peres i les pomes són fruita sana per al nostre cos, però no les podem comparar.

L'escola pública ha de tenir el seu abast territorial a tot Catalunya, i en alguns llocs hi ha pocs alumnes, i l'escola pública s'ha de mantenir. L'escola concertada és un servei públic que no el podem comparar, perquè ells estan situats en unes zones on realment hi han els alumnes. Nosaltres requerim al Departament que faci els anàlisis de costos, que els treballi amb cadascun dels col·lectius, que siguin els reals, que no siguin els ficticis perquè ells mateixos hagin de dir que no són els reals, però que després treballi en conseqüència i no compari el que no és comparable.

En el punt número 2, nosaltres també hi votarem en contra, perquè en aquest moment encara no és possible presentar aquest pla de millora i ampliació del parc escolar públic. I si estem en aquesta situació és a causa dels incompliments i a la manca de planificació del Govern de Convergència i Unió, que fins i tot quan nosaltres ho hem demanat, els últims quatre anys, se'ns va dir que era gairebé malaltissa i una obsessió, aquesta planificació. Doncs, ara encara no hem tingut temps, però no es preocupi, eh?, senyora diputada, que això es farà i es tirarà endavant.

I, el punt número 3, nosaltres també l'hi hem de votar en contra, perquè encara que sembla que no ho vulgui entendre, ja s'han posat aquestes mesures per poder fer aquesta orientació de totes les escoles gestionades amb fons públics. Llegeixi's bé el nou Decret d'admissió d'alumnes i les oficines municipals d'informació que faran aquest treball en el cas de tots els municipis que ja han obert oficines; no estic dient les d'escolarització, sinó les municipals d'informació. Vostè només va fer la informació d'un fulletó. Catalunya és molt més gran, i el Decret d'admissió és per a totes les oficines municipals d'informació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té ara la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Il·lustre diputada, vostè sap –jo li entraré en la globalitat– que l'educació és la prioritat del Govern actual, prioritat que el nostre Grup,

evidentment, comparteix, i espero que també el seu Grup comparteixi. Vostè sap que hi ha l'acord d'incrementar progressivament els recursos destinats a l'ensenyament, fins a arribar a la mitjana dels països europeus. Això està escrit.

Suposo que sap també que hi ha la voluntat i el compromís de promoure un gran pacte nacional per l'educació, que mobilitzi tots els agents implicats de la comunitat educativa i doni un nou impuls al sistema educatiu català, que permeti superar la confrontació de les dues xarxes mantingudes amb fons públics. I, per tant, nosaltres, aquí, no volem fer una confrontació, sinó el contrari.

Vostè sap que la consellera té previst també intervenir en la Comissió de Política Cultural, i, per tant, té diverses compareixences; demà em sembla que se n'aproven unes altres, o possiblement se n'aprovaran unes altres, no?

En el tercer punt concret, jo crec –s'ha dit abans– que el Projecte de decret pel qual s'estableix el procediment d'admissió d'alumnat als centres docents en els ensenyaments sufragats amb fons públics es fonamenta de forma prioritària en el fet que la cohesió social és un objectiu ineludible de l'educació. En aquest sentit, l'esmentat Projecte inclou mesures que harmonitzen el dret particular dels pares i mares a la lliure elecció de centre amb l'adequada atenció a la complexitat i a la riquesa derivades de la incorporació al sistema educatiu de l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

Per aconseguir aquest objectiu, senyora diputada, el Projecte dedica una especial atenció a la transparència del procés d'admissió, així com a millorar el procés que permeti a les famílies poder gaudir del dret que tenen a rebre la informació de tota l'oferta educativa existent al seu municipi, no només mitjançant els mateixos centres docents, sinó també, com aquest any s'ha incorporat, l'establiment de les oficines d'informació escolar en els ajuntaments.

Per a la millora de l'atenció educativa a l'alumnat, el Projecte de decret també preveu l'adopció de mesures singulars en aquells centres docents i/o zones geogràfiques on les característiques de la població aconsellin actuar amb una intervenció educativa diferenciada. Amb aquesta eina, quan sigui convenient actuar-hi, podrem fer-ho amb agilitat i eficàcia.

El nou Decret d'admissió d'alumnes garanteix, per tant, una millor informació i una més gran transparència. Per aquest motiu, ens cal rebutjar també aquesta Moció, ja que estan sol·licitant que es porti a terme una mesura que el Govern ja ha aprovat i posat en pràctica.

I permeti'm acabar amb una cosa molt escolar. Vostès últimament sembla que ens ajuden a aprendre a dividir i a restar. Jo els proposo que ens ajudin també a aprendre a sumar, i, aprenent a sumar, multiplicarem. I estic segur que en aquest pacte per l'educació podrem comptar amb vostès, doncs, perquè puguem tirar projectes futurs endavant i poder-ho tirar endavant. Però en el dia d'avui ho haurem de rebutjar. Serà qüestió que ens assegurem, que parlem, i d'aquí en endavant també vegem, les coses, com les podem fer potser molt millor,

d'acord? Però al dia d'avui rebutjarem específicament tota aquesta Moció.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula seguidament, pel Grup Parlamentari Popular, l'illustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyora Rigau, el Grup Popular votarà a favor de la seva Moció, dels tres punts de la seva Moció.

Nosaltres diem que –hi ha fet referència una altra diputada des d'aquesta tribuna– no es tracta que siguin pomes i peres: es tracta del mateix, absolutament del mateix. Perquè del que es tracta, quan parlem de la xarxa pública i privada –n'ha fet esment un diputat, també, en aquesta sala–, és que no hem de dividir, sinó sumar. No hem de sumar només: hem de crear sinèrgies, i és important que la xarxa pública i la privada es complementin.

Perquè el més important d'això que parlem, el més important de tot, és la llibertat dels pares a escollir el centre escolar; això és un dret fonamental. I tan dret fonamental és, que el mateix Pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals ho reconeix en el seu article 13.2. Fixeu-vos-hi, si n'és, d'important.

Però no només és el dret dels pares a escollir el centre escolar, sinó que també és com fem efectiu aquest dret, perquè tan important és que existeixi el dret com la manera com podem fer-lo efectiu. I una de les eines fonamentals són els projectes educatius de centre, i els projectes educatius de centre marquen el que és la pluralitat dels diversos models educatius que existeixen al nostre país, que són necessaris per fer efectiva aquesta llibertat d'elecció de centre.

I, per tant, el que nosaltres diem –i això ho reconeix, per exemple, la Llei orgànica de participació, avaluació i govern dels centres, en el seu article 6– és que, perquè això sigui possible, perquè l'Administració pugui oferir aquesta llibertat als pares, el que ha de fer és un procés molt fort d'informació; i no només d'informació, sinó també d'una llibertat d'escollir l'escola. I nosaltres creiem que el Decret que s'havia aprovat, amb més de set mil cinc-cents alegacions, no ho reconeixia, això. I no només això, sinó que el que ha presentat l'Ajuntament de Barcelona als ciutadans de la ciutat era un fulletó o un llibret petit on els centres concertats no tenien els seus models, els seus projectes educatius de centre, amb la qual cosa no podien fer, els pares, la seva elecció. Per això és important i nosaltres creiem que és important posar-ho, que tots aquells centres sostinguts amb fons públics, doncs, tinguin la màxima informació per als pares.

I, ja que parlem dels fons, i parlant del punt segon, nosaltres creiem que és important que els costos dels llocs escolars estiguin molt ben mirats, molt ben, per dir-ho d'alguna forma, quantificats. I això és important..., perquè nosaltres no diem que en cent dies s'ha-

gin de fer; no ho diem. Nosaltres no diem que el Govern anterior va cometre errors –que ho creiem, que va cometre errors. El que diem és que, ara, el que hem de fer és un cost de lloc escolar, perquè ens ho està demanant tota la comunitat educativa; no només la pública, sinó també la concertada.

I, per cert, s'ha comentat, doncs, que... –i després hi farem referència, en una moció del Grup Popular en aquest sentit–, i, per cert, per exemple, ara es parlava que el mòdul s'havia d'ampliar des de l'Estat. Nosaltres també hi hem fet referència i volem recordar que des de la Generalitat de Catalunya també es pot ampliar el mòdul. L'article 76.2 de la LOCE ho reconeix, i la Llei de pressupostos de l'Estat també ho reconeix, amb la qual cosa, en allò que tenim competències, també seria bo que nosaltres fem referència a això.

I, després, el segon punt de la seva Moció és un punt que ens deixa copsats, perquè és el punt, allò, del cavall de batalla entre el que abans era oposició i ara és govern i el que abans era govern i ara és oposició, que és el tema, doncs, del parc escolar, millorar el parc escolar. El qui abans estava a l'oposició, quan parlaven, per exemple, del tema dels barracots, deia, doncs, que el Govern tenia una manca de planificació, d'esforç, de finançament, i fins i tot va dir que cap alumne de Catalunya havia de continuar en barracots. Doncs bé, ara ens anuncien més barracots per al setembre. (*Veus de fons.*) I ara, l'altra banda, què deia? Aquells que abans deien que defensaven que no podien, perquè faltava una planificació, perquè venien 21.000 alumnes nous, ara són els que exigeixen al Govern que acabi els barracots i són els responsables, aquests, del fracàs del Pla de xoc de 2000-2002.

És clar, què fem? A nosaltres ens agrada la redacció, però hem de reconèixer que el que hem de posar és el comptador a zero, que em sembla que algú a la política espanyola ho ha dit. I quan el posarem a zero? Si quan pugem a la tribuna diem: «No, tots estem d'acord amb el que diem, però el resultat és que no votem aquestes propostes, aquestes proposicions.» Jo crec que hem de començar a fer política de debò, que els ciutadans que ens estan veient sàpiguen que nosaltres hi posem solucions i podem coordinar solucions. Estem d'acord a millorar el parc públic; per què no hi votem, tots? Estem d'acord que s'ha de millorar la informació; per què no hi votem tots? I nosaltres estem d'acord, doncs, que, per descomptat, la conselleria, que és a qui li toca, hagi de fer totes les accions que ha de fer, però també aquest Parlament ha d'exigir que es facin, perquè hem de fer una sessió de control, i l'estem fent.

I, per tant, nosaltres votarem a favor d'aquestes tres propostes, perquè ens semblen lògiques i, el més important, ens semblen necessàries per al futur de l'educació, de l'educació de qualitat al nostre país.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, finalment, el portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra i Alternativa, l'illustre senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, miri, senyora Rigau, ja ho sap, suposo, vostè, que hi ha un canvi de model educatiu perquè hi ha un canvi de Govern; hi ha un canvi de polítiques educatives perquè hi ha un canvi de Govern: abans ho feia la dreta, ara ho fan la gent d'esquerres. Són diferents models educatius i em sembla que són ben legítims. I en tot cas deixi'ns el temps suficient per anar imposant aquest model de mica en mica a la societat catalana i no només..., en cent dies ja vol que fem allò que vostès no han fet, no diré la xifra màgica de vint-i-tres anys, perquè ja ho saben vostès, quant fa que no han fet el que havien de fer, no?

Escolti, vostè ens diu sempre que tenim una obsessió per l'escola privada concertada, però últimament qui en parla més és vostè, i els del Partit Popular, que també els agrada bastant parlar d'aquest tema.

Escolti, nosaltres hem dit des de sempre que donàvem prioritat a l'escola pública, i, evidentment, també, com a complementària, a l'escola privada finançada amb fons públics. Això sí, sempre dintre de la legalitat. Aquesta és l'altra diferència: nosaltres mirarem de no fer trampes, com feia el senyor Pujol i el seu Govern, de Convergència i Unió, i intentarem aplicar la Llei. I la millor manera d'aplicar la Llei ja és no renovar els concerts educatius de P-3 a tot un seguit d'escoles que no complien la Llei, i fins i tot la mateixa consellera d'Ensenyament ho sabia, que no complien la Llei. Bé, i ens sembla correcte, no?; ens sembla, fins i tot, de sentit comú, no?, que a vegades no es pot entendre, i fent-ho d'aquesta manera ens sembla molt important.

I diem que és complementària l'escola privada concertada, perquè, ja ho deia la senyora Baig, em sembla que ho ha explicat molt bé, per a moltes escoles privades l'ensenyament és un negoci –és un negoci– i posen les seves escoles allà on hi ha el mercat, o sigui, allà on hi ha els alumnes, els estudiants, per poder continuar fent el seu negoci. I, evidentment, comprendrà que nosaltres no donem suport a aquells que vulguin fer un negoci, que actuïn lliurement i des de la seva «llibertat de mercat», que ells entenen, i nosaltres fomentarem l'escola pública, que és la més cohesionadora, la que equilibra més i la que ha de donar més equitat a aquests alumnes. I això és el que estem fent.

Escolti, el tema del cost. Per què no ho feien, des del Partit Popular, quan estaven al Govern, governant al Govern de Madrid... –i ho han hagut de fer a través d'una llei que, per cert, a veure, amb una mica de sort, doncs, no podrà continuar la seva actuació. Per què no ho feien? No ho trobaven adient en aquells moments? Doncs, ara no ens vinguin a dir que, amb tan poc temps, nosaltres ho hem de fer. Ho farem, i el Govern suposo que ho farà, i ho farà amb totes les condicions necessàries perquè ho sàpiga, perquè tothom sàpiga on està, eh?, fins i tot també haurem de comptar quins són els diners que ha destinat per a instal·lacions esportives o altres tipus d'instal·lacions el Govern de la Generalitat en aquestes escoles privades concertades, algunes d'elles d'elit.

Quant al parc escolar públic, doncs, quin problema hi ha en aquests moments? El Govern ha dit que continua-

va fent el procés i que continuava les seves construccions, que hi havien i que ja hi havien en el Pla, que nosaltres consideràvem insuficient, l'anterior, i ja ho havíem explicat, que el consideràvem insuficient i ho havíem dit. El Govern..., el que passa, que el Govern s'ha trobat, per exemple, i ho explicava la consellera, que una gran quantitat d'escoles..., no una gran quantitat, vint, em sembla que va dir, doncs, no tenien la suficient consignació pressupostària.

Què hem de fer? Doncs, menjar-nos-les, esperar a poder tenir els diners suficients per continuar, doncs, el procés de construcció que ja s'havia continuat, que s'havia començat, que jo deia que era insuficient, però que, evidentment, doncs, sí que nosaltres hem de continuar ampliant.

Ja ho ha dit el Govern, no cal, ja el controlem des d'aquí; el Govern ja ha dit que ho feia, doncs no cal fer aquí, una mica, alguns estirabots dient: «Oi, que no fan res, en cent dies encara no han fet res, què passarà?, tot se'n va en orris.» No, home, no, tranquil·litat, que això s'irà solucionant. Però ens donin una mica de temps, no gaire, ja sé que no gaire, però ens en donin una mica, perquè és que, si no, això semblarà que en cent dies aquí hem d'arribar..., i miracles, ja sabem vostès, jo personalment no hi he cregut mai, i al qui hi creia li va anar força malament.

Bé, en tot cas, el tema de la informació. Què passa amb la informació? No hi ha una informació completa? Ah, no? No hi ha una informació completa? Què abans n'hi havia més, d'informació completa sobre els temes? Qui en tenia alguna, i que la donava parcialment, eren els centres privats, molts d'ells, no tots, sortosament, perquè n'hi ha que funcionen molt bé, però n'hi havia alguns, i sobretot també els religiosos, doncs, que donaven la informació que els interessava i d'aquesta manera discriminaven ja l'entrada d'alguns alumnes, d'alguns estudiants, no?

Escolti, nosaltres en aquest tema complirem, continuarem complint la Llei; intentarem..., nosaltres controlarem que el Govern no faci trampes, no en farà, com sí que en feia l'anterior Govern. I vagin prenent nota que això és un canvi de la política educativa, de la que hi ha hagut fins a aquest moment. I això els ciutadans ho han referendat i ho intentarem aplicar durant aquests quatre anys.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores diputades, senyors diputats, s'inicia la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 58 vots a favor.

————— **Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política cultural** (tram. 302-00025/07)

El dotzè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Exe-

cutiu sobre la política cultural; presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula per defensar-la l'honorable senyora Carme-Laura Gil.

(Remor de veus.)

Senyors diputats, jo entenc que vulguin surti de la sala, però, si us plau, com a mínim, facin-ho en silenci i deixin passar a la diputada que ha d'intervenir.

(Pausa.)

Senyora diputada, començarà el temps, eh? Té la paraula.

La Sra. Gil i Miró

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, vinc aquí a presentar la Moció subsegüent a la interpellació de la setmana passada. Abans voldria dir-los o recordar-los, potser, el valor semàntic de la paraula «moció»: «moció» no és fer una coacció, no és donar una ordre, és simplement instar el Govern que faci un moviment respecte a diversos punts.

Aquí els tres punts que ens interessin són, primer, el del consell de les arts. Nosaltres demanem que hi hagi un moviment ferm que cerqui i asseguri el consens polític dels grups parlamentaris sobre aquells criteris directors que han de substanciar la Llei de creació del consell, perquè tenim un únic objectiu, que és que les expectatives nascudes al si dels diversos àmbits culturals entorn d'aquest futur òrgan no es vegin amenaçats per la frustració. És el nostre desig, és la voluntat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió col·laborar de manera activa que la cultura catalana del segle XXI trobi força en un consell participatiu que no es trobi coartat ni pel corporativisme ni per la subjecció a l'Administració.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Els altres dos punts, el 2 i el 3, són dos punts que entronquen amb la nostra identitat col·lectiva i comuna; són punts o són recordatoris d'afermament de la llengua pròpia com un patrimoni únic i singular, que compartim amb d'altres territoris que anomenem Països Catalans, i que és també un valor universal. I volem també que es refermi que l'Institut Ramon Llull és un instrument privilegiat, estratègic, dinàmic, transversal geogràficament i política per portar la nostra llengua, la nostra cultura, les catalanes, per tot el món, i perquè a més presenti de manera evident la unitat de la llengua catalana i la riquesa de les seves modalitats.

I ja l'últim punt és l'enfortiment, la preservació de la memòria col·lectiva, que així podrem anar cap a un futur més conegut i més tranquil·litzador. Nosaltres, sortosament, no hem d'inventar ni arrels ni història. I la cultura popular i tradicional, sabem i l'hem d'entendre com aquella iconografia comuna, com un llibre o com un àlbum de fotografies, sempre igual però canviant alhora, que reflecteix el món d'abans, la sintaxi i el vocabulari cultural de l'imaginari dels nostres avantpassats, els nostres paisatges, la nostra continuïtat..., i alhora també quan veiem que pot ser la matriu de canvis possibles que potser encara no albirem.

I diem que n'és l'organisme responsable el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, i apuntem, també, que sigui també el lloc de preservació d'aquell patrimoni cultural i tradicional que es manifesta a Catalunya que prové d'altres terres però que també està arrelat a la memòria i al cor de catalans i catalanes.

Els grups polítics –i gràcies, senyora consellera, per trobar-se vostè aquí–, els grups polítics parlamentaris han tingut la deferència d'avançar-nos que anaven a tenir un posicionament positiu davant d'aquesta Moció i que no hi hauria esmenes. Jo vull fer aquí palès també el nostre agraïment, perquè crec que la unanimitat d'avui, que agraïm, és un gest d'estimació al que ens és comú i a més corrobora allò que vaig dir durant la interpellació: que l'espai de la cultura és prou ampli per construir punts i llocs de trobada.

Gràcies, doncs, a totes i tots vostès, senyores i senyors diputats, i gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable senyora diputada. Com s'ha dit, en aquesta Moció no s'han presentat esmenes. Per tant, correspon ara el torn de fixació de posició per part dels grups parlamentaris. Intervindrà en primer lloc el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; té la paraula per fer-ho l'il·lustre senyor diputat Francesc Boya.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., deixi'm, abans de posicionar-me, il·lustre diputada, honorable, posar en evidència –i ens n'alegrem, que això hagi estat així– la diferència entre aquesta Moció que vostè ha presentat avui i el to i el contingut del seu discurs quan vostè va substanciar la interpellació corresponent en l'última sessió plenària.

Vostè ens va dibuixar un escenari absolutament dantesca i crec que ens va fer palesos dos missatges amb aquell discurs, no?: una dimensió que nosaltres considerem que és esbiaixada i, si em permet, també molt estrictament essencialista de la cultura, i que estava tot rodejat de pors i de desconfiança. I, certament, també li haig de dir que per nosaltres això..., aquest escenari no s'adiu amb allò que va ser la gestió de l'anterior Govern, no és coherent amb allò que va ser la gestió de l'anterior Govern. I ara no tindrem temps d'entrar en aquest debat, no?

I un segon punt, que va ser una certa, també, desqualificació de totes les altres visions de Catalunya que no siguin la seva pròpia, és a dir, d'una Catalunya que és diversa, i la cultura especialment a Catalunya també té visions diverses, i crec que totes molt respectables. Per tant, deixi'm que li agraeixi, de nou, el to de la seva Moció, perquè crec que hi ha hagut un canvi substancial.

Miri, nosaltres entenem que la cultura a Catalunya té avui dos reptes fonamentals. El primer ha de ser establir una xarxa, una xarxa i un sistema cultural que sigui capaç de donar resposta a aquelles ambicions legiti-

mes que tenen els ciutadans, les ciutadanes, els col·lectius i les institucions de Catalunya, els ens locals, per tal de poder garantir, per una banda, l'oferta cultural i, per altra banda, també el dret a tenir, a fer presents totes aquelles expressions culturals que emanin del nostre poble, siguin quines siguin.

I, per altra banda, hem de fer que també la política en aquest país sigui justament una eina per construir una societat que sigui cohesionada, que sigui integradora i que tingui també uns valors que hem de definir i hem de saber potenciar, i, a més, una societat –vostè d'alguna manera ho ha dit; hi estem d'acord– que sap molt bé d'on ve, que sap també on vol arribar, que sap quines són les seves expectatives i els seus objectius de futur.

Amb la política cultural, certament, hem de concretar aquestes qüestions. I vostè, jo crec que l'altre dia en la seva interpel·lació, ens ho demanava, si m'ho permet, d'una forma aïllada. Nosaltres ho farem, i ho farem amb convicció. Donarem resposta, com vostè demanava, amb la participació dels grups polítics d'aquesta cambra en la llei de tramitació del Consell de les Arts, i ho farem, a més, a diferència del que vostès van fer en la llei de l'ICIC, que sap que són dues lleis que podríem assimilar-les als continguts i objectius. I nosaltres ho volem fer d'una forma consensuada i comptant, com deia, amb tots els grups d'aquesta cambra i molt especialment, també, amb tots els sectors implicats en aquesta Llei.

Volem enfortir l'Institut Ramon Llull. I ho farem malgrat, com vostè molt bé sap, una situació molt crítica en la qual es troba aquest Institut, i que és, certament, una herència del seu Govern.

I potenciarem, perquè no podria ser d'una altra manera, el Centre de la Cultura Popular i Tradicional de Catalunya. I ho farem, certament, amb la perspectiva de saber la importància que té preservar el nostre patrimoni cultural. Però, també ho fem des d'una consciència molt clara que la cultura ha de servir també per fer cohesió social i per fer cohesió cultural. I Catalunya, en aquest sentit, aquest objectiu requereix esforços de comprensió i d'adaptació a la diversitat.

Per tant, creiem que aquests són elements que s'han de compaginar i que això passa, senyora Laura Gil, per superar alguns autismes del passat. I vostès, en aquest sentit, han tingut tot sovint actuacions i visions que han patit aquest autisme, que nosaltres volem superar i que, per això mateix, torno a agrair-li el to de la seva Moció. Creiem que la cultura és un àmbit en contra, és un àmbit de treballar plegats, i per aquesta raó votarem favorablement la seva Moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. Correspon intervenir al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per fer-ho té la paraula la il·lustre senyora diputada Maria Mercè Roca.

La Sra. Roca i Perich

Gràcies, senyor president. Des de l'escó i molt breument, el nostre Grup votarà favorablement la Moció subsegüent a la interpel·lació a la consellera de Cultu-

ra que va fer la il·lustre senyora Carme-Laura Gil, del Grup de Convergència.

No podria ser d'una altra manera, perquè els tres punts de la Moció que insta el Govern, i ho dic resumidament, a impulsar el Consell de les Arts i de la Cultura a enfortir l'Institut Ramon Llull i a potenciar el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional, són coincidents amb la línia política en matèria cultural del nostre Grup d'Esquerra Republicana, però les votem i afirmativament perquè les mocions formen part dels mecanismes d'impuls a l'acció del Govern i per això són benvingudes. I és en aquest sentit que agraeixo la sintonia que mostra la Moció amb els plantejaments culturals que el Govern ha manifestat diverses vegades, perquè, sense cap mena de dubte, és aquesta sintonia, en cultura també, en cultura sobretot, la que ens farà avançar sumant voluntats, vinguin del costat que vinguin.

Senyor president, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon ara intervenir al Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'il·lustre senyor diputat Francesc Vendrell per fer-ho.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, també d'una manera breu, perquè sense explicar el que és una moció el que votem són mocions. Com que estem totalment d'acord amb el text de la Moció nosaltres votarem favorablement la Moció.

Dic que estem totalment d'acord amb el text de la Moció, i ara no es tracta d'entrar en polèmiques, perquè potser no estem d'acord amb altres expressions que de vegades fan servir a l'entorn d'aquest tema, però anem a votar una moció, una moció que parla d'unes coses concretes i que, no només hi estem d'acord, sinó que hi hem de treballar tots.

Sí que de totes maneres una reflexió que a vegades em preocupa, no? I l'altre dia em sembla que..., em sembla que sortia en el debat, no amb vostè, sinó amb la senyora Roca, no?, i la consellera, doncs, l'Institut de l'Audiovisual o tota aquesta..., potser que fem menys consells i comencem a fer coses –i comencem a fer coses–, perquè sempre ens passem la vida fent consells i creant institucions, que es preocupin de la cultura i d'altres coses, i tot se'n va amb la institució.

De totes maneres votarem favorablement la Moció.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Correspon ara intervenir al Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Té la paraula la il·lustre senyora diputada Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Des del nostre Grup Parlamentari també volem anunciar que recolzarem aques-

ta Moció i que també recolzem, anava a dir, totes les intervencions anteriors, però he de dir que totes, menys la darrera, o com a mínim el darrer punt de la darrera. La recolzem perquè, entre altres coses, entenem que recolza el que des del Govern s'està impulsant i avala les prioritats que el mateix Departament ja ha esposat en aquesta casa, i, de fet, agraïm que la senyora consellera estigui aquí per escoltar la Moció. I, finalment, perquè pel que sembla i pel que hem sentit la Moció permet el consens necessari i desitjat, en impulsar aquestes polítiques.

Em referiré, en concert, a cadascun dels punts. En el primer, sobre la necessitat de basar-se en el diàleg i la interlocució, tant amb el sector com amb el Parlament, per propiciar el consens en la creació del Consell de les Arts i la Cultura. Nosaltres no entendríem que el Departament actués d'una altra manera, i, per tant, és obvi que recolzem aquest punt. I val la pena recordar que és un compromís d'aquest Govern mantenir la centralitat del debat polític en el Parlament.

Nosaltres ja hem manifestat la nostra voluntat de crear un grup de treball en el si de la Comissió de Política Cultural, perquè tracti, precisament, la creació d'aquest Consell, que ens sembla fonamental, i, d'altra banda, pensem que el Consell de les Arts només tindrà sentit si finalment és un veritable espai de participació, per a tots els col·lectius, com així ho reclamem, i per a tots els implicats.

També estem d'acord amb el segon punt, en la necessitat del reforçament de l'Institut Ramon Llull com una eina fonamental en la projecció exterior de la cultura catalana. I, de fet, volem aprofitar aquesta intervenció, i aquest pel que sembla consens unànime, per demanar a tots els grups d'aquesta cambra, i en especial a tots aquells que hi puguin fer més, que tinguin la capacitat per fer-ho, que intercedeixin en les Corts valencianes i en la Generalitat valenciana per tal que reprenguin la voluntat de participar en l'Institut Ramon Llull, perquè, tal com ens acaben de recordar, no cal només crear institucions, sinó també posar-se a treballar en aquelles que existeixen.

Finalment, pel que fa al punt tres, creiem que la cultura no és només un espai identitari, sinó que també és un factor de benestar, de qualitat de vida, de pluralitat i d'universalització de la informació i el coneixement, i la seva promoció ha de ser un deure per al Govern. Però la promoció de la cultura popular catalana, com molt bé deien, és un deure ineludible del Govern i del país, ja que ningú més la farà per nosaltres.

Nosaltres entenem que la cultura popular és patrimoni cultural a preservar, però, sobretot, a enfortir i a difondre, i, per tant, la prioritat és garantir la seva actualitat i el seu futur. No és només un valor històric i del passat, sinó que ha de ser també un factor d'integració social i cultural, i més en el nostre país, amb tantes i nombroses mostres de mestissatge cultural. Per tant, hi votarem a favor.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, il·lustre senyora diputada. Passarem ara... El senyor Vendrell em demana la paraula per, senyor Vendrell...?

El Sr. Vendrell i Bayona

Per contradiccions, senyor president. Potser també per ignorància.

(Remor de veus.)

El vicepresident segon

Com ha dit? *(Veus de fons.)* Té trenta segons, senyor Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Moltes gràcies, senyor president. Senyora Camats, no sóc jo qui va dir que l'Institut de les Indústries Culturals no funciona, no sóc jo qui ho va dir. Per tant, em torno a ratificar, potser més val que fem coses en lloc de crear institucions.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Comença la votació.

La Moció ha estat aprovada per 116 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell executiu sobre les prioritats de la seva agenda internacional, especialment pel que fa a la cooperació i la solidaritat (tram. 302-00026/07)

El tretzè punt de l'ordre del dia és debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les prioritats de la seva agenda internacional, especialment pel que fa a la cooperació i la solidaritat. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula per exposar-la la il·lustre senyora Josefina Cambra.

La Sra. Cambra i Giné

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, presentem la Moció subsegüent a la interpellació que va tenir lloc dimecres passat sobre, doncs, les prioritats de l'agenda internacional, especialment pel que fa a la cooperació i la solidaritat.

Destacar, fonamentalment, cinc punts, eh?, en els quals ens varem centrar. En primer lloc, la necessària coherència que ha d'existir entre la cooperació internacional i les polítiques en matèria de relacions exteriors, fins i tot en aquell moment vaig posar l'exemple, doncs, per exemple, el tema de la solidaritat, posem, amb el poble sahrauí i les polítiques exteriors amb Marroc, per citar un exemple entre moltíssims que podríem posar. Per tant, la nostra Moció insistia en la necessitat de mantenir aquesta coherència i fer un esforç en aquesta direcció.

En segon lloc, destacar l'originalitat del concepte integral de cooperació, que s'havia definit i que s'havia definit amb el consens de tots, aquí en aquest Parlament, per tant, que ens havia portat a parlar, doncs, del model de cada cooperació. Per tant, demanar mantenir,

impulsar, donar continuïtat i fer créixer, si era possible, aquest model tal com s'havia definit.

En tercer lloc, vàrem estar parlant del tema pressupostari, que aquest és un tema naturalment molt important, perquè és el que dissenya les possibilitats del que es pot fer. Vàrem ser prudents en la nostra demanda, va ser una demanda en el sentit de demanar que es complissin les previsions que existien en aquest cas, i parlant, fins i tot, d'arribar a assolir aquest 0,7 per cent per a l'any 2010, que és el que estava plasmat en el Pla director.

La nostra favorable sorpresa en aquell moment, que se'ns va anunciar que no solament s'arribaria a aquest 0,7 l'any 2010, sinó que, a més a més, es preveia un increment lleugerament superior ja per l'any 2004, amb la qual cosa es podria anar recuperant aquest dèficit, que només amb els augments lineals hauria sigut insuficient. Per tant, ara aquí, jo ja en el seu moment vaig expressar la nostra satisfacció, s'ha de dir que, després, aquests dies entremig, en la compareixença i en algunes declaracions a la premsa, s'ha definit, fins i tot, d'arribar que en aquest mandat, per tant, en aquests quatre anys, es preveia arribar al 0,7 per cent, i es diu «recursos propis». I aquí sí que m'agradaria destacar que perfecte, perquè això és una quantitat superior també a la que estava prevista, però que no confonguem la paraula «recursos propis», eh?, amb el 0,7 per cent dels recursos incondicionats dels quals es parla en el Pla director i als quals jo em referia. Ho dic perquè val la pena destacar-ho. A partir d'aquí totalment d'acord a incloure-ho, perquè em sembla positiu.

En tercer lloc, destacàvem l'interès que, en aquest model de cooperació descentralitzada, anar a buscar la possibilitat de cooperació financera, parlem de cofinançament, sigui amb l'Estat espanyol, sigui amb Europa, sigui amb altres organismes. I, en aquest sentit, en la línia de poder buscar una cooperació amb el mateix Estat espanyol, doncs, es feia bastant necessari que aquest evolucionés d'alguna manera perquè, tal com fins ara estava definit, originava unes certes dificultats a trobar camins comuns de cooperació. Per tant, instàvem el Govern a poder intervenir en aquest sentit, i, per tant, en la Moció així es manifesta.

I en darrer lloc, en cinquè lloc, tocàvem el tema dels casals catalans, de les comunitats catalanes arreu del món, i cada mes insistir que és cooperació això també, eh?, no són coses diferents, això forma part també de la cooperació, són elements de la cooperació. I citàvem, doncs, la importància d'aquestes comunitats i preveure la possibilitat, doncs, de relacions entre elles..., d'altra banda, reunions i trobades que estan estipulades a la pròpia Llei.

Val a dir que, tal com jo ja vaig anunciar al final de la meua intervenció, vaig oferir possibilitat de diàleg, perquè poguéssim arribar a una moció consensuada, per tant, entre tots els grups. I així jo crec que ha estat possible. Penso que ara hi haurà les intervencions corresponents de les esmenes presentades i de l'acord al qual hem arribat, i, si un cas, jo després llegiria el que hem acordat, tal com ha quedat, a fi que sapiguem tots què és el que estem votant.

El president

Gràcies, senyora diputada. (*Remor de veus.*) En tot cas, a més a més... Sí, això és el que li anava a dir. I signat.

La Sra. Cambra i Giné

Per tots els corresponents...

El president

Moltes gràcies. Han presentat esmenes el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i té la paraula la il·lustre senyora Consol Prados.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta interpellació lamentem una mica que s'hagi..., que es realitzés just abans, el dia abans de la compareixença del conseller de Governació, dijous 15 d'abril, dijous passat. Per tant, aquesta Moció resumeix alguns compromisos que ja ens va presentar el conseller i el seu equip de la secretaria de Cooperació al Desenvolupament. Ho lamentem.

Tot i així, pel bé de buscar el consens que considerem necessari en la cooperació al desenvolupament, i que no està tampoc malament que sigui un compromís del Parlament en aquesta matèria, hem presentat, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, conjuntament amb la resta de grups parlamentaris que donem suport al Govern, unes esmenes a la Moció presentada per Convergència i Unió, i hem de dir, també, que celebrariem –celebrar-haver arribat a l'acord a partir d'una transaccional.

Per expressar la nostra postura en aquest àmbit, primer de tot entenem que la cooperació al desenvolupament no es pot deslligar de tota acció política, en especial no es pot deslligar de la política exterior perquè realment sigui coherent en totes les decisions i en totes les pràctiques, perquè sigui coherent, perquè no sigui contradictòria; sinó, si no és així, si no hi ha aquesta coherència en tota l'acció política, correm el risc que la cooperació al desenvolupament només intenti palliar els danys, els riscos, els desajustaments d'altres decisions polítiques.

Per tant, a la compareixença ja es va exposar la Declaració del Mil·lenni, de Nacions Unides, com a principis fonamentals que han de regir, que han de ser la base de tota l'acció de la política catalana de cooperació. I ja vam dir que ha de ser no només la base de la cooperació catalana, sinó de tota l'acció de Govern, i més enllà fins i tot compartida amb els diferents agents.

Aquests principis han d'estar assumits, aquests principis de pau, de desenvolupament i de solidaritat per a tota l'acció de govern, perquè realment sigui una acció coordinada i coherent.

Com diu l'esmena, també, caldrà orientar la política de cooperació en funció d'aquesta coherència i coordinació, i creiem –i així ho hem exposat– que caldria fer un balanç, un llibre blanc, una espècie de llibre blanc de la cooperació catalana, per tal d'avaluar, de comptar amb els diferents actors i, sobretot, per avançar en coherència i en coordinació i superar un cert desgavell que ha existit fins ara.

D'acord que ha de ser la Llei de cooperació al desenvolupament la guia, la nostra guia, donat que és la que ens marca els criteris i els instruments. I especialment perquè amb aquesta Llei indiquem una voluntat d'intervenció pública, de política pública, també en la política de cooperació al desenvolupament.

Celebrem igualment que la Moció reculli el compromís de l'acord de Govern d'aconseguir arribar a destinar el 0,7 dels ingressos dels tributs propis en aquesta legislatura i arribar al 2010 al 0,7 dels ingressos corrents incondicionats. Dit això, també, volem igualment que s'avanci no només en l'augment dels recursos, sinó, especialment, en els criteris rigorositat i coherència.

Per això volem que la cooperació catalana es caracteritzi no només en la seva aportació quantitativa, sinó especialment en la seva aportació qualitativa. I per això parlem de zones de treball prioritàries, de criteris, d'avaluació per avançar en aquesta qualitat de la nostra cooperació des de Catalunya.

I estem d'acord i creiem que ara serà més fàcil i s'obren més possibilitats de traslladar al Govern de l'Estat unes demandes, unes preocupacions que crec que compartim amb molts altres actors, amb molts altres sectors, i que seria especialment que es compleixi la Llei de cooperació de l'any 1998, especialment que es recuperi el diàleg, la confiança i la pluralitat de tots els agents que treballen en la cooperació, perdut –s'ha de dir– durant aquests últims anys de govern del Partit Popular, que es recuperi aquesta confiança, pluralitat i diàleg amb els diferents agents que treballen en la cooperació internacional i que es faci una real cooperació al desenvolupament, sense altres interessos i en bé del desenvolupament i del progrés dels pobles, comptant amb aquestes mateixes comunitats, amb aquests mateixos pobles.

Pel que fa als casals catalans, no creiem que estigui en relació amb la cooperació, per això proposàvem suprimir-ho d'aquesta Moció. No creiem que s'hagi de barrejar en una moció que parla de cooperació al desenvolupament, però en bé dels consens, i feta aquesta transaccional, ho mantindriem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I ara poden intervenir, per fixar la seva posició, la resta de grups parlamentaris. En primer lloc ho pot fer, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Teresa Aragonès.

La Sra. Aragonès i Perales

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, de manera breu i de l'escò estant, simplement per manifestar que nosaltres compartim l'esperit de la Moció presentada, si bé hem presentat una esmena perquè entenem que potser la manera de presentar-la contenia elements de barreja d'algun concepte, barreja de destinataris i, per tant, pensàvem que hi havia un text que reflectia millor la postura del nostre Grup.

També hi havia una qüestió més de fons, que és el tema de la trobada anual de casals catalans, que com el con-

seller ja va manifestar directament en aquesta cambra en el Ple passat, i a la vista que per a aquest exercici no hi havia consignat pressupost per fer aquesta trobada, ja va anunciar que aquest any no es podria fer, tot i que la intenció del Departament és mantenir el contacte i promoure les trobades de casals catalans.

Per tant, i a la vista de la transacció que la senyora diputada ha tingut el gust d'acceptar, i tenint en compte que és tradició, doncs, de la Comissió de Cooperació i també d'aquesta cambra que aspectes relacionats amb la cooperació es puguin aprovar amb el màxim consens possible, el nostre Grup Parlamentari votarà favorablement la transacció presentada.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. I ara, senyor Rafael López, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres votarem a favor de la Moció que s'ha presentat. Creiem que és una moció... Home, jo diria que no aporta res de nou, però sí que, vaja, que el que fa és desenvolupar la Llei de cooperació, que ja és molt i apella a un nou Pla director, que nosaltres creiem que és important. És important perquè és important que Catalunya defineixi el seu model de cooperació internacional. Hi ha hagut una diputada que ha fet referència al concepte de qualitat. És important que comencem a parlar de qualitat també, no només en les empreses, els serveis socials i ara també en els serveis de cooperació, forans, per tant a Catalunya. I és important que aquest model, doncs, parli d'on hem de fer cooperació internacional, Catalunya, perquè és un país petit i, per tant, la cooperació l'hem de fer en zones molt concretes, i per tant hem de definir-ho. Com ho hem de fer? S'ha parlat del cofinançament, em sembla molt important, i és un gran avenç i un gran pas a l'hora de fer cooperació internacional. I quin és el model, per tant, que hem de fer.

Nosaltres creiem que, doncs, posar els casals catalans, també, és un enriquiment del text, que no ens en podríem oblidar i, per tant, nosaltres, votarem a favor de la Moció presentada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Des del nostre Grup Parlamentari també estarem d'acord, o estem d'acord amb les idees que es deriven de la Moció presentada, tot i que entenem que amb la transaccional s'ha millorat el text i s'ha enriquit el contingut del que s'hi deia. Per tant, votarem a favor de la Moció transaccionada. Diem

que el millora sobretot perquè li dona més coherència, perquè especifica millor els termes, en lloc de parlar..., perquè parla de cooperació al desenvolupament i de política exterior, i no pas de cooperació internacional i relacions exteriors, i, per tant, perquè clarifica aquestes termes. Perquè permet reconèixer i impulsar la necessitat de mantenir l'esperit de consens i entesa al Parlament, tal com fins ara s'havia aconseguit, i que aquesta Moció o l'aprovació, pel que sembla... de la Moció també es reforça, i alhora perquè creiem que obre la possibilitat a una necessària avaluació de la coherència i la coordinació que s'han donat fins ara, i que esperem que a partir d'aquesta avaluació també es puguin continuar, o es garanteixin a partir d'ara.

També creiem que el text refés millora l'original, perquè reconeix la necessitat de coordinació i coherència en l'impuls i en l'execució de cooperació, que nosaltres entenem que no són competència exclusivament del departament de cooperació i solidaritat, sinó que els principis i els valors que es defensen i es promouen han d'impregnar tota l'acció de Govern.

Nosaltres entenem, des del nostre Grup Parlamentari –sempre ho hem defensat– que la millor política de cooperació que es pot fer són unes bones relacions econòmiques, unes justes relacions comercials i laborals amb els països menys desfavorits, més enllà de les accions concretes que es puguin fer.

També volem afegir que entenem que tot i les actuacions referides als casals catalans són importants i han de continuar-se fent, no poden considerar-se estrictament com a cooperació al desenvolupament i que entren en un altre capítol.

I també entenem que aquest nou text aprofundeix i va més enllà i aporta molt, i aporta força –volem dir– de nou. I és que en el nou text, els compromisos adquirits per part de l'Executiu van molt més enllà del que el mateix Pla director preveia amb relació, especialment, a l'aportació o a l'aproximació cap al 0,7 destinat a cooperació.

Tenint en compte el retard històric que viu el nostre país en aquest compromís i que el percentatge actual no arriba al 0,3, creiem que és hora, ja, que el Govern compleixi amb una demanda constant de la societat, i especialment de les organitzacions i de tota la gent que treballa per a la cooperació i la justícia.

Per tant, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, de fet per pronunciar-se sobre les esmenes, la il·lustre senyora Josefa Cambra.

La Sra. Cambra i Giné

Recordar que, de fet, la interpellació, l'altre dia, tenia un sentit impulsor, d'alguna manera, també, perquè, doncs, segur que ho vaig destacar el dia passat, en els cent primers, fins i tot en l'anunci d'aquests cent primers dies, en l'àmbit de la cooperació internacional no hi havia pràcticament cap acció ni cap anunci d'acció, com no hi és encara, eh? No tenim més, de moment,

que idees, projectes, però no hi ha cap fet real on això es plasmí. Per tant, tenia un efecte impulsor, que és jo crec, el que ens correspon aquí.

Agrair, jo diria a tot els grups, per les aportacions que, efectivament com sempre, les aportacions enriqueixen i permeten funcionar, a més, i sobretot en aquest tipus de comissions, d'una manera més positiva i, per tant, a la llarga, més productiva també. I llegeixo, per tant, si un cas, la Moció. O no fa falta, senyor president? No cal?

El president

Atès que serà firmada pels portaveus dels grups parlamentaris, com vostè vulgui, senyora diputada.

La Sra. Cambra i Giné

Diu que no cal.

El president

Si vostè vol fer-ho, ho pot fer, si no...

La Sra. Cambra i Giné

D'acord. Tenint en compte que jo crec que està ja, per tant, consensuat, doncs podríem passar ràpidament a la votació.

El president

Molt bé. Gràcies.

Posem, doncs, a votació la Moció esmentada que, de fet, és el text transaccional que han signat els diversos portaveus.

Per tant, comencem la votació.

Aquesta Moció ha estat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la qualitat de l'educació (tram. 302-00027/07)

El catorzè punt de l'ordre dia és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la qualitat de l'educació. Presentada pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula per exposar-la l'il·lustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Senyores diputades, senyors diputats, president, tercera intervenció relativa a la qualitat de l'ensenyament. I avui portem..., intentaré anar una mica més lent, perquè abans m'han dit que anava molt ràpid –ja m'ho han dit quatre persones–, amb la qual cosa intentaré ara asserenar-me una mica. El que deia, avui portem a concreció tot allò que vam estar parlant amb la senyora consellera en la interpellació sobre la qualitat de l'ensenyament. I avui portem una moció en aquest Ple que segurament deixarà veure quins són els models educatius que té cada partit, cada grup parlamentari d'aquest Parlament. I avui veurem si volem que al nostre país es compleixi la llei,

mentre aquesta estigui vigent, o en tot cas si es pot paralitzar una llei d'educació sense cap tipus d'alternativa, com s'està oferint.

Perquè nosaltres ens preguntem que quina alternativa s'està donant actualment a la Llei de qualitat; quina alternativa es dona a l'avaluació per part dels professors de secundària, que tornarem un altre cop a la promoció automàtica; quina alternativa es dona als itineraris flexibles que es proposen a la secundària, que és una de les demandes més importants dels professors de secundària quan et reuneixes amb ells. Avui veurem també qui creu que hem d'incidir sobre el fracàs escolar per oferir una escola de qualitat adaptada a l'aprenentatge dels alumnes i a la dignitat dels docents a la secundària del nostre país. I avui veurem també, en definitiva, qui creu que hem d'augmentar els recursos que destinem a l'educació al nostre país, no només per arribar al 6 per cent del producte interior brut, que això està molt bé, sinó per augmentar l'educació de forma significativa, la despesa pública per alumne d'educació no universitària, per apropar-nos no ja als països més avançats d'Europa, sinó a les comunitats autònomes més avançades dintre de l'Estat espanyol.

I, els nostres primers dos punts, és potser increïble que es plantegin en un parlament, que és dir al Govern que ha de complir la Llei. És increïble. Per tant, el nostre primer punt fa referència a això, que es compleixi la Llei mentre estigui vigent, perquè les lleis, i més quan parlem de lleis d'educació, s'han de complir, i ni es poden suspendre ni proclamar moratòries sense una alternativa segons el caprici de les majories parlamentàries. I en això nosaltres sempre hem dit que oferim la nostra pròpia experiència de govern. Nosaltres, que no érem precisament favorables a la LOGSE, vam trigar sis anys a reformar-la, perquè pensàvem que el que no es podia fer era arribar amb la piqueta i començar a fer una llei nova. Vam trigar sis anys; fins al 2002 no vam fer una nova llei.

I per què li hem de dir, a la conselleria d'educació, que ha de complir la Llei? Perquè ens ha estat bombardejant des de la premsa –perquè quan arriba aquí diu una altra cosa–, des de la premsa, que no s'havia de complir la Llei i que, fins i tot, aquells punts que en aquest curs escolar estaven ja aprovats, és a dir, que s'havien d'aplicar segons el calendari de la LOCE, no els aplicarien, com pot ser que aquells que no aprovin o que suspenguin més de dues assignatures no poden passar de curs, i, per tant, els exàmens extraordinaris, al juny o al setembre –al setembre, com nosaltres defensem.

I això és important, perquè ja he dit, per exemple..., fixeu-vos bé on ha arribat aquest desconcert de l'educació, que la mateixa escola concertada ja ha dit que ella aplicarà la Llei mentre no li ofereixin una alternativa. I hem estat a punt de tenir a Catalunya dues vies, dues autèntiques vies per a l'escola pública i una altra via per a l'escola concertada.

I deïem al passat plenari, i ho repetim avui –i aquest és el tercer punt que nosaltres plantejem–, que ens sembla increïble que això ho digui la consellera, precisament, de la comunitat autònoma amb més fracàs escolar de tot l'Estat. I li vull recordar de nou les estadístiques. La senyora consellera em deia: «És que nosaltres no tenim

aquestes estadístiques», i li comentava: «Doncs, doni'm les estadístiques que vostè té.» Silenci per resposta, com sempre. Però les estadístiques que ens donen els mateixos ciutadans, que una enquesta del CIS del març del 2002 deia que el 42 per cent creia que la situació de l'educació era regular a l'Estat, i un 16 per cent, que era molt dolenta. O les estadístiques que deia, que donava el mateix Departament i que la revista *Magisterio* recollia, que hi havia un fracàs escolar a Catalunya d'un 41 per cent i que estadístiques també d'enquestes que realitzaven els professors de secundària refermaven aquest 41-42 per cent.

Per tant, aquest fracàs escolar no és una cosa que ens inventem nosaltres. Fins i tot el 29 de gener, el que era conseller d'educació, d'Ensenyament en aquella època, el senyor Bargalló, va dir que faria un pla de xoc contra el fracàs escolar. Com es pot fer un pla de xoc contra una cosa que segons ells no existeix? Bé, escolti'm, si és un pla de xoc, és un pla que per la seva urgència s'ha d'aprovar. I nosaltres li vam dir a la consellera: «Quines són les línies bàsiques d'aquest pla de xoc?» El silenci per resposta.

Per això diem que nosaltres, per millorar la qualitat, per millorar aquestes estadístiques que ens diuen que a Catalunya no anem bé en matèria d'educació, el que hem de fer és un pla de xoc. Per això li diem: escolti, abans del curs que ve, a veure si podem tenir enllestit un pla de xoc contra el fracàs escolar per millorar la qualitat de la nostra educació.

I acabo –una breu intervenció– dient que nosaltres també pensem que hem de millorar el finançament. Nosaltres deïem: fem la comparativa –fem la comparativa–, quan parlem de finançament en l'educació, fem la comparativa. I fem la comparativa sobre, per exemple, la plaça escolar sobre alumne matriculat en l'educació no universitària. I deia: aquelles autonomies que estan governades pel Partit Socialista hi destinen 2.683 euros per alumne; aquí, quan estava governada per Convergència i Unió, hi destinava 2.657; la resta, 3.108. Per això, nosaltres diem: escolta, el proper curs escolar, com a mínim, tres mil...

El president

Senyor diputat...

El Sr. López i Rueda

...per apropar-nos –ja acabo, senyor president– a la mitjana; com a mínim, fem una despesa de tres mil euros per alumne. Nosaltres creiem que aquestes són mesures importants per millorar la qualitat de l'ensenyament.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El president

No havent-s'hi presentat esmenes, tenen la paraula ara els grups parlamentaris per fixar el seu posicionament. En primer lloc ho pot fer el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i té la paraula l'honorable senyora Irene Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. La nostra aportació en aquesta Moció que ens presenta el Grup Popular, doncs, serà en sentit negatiu, atès que –ja li ho vaig poder comentar el dia de la interpellació– vostè ens proposa, en el primer punt, garantir l'aplicació efectiva de la LOCE, quan és una llei que nosaltres mateixos, la força política que represento, des del Govern de la Generalitat, vam demanar al Tribunal Constitucional que la revisés; no només en l'àmbit constitucional –estem a l'espera, lògicament–, sinó també pel model de societat que implica el seu disseny. Per tant, lògicament, a aquest primer punt, no hi podem donar suport.

Amb relació al segon punt, el qual insta el Consell Executiu a aplicar les normes vigents sobre repetició de curs, aquí, quan diu «normes vigents», ens posa uns supòsits que no coincideixen exactament amb el que entenem que són les normes vigents, que són les de les orientacions que vam dictar per a l'inici de curs i que el Govern central hi va recórrer. També, per tant, en aquest punt no li podem donar suport.

Però en el tercer punt, quan vostè ens parla del pla de xoc contra el fracàs escolar, sense obviar que, quan un alumne –i ara ho comentàvem amb la diputada Gil– fracassa, fracassa el sistema –això ho sabem, i, per tant, hem de poder aconseguir el màxim èxit millor en l'àmbit escolar, sabent sempre que hi han unes dificultats socials, familiars, que a vegades dificulten l'èxit escolar–, el que sí que és veritat és que quan va exposar vostè la necessitat d'aquest pla es feia referència, la sustentava, aquesta necessitat, en unes dades que venien de comparar el sistema educatiu a Catalunya i a la resta de l'Estat, que tenien graus d'implantació de la LOGSE diferents. Per tant, sí, són unes dades que van comparar programes i coneixements aplicats en diverses edats. Per tant, no hi podem donar suport. En canvi, el que sí que li puc dir és que nosaltres estarem amatents, lògicament, a les informacions que es derivin de l'informe PISA, perquè és un informe que per primera vegada podrà valorar Catalunya i Espanya per separat, en el seu conjunt, i ens permetrà fer aquesta comparació.

El millor pla de xoc, entenem nosaltres, ha estat formular l'aprenentatge en termes de competències bàsiques. Això sí que és la línia que entenem que vam promoure i que s'ha de consolidar en el futur, que és el que ha de permetre millor la guia d'aprenentatge. Què és el que sovint pot confondre el fracàs escolar? Quan es vol imposar un currículum exhaustiu com el que es despremia de la LOCE. Per això nosaltres no podem estar-hi d'acord.

I amb relació al quart punt, doncs, he tingut oportunitat de comentar-li..., nosaltres fa un moment hem defensat precisament que aquest informe que es té o que demanem que s'actualitzi amb determinats supòsits per saber quin és el cost escolar..., vostè aquí ens fa una xifra que no hi estem d'acord, perquè pensem que el que sí que necessitem és fer públic l'informe dels costos. I, en aquest sentit –abans hi feia una referència la diputada Baig–, nosaltres sabem perfectament que una cosa és el cost mitjà –perquè una cosa és l'escola rural i l'altra és una escola graduada amb tots els seus cursos– i l'altra és poder comparar entre iguals.

Per tant, aquesta referència, l'aprofito per esmentar el que abans s'ha comentat, però aquesta necessitat lògica, doncs, ens podrà permetre veure quin és realment el cost. Nosaltres ja vam fer l'estudi. Jo, el que demano ara, el que he demanat abans és que es faci públic i, abans d'instar el Govern perquè hi posi una quantitat mínima, voldríem disposar dels estudis corresponents.

És per això, doncs, que anuncio que el nostre no serà favorable a aquesta Moció.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors...

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la illustre senyora Flora Vilalta.

La Sra. Vilalta Sospedra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, passaré a posicionar-me sobre la Moció que ha presentat el Partit Popular.

Pel que fa al primer punt, el Partit Popular demana garantir l'aplicació efectiva de la LOCE. Nosaltres li diem que no, que nosaltres no acceptem aquest primer punt. Vostè, senyor López Rueda, en la seva interpellació demanava estabilitat, i recordi que, l'estabilitat, la porta el consens; consens que no va tenir la Llei de qualitat ni en l'àmbit polític, ni en la comunitat educativa, ni en les associacions de pares i mares, ni tant sols entre l'alumnat. I, atès que ens trobem en un moment en què la LOCE encara no ha començat a aplicar-se de manera efectiva, i atès que el senyor Rodríguez Zapatero n'ha anunciat la immediata suspensió, mantenir-ne l'aplicació com si res por provocar molts inconvenients, no aporta cap benefici al sistema i dificulta qualsevol canvi per al futur. Per aquests motius, ens cal rebutjar-lo.

Pel que fa al segon punt, en el qual vostè referència a les normes vigents sobre la repetició i en els supòsits de les dues assignatures, nosaltres, aquest segon punt, li diem que, per la mateixa raó que hem exposat en el punt primer, tampoc no els hi podem acceptar.

En el tercer punt de la seva Moció, vostè parla que abans de l'inici del curs escolar 2004-2005 hi hagués un pla de xoc contra el fracàs escolar. Vostè sap molt bé que nosaltres tota la legislatura passada també hem demanat aquest pla de xoc contra el fracàs escolar. Vostè segur que no comparteix que aquest fracàs escolar es produeixi en aquests quatre mesos del nou Govern catalanista i d'esquerres, sinó que aquest pla s'havia d'haver fet molt abans, perquè ja s'havia detectat un cert fracàs.

Nosaltres volem recordar-li que, tant el conseller Bargalló, quan tenia les seves competències com a conseller d'Ensenyament, com ara l'actual consellera ja han manifestat que s'està treballant en aquest pla de xoc. Però nosaltres valorem més que aquest pla de xoc sigui un pla eficaç, que doni resposta a la problemàtica, i no posem tant l'èmfasi ni l'accent en la seva celeritat. Per tant, si realment aquest pla de xoc està acabat amb totes aquestes garanties abans de l'inici del curs 2004-2005, ho celebrarem, però, si no, preferim, doncs, es-

perar una mica més, no posar una data concreta i tenir un pla de xoc que realment ens ajudi a trobar respostes a aquestes problemàtiques.

I amb el seu últim punt, en el qual, doncs, vostè demana un augment, una quantia que representi una despesa de tres mil·lions anuals, dir-los que no hi estem d'acord, que el plantejament està formulat d'una manera molt genèrica, sense especificar els nivells educatius dels alumnes, i, per tant, això, per nosaltres, no té cap mena de consistència. Entenem que ja actualment la despesa supera moltes vegades els tres mil·lions en alguns nivells, com és el nivell de secundària; i fer la mitjana entre tots els alumnes, creiem que tampoc s'ajusta a la realitat en segons quins trams escolars.

Per tot això exposat, el meu Grup, Socialistes - Ciutadans pel Canvi, hi votarem en contra.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, seguidament, l'illustre senyor Josep Maria Freixanet, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, a veure, vull dir, en el primer punt..., en tot cas, enllaçaré el punt 1 i el punt 2 pràcticament, no? La Llei de qualitat de l'ensenyament es tracta d'una llei que vostè sap perfectament que es va aprovar d'una manera unilateral, sense els necessaris suports polítics, no? És legítima, perquè així el Congrés dels Diputats la va votar, però, d'alguna manera, la seva legitimitat social era mínima. Ha estat contestada per la majoria de sectors de la comunitat educativa. *(El Sr. López i Rueda nega amb el dit.)* Sí, sí, no digui que no, és veritat. La majoria dels consells escolars d'arreu de l'Estat, en el seu moment, doncs, també han manifestat el seu vot en contra, especialment, i en el cas que ens atribueix aquí, el Consell Escolar de Catalunya. A més a més, des del nostre punt de vista representa un greu retrocés pel que fa als plantejaments educatius i socials integradors que han fonamentat la nostra legislació educativa. Es basa més en un model segregador que en un model inclusiu, que és el que nosaltres defensàvem. No respecta tampoc –no respectava, no respecta– la pluralitat nacional i cultural de l'Estat, envaeix les competències que tenim atribuïdes, limita seriosament la nostra capacitat de govern aquí a Catalunya. Evidentment, també tanca excessivament els currículums, i posa molts entrebancs al desenvolupament de la nostra llengua.

Entendrà vostè que ens trobem en un moment en què la LOCE encara no s'ha començat a aplicar de manera efectiva. I des del moment, també, que el nou president del Govern de l'Estat espanyol ha anunciat la seva immediata suspensió, mantenir la seva aplicació com si res pot provocar molts inconvenients, no aporta cap benefici al sistema i dificulta qualsevol canvi en el futur. Per aquests motius, en aquest punt li rebutjaré.

Quant al segon punt, allò de la repetició de curs. A part que jo sempre he defensat que tot això de la repetició

de curs ha sigut una fallàcia, no?, perquè d'alguna manera l'antiga Llei ja contemplava..., i posava uns límits a la repetició. I evidentment que podem entendre que no podem tenir un alumne de vint anys, doncs, fent l'educació secundària obligatòria a dintre, doncs, de l'institut habitual. Però, sobre el tema aquest de si congelar la LOCE és legal o no, han començat a sortir juristes que s'han pronunciat en aquest sentit. Jo només li vull fer una referència periodística, que ha sortit aquesta setmana, no?, en què diuen: «Quatre juristes coincideixen que el Decret de desplegament de la Llei de qualitat de l'educació es pot paralitzar íntegrament. L'anul·lació pot incloure la repetició de curs que està en vigor.» Per tant, res ens diu el contrari que d'alguna manera no estigui ben aplicat el que ha decidit. I, en tot cas, la mesura que va prendre la consellera d'Ensenyament aquí a Catalunya, ràpidament ha sigut, doncs, també..., aquesta decisió l'han presa altres governs autonòmics, no?

En el tercer punt, vostè ja sap –i s'hi va comprometre el conseller Bargalló, i també la consellera Marta Cid–, doncs, que està treballant en un pla de xoc contra el fracàs escolar. El que passa és que es vol fer amb temps, eh?, sense precipitar-nos. I, de tota manera, jo que d'alguna manera fins fa poc estava a les aules..., a mi em sap molt greu que vostè furgui tant en la ferida del fracàs escolar. Sembla que en el fons se n'alegri. I, per tant, jo crec que..., això, a mi, com a docent, em dol. A més a més, els estudis i les comparacions es poden fer de moltes maneres. I, per tant, hi han altres estudis que diuen precisament el contrari, que ens situaven en un cert bon nivell.

I, per tant, per acabar, perquè veig que s'acaba el temps, a l'últim, jo crec que ja ho ha dit també des del Grup Socialista..., la despesa, d'alguna manera, no es pot fer d'aquesta manera genèrica, això que diu dels tres mil·lions anuals, no? En tot cas, es tractaria de fer la mitjana entre tots els alumnes per veure, realment –i tots els nivells educatius–, per veure els diferents trams escolars i la dedicació que s'hi hauria de tenir. Per tant, en aquest sentit, el nostre Grup rebutjarà aquesta Moció. I, sobretot, jo aprofito per demanar un respecte també als docents, a tota la gent, i a les famílies que, evidentment, han fet un esforç al llarg d'aquests anys. Potser moltes vegades amb voluntarisme, no diré pas que no. Però, en tot cas, no comparem, no furguem, perquè això no tan sols..., jo penso que pugui doldre qualsevol docent o qualsevol família, sinó els mateixos joves, que jo..., em sembla que en aquests moments no els podem tractar d'aquesta manera. I crec que vostè ha fet aquí una comparació que, de veritat, si més no, ens sap molt greu. *(El Sr. López i Rueda demana per parlar.)*

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. El senyor López demana la paraula.

El Sr. López i Rueda

Bé, no sé si per al·lusions o per contradiccions, però, vaja...

El president

Més aviat eren contradiccions, tècnicament. Té un minut.

El Sr. López i Rueda

No, perquè... Un minut, gràcies. No, per una cosa: jo no li puc admetre que em digui que jo em puc alegrar del fracàs escolar a Catalunya. No, perquè no és cert. Vull dir, aquí podem discutir si creiem que hi ha fracàs escolar o no. Però jo sí que li dic que nosaltres creiem..., i no li ho dic perquè el Partit Popular hagi fet una enquesta, sinó perquè agafem enquestes i agafem, dallò, sentiments dels professors de secundària, i agafem enquestes de la revista *Magisterio*, que és una revista amb reconegut prestigi. Vull dir que nosaltres no ens n'alegrem, constatem un fet. I nosaltres ens preocupem. I per això, com que ens preocupem, ho portem a la cambra. Vull dir que no podem dir que perquè estem portant a la cambra alguna cosa que nosaltres considerem que és un fet greu per al nostre sistema escolar, ens en podem alegrar. Jo crec que hi ha la diferència entre el que és la pugna política, la diferència política, i el que és ja, doncs, fer algunes afirmacions que creiem que no poden ser, en tot cas, doncs, el to que pot ser..., que podem tenir en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Freixenet, té la paraula.

El Sr. Freixenet i Mayans

En tot cas, m'alegro. Si l'he ofès, no era la meva intenció. Però, evidentment, les enquestes, moltes vegades, depèn com siguin utilitzades, també s'equivoquen. En aquests moments, a hores d'ara, vostès tindrien majoria absoluta al Govern espanyol. I, doncs, finalment no s'han acomplert. Vull dir que, per tant, depèn de la pregunta, depèn de com tot es planteja. Però, de totes maneres, doncs, en fi, si s'ha sentit dolgut, eh?, jo li ho accepto i, per tant, li demano disculpes en aquest sentit. Però, en tot cas, vostè l'altre dia va repetir més d'una vegada el tema del fracàs escolar, el fracàs escolar. Vull dir, aleshores..., jo em penso que també, doncs, pots hem de començar a utilitzar un argot diferent, en moments determinats.

El president

Gràcies. És el torn del senyor Joan Boada, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Bé, senyor López, nosaltres votarem en contra –entusiàsticament en contra– d'aquesta Moció que vostès han plantejat, perquè és totalment el contrari del que nosaltres pensem sobre el que ha de ser el sistema educatiu i la política educativa a Catalunya –al nostre país– i a l'Estat espanyol.

El rebuig és clar i unànime a aquesta mal anomenada Llei de qualitat, que el Partit Popular va aprovar –ja s'ha

dit– per elitista, segregadora, regressiva, i que donava la sensació que tornava a les idees pedagògiques de principi del segle passat. I dic pedagògiques per no ofendre a ningú, no?, sobretot, fins i tot, també, en el tema, que no s'ha parlat aquí, d'imposar la religió a les escoles, no?, com una assignatura avaluable, que això és el més anacrònic que pot haver-hi en un Estat que es diu laic. Però, bé, aquí també hi ha unes certes complicitats, també, del Grup de Convergència i Unió, però bé, passem-ho per alt, ara ja, no? (*Remor de veus.*)

Bé, deia vostè: «Vam esperar sis anys per aprovar la LOCE.» És clar, fins que van tenir majoria absoluta. Perquè abans no podien aprovar la LOCE, perquè no tenien la suficient capacitat, el nombre de diputats suficient per tirar endavant una llei tan regressiva. Només ho varen poder fer quan varen quedar sols i tenien majoria absoluta. Per això ho varen fer. I podem estar d'acord si hi havia més gent o no en contra, però les mobilitzacions eren importantíssimes, aquí al nostre país i a fora. Fins i tot..., si eren importants, que fins i tot hi havia diputats de Convergència i Unió fent les mobilitzacions, cosa que no els vèiem sovint en les mobilitzacions. No, el que demostrava que hi havia un consens, aquí sí, en contra d'aquesta Llei. O sigui, molt bé, senyor Zapatero, d'aturar i fer una moratòria. Molt bé, molt bé la consellera –ara no hi és, bé– d'educació, també, de dir que continuava amb aquest procés, perquè, bé, ara ens hem d'aturar..., això estava malament, majoritàriament la gent creu que estava malament i ho hem de canviar. Ho hem de canviar, no sé fins a quin punt. S'ha d'anar mirant punt per punt, element per element, a veure què ha de fer...

Perquè vostè ha posat molt èmfasi en el fracàs escolar. Però què volen dir aquestes enquestes d'aquesta gran i importantíssima revista que es diu *Magisterio*? Ha llegit ben bé, aquesta enquesta, què diu? Està parlant dels que tenen el títol però que el tenen amb una o dues assignatures suspeses? Està parlant d'això. No està parlant de gent que no té la titulació i que no acaba l'ensenyament secundari obligatori. I aquestes estadístiques, d'aquest 41 per cent, és el mateix que hi havia quan es feia el vuitè d'ensenyament general bàsic. Les mateixes, la mateixa quantitat, la mateixa. O sigui, que no utilitzi expressament per als seus interessos –ben legítims– partidistes les enquestes. Això és el que diu *Magisterio*. S'ho creurà o no s'ho creurà, però en tot cas és el que diu *Magisterio*. Això és el que té importància. Perquè, a més a més, pensar que el fracàs escolar se soluciona repetint curs, o se soluciona amb la capacitat del professor de dir «tu tens un cinc, passes; tu tens un quatre i mig, no passes», perdoni, però aquestes idees pedagògiques fa temps que les tenim superades, eh? –fa temps que les tenim superades– i que aquesta capacitat que té el professorat de decidir qui passa o qui no passa no pot ser una sola persona, sinó, evidentment, com es fa ara, a través, doncs, del grup, del professorat, de l'equip docent, etcètera, com s'està fent. M'entén? Vull dir, que és un pèl regressiu. Respectable, eh?, no passa res. Cada u té les seves idees i el seu sistema, només faltaria, però estem en un altre món, estem en una altra societat que necessita un altre tipus de sistema.

I quant al tema de la despesa pública, bé, la despesa pública en aquests moments és la que hi ha, no? La despesa pública, però, a vostè ja li han explicat que no

es podia barrejar tot, perquè no queda..., no es pot fer, no? Ja li han explicat tots els grups parlamentaris i suposo que vostè ara ja ha entès que no es pot fer, aquest tipus mig, no? Però és que, a més a més, si és la que hi ha, és perquè hi ha hagut un govern anteriorment que ha arribat o ha fet aquest esforç pressupostari, que ha fet el que ha fet. Per cert que durant quatre anys vostès els havien donat suport. No posi tant d'èmfasi... «Escolti, que aquests que només fa cent dies que hi són...» No ometi. No, escolti, els que fa ja vint-i-tres..., o els últims quatre anys que vostès els donaven suport, doncs, potser no va ser prou important la seva pressió perquè hi hagués més inversió. Es va fer el que es va poder, però no hi havia la inversió suficient. Home, és que..., o si no, ens anirem fotent un embolic amb tot, aquí, que no ens en sortirem, senyor López. No, ho dic perquè com que en l'anterior legislatura ja vam discutir això a bastament, no, no, jo li vaig posant els elements més clau..., que jo penso, eh?, que segur que m'equivoco, però en tot cas em sembla que són els més importants.

I escolti, i la concertada, si aplicarà la Llei o no aplicarà la Llei, això és una *boutade* d'algun sector de la concertada. No, la concertada farà el que li digui el Govern, i el que diguin les lleis i el desplegament reglamentari. Si no hi ha desplegament reglamentari, el que no podrà fer és allò que no està desplegat. I si no es desplega, no ho podrà fer. Així és que es tranquil·litzi també la privada concertada, aquests sectors que, vostès, doncs, tan amics en són, perquè no tenen..., no poden fer res més.

En definitiva, com pot comprovar, votarem en contra –ja li ho he dit–, de forma entusiasta, de tots els punts de la seva Moció, perquè no està en aquest món, està en el segle passat, i nosaltres estem parlant ja del futur.

Gràcies, senyor president. (*Forta remor de veus.*)

El president

Gràcies, senyor diputat. Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Fets els posicionaments per part dels grups parlamentaris, procedirem ja a la votació. Comença la votació.

La Moció ha estat rebutjada per 113 vots en contra, cap abstenció i 9 vots a favor.

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament de Cultura (tram. 302-00028/07)

El quinzè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament de Cultura. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula per exposar-la la il·lustre senyora Maria Mercè Roca.

La Sra. Roca i Perich

Senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup va presentar la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu referent a la política cultural amb el convenciment que la política cultural del nostre país, i la política de totes les nacions que es troben, com la catalana, en situació de debilitat..., que aquestes polítiques necessiten un impuls seriós i unitari. Sabem –sabem– que els diferents sectors del món cultural estan ja ara realment esperançats i no podem decebre'ls, al contrari, hem de començar avui mateix a cobrir les expectatives que ha generat el canvi de govern, i per això, a la Moció, instem el Govern a incloure polítiques de discriminació positiva per als productes culturals fets a Catalunya, i a fer-hi un èmfasi especial als que utilitzen el català. I l'instem també a seguir col·laborant amb les editorials del país en la recuperació dels nostres clàssics.

I la Moció té un tercer punt que coincideix amb un apartat de la Moció presentada per Convergència i Unió, que ha estat aprovada abans, i que fa referència a l'ampliació dels pressupostos de l'Institut Ramon Llull.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.*)

Jo agraeixo la bona disposició i l'acollida dels grups d'aquesta cambra que hi votaran a favor, i que espero que siguin tots els que són aquí presents. No cal dir que la cultura, com he dit abans, és matèria molt sensible que necessita un consens tan fidel, tan incondicional i tan ampli com sigui possible.

Senyor president, moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. No havent-s'hi presentat esmenes, correspon la fixació de posició per part dels grups parlamentaris. En primer lloc, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyora diputada Carme-Laura Gil.

La Sra. Gil i Miró

Gràcies, senyor president. Només per dir i per expressar el nostre posicionament que és favorable a la Moció que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya. Per tant, doncs, posicionament favorable, no podia ser d'altra manera, ja que la Moció, el que cerca és, doncs, un tractament més deferencial i més excepcional també, no només per a la cultura, sinó per a la cultura catalana específicament.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Francesc Boya.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. També per manifestar el nostre suport, com no podria ser d'una altra manera, a aquesta Moció, atès que està fonamentada en el que és el pacte que sustenta aquest Govern, i potser, doncs, especificar, no?, que tal com apunta aquesta Moció, la cultura a Catalunya ha de tenir aquestes dues potes importants: una, en l'Institut de les Indústries Culturals, per tal de garantir el suport a totes aquelles indústries culturals que tenen en aquest moment productes de qualitat, però que necessiten eines i suport per fer-se presents al món, i en el Consell de les Arts, que tindrà un paper fonamental per tal que els creadors, els artistes d'aquest país tinguin un àmbit per concertar les polítiques culturals i per fer possible també la seva creació, fer present aquesta creació en el conjunt del país. Per tant, hi insisteixo, com no podria ser d'una altra manera, votarem favorablement aquesta Moció.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Correspon ara fixar la posició al grup Parlamentari Popular. Té la paraula, per fer-ho, l'illustre diputat senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. També, d'una manera breu, per anunciar el nostre vot favorable a la Moció. (*Veus de fons.*) De res. Sí... Home, però ja que tal, discreparem una mica del el senyor Boya, no? Jo no sé si està fonamentada en el pacte que sustenta el Govern; jo crec que està fonamentada en una cosa molt més important que és en el sentit comú, i crec que això és molt bo, que comencem a enfocar els temes de la cultura amb sentit comú.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Finalment... El senyor diputat Francesc Boya demana la paraula...? Per allusions? Trenta segons.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. El sentit comú, li ben asseguro que no està barallat amb el nostre pacte de govern, que justament està fonamentat en el sentit comú.

Gràcies.

El vicepresident segon

Correspon ara fixar posició al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Té la paraula la illustre senyora diputada Dolors Camats per fer-ho.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Només per avançar també que el nostre Grup votarà a favor de la Moció. En tot cas, entenem que el primer punt és un reconeixement al paper que el sector de l'audiovisual ha de jugar en la promoció de la llengua catalana, entenem que és una llengua també de futur i moderna, i per tant el paper que hi juga aquest sector.

Entenem també que, amb relació al segon punt, quan es parla de la revisió de les aportacions a l'Institut Ramon Llull és entenen que revisió a l'alça quan s'hi incorporin nous membres. Aquí volem fer esment al que ja hem dit amb relació a l'anterior Proposició no de llei, i és que apellem a tots els grups parlamentaris que tinguin possibilitat de fer-ho, que intercedeixin en les Corts Valencianes i en el Govern valencià perquè s'incorporin en aquest Institut, tal com farà el nostre Grup, per cert.

I en el darrer punt, sobretot, que no entendriem que la política cultural no fos una política de consens i de concertació.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada.

Passem ara a la votació. Però, abans, estem cridant els senyors diputats i senyores diputades perquè s'incorporin a la sessió.

(El president es reincorpora al seu lloc).

El president

Procedirem, doncs, a la votació de la Moció presentada.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat aprovada per 120 vots a favor, cap abstenció i 1 vot en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de vuit del vespre i deu minuts.